

تصویر ابو عبد الرحمن الکردي

زنجیره‌ی

هزری

هاوچه‌ری

نیسلامی

۲۶

چوَن

بانکه وازی خه لک بکیرن؟

پنیا چونه و راستکردنه و دی

ده گزیانی

نه و لا محمد سعید

حه مه نه مین نه حه د به رزنجی

المنیر

۲۰۰۴ ز

هه ولیئر

۱۴۲۵ ل

مه به ست له زنجیره ی هزری هاوچه رخی ئیسلامی

◆ دهوله مه ندکردنی کتیبخانه ی کوردیه به گرنه ترین و کاریگه رترین دهقی ئه و کتیبانه ی که مه شخه لی سه ری ئی هزری هاوچه رخی ئیسلامین.

◆ ئاشناکردنی خوینه رو لاوی موسولمانی کورده به دهقی ئه و کتیبانه ی که سه رچاوه ن بو روشنییری ئیسلامی و سازینه ری بیرداری و رابونی ئیسلامی پیروزن.

◆ شاره زاکردنی راسته وخوی لاوی کورد بهم سه رچاوانه، ئازادکردنیانه له گشت کوژ و بهند و بوچونی تهسکی حزایه تی و تاکره وی و ره وتگه رای.

◆ بناغه یه ک بی بو بنیادنانی که سایه تیه کی ئیسلامی به هیز بو هر تاکیکی موسولمانی کورد تا توانای ئه نجامدانی ئه و گۆرانکاریانه ی هه بی که خوای پهروه ردگار پیی سپاردوه.

ده گهل ریز و ته قديرمان بو بیرو پای نوسه رانی ئه م زنجیره یه، مه رجیش نیه ئیمه پابه ندی هه مو بیروبوچونه کانیا ن بین.

با ده ستوریشمان له وه رگرتن فه رمایشته که ی خوای پهروه ردگار بیئ:

الَّذِينَ يَسْمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَاهُمُ اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمْ أُولُوا الْأَلْبَابِ ﴿١٨﴾

والتفصيل

بۆدابه زاندى جۆرهها كتيپ: سهردانى: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

لتحميل أنواع الكتب راجع: (مُنْتَدَى إِقْرَأَ الثَّقَافِي)

پراي دانلود كتاپههاى مختلف مراجعه: (منتدى اقرا الثقافى)

www.iqra.ahlamontada.com

www.iqra.ahlamontada.com

للكتب (كوردى , عربى , فارسى)

چوٹ

بانگہ وازی خہ لک بکین

نویسنی
محمد قطب

درگزیری
جہہ نہ مین نہ عہد بہ رزقی

پیدا چونہ وراست گردنہ وہی
نہ دلا محمد عید

پیشانی

۲۰۰۴ ز ۱۴۲۵ھ ولید

**ماڻي لھ ڇاپڊانهوھي پارٽزراوھ ٻو
نوسينگھي تھ فسير**

چون بانگھوازي خلك بڪھين	نساوي ڪٽيب:
محمد قطب	نوسين:
ھمھ ٽھمين ٽھحمھد بهرزنجي	وھر گي:
نھوا محمد سعيد	پنڊاچونھوھي:
نوسينگھي تھ فسير / ھولير	ڇاپ و بلاو ڪرڊنھوھي:
نھوزاد ڪوي	خ:
يھ ڪھم ۱۴۲۴ ڪ ۲۰۰۴ز	نورھ و سالي ڇاپ:
ڇاپخانھي پھروھرڊھ	ڇاپڪرڊن:
۱۵۰۰ دانھ	تيراز:
۲۱۲ سالي ۲۰۰۲	ژمارھي سڀارڊن:

التفسير

ھمولير - شھ قلمي دادڪا

ت: ۲۲۳۰۹۰۸ - ۲۲۲۱۶۹۵

tafseeroffice@maktoob.com

AlTafseer@hotmail.com

پیشک

بانگ وازکردن بۆ خوا بۆ ئەم نەتەوێ ئیسلامە؛ ئەركباریه کی هه میسه ییه:

﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾: بای له ئێوه كۆمه لێك هه بیته خه لك بانگ بكن بۆ خێر و فرمان بكن به چاكه و قه ده غه ی خراپه بكن، هه ر نه وانه ش سه رك و ته وه كانن. ﴿آل عمران/ ۱۰۴﴾.

له بهر نه وه ی ئومه ته ی نه و پیغه مبه ره ن ﷺ، نێرراوه كانی خوا به و كۆتاییان هاتوو و داوین نێرراوه، له بهر نه وه ی نه وه نەتەوێهێن، كه هه لگه ی په یامی نه و پیغه مبه ره ن ﷺ دوا ی خۆی، نه و په یامه ی به ره وپوی هه موو مۆثایه تی كراوه له هه موو سه رده مێدا، له و كاته وه نه و پیغه مبه ره هاتوو، هه تا نه و كاته ی زه وی و چی له سه ره به میراتی ده مینێته وه بۆ خۆدا.

نه و په یامه ش دولا یه نه، لایه نێکی ئا راسته ی نه وانه كراوه، كه هیشتا به وایان به م ئایینه نی یه بۆ نه وه ی بانگ بکړین بۆ به واهێنان پیتی.

لایه نه که ی تری ئا راسته ی نه وانه كراوه، كه به وایان هێناوه بۆ به رخسینه وه یان و چه سپاندنی به واکه یان؛ ﴿وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾: ته و هه میسه ئامۆزگاریان بکه و بیخه ره وه یادیان، چونکه ئامۆزگاری و خستنه وه یاد سوود به به واداران ده گه یه نن. ﴿الذاریات/ ۵۵﴾.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ءَالْكِتَبِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ ءَالْكِتَبِ الَّذِي أَنزَلَ مِن قَبْلُ﴾: نه ی نه وانه ی به واته ان هێناوه، به رده وام دامه زراوین له سه ر به واهێنان به خوا و به و نێرراوه ی ئاردویه تی و به و

په يامه‌ی نارډويه تيه خواره وه بۆ سر پټغه مېره كې و ئو په يامه‌ی پټشتر
نيرراو ته خواره وه (تورات و ټينجيل). ﴿النساء/ ۱۳۶﴾.

به لام نه مړو نه ته وه‌ی ئيسلام به بارودوخېكي تاييه تيدا تېده په پټ له وانه يه
له وه پيش پييدا ټينه په پيټ... ئيسټا هم نه ته وه يه زانباري به رامېر ئيسلام
به شپوه يه ك دابه زيوه، كه له ميژوي ئو ټايينه دا بڼو ينه يه، موماره سه كردنې بۆ
ئيسلام زورتر له و دابه زيوه.

له بهر نه وه نه مړو نه ركي بانگه وازكردن زور مه ترسي دارتره له نه ركه كاني
بانگه وازكردنې سرده مه كاني رابردو، نه ركي نه مړو ته نها بيرهيټانه وه نيه، به لكو
نه ركي بانگه وازكردنه بۆ دروست بونه وه، دروست بونه وه‌ی ئو ته لاره‌ی بناغه كاني
پوچون و له پماندان، چونكه ئيسټا نه ته وه كاني تر له هه مو لايه كوه ده ميان
ژه نوت ته سر نه ته وه‌ی ئيسلام، وه ك پټغه مېره ﷺ را يگه ياندوه و فرمويه تي:
(يُوشِكُ أَنْ تَدَاعِيَ عَلَيْكُمْ الْأُمَمُ كَمَا تَدَاعَى الْأَكَلَةُ عَلَى قَصْعَتِهَا: خه ريكه
نه ته وه كان ده مټان تې بژه ن بتانقون، وه ك خوره چون دهم نه ژه نيت ته
خواردنه كې))، وتيان: ټايا نه وه له و كاته دا له بهر ژماره كه ميمان ده بيت، نه‌ی
نيرراوي خوا! فرموي: ((بَلْ أَنتُمْ يَوْمِيذٌ كَثِيرٌ، وَلَكِنَّكُمْ غُفَاءٌ كَغُفَاءِ السَّيْلِ،
وَلَيَنْزِعَنَّ اللَّهُ الْمَهِابَةَ مِنْ صُدُورِ أَعْدَائِكُمْ، وَلَيَقْدِرَنَّ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنُ: نه وكاته
ژماره تان زوره، به لام كه فن وه ك كه في لافاو، خوا ترسي نيوه له دلي
دوژمنه كاتاندا داده پني و وه هن ده هاوټ ته دلي نيوه وه))، وتيان نه‌ی نيرراوي
خوا! وه هن چيه؟ فرموي: ((حُبُّ الدُّنْيَا وَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ: خو شه ويستي دونيا و
رق بونه وه له مردن)).

ټيمه هه مومان له و پړوايه دايڼ، كه بيناي ئيسلام به ئيزني خوا ده گه پټ ته وه،
كه گه راپشه وه زور بلند ده بيت، وه ك چون له وه پيش بووه، هه مو نه وانه‌ی
دلخوشكه زن ده ستنيشاني كايه يه كي تازه‌ی ئيسلامي ده كن، به شپوه يه ك
ده سه لاتداري سرزه وي بيت، سره پاي هه مو ئو هيرشانه‌ی نه قامي بۆ سر
ئيسلام ده يكن.

به لَام نه مه له نامۆیی دووه مدا کارێکی دژواره بۆ ئیسلام: ((بَدْأُ الْإِسْلَامُ غَرِيباً وَسَعْفُودٌ غَرِيباً كَمَا بَدْأَ: ئیسلام به نامۆیی دهستی پێکردوه، دووباره نامۆ ده بێتوه وهك چۆن دهستی پێکردوه)).^(۱)

نهم ئهركه پێویستی به ههولێکی زۆر و چاویکی تیزهیه.

له نامۆیه که یه که مدا ئیسلام به لای که مه وه له بنه ما گشتیه کانی دا لای خه لك ئاشکرا بوو، که ئه ویش بپرواهیتان بوو به خوای تاك و ته نها و بپرواهیتان به وه حی و پێغه مبه رایه تی و بپرواهیتان بوو به زیندوو بونه وه، ئه وه ی هاتبوه ناو ئایینه تازه که وه، یان ئه وه ی به توندترین شیوه دژایه تی ده کرد، هه موو توانا که ی خستبوه کار بۆ له ناو بردنی. جا به راستی هۆی نامۆیی یه که می؛ که می بپرواداران و لاوازی و بێ ده سه لاتیان بوو به سه ر خه لکدا، هه روه ها زۆری ئه وانه ی ئه و ئایینه یان به دل نه بوو و له سه ر زه وی سه تهمیان ده کرد.

وه ره قه ی کوپی نه و فل، کاتی خه دیجه هه وائی هاتنی وه حی بۆ گێپایه وه به پێغه مبه ر ﷺ ی وت: خۆزگه منیش لاویکی به توانا بوما یه له و ئایینه دا کاتی مۆز مه کت له سه ر ئه و ئایینه له مه که که ده رت ده که ن. پێغه مبه ر ﷺ فه رمووی: بۆ؟ ئه وان ده رم ده که ن؟ ئه ویش وتی: که سێک نیه وهك ئه وه ی تۆی هێنا بێت و دژایه تی نه کرابێت.^(۲)

پیاویک له پێغه مبه ری ﷺ پرسی: تۆ خه لك بۆ چ شتێک بسانگ ده که ی ت؟ فه رمووی: ((أَدْعُوهُمْ لِإِلَهِ إِلَّا اللَّهُ: بانگیان ده که م بۆ ئه وه ی ئه و خوا یه بناسن که (الله) یه و جگه له و شایسته ی په رستن نیه)).

وتی: نه مه کارێکه عه ره ب بۆ تۆی واز لی نا هێن!

به لَام نامۆیی دووه م جیاوازه، ئه گه ریش نامۆیی هه ر نامۆیه له هه موو بارێکدا. ئیسلامی ئه مرق، سه ره پای نامۆیه که ی له لای خه لکانی تر، لای خه لکه که ی خۆشی نامۆیه، کاتی ئه و ئایینه له سه ر شێوه پاس ته قینه که ی ده خه ی ته به ر ده ستیان، لێ ده سه له مینه وه و ده لێن: تۆ ئه و هت له کوپوه هێنا وه؟ ئه وه ئه و

۱ آخر جه مسلم.

۲ سهیری کتیه کانی سیره بکه.

نیسلامه نیه، که ئیمه دهیناسین!

یا کاتیک که سیک به دهوری گۆرچکدا خول دهخوات و دهستی پئیدا دینیت و داوای به رهکات له مردوه که بی ناوی دهکات، که چند سالة یان چند سه دهیه مردوه، پئی ده لیت: ئه م کاره هاو بهش بۆ خودا دانانه و دروست نیه! پیت ده لئ: ئه وهت له کویره هیناوه؟ به راستی تو ده تهوئی نیسلام له لایه نه گیانی (روحي) یه که ی دامالیت!

کاتئ که سیک یاسایه کی بیجگه له یاسای خوا داده نیت، یا که سیک به یاسای بیجگه له خوا رازی بیت، که پئی ده لیت: ئه وه هاو بهش بۆ خوا دانانه! پیت ده لیت: ئه وهت له کویره هیناوه؟ ئه وه توند پوهی و دواکه وتوبیه! دنیا گۆراوه و به ره و پئیش چووه! یان به لای که مه وه پیت ده لیت: ئه وه کاریکه له هاو بهش دانان خوار تره! هاو بهش دانانیکه له نیسلام ده رت ناکات!

کاتئ به مامۆستای کۆمه لئاسی و مامۆستای ده روزانی و مامۆستای په روه رده و مامۆستای میژوو، ده لیت: له راستیدا ئه وه ی ئیوه خویندووانه له زانسته پۆژئاواییه کان و ئه وه ی فبیری قوتاییه کانتانی ده که ن، پیچه رانه ی چه مکه نیسلامیه کانه و هه ندی جار به راشکاو ی له گه ل بیروباوه ر تیک ده گیرئ، پیت ده لئ: -مه گه ر ئه وانه ی خوا ره حمی پیکردون-: نیسلام چی داوه له و کاروبارانه؟ ده تانه وئی نیسلام بئاخه ناو هه موو شتیکه وه؟ ئه وه زانسته، نیسلامیش ئایینه! ئایینیش خوی له زانست هه لئادات!

له گه ل سه ده ها کاروباری تر... کاتئ حه قیقه تی نیسلام پیشان ده دریت، خه لکه که ده سه له مینه وه، به لایه نی که مه وه سه ریان سوپ ده مینیت و هه لئیک ی زوری ده ویت بۆ ئه وه ی وایان لی بکریت بپروا به ئینن، که له لایه ن خواوه ها تووه، نه ک ئه وه ی ئه وان به نیسلامیان دا ناوه.

ئه مانه هه مووی له بواری (زانین) دا پوو ده دن... به لام له بواری کار پیکردندا کۆششی پتو یست زیاتره!

به راستی زانین به ته نها یه س نیه، ئه گه ریش سه ره تایه که و ده بیت له پیش هه موو شتیکدا دهستی پی بکریت، یه که م وشه ی وه حی به ﴿اقرأ: بخوینه﴾.

دهستی پيځرد، پاش ماوه يه ك نايه تي ﴿فَاعْلَمْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ بزانه كه به پاستي جگه له (الله) شايسته ي پرستن نيه. ﴿محمد: ۱۹﴾ بڼو سر پيځه مبه ر هاته خواره وه.

زانستيش - وهك سه له في صالح ﴿لِي﴾ تيگه يشتوون - زانينكي په تي (مجرد) نيه، به لكو بريته له و زانينه ي ده بيته كرده وه، پاشان نه و زانينه له شيوه ي ناسيني حه قيقه ته وه ده گوريت بڼو كار پيځردني.

كاتي ناساندني وردې چه مكې (لا اله الا الله) له نامو ييه كه ي يه كه مي نيسلامدا هه ولتيكي زوري پيځه مبه ري ﴿و﴾ ويست، له پاستيدا هه ولي پاسته قينه ي پيځه مبه ري ﴿و﴾ - به تاييه تي له مه كه - په روه رده كړدني نه و برودارانه بوو، كه حه قيان وه رگرت و بروياي پي هينا، له سر پيويستيه كاني (لا اله الا الله)، قوناغ دواي قوناغ هه تا كه وتنه سر پاسته پتيه كه، يه كه مجار بنكه و بناغه پته وه چه سپاوه كه ي په روه رده كړد، پاشان تيگړاي خه لكې.

نه مړيش - له نامو يي دووه مي نيسلامدا - بانگه واز له هه ردو لايه نه كه وه - ناساندن و په روه رده كړدن - پيويستي به هه ولدان هه يه.

جا ناساندني نيسلام به كومه لايك كه هه نديكي بناسن و هه نديكي نه ناسن و له هه مان كاتدا و ابرازن هه مووي ده ناسن، گرفتنيكه پيويستي به هه ولي زور هه يه، به لام په روه رده - به لاي كه مه وه بڼو بنكه (قاعدة) كه - گرفتنيكه پيويستي به هه ولي زور تر هه يه؛ له بهر زوري بواره كاني په روه رده ي پيويست له لايه كه وه، له لايه كي تره وه چونكه دهر ونه كان به ناساني واز له وانه ناهي نيت، كه له سبري راهاتون، خيرا ناچيت به دهم نه و نه ركانه وه، كه داواي ليكراوه .. سه ره پاي نه وه ي داواكراوه كان ته نها بڼو بنياتناني دهر ووني برودار نيه، به لكو ناماده كړدني كه سايه تبي به هيزه، كه شياو بيت بڼو هه لگرتني نه و نه ركه كه وره يه ي پويه پوي ده بيته وه.

گرنگه - تا نه و په پي - بزانيڼ چون بانگه وازي خه لك ده كه ين .. نه و قه يرانه ي نه مړو جبهاني نيسلامي پييدا تيده په پريت؛ قه يرانيكي توندوتيزه، له وانه يه توند ترين قه يران بيت له ميژودا، كه پييدا تپه پيوه .. هه روه ها كڅوبونه وه ي

دوژمنان بۆ جهنگی ئیسلام، له وانهیه پیشتر بهوقه یاره و پێ داگرته نه بویت،
ههروا پێویستی نه مۆی مۆفایهتی به ئیسلام که متر نیه له پێویستیهکی نهو
کاتهی، که بۆ سه ر پیغه مبه ری خوا ﷻ دابه زی.

نه گه ر به ههنگای به رچاو پون و پاگیرو، له سه ر پێگای بانگه وازه که مان
نه پۆشتین، به راستی ناگهینه نه و ئامانجه ی ده مانه ویت و هه ولێکی زۆرمان به یئ
هو ده ده روات.

به راستی ماوه یه کی زۆره بابته ی بانگه واز بیرمی جه نجال کربوه، پرسیارێکی
گرنگ به می شکدا دیت: چۆن بانگه وازی خه لک بکه ی؟ شیوازی راستی بانگه واز
چیه؟ به تاییه تی کاتی که - جار جاره - که مته رخه می له هه ندێ لایه ن، یان
به له کردن له هه ندێ لایه ن، یان لادان له هه ندێ لایه نی کاروانی بانگه وازدا
ده بینم.. له دلی خو مدا ده لێم: پێویسته پیاچونه وه یه کی هه مه لایه نه ی کاروانی
بانگه وازی زیاد له نیو سه ده بکریت؛ هه تا نه و که موکو پیا نه ی له کاروانه کاندای
پویداوه ته و او بکه ی ن و، نه و هه لاته دووباره نه که ی نه وه، که تێی که وتبوین، هه تا
سود له رابردو و هه ر یگرین بۆ به هیز کردنی ئیستا و، راست کردنه وه ی کاره کان
له پێناو داهاتوودا، نه مه نه رکێکی گرنگه و پێویسته بانگه وازان له هه موو
قوناغیکی رێکردندا سه رقالیان بکات.

له م چه ند لاپه رانه دا، هه ول ده ده م نه و بیرۆکانه ی به ئاوه زمدا ⁽¹⁾ دیت و
ده چیت له و باره یه وه بخه مه پوو، نه مه ش له سه ره تا تا کۆتایی تیکۆشانی که هه له
و راستی هه لده گریت، داوا له خوا ده که م پشتیوانم بیت بۆ گه یشتنه راستی؛ ﴿إِنْ
أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ
وَإِلَيْهِ أُنِيبُ﴾ من له مه دا به پێی توانا چاک سازیم ده ویت، سه رکه وتنی شم تێیدا
به ده ست خوایه، پشتم پێی به ستوه و ده گه رێمه وه بۆ لای ﴿هود/ ٨٨﴾.

عَمَدُ قُطْب

چەندەرنجىك لە دروستبونی نەوێ كە مەدا

پێويستمان بە هەلۆهستەي درێژ هەيە بۆ سەرنجدان لە دروستبونی نەوێ
يەكەم، چونكە توێشوی تەواوی ئەوانەي تێدايە، كە دەيانەوێت بانگەواز بکەن، يا
ئەم ئايینە بجوێنێت لەو جیهانەي تێدايە، بەپاستی ئەو نەوێ بە چاودێری خوا
دروست بوو وەك خۆي پاك و بێگەرد بە موسای فرموو: ﴿وَلَتُصْنَعَنَّ عَلَيَّ
عَيْنِي﴾: بۆ ئەوێ بەچاودێری من پەرۆردە بیت. ﴿طە/٣٩.

ئەو نەوێ لەسەر دەستی گەورەترین پەرۆردەكار لە میژووی مرقایەتیدا
دروست بوو، كە محمدی نێزراوی خوايە ﷺ، جا ئەو نەوێ لە هەموو مرقایەتیدا
نەوێەكی تاك بوو، خوا بە وەحی ئاراستەي دەكرد و پێغەمبەري بە پەرۆردە و
رێنمایی پێدەگەياند، بەو شیوە هەموو هۆكانی دروست بوونی پاستی و دروستی
لەسەر بەرزترین شیوە بۆ تەواو بووبوو، وەك وانەي نمونەي لیها تێبوو، ئەو وانە
نمونەيیەي مامۆستا بە قوتابیەكانی دەلێتەو بۆ ئەوێ فیڕ بن كاتێ كاروباری
فیڕبونیان دەخێتە ئەستۆ، كە بەباشی بەرێوێ بەرن.

پاشان خۆي پاك و بەرز ویستی كاروباری ئەم ئايینە تەواو بكات لەسەر
رێوشوونی ئەو شتانەي، كە هەيە و لەتوانادایە -نەك دەرچوو لەتوانا- بۆ
حیكەتێك، كە خوا خۆي ویستویەتی بۆ ئەوێ بەرەيەك لە بەرەكان توشی
تەمبەلی بن و بێن نەوێ يەكەم بە شتی نااسایی (خوارق) سەرکەوتون، شتی
نااساییش دواي پێغەمبەر ﷺ بنەبڕ بوو.

ئەوێ لەم ئايینەدا هەيە، جگە لە پێكەتەي مرقای، ئەو وەحیەيە، كە
لەلایەن خواوە نێزراوەتە خوارەو، ئەو وەحیەش هەر ماوه و پارێزراوه بە هۆي
پاراستنی خواوە: ﴿إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُم لَحَافِظُونَ﴾: ئێمە
خۆمان ئەم قورئانەمان ناردۆتە خوارەو و خۆیشمان پارێزگاری

نه ووه حی یه ش چلن بق نه وهی یه که مه؛ شواش بق نه وهی دوا بیه، نه وه
به رنامه ی خواجه بق نه م نه ته وهیه و بق هه موو مرقفه به گشتی، پاستی نه م نایینه
و پروگرامی خوابی هه لگرتووه، نه و پروگرامی خوا له مرقفی ده ویت هه تا پوژی
دوا بی، بق نه وهی ژبانی خویانیان له سه ر پابگرن و خویانی پی بنیات بنین، جا
نه وه ش قورنات بیت هاتبیته خواره وه، بیان پوونکه ره وهی نه و کتبه بیت، که
پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ به سوننه تی گوته و کرده وهی پیی هه لساوه: ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ
الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾ نیتمه نه م
قورناتمان نار دوته خواره وه بق تو، تا بق خه لکی پوون بکه یته وه، که چیان بق
هاتوته خواره وه، به نومیدی نه وهی بیریکه نه وه. ﴿النحل: ۴۴﴾، ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ
الْهَوَىٰ ۚ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ به هه واو هه وه سی خوی قسه ناکات،
به لکو سروشیکه بقی دیته خواره وه. ﴿النجم: ۳-۴﴾

به لام نه و به شداریکردنه ی فریشته کان له که ل پرواداره کاند له جهنگی به در
کردیان، خوی له خویدا شتیکی ناناسایی نه بوو؛ ﴿إِذْ يُوحَىٰ رُبُّكَ إِلَى
الْمَلٰٓئِكَةِ أَنِّي مَعَكُمْ فَثَبَّتُوا الَّذِیْنَ ءَامَنُوا سَأَلِفِی فِی قُلُوبِ الَّذِیْنَ
كَفَرُوا الرَّعْبَ فَأَضْرِبُوا فَوْقَ الْأَعْنَاقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ كُلَّ بَنَانٍ﴾ نه و
کاته ی خوا فریشته کانی تیگه یاندن که: خو شم ده که ل نیتوه دام، غیره ت وه به ر
پرواداره کان بیتن، منیش ترس وه به ر خوانه ناسان ده نیتم، سا نیتوه له ملیان ده ن
و نه نگوسته کانیشیان به پرتن. ﴿الأنفال: ۱۲﴾

هاتنه خواره وهی فریشته بق چه سپاندنی مرقفه کان، ته نها بق جهنگی به در
نابیت، به لکو بق هه ر بونه یه ک ده بیت، که به هه رمانی خوا پوودات:

﴿إِنَّ الَّذِیْنَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلٰٓئِكَةُ
أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِی كُنْتُمْ تُوعَدُونَ نَحْنُ

أُولَئِكَ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ: به پاستی نه وانهی وتیان: پوره دگارمان خواجه، پاشان به رده وام بوون له سهری، فریشته دینه خواره وه بق سریان و بییان ده لئین: ترستان نه بیت له ناگر و غمی دنیا مه خون، دلخوش بن به و به هشتهی له وه پیش په یمانتان پیدرابوو، نیمه له زیانی دنیا و له ناخیره تیشدا دوستی نیوهین. فصلت: ۳۰-۳۱.

به لام شته نااساییه که بینینی فریشته کان بوو له لایه ن پرواداره کانه وه، که ده یانینین له که لیان دئی بی پرواکان ده جهنگن: ﴿وَمَا جَعَلَ اللَّهُ إِلَّا بُشْرَىٰ لَكُمْ وَلِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُكُم بِهِ﴾ وَمَا النَّصْرُ إِلَّا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ: خوا نه وهی ته نها بق دلخوش کردنی نیوه کردوه، بق نه وهی دلیان خواتان له که لدایه، چونکه سهرکه وتن ته نها له خوی به ده سولات و له کارزانه. ﴿آل عمران/ ۱۲۶﴾.

گر خوی پاک و به رز نه وهی تاییهت کرد به پروادارانی نه هلی به دروه به بی پروادارانی تر، له به نه وه بووه جهنگی به در پرواویکی دانراوی خوا بوو، هه موو پوژیک دوباره ناییت وه: ﴿يَوْمَ الْفُرْقَانِ يَوْمَ التَّلَاقِ الْجَمْعَانِ﴾ پوژی جیاکه ره وهی حق و باطل، پوژی که یشتنی پرواداران به بی پرواکان له جهنگی به دردا. ﴿الأنفال: ۴۱﴾.

نه و جهنگ میژوی نووسیه وه، میژوش هه موو پوژیک نانوسریت وه... به لکو دیر له دوی دیر ده نو سریت وه!

جگه له شته نااساییهی خوا تاییهتی کرد به نه هلی به دروه وه، جگه له وانهی تاییهت بوون به خودی پیغه مبه ره وه ﴿﴾ هه موو کرده وه و فرمانه کانی تری نیسلام له سهر پی و شوینی ناسایی ریویشته وه (السنة الجارية)، هه له لاوازیوونی سهره تا و، تاقیکردنه وه و نارامگرتن و پالفت کردن، پاشان زال بوون به سهر ترسدا، پاشان زال بوون به سهر جیگیر بوون و هیژدا، پاشان بالوویونه وه به زه ویدا. بویه نه و وانهی له دروستبوونی نه وهی په که م وهی ده گرین؛ وانهی به رده وامن و ته نها به نه وهی په که مه وه تاییهت نین، به لکو توانای جیه جیکردنیان هه په له هه موو

نه و جارانه دا، كه سهردهم و شپوه يان وهك نه و كاته بيت، له بهر نه وهی سوننه تی جارین، نهك پوداوی سهره خو بن و تپه پ بووین و دووباره نه بنه وه.

خوای پاك و بهر زكه له قورنانه كهی ناراسته ی كردوین، بۆ بیركردنه وه له سوننه ته كانی پهروه ردگار و توژیینه وه له میژوو - نه و میژوو ی له راستیدا پارپه وی سوننه ته كانن له جیهانی واقیعدا - نیمهش ده بی توژیینه وه ی پیکهاتوهه كهی یه كه م بکهین، بۆ نه وهی دهرس و عیبره تی لی وه ریگرین و ببیته ریتنماییکه رمان بۆ هر جولانیک كه ده یکهین، هه روا ببیته سئنگی مه كه کی بهرده وام بون له سهر پنگا كه مان، یان لادانمان لیتی.

چهند شتیك ده ریاره ی دروست بوونی نه وهی یه كه م هه لوهسته ی پیکردم، كه وای لیکردم زۆر حه ز به بیركردنه وه و پامانی بکه م، نه وهی من جاروبار ده ببینم له م کاروانه ی ئیستاماندا ده گریت، پیچه وانه ی پتویسته یه كانی دروستبوونی نه وهی یه كه مه، ده ببینم نه و سه ریپچیه ده بنه ریگری کاروانه كه، بۆیه حه ز ده كه م هه ندی له و کارانه له م چهند لاپه ریه دا نیشان بده م، له خوا ده خوازم هه میشه به دورمان بگریت له خلیسكان و ریتنماییمان بكات بۆ سهر پئی راست..

* * *

به هیترین شتیك، كه هه لوهسته ی پیکردم له کاروانی نه وهی یه كه مدا، نه و فرمانه خواییه بوو كه داوای لیکردن جهنگ نه كه ن له قوناخی پهروه رده كردنی مه كه كه دا، به نارامه وه بهرگه ی سزا و نازاره كان بگرن. به راستی خوا ناماژه ی داوه به وه له نایه تی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ: نَاخُوْهُ وَانْتَ نَهْدِيْهُ، پشیمان گوته را هه تا له مه كه كه ن شه پ مه كه ن، نوژی بکه ن و زه كات بده ن.﴾ النساء: ۷۷.

هه ندی له هاوه له كانی پیغه مبه ر ﷺ كاتی نازاردانیان زیادی كرد له لایه ن بین بڕواكانه وه، به پیغه مبه ریان وت: شه ریان له كه لدا نه كهین؟ نه ویش ﷺ فره مووی: ((مَا أَمَرْنَا بِقِتَالِهِمْ: فرمانمان پش نه كراوه له كه لیاندا بجه نكین)).^(۱)

۱ سهری كتیبه كانی سیره بکه.

له دهقه كاندا - نه له كيتاب و نه له سوننه تدا - روونكردنه وهی حيكمه تی نه و
 فرمانه ره بیانیه نه هاتووه، جا زانینی حيكمه ته كه ی بق ئیجتهاد واز لی هینز اووه،
 له وانه یه ئاسانترین پړگا بق زانینی نه و حيكمه ته ی ئیجتهاد نه وه بی، نه گهر وای
 دابننن بپواداره كان نه و كاته دژی قوپه یش جهنگابن، له و جهنگانه دا چیه به دی
 هاتووه؟ پاشان بیر له و سوودانه دهكه ی نه وه، كه له نه جهنگانیان به دی هاتووه.
 سانانترین شتیك بتوانریت له نه نجامه كانی نه و جهنگه نا به رابه ری به ویتا بكریت
 نه وه یه، كه قوپه یش بپواداره كان له ناو ده بات، چونكه نه وان كه میکی لاواری
 بی پشستیوان بوون و كاری نه و بانگه وازه تازه یه له یه ك جهنگدا، یا له چه ند
 جهنگیكي دوا به دوا ی یه كدا کوتایی پی ده هات، بی نه وه ی ئامانجه كه بیته دی، بی
 نه وه ی خه لك پاستی نه و بانگه وازه یان بزانیایه، بی نه وه ی بلا بوونه وه ی بق
 بنووسرایه.

نه گهر وای دابننن جهنگه كه - له گه ل نابه رابه ری بونیدا - نه بیته هو ی
 له ناویردنی هه موو بپواداره كان، شتیكي گرن گتر هه یه، كه سه رنجه مان زود
 راده كیشی، له بهر نه وه ی په یوه سته له گه ل نه وه ی له م سه رده مه ی ئیستادا
 پووده دات، نه ویش نه وه یه، كه ئایا له و قوناغه دا شه رعیه ت له مه ككه دا بق كییه؟
 به پاستی خه لك به گشتی هه ستیان وابوو، كه شه رعیه ت بق قوپه یشه!

نه ی باری بپواداران نه و كاته چۆن بووه؟ باریان وابوو، كه بپواداره كان له
 شه رعیه ت ده رچوون...

له بهر نه وه كی هه قی خاوه ن شه رعیه ته، تا له پی ده رچوو ه كان بینیت ه وه
 سه رپی!

پاسته قوپه یش نه وه نده توندوتیژ بووه له (سه ركپ كردن و ته می كردن) كه،
 گه یشونه راده ی توندوتیژی و دلپه قی، به پاستی هه ندی كه س به و توندوتیژی یان
 دلگران ده بوون، هه تا وای لیده هات هه بو هه ولی ده دا هه ندی له ئازاردراوه
 بیكه سه كان بخاته ژیر پاراستنی خوی، واته په نای بدا، به لام هه ر خه لكه كه
 قوپه یشیان به خاوه نی شه رعیه ت ده زانی و بپواداره كان له و شه رعیه ته ده رچوون،
 مافی قوپه یشی خاوه ن شه رعیه ته نه وانه ته می بكات كه له یاسا ده رچوون!

جا ئايا له بهرزه وهندي بانگه وازه که دا ده بوو، که بپرواداران شه کاته بکه ونه
جهنگ له گه ل قورده يش، له کاتيکدا شه و بچوونه له ناوخه لکدا بالو بوو؟!
نا، له بهرزه وهندي بانگه وازه که دا نه بوو!

با ئيستا سهير بکهين کاتي بپرواداره کان ملکه چي فرمانه ره بانيه که بوون و
جهنگيان نه کرد چييان بچ نه نجام درا.
له حه قيقه تدا کاري زوريان بچ نه نجام درا..

جا له و ژينگه عه ره بيه، که ناسراوه به وهی ستم قبول ناکن و جهنگي زور
و توندوتيزي تيدا رووي داوه به هۆيه که وه ئيمه شه مړ به هيچي نازانين و شايسته ي
شه نيه دلۆبه خوښتيکي له پيناودا برژيت، له گه ل شه وشدا شه و جهنگانه
چهنده ها سالي ده خايان و، که سانيکي زوري تيدا له ناو ده چوو، وه که جهنگي
(داحس و غبراء)^(١).. له و ژينگه ي، که (عه نتره) ده رياره ي ده لي:

ولقد خشيت بأن أموت ولم تدر للحرب دائرة على ابني ضمضم
الشامي عرضي ولم أشتعهما والناذرين إذا لم ألقهما دمي!

يه کيکي تر گوتويه تي:

ألا لا يجهلن أحد علينا فنجهل فوق جهل الجاهلينا!

نا له و ژينگه يه دا پياوي نه جيب و خانه دان نازار ده درا، هه يانبوو له
شه شرافه کاني قورده يش بوون.

بيگومان شه شتيکي سه رنج راکيش بوو، چونکه به ته واوه تي پيچه وانه ي داب
و نه ريتي ژينگه که بوو..

به ده برپيښتيکي تر، شتيک له کرده وه ي ژينگه که نه بوو.. ده بيت له کرده وه ي
شتيکي تري پيچه وانه ي ژينگه که بيت!

پاشان نازاردان به رده وام توندوتيزتر ده بوو، شه وانيش نازاميان ده گرت! ليتره دا

١ (داحس و غبراء) جهنگيک بوو له کۆتاييه کاني سه رده مي نه قاميدا له نيوان هۆزي (عه بس) و (زييان) دا
هه لگيرسا، به هۆي پيشبرکتي دوو نه سپه وه که يه کيکيان ناوي (داحس) بوو، شه ي تريان ناوي (غبراء) بوو،
همردوو هۆزه که له سه ر نه نجامي پيشبرکتيکه تنيکچوون و شه ي له نيوانياندا ده ستي پيکرد، هه ر هۆزه ي
هاريه يانه کاني چونه پاليان و جهنگه که دريژه ي کيشا و خه لکيکي زور کوژرا، هه تا چونه نيوانيانه وه و
صولحيان کرد و شه ره که وه ستا.

واتایه کی نوئی په یدابو، که له کرده وه کانی ژینگه که نیه، نویش نه وه په له ریگه ی
چیدا نه وانه بهرگه ی نه و نازارانه یان ده گرت، بهرده و امیش ده بون له سر نه و
کاره ی بوو بوو هوی نه و نازار دانه یان؟

نایا له ریگای شهره فی هوزبوو؟ نایا بؤ ده سته و تیک بوو؟ نایا له ریگای
ناره زوویک له ناره زووه کانی سه رزه ویدا بوو؟

بؤ هیچ له وانه نه بوو. به لگو له پیناو بیرویا وه ریگدا بوو، که بهوایان پیی
هه بوو. نه ژینگه یه و ا تیگه یشتبوو، که عه قیده ده بی داب و نه ریت بیت، خه لک
ده سته پیوه بگریت و له پینا ویدا بجه نگیت، به لام بهرگه گرتنی نازار له ریگایدا
له سر نه و ژینگه یه - که که لکی نه ده گرتن - شتیکی تازه بوو، که ژینگه ی داب و
نه ریت بوو.

پاشان هه نگوایکی بهر و پیشت ده نین، کارکی تازه ترمان بؤ پون ده بیته وه.
که بهرده وام نازار دانه که توند و تیز تر ده بوو، هه تا ده بوو داب پانی نابوری و
کومه لایه تی، که ده گه یشته راده ی برسی کردن، به لگو هه ندی که س ده مردن، به لام
نه وان وازیان له عه قیده که یان نه ده هینا!

نابیت - نه له عورفی ژینگه که و نه له عورفی مرقدا به گشتی - که خه لک
له پیناوی شتیکی پوچه لدا بهرگه ی نه و شیوه نازارانه بگرن... به لگو ده بی
پاستیه که هه بیت خاوه نه که ی بهوای پیی هه بیت و له پینا ویدا بهرگه ی نه و نازارانه
بگریت و بمریت. به لگو نه و پاستیه ی بهوای پیی هه یه له لای بهر ختره له ناسایش
و حه وانه وه و پله و پایه و که راته تی، هه تا له خوی هه تا له ژیانیشی.

هه مو نه و واتایانه له نیتوان ﴿كُفُواْ اٰیْدِیْكُمْ﴾ دا هاتنه دی، هه نه وه بوو
نه نصاره کانی له مه دینه وه هینا، که هیشتا بارودوخ له مه که به ته وای
نه گورابوو!

ده توانین به کورتی بلتین: به پاستی نه هلی مه که ناگره که یان کرده وه، به لام
خه لکی مه دینه له دووره وه پیی پوښن بوونه وه، پاستیان دوزیه وه، نه و پاستیه ی
دوزینه وه که ی ویستی خوی له سر بوو.

* * *

له میانه ی ﴿كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ﴾ دا، به تهنه ها هر نه وه بۆ نه بنساره كان روڤ نه بوه وه .. به لكو كارتي تر پون بوه وه، كه گرنگيه كي نژري هه بوو له سه ره ئيلي به رده وامي بانگه وازه كه، نه ویش كيشه ی ((شهرعیه ته كه)) بوو ..

خوای پاك و به رز له سورده تی (انعام) دا كه سورده تيكی مه كه بیه ده فره رمویت: ﴿وَكَذَلِكَ نَفْصِلُ الْأَيَّتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ: نِيْمَه نَاوا نیشانه كانی خۆمانیان ته واو بۆ شی ده كه یه وه و ده مانه وئ پێیازی تاوانباران پوون بیته وه. ﴿الأنعام: ۵۵.

هاتنی نه واتیایه له و ئایه ته مه كه بیه دا به لگه یه كي پونی هه یه، یا پێویسته پون بیت، جا پونكرده وه ی پێگای تاوانباره كان ئامانجیكي و یستراوه، (لام التعلیل) له ئایه ته كه دا پونی ده كاته وه، كه ده فره رمویت: ﴿وَلِتَسْتَبِينَ﴾، هاتنه خواره وه ی ئه م ئایه ته له ماوه ی مه كه دا، و اتاكی نه وه یه پونكرده وه ی پێگای تاوانباران ئامانجیه كه له ئامانجه كانی بانگه واز، به لكو له پێویستیه كانی بانگه واز بووه له سه رده می یه كه مدا، كه كۆمه له موسلمانه كه ی تیدا پێكهاتوه .

پوونكرده وه ی پێگای تاوانباران، چی بۆ بانگه واز به دی دینی؟

به پاستی پوڤوونه وه ی پێگای تاوانباران دوو شتی تیدایه: یه كه میان روونی ده كاته وه تاوانباران كین؟ دووه م ده رخستنی نه و پێگایه ی گرتویانه و له پێناویدا بوونه تاوانبار.

تاوانباران كین؟ پێگاكه یان چیه؟ په یوه ندی شیکردنه وه ی ئایه ته كان به پوونكرده وه ی پێگاكه یانه وه چیه؟

به پاستی ئایه ته كان كیشه ی (الألوهیه) ی شی كرده وه، نه ویش كیشه ی یه كه م و گه ریه له هه موو قورئاندا و به تاییه تی له سورده ته مه كه كه كاندا.

ئایه ته كانی نه وه ی شی كرده وه كه خوای گه ر، خواجه كي تاك و تهنه ها و بێ هاویه شه، نابیت هاویه شی هه بیت له دروست كردن و به دیه پێناندا و له هیچ كارێك له كاره كاندا هاویه شی نیه، به رده وام ئایه ته كان ده هاتنه خواره وه و سیفاته كانی نه و خواجه یان پون ده كرده وه و بێ هاویه شی بۆ بریار ده دا، هه تا وای لیها ت

واتاکه به ته اووه تی پوین بووه وه بۆ نه وانه ی بره وایان هینابوو و نه وانه ش بره وایان
نه هینابوو، به راستی بی بره واکان وایان لیهاتبوو زۆر به پوونی ده یانزانی پیغه مبه ر
چی لییان ده وئی بیزانن و بره وای پی بهینن، ههتا ده یانوت، وهك خوا لییان
ده گێریتسه وه و ده فسه رمویت: ﴿أَجْعَلْ آلَ لِهَآءِ إِلَهَآ وَحِدًا إِنَّ هَٰذَا لَشَيْءٌ
عَجَابٌ﴾ نایا خواکانی کردووه به یهك خوا، به راستی نه وه شتیکی سه یره. ﴿ص: ه
کاتی روون بووه وه، که خوی گه وه خویه کی تاک و بی هاویه شه، داوا له خهك
کرا به ته نها نه و به رستن بی نه وه ی هاویه شی له و په رستنه دا بۆ بریار بدهن،
چونکه خوی به ته نها شایسته ی په رستنه، پشت بکه نه نه وانه ی به درۆ ده یانوت
نه مانه خوان، شوین نه وه بکه ون، که له په ره ردگار یانه وه بۆیان هاتۆته
خواره وه، نیتر بیجگه له و شوینی که سی تر نه که ون: ﴿اتَّبِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَيْكُم
مِّن رَّبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِن دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَّا تَذَكَّرُونَ﴾ شوین نه وه
بکه ون، که له په ره ردگار تانه وه بۆتان هاتۆته خواره وه، بیجگه له و شوین نه وانه
مه که ون که کردوتانه دۆستی خۆتان، ئیوه زۆر که م عیبه رت
وه رده گن. ﴿الأعراف: ۳﴾

جا له سه ر نه وه خه لکه که بوون به دوو کۆمه له وه: کۆمه لی بره واده کان،
نه وانیش نه وانه بوون، که بره وایان هه بوو خوا تاک و ته نه یه، که به بی هاویه ش
ده یانپه رست و شوین نه وه که وتبوون، که له په ره ردگار یانه وه بۆیان هاتبووه
خواره وه، کۆمه لی تاوانبار هکان، نه وانیش نه وانه بوون، که نه یانده ویست بره وای
خویه بهینن و به ته نها بیپه رستن و شوین نه وه بکه ون، که نه و بۆی ناردونه
خوار.

که واته، قوپه یش ده که ویته کوپی نه و دابه شبوونه وه؟

به راستی پیش پۆشن و شی بوونه وه ی نایه ته کان قوپه یش خوی خاوه نی
شه رعیه ت بوو، بره واده کان له به رچاوی قوپه یش و له به رچاوی خه لگیشدا له و
شه رعیه ته ده رچوو بوون، جا دوی شی بوونه وه ی نه و نایه تانه هه لویتست چی
ده بیت؟ دوی نه وه ی قوپه یش نه یویتست بره وایه نیتت به خوی تاک و ته نها و به بی

هاوېش بېپه‌رستیت و شوینى نه‌وه بکه‌وېت، که خوا نارډويه ته خواره‌وه؟ یاں باره‌که به‌لاینى که‌مه‌وه لای هندی خه‌لک ده‌گړېت و قوړه‌یش و هاویننه‌کانیان ده‌بنه تاوانبار و، بپوادارانش ده‌بنه خاوه‌نى شرعیه‌ت؟

نمه وەرچه‌رخانیکی نژدگه‌ورده له‌سەر هیلی پاره‌وی بانگه‌وازا، که‌وا بؤ خه‌لک پوونى بکه‌نه‌وه تاوانبار کین و پښکایان چیه و به‌رامبه‌ر نه‌وېش پوونى بکه‌نه‌وه، کین نه‌وانه‌ی له‌سەر هقن و پښکای هق چیه.

به‌پاستى ناټوږیه‌که بؤ قوړه‌یش بوو، چونکه نه‌وان ده‌رگاوانى که‌عبه بوون، نه‌و که‌عبه‌یه‌ی عه‌رب به‌گشتى به‌گه‌ورده‌یان دانابوو، بیجکه له‌وه‌ی خویان خاوه‌نى سامان و دارایی و خاوه‌نى حه‌سب و پله‌وپایه بوون، به‌پتوانه‌ی سه‌رده‌مى نه‌قامى هه‌موو بنه‌ماکانى شرعیه‌تیاں بؤ کړبوو پتووه، که تیکه‌لى پاشماوه‌ی نایینیکى گۆډراو بوون، که ده‌یاندايه پال نېس‌براهیم و نېسماعیل (سه‌لامى خویان لیږن)، له‌ق کردنى نه‌و شرعیه‌ت له‌ژیراندا کاریکى ناسان نه‌بوو، به‌تاییه‌تى ده‌رچووه‌کان له‌شرعیه‌تیاں بیده‌سه‌لات و هه‌ژاره‌کان بوون، که نه‌هتیزان هه‌بوو نه‌مال و سامان، نه له‌لاین ده‌سه‌لاتداریکه‌وه پالپشتیکیان هه‌بوو!

به‌پاستى هه‌ر عه‌قیده‌ی پاست به‌ته‌نھا ده‌توانى له‌سەر نه‌و شرعیه‌تیاں هه‌لېکه‌نیت و حه‌قیقه‌تیاں ده‌ربخات، که نه‌وان تاوانبارن و شرعیه‌ت بؤ نه‌وان نیه، له‌بهر نه‌وه‌ی نه‌یانده‌ویست بپوا به‌خوای تاک و ته‌نھا به‌یتن و بې‌هاوېش بېپه‌رستن و شوین نه‌وه بکه‌ون، که نارډويه تیه خواره‌وه.

لیږه‌دا ده‌پرسین: نه‌گه‌ر بپواداره‌کان له‌مه‌که‌دا درى قوړه‌یش بجه‌نگانایه، نایا پښکای تاوانباران پون ده‌بووه؟ نه‌گه‌ر بجه‌نگانایه خه‌لک وایان هه‌ست ده‌کرد قوړه‌یش خاوه‌نى شرعیه‌ت و بپواداره‌کان له‌و شرعیه‌ت ده‌رچوون. جا نایا له‌دل و ده‌روونى که‌سدا -وه‌ک له‌دل و ده‌روونى نه‌نصاره‌کان چه‌سپا- ده‌چه‌سپیت، که نه‌و کیشه‌یه پتوانه‌یه‌کى تری هه‌یه جگه له‌ده‌رگاوانى که‌عبه و سامان و مال و نۆزى ژماره و ره‌سیدی عورف و ره‌سیدی میژوو؟ نه‌و پتوانه‌یه‌ش (لا اله الا الله)یه، که بپوابوونه به‌خوایه‌تى خوای تاک و ته‌نھا و بې‌هاوېش و،

نەوہی لەوہوہ پێک دێت لە پێویستی شوێنکەوتنی ئەوہی خوا ناردوہی تێہ
خوارەوہ. ھەروا بڕوا بۆن بەوہی ھەرئەو حەقە و شتی تر ھێچی لە دواوہ نیہ و
گومراپیہ، ھەروا ئەمە ئەو کێشە گەورەییہ، کە ھەموو شتیکی پێ دەپێورێ،
ھەموو شتیکی لە سەر بنیات دەنرێت.

ئەگەر بڕوادارەکان دژی قورەیش بھەنگانایە، ئایا دەکرا ئەو ھەقە
بڕوادارەکان ھەلیانگرتووہ، بگاتە دلی کۆمەڵیک لە خەلک وەک گەیشتە ناو دلی
ئەنصارەکانوہ، یان تەپوتوزی شەرەکە راستی کێشەکە ی دادەپۆشی، پاش
کەمێک کێشەکە دەبۆہ کێشە ی لێدەر و لێدراو و ژێرکەوتوو و سەرکەوتوو، کێشە ی
(لا الہ الا اللہ) ش دەچووہ پەراویزی وێنەکەوہ، ئەوہ ئەگەر لە ھەستی خەلکدا
بە پرەھایی شتیکی بمایەوہ.؟!

وا دەزانم وێنەکە پونہ.

﴿كُفْرًا أَيْدِيكُمْ﴾ نھینی ھەموو ھەلوێستەکان بوو!

ئەوہ بوو پێی دا بە کێشە ی لا الہ الا اللہ - کە کێشە ی ھەموو نێرداوہکان بووہ
لە ئادەمەوہ ھەتا محمد ﷺ - کە بە پاک و پونی دەرکەوێت، بێ ئەوہی بە ھێج
شیوہ یەک تێکەلی کێشە یەکی تر بپێت و، بە پاک و بێ خەوشی بچێتە ناو ئەو
دلانی خوا ویستی وابوو ھیدایە تیان بدات بە بێ خەلت و خەوش، جا لەو دلانە دا
جێی خۆی دەرکرت، ئیمان پرەکی خۆی تێدا داکوێ، وەک چۆن دەچێتە ناو ئەو
دلانی ش، کە خوا نایەوێت ھیدایە تیان بدات ھەر بە پاک و بێ خەوشی
خاوەنەکانیان بێ بڕوا دەکەن بێ بڕواییە ک گومانێ تێدا نەبێت، کوفرێک نە بەرگری
لە گیان و، نە بەرگری لە مال و، نە بەرگری لە ھێمنی و ئاسایشی تێکەڵ نایێت؛
بە لکو پرە تکرەنەوہی ئاشکرای (لا الہ الا اللہ) یە. ئەوہش رێککەوتنێکە بۆ
قەدەرێکی ھاتوو لە قەدەرەکانی خوا و سوننە تێکە لە سوننە تە جاریہ کان:
﴿لَيْهْلِكَ مَنْ هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَيَحْيَىٰ مَنْ حَيَّ عَنْ بَيِّنَةٍ وَإِنَّ اللَّهَ
لَسَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾ تا مردن و ژینی ھەر کەس، بە بەلگە ی ئاشکراوہ بێ، خوا
دەبیسێ و ئاگادارە. ﴿الأنفال: ٤٢﴾.

ئەو رۆنپەي، كە بە كېشەي ﴿كَفُّواْ اَيْدِيَكُمْ﴾ درا ئەو لە پتووستىيەكانى بانگەوازييه، جا بە بى پونبۆنەوہى پڭگاي تاوانباران لەسەز بناغەي ((لا اله الا الله)) و لە بەرامبەریش پڭگاي بپواداران پوون بپتەوہ ھەر لەسەر ئەو بنەمايەيە، كە قاعیدەكە بە ئەندازەيەكى گونجاو و ماقول ئەوہ ندە فراوان نابیت، بە لكو بانگەوازيی لەجیبی خۆی بەولاوہ ناچیت، ئەگەر بە ھەر ھۆيەك لە ھۆكان توشى شكستى نەبیت.

كاتى كېشەكە لەسەر ئەو شتوہيە لە ميانى ﴿كَفُّواْ اَيْدِيَكُمْ﴾ پوون بووہو، پشتيوانان (الأنصار) ھاتنە پتەوہ!

كاتيك پشتيوانان ھاتن بئەكە فراوان بو، لە مێژووشدا گۆران پوویدا!

* * *

نیمەش لای ئەو كېشەيە ھەلۆستېكمان ھەيە.

پشتيوانان كين؟

ئایا ئەوانە جەماوہرێكى بە پەرۆش و مۆتەحەمیس بوون، كە جەماسەتەكەيان وای لیکردن بە كەسايەتى پێغەمبەر ﷺ سەرسام بن، بە شتوہيەك كە سۆز بەرامبەر ئەو كۆمەلە بى ھاوتايە پەيدا بکات، ئەوانەي بەرامبەر بە لاكان بە ئارام بوون، ئەو ئارام گرتنە دورو درێژە جوانە، ئەوانە لە گەل زەحمەتى و بەلا توندەكان چەسپاو و خۆراگر بوون؟!

يان كۆمەلەك سەرباز بوون ھايتبوون ئامادەيى بە سەرباز بونى خۆيان پيشان دەدا و دەچونە پىزى موحامیدانەوہ؟

ئای ئەمە و ئەوہ چەند لەيەك دوورن لە ھێلى بەرەوپېش چوونى بانگەوازيیدا!
بېگومان خۆشويستنى پێغەمبەر ﷺ بە بەردەوامى لە دليانا ھەبوو، لەبەر ئەوہى ئەوہ ندە سیفەتى جوانى ئەو پێغەمبەرەيان بينیبو و بېستبو، چونكە بەپراستى تاكە نمونەى موقايەتى بوو كەس شانى نەدەدا لە شانى ئەوانەى ناسیبويان، يان بېستبويان لە مێژوودا. بېگومان بەزەيى و سۆزێكى زۆر لە دلياندا سەرى ھەلدا بوو بەرامبەر بپوادارە سزادراوہكان، چونكە بەچاوى خۆيان دەيانبينى و بەگوێى خۆيان دەيانبېست چ سزايەك دەدرين، ئەوانیش چۆن لەسەرى ئارام

دهگرن.

به لام نه مه و نه وه تاكه پالنه نه بوون بۆ بزواندنيان؛ به لكو له سه ره تاوه نه وه بزواندبوئي، كه بپوايان به ((لا اله الا الله)) و (محمد رسول الله) هيتابوو، بپوايان به خوا هه بوو، كه په روهر دگاره، محمد ﷺ پيغه مبه ره، ئيسلام ئايينه، جا هاتن په يمان له سه ر گوته پايه ئي و ملکه چي و له سه ر مردن و ژيان بدهن.

پيغه مبه ر ﷺ پيئي فهرموون: ((تَمَتَّعُوا؟)) پاريزگاريم لي ده که ن؟)) وتيان ده تپاريزين له وانه ي ژن و مناله کانه ي لي ده پاريزين، هه روا وتيان: نه گهر بل ئي برون بيايان بپرن، ده بپرين و، نه گهر بمانخه يته ناو نه وه ده ریاوه ده چينه ناوی. به راستي نه مه نواندنئ سه ر يازي ته ولوو بۆ بانگه وازی نوئ.

له کاتيکدا هيشتا کاتي هاتني جه ماوه نه هاتبوو! به لكو نه مان به قه ده ري خوا هاتبوون.

به لام چي ده بوو نه گهر پشتيوانان ﷺ هه ره جه ماوه ريکي موته حه ميس بوويان و هاتبن ته نها حه ماسه ت و خو شويستن و به زه يي هاتنه وه پالي پيوه نابن؟ ئايا حه ماسه ته که يات له ژي ر ياري ناخوشي و زه حه مه تيه کاني ريگا ئارامي ده گرت؟ ئايا له به ريه کدا چوندا ئارامي ده گرت، کاتي فهرمان له خواي به رزو به ته واناوه بۆ به ربه رچ دانه وه ي ده ستر ديژي يهاتايه خواره وه؟

به لام پيغه مبه ر ﷺ به هاتنيان بۆ ناو بانگه وازي و موسلمان بونيان دلخوش بوو، نه مه کار يک بوو جي گومان نه بوو. يان بپواداره کانيش له نه هلي مه که که به بينيني برا هاو بپواکانيان دلخوش بوون، نه مه ش کار يک جه جي گومان نه بوو. به لام که پيغه مبه ر ﷺ له سه ر هيلي بانگه وازه که ده يبزواندن، نه مه يان کار يک گومان يکي خه ست ده وري داوه. به لگه ش پرسیاره که ي پيغه مبه ر بوو، که لي ئي پرسين: ((تَمَتَّعُوا؟)) پاريزگاريم لي ده که ن؟)) جا پرسيا ره که ده زياره ي بپواکه يان نه بوو، که هاتبون به راست و ريکي و بي گومان ده يان خسته پوو، به لكو پرسيا ره که ده زياره ي هه نگاو يکي تر بوو له دواي ئيمان وه، نه ویش خو به سه ر ياز کردنيان بو بۆ نه وه شته ي بپوايان پي هيتابوو و ده يان زانی نه وه هه قه.

نه گهر پيغه مبه ر بيزانيابيه نه وه حاله يان ته نها جه ماوه ريکي موته حه ميس بووه

و میشتا خویان بۆ بانگه‌وازه‌که نه‌کردوو به‌سهریاز: نه‌یده‌بزواندن، پیغه‌مبه‌ر ﷺ
 ئیعتباری نه‌ده‌کرد، که قاعیده‌که به‌وجه‌ماوهره موته‌حه‌میسه برپواداره فراوان
 بوو - به‌ئێ - له‌کاتی‌که‌دا خویان بۆ مه‌لگرتنی ئه‌رکه‌کان نه‌کردبوو به‌سهریاز.

* * *

که‌ی ئه‌نصاره‌کان خویان کرده به‌سهریاز بۆ بانگه‌وازه‌که ؟
 له‌پیشه‌وه وتمان: ئه‌و ئاگره‌ی برپواداره‌کان له‌ مه‌که‌که مه‌لێانگیرساند، ئه‌و نوره
 بوو، که ئه‌نصاره‌کان له‌ مه‌دینه ری ئی خویان پێ پۆشن کرده‌وه، هاتن خویان
 نیشانی پیغه‌مبه‌ر ﷺ دا بۆ یارمه‌تیدانی خۆی و ئه‌و ئایینه تازیه..
 به‌پاستی ئه‌و یارمه‌تیده‌رانه (الانصار) به‌قه‌ده‌ری خوا هاتبوون، - به‌ئێ - به‌لام
 به‌ سوننه‌تیک له‌ سوننه‌ته‌کانی خوا.

بوونی نمونه‌یه‌کی واقعی شاهی بۆ ئه‌و بانگه‌وازه تازیه، ئه‌و ناوکه‌یه، که
 کۆبونه‌وه به‌ده‌وریا دینیته کایه‌وه، مه‌روا بۆ خۆی کۆبونه‌وه له‌ ده‌وری ناوکه
 به‌په‌ته‌که دینیته کایه‌وه، پاشان به‌خیرایی دوا ئه‌وه فراوان ده‌بی‌ت، مه‌ر کاتی
 قه‌باره‌ی ناوکه به‌په‌ته‌که زیاد بکات.. ئه‌و کۆبونه‌وه و فراوانبونه‌ش سوننه‌تیک
 په‌روه‌ردگاریه؛ له‌ جیهانی مادی و ژیانی مرقایه‌تیدا وه‌ک یه‌ک!

ناوکه به‌په‌ته‌که ئه‌و کۆمه‌له برپواداره بوو، که له‌ مه‌که‌که به‌ده‌وری
 پیغه‌مبه‌ردا ﷺ دروست بوو، به‌ هاتنه‌خواره‌وه‌ی وه‌حی خواپی و به
 سه‌ره‌رشته‌یه‌که‌وه‌که‌ی پیغه‌مبه‌ر و تیکه‌ل‌کردنی گیانی خۆی بریقه‌ی پێ درابوو،
 به‌ ئارام و مه‌ول و سنگ فراوانی و حیکمه‌ت و دیدتیزیه‌وه مه‌میشه سه‌یری
 که‌شه‌کردنه‌که‌ی ده‌کرد، پاشان تاقیکردنه‌وه‌کان هاتن زیاتر بریسکه‌یان پێدا و
 پته‌ویان کرد و له‌خوا نزیکیان کرده‌وه.

له‌ میانه‌ی ﴿كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ﴾^(١) دا نه‌واته^(٢) سه‌ره‌که‌یه‌که پیکهات، ئه‌و نه‌واته‌ی
 میژووی دروست کرد!

ئه‌گه‌ر برپواداره‌کان له‌ مه‌که‌که‌دا دژی قوپه‌یش به‌هنگانایه، پیکهاتنی ئه‌و نه‌واته
 زۆر دوا‌ده‌که‌وت، ئه‌و سیفاتانه‌ش، که وه‌ریگرتبوو گۆرانی به‌سه‌ردا ده‌هات، بێجگه

له و تارمایی بهی به سهر کیشهی (لا اله الا الله) دا ده هات، کاتی بگۆڤیت بۆ کیشهی
 لیدەر و لیدراو و سهرکه وتو و ژێرکه وتو، ههروهها گۆبونهوه پتهوه کهی دهوری
 ناوکه پتهوه بریسکه داره که دوا ده که وت.

* * *

با ئیستا نه وانه بهینه بوو، که له میانهی ﴿كُفُواْ اَيْدِيَكُمْ﴾ به نه نجام
 گه یشتوه.

به راستی له کاروانی بانگه وازیدا، زۆر کار له وه پهی گرنگیدا به نه نجام گه یشت...
 راستر بلێین، نه و شتانهی جیتی کیشه بوون روون بوونهوه، نه ویش کیشهی
 ((لا اله الا الله)) بوو به بێ کیشه کانی تر.

کیشه و ململانی نیوان قورپه ییش و برواداره کان له سهر سهروه ریتی خاک
 نه بوو، ههروهها له سهر ده سه لاتی رامیاری نه بوو (به راستی ده سه لات خرایه
 بهردهم پیغه مبه رﷺ بۆ نهومی واز له کاره بهیشتی، به لام نه یویست و بهردهوام بوو
 له سهر (لا اله الا الله) و برواداره کان له لایه ن خۆیا نه وه ته نها بزوانیکیش نه بزوان بۆ
 ده ستگرتن به سهر ده سه لات دا).

ههروهها کیشه که له سهر شه ره فی خزمه تکاری مالی خوا نه بوو، له سهر
 گه ورهیی خزمه تکردنی حاجی به کان نه بوو.

کیشه که له سهر هیزی ئابوری نه بوو، نه و هیزی قورپه ییش هه ییوو برواداره کان
 نه یانبوو، له میانهی جهنگی ئابوری به هۆی گه مارۆ و برسیکردنه وه دژایه تی
 برواداره کانیا ن ده کرد، برواداره کانیش نه له دوور و نه له نزیکه وه خۆیا ن له
 قهری نه وه نه ده دا.

به لگه جهنگه که له سهر کیشه گه وره که بوو - که هه ر ده بێ هه میشه له سهر
 نه وه بیته - که کیشهی به که میش بوو، کیشهی گه وره له ژیا نی موقدا نه وه به، که
 ده بێ کێ بپه رستریته و له پاشاندا کێ خاوه نی فرمانه که بێ؟ کێ یاسا دانهره؟
 کێ دانهری پرۆگرامی ژیا نه؟ قورپه ییش به پیتی ئاره زوو و نه ندیشه و بۆ ماوه و
 نه ریه کانی، ده یوست خۆی بیته، به لام برواداره کانی ده وری پیغه مبه رﷺ
 ده یانویست بۆ خوا بیته.

ههوله كان به زۆری لهوه چپكرايهوه، كه بۆ پهروه ده كردنى بنكه پته وه كه
بييت، نمو بنكه يه ي كه بينايه كه هه لده گرئ. ^(١)

شى بوونه وهى نايه ته كان و پون بونه وهى پنگاي تاوانباران، كيشه ي
شه رعيه ته پون بووه وه.

له دواييدا ينگه ته واو فراوان كرا به و سه ريارانه ي پنى خويان روشن كرده وه به و
تاگره ي نهوتنه ي نه هلى ناوكه سه ره كيه كه ي پنى داخ كرا.

جا به قه ده رى خوا كۆبونه وه و به پنى سوننه تيك له سوننه ته كانى خوا
به ده ورى نمو تاوكه دا هتيزى حه قيقه تى مملانيكه يان خسته سه ر.

پاشان كارنگى زۆر گرنگى تر نه نجام درا، نه ويش خۆ به كلاكرده وه بوو بۆ
خوا.

خۆ به كلاكرده وه پيڤكهاته يه كه له پيڤكهاته گرنگه كانى نه و پيڤكهاته نه ي
بانگه وازى پتيويستى پنى هه يه، نه گه رچى سه باره ته به بنكه كه به تاييه تى و،
سه باره ته به گشت كاركاران به شيوه يه كى گشتى به په هايى گرنگ نه بييت.

به راستى خۆ به كلاكرده وه بۆ خوا له دلى كۆمه له پوخته هه لئيردراوه كه دا قول
بووه وه له ميانه ي پهروه ده كردن له مه ككه دا، له ميانه ي نه و نايه ته دابه زيوانه ي
لاى خواوه داده به زين، كه داواى ئيخلاص بوون له په رستنى خواى ده كرد، هه روا
له ميانه ي پيشه واكه وه راسته وخۆ، كه خودى پيڤه مبه ر ^ﷺ بوو به په فتارى كرده يى
فيري ده كردن چۆن خوا به دلسۆزى ده په رستريت..

به لام پيڤه مبه ر ^ﷺ، خوا خۆ به چاكرين پهروه ده پهروه ده ي كردبوو.
پيڤه مبه ر ^ﷺ له سه ره تاي هه لسانى بانگه وازه كه زۆر هه ستى به ناخۆشى
ده كرد، كه خه لك به درويان ده خسته وه، زۆر په رۆش بوو بۆ ريتمايى كردنيان، زۆر
دلته نگ بوو به وهى پشتيان ده كرده پنگا راسته كه ي خوا، له بهر نه وهى فيتره تى
وابوو ^ﷺ حه زى به خيّر كردوو بۆ هه موو خه لك.

وهى ده هاته خواره وه بۆ دلخۆش كردنى و په ژاره لا بردنى ﴿قَدْ تَعْلَمُ إِنَّهُ﴾

١ له بهشى داهاتو باسى پرۆسه ي پهروه ده كردن ده كه ين.

لِيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ بِآيَاتِ
 اللَّهِ يَجْحَدُونَ: به راستی نیت ده زانین نه وهی بین پروا کان ده یلین چنده دلتنه گت
 ده کات، به راستی نه وانه تو به درد ناخنه وه، به لکو سته مکاران نینکاری
 نایه تکانی خوا ده کن ﴿الأنعام/۳۳﴾ ﴿وَأَصْبِرْ وَمَا صَبْرُكَ إِلَّا بِاللَّهِ وَلَا تَحْزَنْ
 عَلَيْهِمْ وَلَا تَكُ فِي ضَيْقٍ مِّمَّا يَمْكُرُونَ﴾ نارام بگره هرچه ند نارام گرتنت
 به خوا نه بین به کس تر نیه و غم مه جو له سر قسه کانیان، نه ونده سنگ ته نگ
 مه به بهو فیلانیه لیستی ده کن. ﴿النحل: ۱۲۷﴾

وهی بۆ ده هاته خواره وه، که له غم و په زاری زدی له سر لایدهن، له بهر
 تقد تیگ یشتنی له و نایه تانه ی لای خوا وه ده هاتن وای لی ده کردن بیوا بهیتن
 ﴿فَلَعَلَّكَ بَخْعُ نَفْسِكَ عَلَىٰ أَثَرِهِمْ إِنْ لَمْ يُؤْمِنُوا بِهَذَا الْحَدِيثِ
 أَسَفًا﴾ ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ
 عَمَلًا﴾ ﴿وَإِنَّا لَجَاعِلُونَ مَا عَلَيْهَا صَعِيدًا جُرًّا﴾: په نگه تو بۆ نه و که سانه ی
 بیوا به م کتیبه ناکن، خه می وای بقی، نی بجی. هرچی له م سر زه مینه یه نیت
 کردومانه به زینه ت وهی نارایش و جوانی، تا تاقیان بکینه وه کامه یان
 کارچاکتر ده بین. نیت نه وهی وای له پوی نه م زه مینه یه ده کینه بیابانیک
 وشکاری که هیچی لی شین نه بین. ﴿الکھف: ۶-۸﴾

﴿وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَعْتَ أَنْ تَبْتَغِيَ نَفَقًا فِي
 الْأَرْضِ أَوْ سُلَّمًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى
 الْهَدْيِ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْجَاهِلِينَ يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ
 وَالْمَوْتَى يَبْعُهُمُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾: نه گه ر پشت کردنه بیویانت زود لا
 ناخو شه، نه گه ده توانی کونیک بکه زه وی یا په یژده یه ک به ره و ناسمان دابن
 نیشانه یه کیان بۆ بهیته هه تا بیوا بهیتن، به لام ناتوانی، نه گه ر خوا بیویستایه

همو یانی دهخسته سهر پئی پاست، نیتز ناشنن تق له پیزه ی نه زانان بی، به پاستی که سانیك دین به دهنگ بانگه وازه که وه شت بییستن، مردووه کان خوا له گۆره کاندان زیندویان ده کاته وه، پاشان ده گه پیتنه وه بق لای خوا. ﴿الأنعام: ۳۵-۳۶.

وه حی ده هاته خواره وه بق نه وه ی به پیغه مبه رﷺ بلایت: کاری نه و ته نها که یاندنه و بهس، به لام نه نجامه کانی به ته نها به ده ست خوایه: ﴿إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ: به پاستی تق توانای نه وه ت نیه هیدایه تی نه وانه بدهیت، که خۆشت ده وین، به لام خوا هیدایه تی نه وه ده دات که خۆی ده یه ویت، چونکه هر نه و شاره زای نه وانه یه پیگای پاست ده دۆز نه وه. ﴿القصص: ۵۶.

نه وه ی تقدر سهرنج راکیشهره له م مه سه له یه دا نه وه یه که، له ماوه ی به روهر ده ی مه که که دا به لیتیک بق سهر خستنی شه خصی پیغه مبه رﷺ نه هاتوته خواره وه، به لکو پیتی ده و ترا: ﴿وَإِنْ مَا تُرِيدُكَ بَعْضَ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ نَتُوفِينُكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ: یان هیندیکت له وه ی بۆمان بریار داوین نیشان ده دهین، یان بق خۆمانت ده به ی نه وه، تق هر نه وه نده ت له سهره راگه ییتنی و به حیساب راگه یشتنیش له سهر نیمه یه. ﴿الرعد: ۴۰.

به پاستی پیغه مبه رﷺ دلنیا بوو له سهر که و تن و به ده سه لاتیبوونی نه م نایینه. خه بابی کوپی نه ره تﷺ ده یوت - کاتن نازاردانی بر واداره کان له لای نه بی بر واکانه وه تقدر بوو: هاوارمان برد بق پیغه مبه رﷺ، که له سیبهری که عبه دا بوورده یه کی خستبووه ژیر سهری، وتمان: نایا داوای سهر که وتتمان بق ناکهیت؟ نایا بۆمان ناپار پیته وه؟ فهر مووی: ((قَدْ كَانَ مِنْ قَبْلُكُمْ يُؤْخَذُ الرَّجُلُ فَيُخْفَرُ لَهُ فِي الْأَرْضِ فَيُخْفَلُ فِيهَا، ثُمَّ يُؤْتَى بِالْمِشَارِ فَيُوضَعُ عَلَى رَأْسِهِ فَيُجْعَلُ نَصْفَيْنِ وَيَمْشَطُ بِأَمْشَاطِ الْحَدِيدِ مَا دُونَ لَحْمِهِ وَعَظْمِهِ، مَا يَصُدُّهُ ذَلِكَ عَنْ دِينِهِ، وَاللَّهُ لَيَتِمُّ اللَّهُ هَذَا الْأَمْرَ حَتَّى يَسِيرَ الرَّاِكِبُ مِنْ صَنْعَاءَ إِلَى حَضْرَمَوْتَ، لَا يَخَافُ إِلَّا اللَّهَ وَالذُّبُّ عَلَى غَنَمِهِ، وَلَكِنَّكُمْ تَسْتَفْجِلُونَ: نه وانه ی له پیش ئیوه بوون پیاو ده گیرا و چالیکیان بق مه لده که ند و ده یانخسته ناویه وه، پاشان مشاریکیان ده هینا و سهریان ده کرد

به دوو به شه‌وه، هر به شانه‌ی ناسن گوشت و نيسقانيان سه‌ده‌ني، نه‌ر سوري.
 نايينه‌كه ياني وهرنه‌گيڤا... سويند به‌خوا نه‌م فهرمانه‌ته‌واو ده‌بيت، هه‌تا وای
 ليتيت سوار له‌سه‌نعاوه ده‌چيت بق‌ه‌زره‌مه‌وت، له‌خوا نه‌بيت له‌هيجي‌تر
 ناترستيت، گورگ به‌لاي مه‌په‌كانيه‌وه ده‌بيت، به‌لام نيوه په‌له ده‌كه‌ن.))^(۱)

دلی پیغه‌مبه‌ر به‌پيغماييه‌کاني وه‌حي په‌کلابووه، كه نه‌م نايينه له‌کاتي ژيانيدا
 ده‌سه‌لاتي ده‌بي، پیغه‌مبه‌ر خوي بق‌پاگه‌ياندني نايين په‌کلاکرده‌وه، پاشان
 پیغه‌مبه‌ري خواﷺ هاوه‌له‌کاني له‌سه‌ر په‌کلابونه‌وه بق‌خوا په‌روه‌رده کرد، هه‌تا
 خويانيان له‌بیر کردبوو، وه‌ک کتيبه‌کاني سیره بزمان ده‌گيږنه‌وه، وای لي‌هات هم‌و
 هيوا و‌ئاوتيان نه‌وه‌بوو به‌دلسوزي خوا به‌رستن. کاتي خوا به‌دلياني زاني، كه
 بق‌نه‌و په‌کلابونه‌ته‌وه به‌ده‌سه‌لاتي کردن له‌سه‌ر زه‌ويدا و‌پتي پيدان به‌ره‌نگاري
 دوژمنکاري بينه‌وه: ﴿أُذِنَ لِلَّذِينَ يُقَتْلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ
 نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ۝﴾ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بِغَيْرِ حَقٍّ إِلَّا أَنْ يَقُولُوا
 رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهْدِمَتْ صَوَامِعُ وَبِيَعٌ
 وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ يُذْكَرُ فِيهَا اسْمُ اللَّهِ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَنْ
 يَنْصُرُهُ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۝﴾ الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا
 الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ
 عَقِبَةُ الْأُمُورِ: نه‌وانه‌ي جه‌نگيان دژ ده‌کرا پييان پيدرا دژي دوژمنه‌کانيان
 بجه‌نگن، چونكه نه‌مان به‌پاستي سته‌ميان لي‌کراوه، خوا بق‌سه‌رخستنيان
 به‌توانايه، نه‌وانه‌ي له‌مال و‌نيشتماني خويان به‌ده‌رئران به‌ناهمق نه‌وه‌نه‌بيت كه
 ده‌يانوت: په‌روه‌ردگارمان (الله) به، نه‌گه‌ر خوا هه‌نديكي به‌هه‌نديك له‌ناوېردايه
 واته بي‌پرواكان به‌پرواداره‌كان - په‌رستگاي صابئييه‌كان و‌گاوده‌كان و‌جوله‌كه‌كان
 و‌مزگه‌وتي موسلمانه‌كان ده‌پوخيئران، نه‌و مزگه‌وتانه‌ي زږد يادي خويان تيدا

دهکرا، ده خوا نه وانه سه رده خات، که نایینه که ی نه و سه رده خه ن، به پاستی خوا
 به هیز و به توانایه و که س ده سه لاتی نیه به سه ر نه و دا، نه وانه ی نه که ر خوا له سه ر
 زه ویدا ده سه لاتیان بداتی نویژ ده که ن و زه کات ده دهن و فه رمان به چاکه و
 قه ده غه ی خراپه ده که ن و سه ره نجامی هه موو کاریش هه ر بۆ لای خوا
 ده که ریتنه وه. ﴿الحج: ۳۹-۴۱﴾

شونڤي پښتنگ له نه وه تا قانه کړه

زور له م خه لکه رايان وايه که نه وه شتيکي سروشتي و گونجاو بوو بؤ نه وه
يه که م له ماوه ي پره ورده ي مه که که دا به سر ژيانى ئيستا ماندا جيبه جي نابيت،
بؤيه له سرمانه هر بؤ ميژوو بيانخوينين، نه بؤ عيبره ت ليوه رگرت نه بؤ
چاولي کړدن!

نه مه پيوستي به پونکړنه وه ته واو هيه، چونکه ئيستا نه وه چوارپانه له
کاري ئيسلاميدا نه گره به ته واو ته شيوه که پوون نه بپته وه؛ نه وا ته وژمه کاني
کاري ئيسلامي به رده وام ده کيشن به يه کدا و ناگن به يه که هه لويستي يه که پارچه يي
چون يه که، له کاتيکدا دوژمنه کاني نه م ثانيينه يه که ريز پاره ستاون له وپه پي
راسته وه هه تا نه وپه پي چه پ، هه موويان چنگيان له نوممه تي ئيسلام گير کردوه،
هه ول دده دن له ناوي به رن به يارمه تي دان و پشتگرتي يه که، وه که له بؤسنه و
ميرسک و کشمير و چيچان و له هه موو شونڤيکي سر پوي زه وي.

نايا ئيمه له قوناخي مه که دايڼ، که به و شتوه يه کومه لگه هاو به ش دانره،
هاو به ش دانره ړک شار دنه وه تيډا نيه، پرواداره کانيش نه و که مينه ن پروايان
مي ناوه به ثانييني تازه، که بي ده سلات و بيژزون له ناو نه و کومه له دا، به پتي
پيوستيه کاني نه و کومه لگه يه ده بزوين؟ يان ئيمه له ناو کومه ليکي موسلماندين و
له ئيسلام لايانداوه، هه ول دده دين بارودوخه که يان راست بکه ينه وه له ناو نه و
کومه له دا به وه ي بيانگيژپينه وه سر ئيسلامه راسته که؟ يان به ته واو ته تي ئيمه
چين؟

له بهر مه ترسي نه م کيشه يه و نه و ده مه قالييه ي وروژاوه به ده وريا و، نه و
جيا بوونه وه ي لي ده که وپته وه به هؤي نه و ده مه قالييه وه، حه ز ده که ين به پوني
ديراسه ي بکه ين و بگه ينه تي پروانينيکي پوون، بي نه وه ي سؤزه کايمان کارمان
تيکات، يا به چه ند هه لويستيکي ديار يکراو، که هه زي پي بکه ين يا هه زي

پئنه که یین کاریگر بین.

به هه موو دلتیاییه وه! ئیمه له قوناغی مه ککه دا نین.. جا ئیمه - کارکه ران له کیلگی بانگ وازیدا و چون به ده میه وه - پۆژو ده گرین و حج ده که یین، پۆژوو حاجیش له مه دینه فه پزکرا! ئیمه هه موو ئه و شتانه به حه رام ده زانین که خوا حه رامی کردوه، هه رچی خوا پتویستی کرد بیت به پتویستی داده نئین، ته نه ئه وانه به حه رام نازانین، که له مه ککه دا حه رامیتیان هاتۆته خواره وه، یا هه ر ئه وانه به حه لال نازانین که له مه ککه دا حه لال بوونیان هاتۆته خواره وه..

به هه موو دلتیاییه وه! ئیمه له قوناخی مه دینه دا نین! چونکه بانگ وازه که له زه ویدا دامه زراوو به هیز نیه، شه ریه ته تی خواش له به شی زۆری جیهانی ئیسلامیدا کارپتکراو نیه، ئه وانه ش به بانگ وازه که هه لساون ئیستا له به ندیخانه کاندای بزرکراون، یا به به ته سیداره کانه وه هه لواسراون، یا به هه موو شیوه یه ک پریان لیگیراوه.

به وردیی ئیمه له کوئین؟ کام په ییره و (منهج) بق ئیمه ده گونجیت؟ ئایا ئه و په ییره وه ی پتغه مبه ر ﷺ له مه ککه دا به فرمانی خوا شوینی که وتبوو؟ یا به رنامه و په ییره وه ی پتغه مبه ر له مه دینه دا به فرمانی خوا له سه ری ده پۆشت؟ یا شتیکی تره نه ئمه و نه ئه وه، به ئاره زووی خۆمان و به بی رتسایه کی دیاریکراو ئیجتهدای تیدا ده که یین؟!

کیشه که - وه ک ده بیینی - گرنگی خۆی هه یه و پتویستی به دیاریکردن هه یه.

* * *

بیگومان لیڤه جیاوازی ئاشکرا و پون له نئیوان ئیمه و کۆمه لگه ی مه ککه دا هه یه، که زۆر خه لک شانیا ن داداوه له سه ری بق جیا کردنه وه ی بارودۆخی ئیمه و ئه و کۆمه لگه یه.

به راستی خه لک له کۆمه لگای مه ککه دا به په هایی نکولی فیکره ی (لا اله الا الله) یان ده کرد، هه تا قورئان ئه و سه رسو پمانه یان ده گپۆته وه، که هه یان بووه ده رباره ی ئه و یه کخوا په رسته یی، که پتغه مبه ر ﷺ بۆی هینابون: ﴿أَجْعَلِ الْآلَ لَهُ إِلَهًا وَاحِدًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عَجَابٌ﴾ ئایا خواکانی کردوه به یه ک خوا،

ته پاستی نه وه شتیکی سهیره. ﴿ص: ۵۰﴾ له کاتیکدا نیمه له جیهانی ټیسلامیدا
 هه موومان دان دهننن به وه، که خوا به که و پرومان نیه خواجه کی تر هه بیت
 له گال (الله) دا.

خه لک به گشتی نکولی بیروکی زیندوبونه وه یان ده کرد، هه تا قورنن نه و
 سه رسامیه یان ده گپړته وه، که هه یا نبووه ده رباره ی نه وه ی پیغه مبه ر هتیا بوی
 له پروا بون به زیندوبونه وه: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَىٰ رَجُلٍ
 يُنَبِّئُكُمْ إِذَا مُزِقْتُمْ كُلٌّ مُّزِقٍ إِنَّكُمْ لَفِي خَلْقٍ جَدِيدٍ ﴿٧﴾ أَفَتَرَىٰ عَلَىٰ
 اللَّهِ كَذِبًا أَمْ بِهِ جِنَّةٌ﴾ خاونه ناسه کان نئزن: ناخو نئوه گه ره کتانه پیاوکتان
 بو ده سنیشان که ی، پیتان نئزی: نه گه ر نئسک و پروسکیشتان به ریاد بی،
 سه رله نو ی زیندو دهنه وه؟ ناخو دروی به دهم خواوه هه لیه ستوه، یان شیت
 بووه. ﴿سبأ: ۷-۸﴾

له کاتیکدا نیمه - به گشتی - پرومان به زیندوبونه وه و لئیرسینه وه و پاداشت
 و به هه شت و دوزخ هه یه، تو واز له و که مینه بی پروایه بیتنه که له م بواره دا
 کیشیان نیه.

خه لک باوه ریان به نار دنی پیغه مبه ر و په یامه که یان نه ده کرد، وه ک قورنن
 لیانه وه ده گپړته وه: ﴿وَعَجِبُوا أَنْ جَاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِّنْهُمْ وَقَالَ الْكَافِرُونَ
 هَذَا سَحَرٌ كَذَّابٌ﴾ لایان سهیر بوو، که له خو یان ترسینه ریکیان بو بیت،
 بی پرواکان ده یانوت: نه و پیاوه سحریازنکی دروزه. ﴿ص: ۴﴾ به لام نیمه واز له و
 که مینه مولحیده بیتنه که بی کیشن - پرومان به هاتنی پیغه مبه ر هه یه و پرومان
 هه یه، که له لایه نه په روه ردگار یه وه نئیراوه و قورنن قسه ی خواجه و نار دویته
 خواره وه بو سه ر نئیراوه که ی، نه و قورنانه قسه ی مرؤف نیه و له چیرو که
 پروپوچه کانی پیشوو نیه ..

هه لیه ت نه وانه هه موو پاست و هه قیقته تن ..

به لام وهره له لایه کی تره وه بنواپین.

ټیسلام هات بو نه وه ی هه رچی هو و پیناو (وسیط) هه یه له نئوان به نده و

په روه رډگاريدا نه هیلې، په یوه نډیش له ننیوان بڼه ډکه کانه و خوادا پاسته وڅو بکات؛
﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ أُجِيبُ دَعْوَةَ الدَّاعِ إِذَا دَعَانِ فَلْيَسْتَجِيبُوا لِي وَلْيُؤْمِنُوا بِي لَعَلَّهُمْ يَرْشُدُونَ﴾: نه گهر بڼه ډکه کانه له مېرمن
له تو ده پرسن، من نژیکم؛ هر که من هانام وه بهر بیتنې، بڼه لامي ناهیلې وه، با
نه وانیس له فرماني من دهر نه چن، بڼه ی ته وایوان به من بڼه؛ به شکو رڼی پاست
به دی ده کانه. ﴿البقرة: ۱۸۶﴾

جا صوفیگری چی له بیرو بیا وه چی خه لک کړدوه؟ له پاستیدا شیخ له هه ستنی
موریده که یدا خوی به رجه ستنه کړدوه هه تا بوو ته واسته له ننیوان بڼه ډکه و
په روه رگار، بڼه ډکه خاوه ننیوه نیه، که به ناوه جوانه کانی خوا هاوار بڼه خوا
بکات به بڼه نیزی شیخ، که نه و ناگای له دلپه تی و بڼه یار بڼه هر یه کیک ده دات که
چ ناویک له و ناوانه ی بڼه ده شیت و نه و ماوه یه ی بڼه هیه نه و ناوه به کار بهیتنې،
شیخ به به رده وامی دلی موریده کانی داگیر کړدوه هه تا دواي مردنیشی به هه زار
سال، مردن نابیته به ربه ست له ننیوان ده سه لاتی روحی و دلله کاند... ده سته پتان به
گوږه که یدا و پارانه وه لای و هاوار بڼه کړدنی و داواي یار مه تی لی کړدنی و قوربانی
کړدن بڼه له نیشانه کانی دلسوزی موریده بڼه شیخ، هه روه ها نه وانه هویه کن بڼه
نژیک بونه وه له خوا!

ثایا نه و قسه یه چ جیاوازیه کی هیه له گه ل قسه ی نه وانه ی ده یانوت: ﴿مَا
نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾: یتیم نه م بتانه ناپه رستین، به لکو
په نایان بڼه ده بڼه ی بڼه نه وای له خوا مان نژیک بکه نه وه. ﴿الزمر: ۳﴾ ثایا نه و
هاویه ش دانانی پوون و نا شکرا نیه؟

نیسلام هات بڼه هه لوه شانده وهی هه موو یاسا ده سکرده کانی مرقوف، بڼه
نه وهی شریعه ته که ی خوا به ته نها به رپا بیت، نه مه شی به بڼه مای عه قیده وه
په یوه ست کړد: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾:
هر که س به وهی خوا نار دویه تیه خواره وه حوکم نه کات، له
بڼه پروا کانه. ﴿المائدة: ۴۴﴾

خوای نیشانه‌ی نه و نیفاقی لایه‌ری بپوایه، کرده به پشت کردنه
 شهریه ته کی: ﴿وَيَقُولُونَ ءَامَنَّا بِاللّٰهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ
 مِنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ (٤٧) وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ
 وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمْ
 الْحَقُّ يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِنِينَ ﴿٤٩﴾ أَفَى قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَمْ ارْتَابُوا أَمْ يَخَافُونَ
 أَنْ يَحِيفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَرَسُولُهُ بَلْ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٥٠﴾ إِنَّمَا كَانَ
 قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ أَنْ يَقُولُوا
 سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ: ده لَئِنْ: بپوامان به خوا و
 به پیغه مبرهینا و به رفه رمانین. له دوی نه مهش برپکیان پو و ده گدین؛ نه وانه
 هر برودار نین. هر کاتیکیش به ره و خودا و راسپارده‌ی بانگیان ده کهن، که
 خوی به کاریان رابگا؛ که چی ده سته یه کیان هر خوی لی ده بویرن. نه گهر له
 قازانجی وان بی، دینه لای و ده یسه لمینن. ناخو نه مانه ده غه زیان له دلدایه، یان
 دودولن، یان ده ترسن خودا و پیغه مبره‌ری خودا ناهه قیه کیان لی بکه؟ نا نه وان
 خویان ناهه قن. به لام نه و ده‌ی باوه‌پدارن، هر کاتئ بانگ ده کریئن، که بین به ره و
 خودا و راسپارده‌ی، هه تا به کاریان رابگا؛ گورجی ده لَئِنْ: بیستمان و به رفه رمانین.
 نه وانه دیاره پزگارن. ﴿النور: ٤٧-٥١﴾.

شوینکه و تنی نه و ده ستور و یاسایانه‌ی مروف دایناون بی نه و ده‌ی خوا نارد بیتیه
 خواره وه، وه که نه و ده یه کرد بیتیان به په ره وردگاری خویان، له سه ر ناستی
 په رستنی جگه له خوا وه که یه وایه: ﴿اتَّخَذُوا أَحْبَارَهُمْ وَرُهَبَانَهُمْ
 أَرْكَابًا مِّنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَمَا أُمُورُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا
 إِلَٰهًا وَاحِدًا لَا إِلَٰهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَنَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ: له بری خودا، زانا
 و په به نه کانی خویان و مه سیحی فرزه نه ده‌ی مه ریه میان کرده خوا؛ فه رمانیشیان
 پیدرابو جگه له خوی تاک و ته نیا نه په رستن. له غه یره ز نه و هیچ شت بق په رستن

ناشی. خودا بئعهییه و به دورده لهو شتانهی به هاوتای نهوی ده زانن. ﴿التوبة: ۳۱﴾.
جا عه لمانیه ت چ کاریکی کردوته سهر ژبانی خه لک؟ چه ند حکومت له سهر
زهوی نیسلامدا حوکم به وه دهکات، که خوا ناردویه تیه خواره وه؟ له سهر زمانی
عه لمانیه کانه وه چی به شه ریعه ته که ی خوا ده وترئ؟ نایا نه وه هاویه ش دانانی
پوون نیه؟

که واته چۆن حوکم له سهر نهم بارودوخانه بدهین؟

له حوکم دان به سهر بارودوخا نه مپۆی جیهانی نیسلامیدا جیاوازیه کی زۆر
ههیه له نیتوان نه وهی خه لک ناشکرای ده که ن، که عه قیده یانه و له نیتوان نه وهی له
واقیعه دا کاری پئ ده که ن.. پاشان جیاوازی له حوکم دان به سهر نه و
هاودژی (تناقض) انه دا، نایا نه وه ده رجوونه له نیسلام، یا له خوار نه وه وهیه؟ به
ده برپینیکی تر ئالۆزیه که بریتیه له حوکم دان به سهر خه لکدا.

پای من - له چه ند سالتیکه وه - نه وهیه، که نهم کیشیه پتیویست ناکات
سه رقالممان بکات له بواری بانگه وازیدا، پتیویست ناکات له سهر نه وه هه لویسته
بکهین و جیاپینه وه لئی و ده مه قالی بکهین و بهش بهش ببین و ههر کهس له ئیمه
به لایه کدا پروات.

به راستی نهم خه لکه - جگه له وانهی په ره وردگارت ره حمی پئیکردوون -
بیگومان که وتونه ته ناو هاویهش دانانه وه، هاویهش دانانی بیرویاوه پ بیئت، یان
هاویهش دانانی په رستن بیئت، یا هاویهش دانانی حاکمیه ت (شوینکه وتن) بیئت وه ک
یه که.. به لام حوکم دان به وهی، که نه وانه هاویهش دانانه (مشرک)ن، نه وه کیشیه کی
تره و جیاوازه، چونکه ههر کهس که وتنه ناو هاویهش دانانه وه حوکمی هاویهش
دانانه به سهر دا نادرئ، مه گهر چه ند مه رجیکی دیاریکرای تئیدا بیئت و نه و
به ره بستانه ی تئیدا نه بیئت، که پئ بگرئیت له وهی حوکمی بئ بهروایی به سهر دا بدرئیت..
نبین ته ییمه - بهر په حمی خوا بکه وئیت - ده لئیت:

نه وه م بۆ روون ده کردنه وه، که له پیشینه کان و پیشه واکان هاتوه ده ربیره ی
بئ بهرواکردنی گشتی نه وانه ی نه وه و نه وه ده لئین، نه ویش ههر هه قه، به لام ده بئ
وتنی به گشتی و به دیاریکردن جیا بکرئته وه. نه وه یه که م کیشیه له کیشیه کانی
بنه ما گه وره کان که نه ته وهی نیسلام کیشیه یان له سهری ههیه، که نه ویش کیشیه ی

هه‌په‌شه‌یه (الوعید)، جا به‌پاستی ده‌قه‌کانی قورئان ده‌ریاره‌ی هه‌په‌شه‌که ره‌هایه
 وه‌ک نایه‌تی: ﴿الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ آلَتِهِمْ ظُلْمًا﴾: به‌پاستی نه‌وانه‌ی
 به‌سته‌م مالی هه‌تیوان ده‌خۆن. ﴿الْآيَةُ...﴾ هه‌روه‌ها هه‌موو نه‌و ده‌قانه‌ی هاتوون؛ که
 هه‌رکس نه‌وه‌ی کرد نه‌وه‌و نه‌وه‌ی بۆ ده‌بیئت، نه‌مانه هه‌موو ره‌های گشتین؛
 نه‌ویش وه‌ک نه‌وه‌وایه، که یه‌کێ له پێشینه‌کان وتبیتی: هه‌رکس نه‌وه‌و بلیت نه‌و
 که‌سه نه‌وه‌یه، پاشان که‌سیکی دیاریکراو خوکی هه‌په‌شه‌که‌ی له‌سه‌ر لاده‌بریت
 به‌تۆبه‌یه‌ک، یا به‌کردنی چاکه‌یه‌کی سه‌ره‌وه‌ی تاوان، یا تووش بوونی به‌لایه‌ک
 بییته‌که‌فاره‌تی، یا شه‌فاعه‌تیکی قبول کرای بۆ بکریت... بۆ به‌واکردن خۆی له
 هه‌په‌شه‌یه، هه‌رچه‌نده نه‌و قسه‌یه به‌درۆخسته‌نه‌وه‌ی قه‌رمووده‌ی پیغه‌مبه‌ر ﷺ
 بیئت، به‌لام له‌وانه‌یه‌ پیاوه‌که تازه‌ موسلمان بو بیئت، یا له‌ بیابانیکی دور په‌روه‌ده
 بو بیئت، نه‌و جوژه‌ که‌سانه به‌بۆ به‌وا دانانن به‌ ئینکارکردنی نه‌وانه‌ی ئینکاریان
 لێ ده‌کات، هه‌تا به‌لگه‌ی له‌سه‌ر دروست ده‌بیئت، ده‌شبن پیاوه‌که نه‌و ده‌قانه‌ی
 نه‌بیستبۆ یا بیستبیتی، به‌لام لای نه‌چه‌سپا بیئت، یا ده‌قیکی تر به‌ره‌هه‌ستی بووه
 ته‌ئوێلکردنی پتویست کردووه، نه‌گه‌ر به‌هه‌له‌ش ته‌ئوێلی بکات. ^(۱)
 له‌شوێنیکێ تردا وتویه‌تی: ^(۲) به‌پاستی نه‌و ده‌قه هه‌په‌شه‌بیانه‌ی له‌ قورئان و
 سوننه‌تدا هه‌ن، ده‌قی پێشه‌واکانیش هاتوون به‌ بۆ به‌واکردن و فاسق کردنی خه‌لک
 و نه‌و شیوانه، چه‌سپاندنیان پتویست نایبیت ده‌ریاره‌ی که‌سیکی دیاریکراو، مه‌گه‌ر
 مه‌رجه‌کانی هه‌بن و به‌ره‌سته‌کانی نه‌بن، لێره‌دا جیاوازی نه‌هه‌ل و فه‌رع نیه.
 له‌ شوێنیکێ تردا وتویه‌تی: ^(۳) به‌لام بۆ به‌واکردنیان و مانه‌وه‌یان له‌ ناگردا بۆ
 هه‌میشه‌ دوو گۆته‌ی زانایانی به‌ناویانگی له‌سه‌ره‌، دوو ریوایه‌تیش له‌ ئه‌حمه‌ ده‌وه‌،
 دوو گۆته‌ش له‌ خه‌وارچه‌کان و ده‌رچه‌وه‌ هه‌رویه‌کان و رافیزه‌کان و
 هاوشیوه‌کانیان.

به‌پاستی هه‌ر قسه‌یه‌ک بکریت پێچه‌وانه‌ی نه‌وانه‌ بیئت، که‌ پیغه‌مبه‌ر ﷺ

۱ مجموع الفتاوی- المجلد الثالث ص ۲۳۰-۲۳۱.

۲ مجموع الفتاوی- المجلد العاشر ص ۳۷۲.

۳ مجموع الفتاوی- المجلد الثامن والعشرون ص ۵۰۰-۵۰۱.

هیناویه تی بی بپواییه، ههروه ها نه و کرداران هیان، که له په گه زی کرده وه کانی
 بی بپواکانه، که به رامبه ر موسلمانان ده یکن بی بپواییه، جگه له م شوینه
 به لگه کانی نه مه م باس کردوه، به لام بی بپواکردنی یه کیکی دیاریکراو و حوکم دان
 به مانه وه یان بۆ هه میش له ناگردا، له سه ر چه سپاوی مه رجه کانی بی بپوایی و
 له سه ر نه بوونی به ریه سه ته کانی ده وه سه تیت، به لکو سه ده که یین به ده قه کانی
 (وه عید و وه عید و ته کفیر و ته فسیق)، حوکم ناده یین بۆ دیاریکراوێک بچینه ناو نه و
 گشتیه وه، هه تا نه و پتویسته یی تیدا ده بیئت، که به ره له سستی نیه، نه و
 قاعیده یه شم له قاعیده ی ته کفیردا خسته وه پوو.

ئا نه وه کلیلی کیشه که یه سه بهاره ت به بانگه وازی و به رنامه ی بزوتنه وه.

جا خه لکی - مه گه ر که سه ێک خوا ره حمی پی کرد بیئت - که وتونه ناو هاویه ش
 دانانیکه وه، که له هاویه ش دانانی سه رده می نه قامی ده چیت، نه گه ریش له به ر
 زه رده ت نه بیئت هه موویان حوکمی هاویه ش دانانیان به سه ردا ده درئ، نه وه ی
 لمان گرنگه له م بانگه وازی ده، پوو نکرده وه ی حه قیقه تی ئیمان، پوو نکرده وه ی
 هه لوه شینه ره کانی ئیمان، هه روا بانگه واز کردنی خه لکی بۆ وازه ینان له وه ی ئیی
 که وتون له و هاویه ش دانه - به چاوپۆشین له وه ی بی بپوان یا بی بپوان نین له حوکمی
 خوا - بانگکردنیان بۆ وه رگرتنی ئیسلامه ته که پاست و کارپیکردنی له م
 جیهانه دا، نه که له جیهانی خه یال و نه ندیشه دا.

بۆ ئیمه گرنگ نیه به فلانه که سه بلێین: تۆ هاویه ش دانه ری (یا ده رباره ی نه وه
 بلێین)، به لکو نه رکه که ی ئیمه نه وه یه پپی بلێین: نه وه ی تۆ ده یکه یت هاویه ش
 بۆ خوا دانانه و بانگی بکه یین - به حیکمه ت و نامۆزگاری چاک - بۆ ده رچوون له و
 هاویه ش دانانه و هاتنه ناو هه قیقه تی ئیسلام.

نه وه له و لایه نه وه که خه لک تیتیدا ده ئی و نه رکی ئیمه ش به رامبه ری، له لایه کی
 تره وه نه و بارو دۆخه ی جیهانی ئیسلامی تیدا یه - جگه له وانه ی په ره وردگاری
 په حمی پیکردون - نه و ره وشه ی دژی بانگه وازی وه ستاوه و نایه ئی بانگبه ران به
 ته واوه تی حه قیقه تی بپوا و هه لوه شینه ره کانی ئیمان پوون بکانه وه، به تاییه تی
 نه وانه ی په یوه ستن به و یاسایانه ی، که خوا نه یناردونه خواره وه؛ به ندیخانه و
 سیداره کان له سه ر پێگای بانگه وازیدا (زۆر زۆره)، چاو ده بپه نه و که سه ی ده یه ویت

حەقیقەتی (لا اله الا الله) پۈن بکاتەو بەو شۆە، کە لای خواوہ هاتۆتە خواوہ. جا گونجاوترین بەرنامە و پەپرەو بۆ بانگەوازی جیہ؟ بۆ چ شتیک بانگەوازی بکەین؟ لەسەر چ شتیک بەچرئ بانگەوازی بکەین؟ کام لە ھۆکان دەمانگەپەنئ - یا نزیکمان دەکاتەوہ - لەوہی مەبەستمانە؟

ئەگەر ئەو باروودۆخە، کە ئیستا ھەبە لەسەر شۆە راستەکە ی وینا بکەین و خۆمان لەو ئالۆزیانە رزگار بکەین، کە دەرکردنی ھۆکم بەسەر نەوہی ئیستای لی دەکەوێتەوہ، بەر لە بیانو دروست کردن لەسەریان بە ھیکمەت و ئامۆژگاری چاک، ئەو خۆمان دەبینینەوہ، کە لە بانگەوازیدا لە قۆناخی مەککەوہ نزیکترین، ئەگەرچی بەھۆی ھەندئ جیاوازی نێوان ئەم پەوشە و ئەو پەوشەدا بە تەواوی ھەک یەکیش نەبین، ئەویش جیاوازییە کە دەبێتە ھۆی ھۆکمی جیا بەسەر خەلکدا، بەلام ھۆکمە کە بەسەر پەوش و بارەکاندا ناگۆرێت و پەوشەکان خۆیان بپیری حەقیقەتی بەرنامە ی بانگەوازی کە دەدەن و بپیری نزیکترین ھۆکان دەدەن بۆ گەشتن بە ئامانجەکان.

لێرەدا دەبینین شۆینی چاویکردن لە نەوہی یەکەم زۆر فراوانترە لەوہی لە یەکەم کاتدا دەرەکەوێت، بەراستی کێشە ی زۆر ھەبە واما ئیدەکات کە تیایاندا بگەڕێنەوہ بۆ ئەو سەردەمە و، بەچاوی تیزئ کراوہوہ لێئ وردبینەوہ و پێگای بانگەوازی کەمانی تیدا بدۆزینەوہ، بە تەمای فەزلی خواپن پێگای راستمان نیشان بدات.

* * *

ئەگەر توێژینەوہ ی باری ئوممە ی ئیسلامی بکەین - کە پێویستە بیکەین -، لەماوہی چوار دەسەدە ی رابوردودا لادانی زۆر دەبینین کەوتۆتەوہ کاروانی ئوممەتەوہ، کە بەردەوام خەلکی وردەوردە لە حەقیقەتی ئیسلام دورخستۆتەوہ، ھەتا ئیسلام گەشتۆتە نامۆییە کە دووہمی، ئەو نامۆییە ی پێتەمبەر دەربارە ی فرمویەتی: ((بَدَأَ الْإِسْلَامُ غَرِيْبًا وَسَيَعُوْدُ غَرِيْبًا كَمَا بَدَأَ: ئیسلام بە نامۆیی دەستی پێکردوہ، دووبارە نامۆ دەبێتەوہ ھەک چۆن دەستی پێکردوہ)).^(۱)

نه‌گەر به‌دوی نه‌و لادانانه بکه‌وین - پیوسته نه‌وه بکه‌ین - که ده‌بیت
 دهرده‌که دیاری بکه‌ین بۆ دانانی جوړی چاره‌سەرکردنی - ده‌بینن لادان هەر
 ته‌نھا له‌سەر په‌فتار نه‌ی، به‌لکو چه‌مکه‌کانیشی گرتوته‌وه، به‌پاستی هه‌موو چه‌مکه
 ئیسلامیه‌کان توشی لادان هاتوه، هه‌تا چه‌مکه‌ (مفهوم) ی (لا اله الا الله) به‌لکو به
 چه‌مکی (لا اله الا الله) ده‌ستی پیکردوه - هه‌روا چه‌مکی په‌رستن و چه‌مکی
 قه‌زاوقه‌ده‌ر و چه‌مکی دونیا و ناخیره‌ت و چه‌مکی شارستانیه‌ت و چه‌مکی
 په‌روه‌رده و چه‌مکی جیهاد و... هتد. ^(۱)

نه‌گەر کار به‌و شتویه‌یه بیت به‌چی ده‌ست پټ بکه‌ین؟ نایا هیچ رښه‌ک هیه تا
 ده‌ست بکه‌ین به‌ پاستکردنه‌وه‌ی چه‌مکی (لا اله الا الله)؟ نایا ده‌کرځی ژبانی خه‌ک
 له‌سەر بنه‌مای ئیسلامی پاست بکړتته‌وه، نه‌گەر چه‌مکی (لا اله الا الله) له‌ می‌شک
 و دلی خه‌لکدا پاست نه‌کړتته‌وه؟ جا له‌به‌ر نه‌وه‌ی ژیری ئه‌رکه‌که‌ی بریتیه‌ له
 هست کردن به‌ هق و پاستی، به‌لام دله‌کان ئه‌رکیان گورپنی هستی
 بیریی (ذهنی) یه بۆ شه‌حنه‌یه‌کی ویزدانی پالنه‌ر بۆ په‌فتاری کرده‌یی له‌جیهانی
 واقعیاد... نا نه‌وه پښکای چاکسازی.

با ئیستاببینن چه‌مکی (لا اله الا الله) له‌ هستی خه‌لکدا تووشی چ بووه؟
 به‌پاستی ژور کز بووه، هه‌تا (لا اله الا الله) بووه به‌ وشه‌یه‌کی په‌تی، هه‌ر به
 زمان ده‌وترتیت، کاریگه‌ری له‌سەر واقعی ژورینه‌ی خه‌ک نه‌ماوه، جگه‌ له‌وانه‌ی
 په‌روه‌ردگارت په‌حمی پیکردوون، به‌لکو وای لیته‌اتوه له‌لای ژورینه‌ی خه‌ک
 هاویه‌شدانانی تیکه‌وتوه، جا چ هاویه‌شدانانی بیروباوه‌ر بیت، یان هاویه‌شدانانی
 په‌رستن بیت، یان هاویه‌شدانانی یاسادانان.

جیابازی نتوان واقعی ئیستامان و واقعی کومه‌لگه‌ی نه‌فامی له‌ کاتی هاتنی
 پیغمبه‌ر ﷺ نه‌وه‌یه، که نه‌وان شیرکی پون و ناشکرایان ده‌کرد و له‌هه‌مان
 کاتیشدا نه‌یاندەویست بلین: لا اله الا الله... به‌لام خه‌لکی ئه‌م سه‌رده‌مه‌ی ئیمه -
 جگه‌ له‌وانه‌ی په‌روه‌ردگارت په‌حمی پټ‌کردوون - به‌ده‌م ده‌لین: لا اله الا الله، پاش
 نه‌وه ده‌که‌ونه ناو هه‌موو جوړه‌کانی هاویه‌شدانانه‌وه یا جوړیک له‌ جوړه‌کانی.

۱ نه‌گەر ویستت سه‌یری کتیبی (مفاهیم ینیغی آن تصحیح) بکه.

له بهر نه وه نيمه پټويستمان به بهرنامه يه كه هيه زږد له بهرنامه كې
پټغه مېر ښه بچيت له مېكېدا، بڼ دهرخستنې، هه قيقه تي (لا اله الا الله) پاشان
گړپښې بڼ ناو ژيانې نه وانه دا، كه نه م ټايينه يان وه رگرتووه.

به پاي من نه وه نه ركيكي زه حمته و هيچې كه مرنه له وزه حمته و
هولدانې هولدراوه له جهوله ي به كه مدا بڼ لابردي ناموږي له سره نيسلام، به لكو
له وانه به لابردي ناموږي دوهم گرانتر بيت له ناموږي به كم، له بهر نه وه ي خودي
پټغه مېر ښه ناماده بووه خوي نمونه ي پيشه وي زيندو سرچاوې نيلهام بووه.

زه حمته يي لابردي له جهوله ي به كه مدا نه نجامي توندوتيزي دوژمن دروست
بووېو، له گال توندې ده سترگتن به عورفي باووپايرانه وه: ﴿فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ
بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَّدُنَّا: به پاسستي نه م
قورثانه مان له سره زماني تو ناسان كړدوه بڼ نه وه ي له خواتر سه كان دلخوش
بكهيت و دوژمنه سره سه خته كان پترسپني. ﴿مرم: ۹۷.

﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ
ءِآبَاءَنَا أُولَئِكَ كَانَ عَابَاؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ: كاتې
پټيان ده و ترا شوين نه وه بكهون، كه خوا ناردويه تيه خواره وه، ده يانوت: به لكو
نيمه شوين نه وه ده كه وين، كه باووپايرانمان نيمه يان له سره پاميناوه، نه گهرش
باووپايرانيان عه قليان به هيچ نه شكاييت و پټي راستيان نه دوزيبيتته وه ﴿البقرة: ۱۷۰
به لام له جهوله ي دوهم مدا، هه ست به زه حمته ي ناكهين، بڼ نه وه ي خه لك وا
لي بكهين به ده ميان بلين: لا اله الا الله، نه وان به ياني و نيواره ده يلين، به لام
زه حمته ي له وه دايه وا ده زانن هر به ده م بلين (لا اله الا الله) ده بنه موسلمان و
سيفه تي نيسلاميان پټوه ده لكې، جا په وشتيان هه رچونيك بيت و هه رچي بكه
بڼ نه هيشتي پټويستيه كاني (لا اله الا الله) له جبهاني واقيعدا. نه گهر پټيان بلتيت:
(لا اله الا الله) چه ند پټويستيه كي هه يه، هه تا له سره ريان نه پون نيسلامه تيتان بڼ
ناچه سپي، نه گينا به برياره زمانيه كې وه رده گيرئ و به هه لگه پراوه (مرتد)
داده نريكت، به دروت ده خه نه وه! ده لټن نيمه له باووپايرانمانه وه نه وه مان

نه بیستوهه!

به پاستی نه وانه - به شسی زوریان - که وتونه ناو پیسی و له که ی بیری
نیرجانیوه، نه وانه ی نه لئین: ((هر که س وتی: (لا اله الا الله) نه و که سه ده بیته
بپوادار، نه گ ریش کرده و هیه که له کرده وه ئیسلامیه کان نه کات))! نه وانه ی ده لئین:
((بپوا ته نها ته صدیق یا ته صدیق و ئیقراره، کرده وه ناچیتته ناو ناوی بپوا وه))!
نه وه ی هه موو شیوه سه ریچییه کان ته نها گونا هه، پاشان ده لئیت: له گه ل بپوادا
سه ریچی و گونا هه زیانی نیه!

لابودنی شویتنه واری نه و له که و پیسیه له ژبانی خه لکدا و گنپرا نه و ه یان بۆ
چه مکی پاسته قینه ی ئیمان نه وه ی پیشینه چاکه کان له سه ری بوون و نه وه ی
ده لئیت: ئیمان گوته و کرده وه یه، نه وه نه رکی پاسته قینه ی نامۆکان (الغریاء) ه،
نه وانه ی پیغه مبه ر^ه مژده ی پاداشتی زوری پیداون به فهرمووده ی ((طوبی
للغریاء))، فهرموویه تی^ه: ((فطوبی للغریاء یصلحون ما أفسد الناس من سنتی:
طوبی که شوینیکی زور خۆشه له به هشتدا بۆ نه و نامۆیانه ی، که خه لک سونه تی
منیان تیگدا وه، نه وان چاکی ده که نه وه)).^(۱)

پاشان له به شیکی سه ریه خۆیدا باسی په روه رده ده که ی، به لام ئیمه لیزه دا
بپیار ده ده ی خالی ده ست پیکردن له بانگه وازیدا پیویسته ناساندنی (لا اله الا
الله) بیته، که حه قیقه ته که ی له نامۆیه که ی دووه می ئیسلامدا نادیاره، وای
لیها توه کاتی حه قیقه ته که ی نیشان بدریت خه لک لئی دوورده که ونه وه!

هه روه ها بپیار ده ده ی ناساندنی لا اله الا الله له گه ل په روه رده و
پیویسته کانی - زانیاریه کی په تی نیه بدریت به گوئی خه لکدا، وتار و ده رس و
نامۆزگاری په تی نیه، به لکو هه ولئیکی پاسته قینه ی به رده وامه، پیویستی به
به دوا داچون و هه ولی به رده وام هیه و پیویستی به دوا داچونی نه وانه هیه، که
دین و ده چنه ناو ده رونه وه، بۆ په واندنه وه ی نه و ته مه ی، که بیرو که ی نیرجانی
هیتاویه تیه کایه وه، بئجگه له و ته مه ی بیرو که ی عیلمانی داهینراو دایه پناوه،
هه ردوکیان خۆره ن بینای عه قیده لاواز ده که ن و له و شته زیندوانه ی ناوی، به تالی

۱ رواه الترمذی وقال حدیث حسن

دېكه نه وه و هيزه به كاره كې ناهيلن، نو هيزه ي كه پوځيك هه يبووه، كه له سر
نو هه قيقه ته بووه، كه خوا نارديوه تيه خواره وه.

پاشان بريار دده ين په له كردن له م كار ه - له سر نو و بناغه يه ي، كه نو كار ه
به لگه نو يست و ناشكراو پونه، پټويستی به ه و ل و كوشش نيه، يا له سر نو
بناغه يه ي نو ه و ل و كوشش ي تيدا دراوه به سه بږي، يا له سر نو و بناغه يه ي
كه نه رككي زورمان له ده ست دايه، كاتي زورمان به ده سته وه نيه بږ ناساندني (لا
اله الا الله) سه ره را ي په روه رده و پټويستی كاني، چونكه نه گه په له مان كرد
كاره كه مان خيز ناهين و خزمه تي بانگه وازه كه ناكات، له كوتا ييدا نه حاميكي
به رداری نايبت.

نوه ي ده بېت باش سه رنجي لي بدرېت له نه وه تاقانه كه دا نه وه يه، ده بږ
بزاني قورئان چند گرنگي داوه به م كيښه و، پټغه مېر ځ چنډ گرنگي داوه بږ
رون كردنه وه ي له گه ل په روه رده و پټويستی كاني. چونكه نو كيښه يه به شي
زوري ماوه ي بانگه وازه كې خاياندوه و به شي زوري ه و ل كاني بر دوه. گه ر
زانيان له به ر چ ه و يه ك قورئان له سوره ته مه كگه ييه كاندا به خه ستي باسي نو
كيښه يه ي كردوه، بومان دهرده كه وېت كه نه وانه ي به و قورئانه قسه يان له گه لدا
كراوه، يه كه م جار نه وان هاوېش دانر بوون، با وه بيرمان بېته وه ئيه نه مړ
به ره وړي كومه ليك بوينه وه كه وتونه ناو هاوېش دانانه وه، نه گه بېش هه موويان
له به ر زهرورده هاوېش دانر نه ين، نو هاوېش دانانه ي نه ماني تيگه وتوو هه ر
له و جوړه هاوېش دانانه يه، كه عه ره به هاوېش دانانه ره كاني تيگه وتبوو، كه نه وېش
هاوېش داناني بيروياوه و په رستن و حاكميه ت بووه.

هه روه ها له سه رمانه نه وه مان له ياد بږ، كه ته ركيز كردن له سر نه م كيښه يه
هه ميشه هوكې نه وه نه بووه، كه قسه له گه ل كراوه كان هاوېش دانانه ر بون، به لكو
برواداره كانېش پټويستيان به وه هه يه به رده وام بيريان بخريته وه و بيري
پټويستيه كانيناي بخريته وه، به لگه ش له سر نه وه نه وه يه، كه باسي (لا اله الا الله)
له قورئاني پېرؤ نه بړاوه، ته نانه ت دواي نه وه ي كومه له موسلماننه كه پيك هات و
له زه وي دامه زرا دږي بي بړواكان و جه نكا له پټناوي (لا اله الا الله)، خوا له
سوره تي (النساء) دا نه م ثايه تي نارديوته خواره وه كه ده فهرموئ:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا ءَامِنُوا بِاللّٰهِ وَرَسُولِهِ ؕ وَالْكِتَابِ الّٰدِي نَزَّلَ عَلٰی
رَسُولِهِ ؕ وَالْكِتَابِ الّٰدِي اُنْزِلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللّٰهِ وَمَلَائِكَتِهِ
وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا: نهي نهو كه سانهی
بیواتان هیناوه، بیوا بیهنن به خوا و پیغه مبه ره که ی و نهو په یامه ی نار دویه تیه
خواره وه بق سر پیغه مبه ره که ی و نهو په یامه ی له وه و پیتش نار دویه تیه خواره وه،
هر که سیکیش له بیوا به خودا و فریشته کانی و کتبیبه کانی و پیغه مبه ره کانی و
پوځی دواپی حاشا بکا، له راده به دهر گومرایه. ﴿النساء: ۱۳۶.

خوا ی گوره له سوره ته مه دینه بیبه گاندا ثایه تی نوری نار دوته خواره وه، که
ریتماییه رامیاری و نابورنی و کومه لایه تیه کان ده به سستیت به (لا اله الا الله) و
پیوستیه کانیه وه:

﴿قُلِ اَللّٰهُمَّ مَلِكُ الْمَلِكِ تُؤْتِي الْمَلِكَ مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمَلِكَ مِمَّنْ
تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُدِلُّ مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ اِنَّكَ عَلٰی كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ﴿۲۸﴾ تُولِجُ اللَّيْلَ فِي النَّهَارِ وَتُولِجُ النَّهَارَ فِي اللَّيْلِ وَتُخْرِجُ
الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ
حِسَابٍ ﴿۲۹﴾ لَا يَتَّخِذُ الْمُؤْمِنُونَ الْكَافِرِينَ اَوْلِيَاءَ مِنْ دُوْنِ الْمُؤْمِنِينَ:

بلن: خوابه! خاوه نی هیز و ده سه لات! هر که س بق خوت مه یل لی بی
ده سه لاتن پی دده ی و کیش تو چه ز که ی ده سه لاتن لی ده سستینن! هر
که سیکی وه قدر خه ی و هر که سن زه بون بکه ی، خوت ده یزانی؛ چاکه هر
به ده سه خوته و تو له سر هه مو شت توانای. شه و دوناو پوځ هه لده کیشی، پوځ
ده خه ناو شه وه؛ زیندو له مردو دهر ده خه ی، مردو له زیندو دهر دیتنن؛
هر که سن خوت مه یل لی بی، بی هه ژمار بژیوی دده ی. باوه پداران، با جگه له
باوه پداران نه گرن به دوست. ﴿آل عمران: ۲۶-۲۸.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ

فَإِنْ تَنَزَّعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا: نهی گه لی خاوهن باوه پان!
به رفهرمانی خودا و پیغه مبهری خودا و کاریه دهستانی خوتان بن. هر کاتیکیش
له سر شتی له نیر خودا پیک نه هاتن، نه گهر بپواتان به خودا و به پژی قیامه تن
هه به، کیشی خوتان حه والی خوا و پیغه مبهری خودا بگهن. نه م کاره بۆتان
باشتره و ناکامی چاکتری هه به. ﴿النساء/ ۵۹﴾

نمونهش له سر نه وه زۆره.

پاشان (لا اله الا الله) وانه به که نیه بگوتریته وه و پاشان بچینه سر وانه به کی
تر، به لکو (لا اله الا الله) وانه به که ده خویتریته و له گه لیدا ده چینه سر وانه به کی
تر و به رده وام باس و خواسی نه م نه ته وه مسولمانه ده بیت هه تا پژی دواپی.

* * *

نه و پیگایه کامه به (لا اله الا الله) ی پی ده ناسریت؟

نه و پیگایه وه که خوی به رز دیاری کردوه؛ کارزانی و نامۆزگاری په سنده:
﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجَدِلْهُمْ بِالَّتِي
هِيَ أَحْسَنُ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ
بِالْمُهْتَدِينَ﴾: به کارزانی و نامۆزگاری په سنده، مهربم به ره و پیگای
په روه ردگارت بانگ بکه و به چاکترین شیوه له گه لیانا بدوی. په روه ردگارت له
که سانه ی له ریگای نه و لایانداوه له گشت که س- ناگادارتیه و هر خویشی
باشتر ده زانی کئی به له سر پاسته پی به. ﴿النحل: ۱۲۵﴾

پیویسته بزانی که حکمهت و نامۆزگاری چاک چاودیر نیه به سهر هه له کان و،
له پی لادانه کانی خه لکه وه و ختوکه دانی هه ستیان بیت بق نه وه ی لیمان رازی بن یا
لیمان وه ریگن!

زاناترین که س به مه بهستی په روه ردگاری، پیغه مبه ر ښووه، که نه و
فرمانه ی پاسته وخو له په روه ردگاریه وه پیگه یشتووه، جا چوڼ پی هه لسا؟ نایا
له گه ل هاویه ش دانانه که ی خه لکی گونجا؟ نایا له وه دور ده که وته وه پاستی

کاره که یان پئی بلّیت؟ له کاتیکدا له په روه ردگاریه وه فرمانی پیگه یشتیو
 راستیه که ناشکرا بکات: ﴿فَأَصْدَعْ بِمَا تُؤْمَرُ﴾ نه و فرمانی پیتدراوه ناشکرای
 بکه. ﴿الحجر: ۹۴﴾

هاوېه شدانره کان شکاتیان له پیغه مبرر ځکه لای نه بوتالیبی مامی، وتیان:
 خه ونه کانی تیکداوین و جوینی داوه به خواکانمان و باوو بایرانمانی بی پروا
 کردوه!

بهره نگاریونه وی عه رب به هموو نه مانه، نه و په پری کارزانی به، هه روه ک
 پیغه مبرر ځکه پیاده وی کرد.

کارزانی و حیکمه ت نه وېو، که جهنگ نه کړی و له و کاته دا نه که ونه شه پری
 هاوېه شدانره کان و دهمارنه گرتنیان، که و پاساو بده نه دوژمن بڼ ده ستریزئی،
 وپړای ناشکرا کردنی هه موو راستیه کان بی کم و کوپری.

لیره دا ده کهینه مه سه له یه کی گرنگی نیستا، با سه پری شوینی پیشه نگ له
 نه وی تاقانه دا بکهین؛ ثایا له م کاته ی نیستادا بومان چاکه بکه وینه جهنگی
 چه کداریی له گه ل خاوه ن ده سه لاته کان؟

ده ستریزئی له لایه ن نه و ده سه لاته ی حوکم به یاسای خوا ناکات، کاریکه ده بی
 هه میشه چاوه پوانی بکهین؛ چونکه سوننه تیکه له سوننه ته کانی خوا و هه رگیز
 پوی نه داوه ده سه لاتیکی جا هیلی به بانگه وازی (لا اله الا الله) رازی بیست، یا
 نه نانه ت جهنگ راگرتن له گه لیا، کاتی داوای جهنگ راگرتنی لیکراییت!

کاتی شوعه یب ځکه به قومه که ی وت: ﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا
 بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ
 خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾: نه گره میتدیک له نثیوه بهوای هیتاوه به و شتانه ی که منی

پئی پاسپړاوه و هیندیکیشان بهوایان پئی نه هیتاوه، خو پابگن هه تا خوا بڼ خوی
 له به یینی نیتمه دا داوهری کا، خوی چاکترین داوهره. ﴿الأعراف: ۸۷﴾

ده سه لاندرازی خو به زلزان جهنگ راگرتن قبول ناکن، به لکو به رده وام ده بین
 له سه ر ده رکردنی بهوادره کان و زود لی کردنیان بڼ وازهیتان له ثایینه که یان:

﴿قَالَ أَلَمْأَلِ الدِّينَ اسْتَكَبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِيبُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَةٍ أَوْ لَنَعُودَنَّ فِي مِثْلِنَا قَالَ أُولَئِكَ نَافِثِينَ كَرِهِينَ﴾

ئەوانەى خۆيان بەزل دادەنا لە ئاوقەومەكەيدا وتیان: ئەى شوعەيب! تۆ و ئەوانەى بېروايان هێناو لە شارەكەمان دەردەكەين، یا دەبێ بگڕێنەوه سەر ئایینەكەمان، ئەویش وتى: ئەگەر حەزىش نەكەين هەر دەمانگێرنەوه. ﴿الأعراف: ۸۸﴾

له نه فامی به کانی تازه دا بیټیروا خوی ناوناوه ((دیموقراتیسی)) پئی به هه موو کۆمه ل و پیټر و دهسته یه ک ده دات کاریکه ن و ئازادن، جگه له و کۆمه له ی بانگه وازی (لا اله الا الله) ده کات! نه وه ی له جه زانیردا پوویدا به سه بۆ نمونه ی نه وه ی ده یلټین، موسلمانان کان به شیوه یه ک پابه ند بوون - به چاوپۆشین له هه له و راستی نه و کاره - به بنه ماکانی نه فامی و پزۆگرامه کانیانه وه، تا گه یشته به دهسته ی تانی زۆرینه ی ده نگه کان له پێگای سندوقه کانی هه لئار دانه وه وه ک نه فامیتی کردبویه مه رج، پاشان نه و نه فامیتی به ئینکاری رییبر (مبدأ) هه ک ی خوی کرد، که پئی دابوو به هه موو کۆمه له کان و هه موو بانگه وازه کان، که چی به تنه ا به رامبه ر موسلمانان کان وه ستان و پێیان وتن یا ده رتان ده که یین... یا ده که رتته وه !

بوار نيه ڪه سڻڪ ٻيڙسڀت: ٿايا وه سيله يه ڪي تر نه ٻو له وڻڊا بانگه وازه ڪه به ڪاري بهيڻيت توڙه يي دسه لاتداره نه فامه ڪه نه وروڙڻي؟ ڪاره ڪه تازه ڪوتايي هاتوه! نه ورسپاره ي ٽيمه ش ڪردمان: ٿايا بڙ ٽيمه چاڪ نيه جهنگي چه ڪداري بڪين له م ڪاته دا له گل خاوهن دسه لاته ڪان؟

بۆ وەلامدانەوهی ئه و پرسیاره دهگه پێینه وه سه ر نه وانه یه ی که لکمان
 لویه رگرتوه له میژوی دروستبوونه که یه که مدا، که له به شه که ی رابورد وودا
 باس مان کرد، جا له سه ره تا وه ده پرسین: چ کاتیک خوا پێی دا به موسلمان ه کان
 به ر ه نگاری ده ستر پێیه کان بینه وه به ئایه تی: ﴿أَذِنَ لِلَّذِينَ يَقْتُلُونَ بِأَنَّهُمْ
 ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ﴾ ئه وانه ی جهنگیان دژ ده کرا پێیان پێدرا

بجه نڱن دڙی دوزمنه کانیان، چونکه نه مان به پراستی سته میان لیکراوه، خوا بڙ
سه رځستنیان به توانایه. ﴿الحج: ۳۹﴾.

نه و پئی پیدانه کاتئ هات، که نه مانه ی خواروه به جئ گه یه نران:—
یه کلاکړنه وه ی کښه ی لا اله الا الله.. یه کلاکړنه وه ی کښه ی شه رعیته..
دروستکردنی بنکه (قاعدة) له سره بڼه مایه کی پته و.. فراوانکردنی بنکه که به هاتنی
پشتیوانان (الانصار).. په روره رده کردنی بنکه له سره یه کلابونه وه بڙ خوا..

نیستا با سهیر بکه یڼ، له کاروانی نیستادا کام له م کارانه به جئ هاتوه،
چه ندیشی لی به جئ نه هاتوه؟

تایا به ته واوه تی کښه ی (لا اله الا الله) یه کلابوته وه، نالین لای جه ماوهر،
به لږ لای بانگخوازه کان خویان؟

تایا لای بانگخوازه کان پوون بڼته وه، که یاسادانان به وانه ی خوا نه یڼاردونه
خواروه؛ هاوېش دانانیکه مرؤف له نیمان دهرده کات، هه روه ها پازیبون به و
یاسادانانه هه هاوېش دانانیکه مرؤف له نیمان دهرده کات؟ یان هیشتا له سره
نه م کښه یه مشومر له نیوانیاندا به رده وامه، له نیوان گومان هه بون و قه ناعته
بون دایه؟

کښه ی حوکم دان به سره خه لږدا لیگه پئ، نه وه کښه یه که لیږده دا خومانی
لی ناده یڼ، هه رده م داوا ده که یڼ نه م کښه یه له گرنگی بانگوازه که بڙ
پونکړنه وه ی حه قیقه تی (لا اله الا الله) سه رقالمان نه کات. له پاستیدا نه و دوانه
کښه یه کی له یه ک جیان — یا پیویسته له یه ک جیابن—.

یه کیکیان کښه ی فیرکاری (تعلیمی) یه، کښه ی پونکړنه وه ی پاستیه کان بڙ
خه لږ، نه و پاستیانه ی لای به شی زوری خه لږ نادیاره به هوی ناموینه که ی دووه می
نیسلام، نه ویش سپارده یه کی خوايیه، ده یی به جئ بگه یه نریت و نه شاردریت وه، با
خه لږکیش لیتی دووریکه ونه وه، که له سره شیوه پاسته که ی پیشان بدریت..

دووه میان کښه ی جیبه جئ کړنه، جیبه جئ کړنیش ده بی یه که مجار بیانو
دروست کردن له سره خه لږ پیښی بکه ویت، به پونکړنه وه ی زور بی نه وه ی
تیکه لی هېچ کښه یه کی تربیت و لیلی بکات، نه و کښه یه نه وه نده تاریک کراوه
خه لږکی له پاستیه که ی دورکه وتونه وه.

ده‌گه‌رېينه‌وه بڼ پرسياره‌که: ټايا کيښه‌ي ياسادانان، که خوا نه‌يناردوټه خواره‌وه لای بانگخوازنان خوځيان پون بوټه‌وه - ټيستا واز له جه‌ماوهر بهيټه -، يان هيشتا قسه‌که‌ي ټيبن عه‌ياسيان لي ټيکه‌ل بوه، که وتويه‌تي: ((کفر دون کفر، کفر لا يخرج من الملة)) بي‌پروايي له‌خوار بي‌پرواييه‌وه‌يه، بي‌پرواييه‌که، که له ټيسلام ده‌رناچيټ؟!

نه‌وه‌ي که ټيبن عه‌باس وتويه‌تي ﴿کفر دون کفر﴾ بي‌پروايي به‌که له‌خوار بي‌پرواييه‌وه‌يه)، نه‌وه ياسادانان نيه، که خوا نه‌يناردوټه خواره‌وه، به‌لکو حوکم کرده له کيښه‌يه‌کي دياريکراودا به‌وه‌ي خوا نه‌يناردوټه خواره‌وه، به‌نه‌زاني يا به ته‌نويل، يا به ټاره‌زو، يا به‌رامبه‌ر به‌رتيل، يا ټاره‌زويه‌ک، بي‌نه‌وه‌ي نه‌و حوکمه بکريټ به ياسايه‌کي پېچه‌وانه‌ي حوکمي خوا.

نه‌و قازيه‌ي که‌سيکي بڼ ده‌هيټريټ، که ده‌رکه‌وتوه ټاره‌قي خواردوټه‌وه و بڼي عاره‌قه‌که له ده‌مي ديټ، جا نه‌و قازيه‌ه‌دي به‌سردا نادات له‌به‌ر نه‌وه‌ي له‌که‌س و کاري پياوهر که‌وه به‌رتيلي پي‌گه‌يشتووه، خڅي له حوکمي خوا به حوجه‌يه‌ک له حوجه‌کان لاداوه: نه‌وه قازيه‌کي فاسقه، به‌لام به فاسقيه‌که‌ي کافر نابيټ، به‌لام نه‌و پوژه‌ي بلټيټ: عاره‌قي خواردنه‌وه تاوان نيه، يا تاوانه و ه‌دي له‌سره نيه، به‌لکو سزايه‌کي تري له‌سره، نه‌و قازيه به‌وه کافر ده‌بيټ، کافريه‌ک له ټيسلام ده‌ري ده‌کات، چونکه له کيښه‌يه‌کدا حوکميکي دروست کرده پېچه‌وانه‌ي حوکمي خوايه، نه‌وه‌ش به کڅپاي هه‌موو شه‌رعزانه‌کانه.

کاتي ته‌تاره‌کان حوکميان به (ياسق) ده‌کرد - وه‌ک فه‌رموده په‌وان (ټيبن که‌ثير) وتويه‌تي: ياسق کڅمه‌ليک ياسايه، هه‌نديکيان له قورئان وه‌رگيرابوو، هه‌نديکيان له ټينجيل و هه‌نديکيان ته‌ورات و هه‌نديکيان له جه‌نگيزخان خڅي داينابوو، (ټيبن که‌ثير) له ته‌فسيري نه‌م ټايه‌ته ﴿أَفَحُكْمَ الْجَهْلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ المائدة: ۵۰. وتويه‌تي: خواي گه‌وره ټينکاري له‌و که‌سانه ده‌کات، که له حوکمي خوا ده‌رده‌چن، نه‌و حوکمي هه‌موو خيري تيډايه و قه‌ده‌غهي هه‌موو شه‌ري تيډايه و پاستره له هه‌موو نه‌وانه‌ي به راي نه‌و پيتولانه‌ي خه‌ک به‌بي پالېشت له شه‌ريعه‌تي خوا داينانواوه،

وهك نه هلی جاهیلی له گومپایی و نه زانی حوكميان پې ده كړد، نه و حوكمانه ی به هه و او نارهنوو پای خوځيان دایاننابوو، هه روهك ته تاره كان به سیاسه تی پاشایه تی حوكميان ده كړد، كه له جه نگیزخان وه رگیرابو، كه یاسقی بؤ دانابون، یاسقیش بریتی بوو له كتیپیک كه كۆمه لیک حوكمی تیدابوو، له چه نده ها شه ریعته وهری گرتبوو له جوله كه و دیان و نیسلام و جگ له وانیش، زور یاسای تیدابوو به هه و او نارهنوی خوځی وه رگیرتبوو، تا وای لپهات به یاسایه کی دانراو مایه وه بؤ نه وه كانی، نه وانیش ده یانخسته پیش حوكم كړدن به كتیپه كه ی خوا و سوننه ته كانی پیغه مبه رښه، جا كام له وان نه و كارهی كړدیت نه وه كافره، پیویسته جه نگی له دژدا بكریت، هه تا ده گه پیته وه بؤ حوكمی خوا و پیغه مبه ركه ی، هه روا حوكم به غیری نه وانه نه كات نه له كه م و نه له زوردا.^(۱)

نیبن كه څیر به ر په حمه تی خوا بكه ویت، به راستی و بیگومان قسه كه ی نیبن عه باسی به باش ده زانی، لیتی تیکه ل نه بوبو، چونكه به زانسته ی كه ی و به فیه كه ی ده زانی، ده زانی جیاوازی نیوان حوكم كړدن به وه ی خوا نه یناردو ته خواره وه له كیشه یك له كیشه كاندا و، یاسادانان به وه ی خوا نه یناردو ته خواره وه چه .

شیخ موحه ممدی كوری نیبراهیمی كوری عبداللطیف نالی شیخ،^(۲) كه شایه تی بؤ دراوه به زانستی زور و به هیژ له حه قدا، له (رسالة تحکیم القوانين الوضعیة) دا له سر نه و كیشه یه دواوه، پاش نه وه ی قسه كه ی نیبن كه څیری هیناوه، وتویه تی:

((سه یركه چؤن خوای پاك و به رز كوفر و ستم و فیسقی له سر نه وانه تو مار كړدو، كه حوكم ده كن به وه ی خوا نه یناردو ته خواره وه، ناگوډیت خوای پاك و به رز به و حاكمه بلیت كافر، كه حوكم به یاسا و كتیپي خوا ناكات و، كافر نه بیت، به لكو نه وه كافری مو تله قه، یا كوفری كړده وه یی یا كوفری بیرو پروایه . نه وه ی له نیبن عه باسه وه هاتووه ده ربارهی ته فسیری نه و نایه ته كه تاوس ریوایه تی

۱ سهری ته فسیری (نیبن كه څیر) ب ۲ ل ۶۸ بكه .

۲ مو فتی پیتشوی عمره یی سعودی بووه و له گوره زانایان بزوه .

کردووه، ههروهه ها که لێکی تر به لگه یه له سه ره ئه وه ی حوكم كرين به وه ی خوا نه ی ناردو ته خواره وه کافر بوونه، یا کافر بونی بیرو پړوايه، که مړو ف له ئیسلام ده رده کات، یا کافر بونی کرده وه یه، که مړو ف پێ له ئیسلام ده رنا چیت؛ به لام یه که میان که کوفری بیرو پړوايه چه ند جوړیکه:

یه که میان: ئه وه یه ئه وه که سه ی حوكم به یاسا و کتیبی خوا ناکات، بړوای به پاستیه تی حوكمی خوا و پیغه مبه ره که ی نه بیته، ئه وه ش ده قوا ده ق مانای گیرانه وه که ی ئیبن عه باسه، چونکه ئه وه ئینکاری کردنه له و یاسا شه رعیه تی خوا ناردو نیه خواره وه، ئه مه ش له نیوان زانا یاندا کیشه یان له سه ره نیه، بنه ما بربار دراوه کانی نیوانیان به کړا ئه وه یه، که هه رکه س ئینکاری له بنه مایه ک له بنه ما کانی ئاین بکات، یا لقیکی، یا ئینکاری پیتیک له و پیتانه بکات، که پیغه مبه ری خوا پیتی هاتووه، ئه وه که سه کافره به جوړیک، که له ئیسلام ده رده چیت.

دووه میان: ئه وه یه حاکم ئینکاری نه کات له وه ی حوكمی خوا و پیغه مبه ره که ی له پێشترن حوكمیان پێ بکړیت، به لام بړوای وابیت، که حوكمی غهیری پیغه مبه ره ﷺ چاکتره له حوكمی پیغه مبه ره ﷺ و ته واوتره و گشتگیرتره بۆ ئه وانه ی خه لک پتو یستیان پیتی هه یه له کاتی نا کوکیاندا، یا به په هایی، یا سه باره ت به و پوداوه تازانه ی له ئه نجامی پێشکه وتتی سه رده م و گوپانی باره کان دروست ده بیته، ههروه ها ئه وه ش بێگومان کافر بووه، چونکه فه زلی یاسای زاده ی بیرى کورت بینى مړو فى به سه ره حوكمی خوا ی کار به جی و گه ورده دا داوه.

حوكمی خوا و پیغه مبه ره که ی خۆی له خۆیدا به جیاوازی سه رده مه کان و گوپانی باره کان و پوداوه تازه کان گوپانی به سه ردا ناییت، چونکه کیشه یه ک نیه له کیشه کان له هه رکو ئ بن حوكمه که یان له ناو قورئانه که ی خوا ی به رزو سوننه ته کانی پیغه مبه ردا نه بیته، جا به ده قی پوون بیت، یا هه لێنجان بیت لێی، یا بێجگه له وانه بیت...

سییه میان: حاکم بړوای وانه بیت که یاسای ده سکرد له یاسای خوا و پیغه مبه ره که ی چاکتره، به لام بړوای وابیت وه ک ئه وایه، ئه وه ش وه ک دوانه که ی پێشی یه تی، که کافر ده بیته و له ئیسلام ده رده چیت، له بهر ئه وه ی ئه وه قسه یه

خوای به دیپنه‌ر و خه‌ک یه کسان ده‌کات و پیچه‌وانه و نکولی کردنی فەرمووده‌ی
 خوای به‌رزه، که فەرمویه‌تی: ﴿لَيْسَ كَمِثْلِهِ شَيْءٌ﴾: هیچ شتی‌ک له‌و ناچیت. ﴿﴾،
 پیچه‌وانه‌ی ئەو ئایه‌تانه‌ی تره، که به‌لگن له‌سه‌ر ئەوه‌ی تهنه‌ا خوا سیفه‌تی
 ته‌واومه‌ندی‌تی (کمال‌ی هه‌یه و دوره دروستکاروه‌کانی وه‌ک ئەوین له‌ زات و
 سیفه‌ته‌کان و کرده‌وه‌کانیدا و له‌ هوکمی نیوان خه‌ک کردن له‌ کاتی
 گیره‌وکیشه‌یاندان.

چواره‌م: برپای وانه‌ییت، که یاسای ده‌سکرد وه‌ک هوکمی خوا و
 پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی، له‌گه‌ل ئەوه‌ی به‌ چاکتری ده‌زانن، به‌لام برپای واییت دروسته
 هوکم به‌وانه بکریت، که پیچه‌وانه‌ی هوکمی خوا و نێزراوه‌که‌یه‌تی. ئەمه‌ش وه‌ک
 ئەوه‌ی پیشوه، هوکمی ئەو چۆن بیت هوکمی ئەویش وایه، له‌به‌ر ئەوه‌ی برپای
 وایه دروسته هوکم بکری ئەوه‌ی پیچه‌وانه‌ی هوکمی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی، جا
 به‌ ده‌قه راسته پوهنه‌کان که ئەوه خه‌رامیتی ئەوه‌یان براندۆته‌وه.

پینجه‌م: گه‌وره‌ترین و شمولی‌ترین و پونترینانه بق عینادی کردنی شهرع و خو
 نه‌ گه‌وره‌دانانه به‌سه‌ر یاساکانی و دژی خوا و پیغه‌مبه‌ره‌که‌یه‌تی، له‌ پوی
 ناماده‌کردن و کۆمه‌کی و پوانگه و لق و ته‌شکیل و جۆر و هوکم و سه‌پاندن و
 سه‌رچاوه و به‌لگه‌نامه‌کانه‌وه لی‌کچوی دادگای شهرعی، وه‌ک چۆن دادگا
 شهرعی‌کان سه‌رچاوه و به‌لگه‌نامه‌یان هه‌یه، که سه‌رچاوه‌کانیان هه‌موو
 ده‌گه‌رینه‌وه بق قورئان و سوننه‌تی پیغه‌مبه‌ره‌که‌ی ﷺ، ئاواش ئەم دادگایانه
 سه‌رچاوه‌ی تریان هه‌یه، که یاسایه‌که ده‌رهاتوه له‌ ده‌ستووری جۆراوجۆر وه‌ له‌
 یاسای زۆروه وه‌ک یاساکانی فەرهنسا و ئەمریکا و به‌ریتانیا و جگه له‌وانه‌ش
 له‌و یاسا و بۆچونانه‌ی هه‌ندی بیده‌چی دایان و به‌ناوی شهرعی‌تی ئیسلامه‌وه.

شه‌شم: ئەوانه‌ی به‌شی زۆری سه‌ره‌ک هۆز و عه‌شیره‌ته‌کان له‌ بیابانه‌کان و
 هاوشیوه‌کانیان، که هوکم به‌ وته‌ی پیشینان (سوالف) ده‌کن، که بریتی‌یه له‌
 به‌سه‌ره‌اتی باوو‌یاپیرانیان و عاده‌ته‌کانیان.

به‌لام به‌شی دووه له‌ هه‌ردو به‌شه‌که‌ی کافر بوونی ئەوه‌ی هوکم به‌یاسای خوا
 ناکات ئەوه‌یه، که موقفی پێ له‌ ئیسلام ده‌رناچیت، له‌پیشه‌وه باسی ته‌فسیره‌که‌ی

(ثین عه باس) مان کرد که دهریاره ی نایه تی ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ﴾ هه رکس به وهی خوا ناردویه تیه خواره وه حوکم نه کات، له بئ بپواکانه ﴿المائدة: ٤٤﴾. وتویه تی: نه وه نه وه به شش ده گریته وه، به پئی قسه که ی دهریاره ی نایه ته که وتویه تی (کفر دون کفر) کوفر له خوار کوفره وه یه، هه روه ها وتویه تی: نه وه کوفره نیه که ئیوه بۆی چون -ته واو-، نه وه ش له بهر نه وه ی ناره زووه که ی پالی پئوه ناوه، که له کیشیه کدا به یاسای خوا حوکم نه کات، به لام بپوای وایه که حوکمی خوا و پیغه مبه ره که ی حقه و راسته، دان به وه دا ده نی خۆی هه له و گوناھی کردووه و پئی راستی وه لا ناوه. نه مه و نه گهر کوفره که ی له ئیسلام دهری نه کات، تاوانه که ی له تاوانه گهره کان زلتره، وه ک زینا و عاره ق خواردن و دزی و سویندی به دپۆ و شستی تر، جا نه و تاوانه ی خوا له قورئانه که یدا ناوی ناوه کوفر، گهره تره له و تاوانه ی ناوی نه ناوه کوفر. داوا له خوا ده که بین موسلمانان له سهر حوکم کردن به قورئانه که ی به ملکه چی و په زامه ندیه وه کۆبکاته وه، چونکه نه وه به ده ست خواجه و توانای به سه ردا هه یه.

* * *

جا نایا کیشیه که لای خودی بانگخوازه کان پون بۆته وه، یان هیشتا هه ندیکیان کاره کانی لی تیکه ل و پیکه ل ده بیته، جارێک به قسه که ی ثین عه باس ﴿و جارێک به کاریگهری بیروکه ی ئیرجانی، نه و بیروکه یه ی ئیمان و کرده وه له یه ک ده بریته، هه تا نه گهر کرده وه که ش به ئاشکرا پپچه وانیه ی (لا اله الا الله) بیته، وه ک حوکم کردن به و یاسایانه ی خوا نه ی ناردۆته خواره وه؟

جا نه گهر کاره که به رده وام لای هه ندی له بانگخوازه کان تیکه ل و پیکه ل بیته، نه دی چی له جه ماوه ر چاوه پئی ده کری؟

نای چهند هه ول و تیکۆشان هیشتا له به رده مماندایه، بۆ نه وه ی نه و کیشیه یه به بی ته م و مژ له ههستی خه لکدا پهون ببیته وه، که به شیوه یه ک بتوانن راستی خواجه ی به دی بگن، بی نه وه ی خۆیان له راستی به دور خه ن؟!.

نه مه سه باره ت به کیشیه ی فرمانره وایی (حاکمیه ت)، که هه ر ته نها نه و

پټويستی به پوښ بونه وه نيه له ناو كېشه ي (لا اله الا الله) دا... جا په كلا كړنه وه ي
كېشه كه پټويست ده كات له و كېشه نيشتمانيه و نه ته و بيه و كومه لايه تيانه ي ټټي
نالاهه رزگار بكرت، نه و كېشانه ي هاتونه ناو كارواني بانگه وازه كه.

به راستي له بهر دهم پټغه مېر دالله كېشه ي زور هه بوو ده يتواني بيان وروژني بـ
زور كړندي (جه ماوه).

فارسه كان به شيكي دورگه ي عره بيان داگير كړدبو، پومه كانيش به شه كه ي
تريان داگير كړدبو، خو پټغه مېر دالله ده يتواني ده مارگيري نه ته و بيه عره ب
بورژني بـ نه وه ي جه ماوه له ده وري كويته وه، هه تا نه و كاته ي كوده بونه وه
و به سه رو كايه تي نه و پروايان ده هينا، نينجا پټي ده وتن: بلين لا اله الا الله.

هه روه ما كېشه ي كومه لايه تيش هه بوو، ده و له مهنده كانيان گه يشتبونه نه و په پي
ده و له مهندي و هه ژاره كانيان گه يشتبونه نه و په پي هه ژاري و برسيتي، كه س بيري
نه ده كړدوه له سنوردانان بـ ده و له مهندي ده و له مهنده كان به لا بر دني سوو (ريبا)
-به لايه ني كه مه وه-، هه روا وهرگرتني به شيك له و زياده يه ي لاي ده و له مهنده كان
هه بوو و دابه شكردني به سه ر هه ژار اندا بـ به رز كړدنه وه ي ناستي بژويان، خو
پټغه مېر دالله ده يتواني نه و كېشه يه بورژني و كومه له هه ژاره كه چوارده وري
بدن و لتي كويته وه و هيزكيان لي دروست بكات، كه به رامېر توندوتيزي
قورده يش بيانوه ستيني و له كاتي گرم بووني جه نگدا پټيان بلن: بلين لا اله الا
الله.

جگه له م كېشانه ش بابته تري به كه لك هه بوون بـ كوكړدنه وه ي جه ماوه و
وروژاندني حه ماسه تيان، پاشان راكېشانيان به لاي بانگه وازه كه دا له نتيوان نه و
كېشانه وه نه و كېشانه ي به سروشتي خويان زور كه س حه زي لي ده كه ن و
به ناساني به ده وري نه و دا كوده بونه وه، كه جاري بـ ليده دات و خوشه ويستي و
حه ماسه تيانې ده دهنې.

به لام پټغه مېري خوا دالله -به پټنمايي په روه رډگار- له ماوه ي په روه رده ي
مه كه كه دا هېچ كېشه يه كه له و كېشانه ي نه و وروژاند، به لكو په ك كېشه ي وروژاند، نه و
كېشه يه ي بوه مايه ي نه وه ي پياوه گه وړه كان و جه ماوه ي ده وريان دژايه تي
بكن، نه و يش هه ر سور بو له سه ر نه و كېشه يه و پيداگيري ده كړد، هه تا خوا پټي

دا باشتړين دلى بڼ بکړي ته وه دواى نيرراوه کاني خوا -سه لامى خوايان لي-.

نه وهش بڼ نه وه نه بوو، که نه و کيشانه له ژيانى نه ته وه که دا هيچيان گړنگيان نه بووه، نه خيږ له بهر نه وه نه بووه! چونکه به پاستى بزوتنه وهى ئيسلامى دوايه دواى يه که نه و کيشانه شيان گرتو ته خو، به لام له بهر نه وه بووه، که کيشه گوره که له په پيره وى په روه ردگار و واقيعى به شهردا- کيشه ي (لا اله الا الله) يه، نه و کيشه ي به رنامه ي ژيانى مرقايه تي له سهر وه ستاوه له دونيادا و له پوڅى دواييدا، له بهر نه وهى کيشه کاني ژيان هه موو له به رنامه ي ره بانيدا- پيوسته له (لا اله الا الله) هه لقولاييت و به توندى پيوه ي په يوه ست بووييت، که پاستى و پاكي و خو يه کلاکردنه وهى بڼ زور بکات. له پاش نه وه په پره و به رنامه ي خوايى به ره و يه کلاکردنه وهى کيشه ي (لا اله الا الله) روښتووه و دامالينى له وهى که له قوناغى دروست بووندا ليلى بکات، بڼ نه وهى په رستن به پاكي بڼ خوا بييت، که تامانجه که ي ته نها رازى بوونى خوا بييت، هه تا نه گبر به پاكي چوه دلى خاوه نه کانيه وه، گشت نه و کيشانه ي پيوه په يوه ست ده کريت که به ژيانى نوممه ته وه بنده، بڼ نه وهى ترسى نه وه هه بييت له م دلانه ش تيکه ل و پيکه ل بييت، به لام ترسه که له قوناغى دروست بووندايه، کاتى لي تيکچوون له دروست بووندا پووده دات، جا خيرا به رزه ونديه کان زال دهن و شون پي شهيان ده کريت وه.

ثايا کيشه ي (لا اله الا الله) له دلى بانگخوازاندا تو نيستا وازيپنه له دلى جه ماوه- بڼ برياردانى به ندايه تي پاک بڼ خوا يه کلابو ته وه، که به شيو يه که کيشه کاني نه ته وه يى و نيشتمانى و دادگري کومه لايه تي تيکه ل نه بييت، بانگخوازانيش -له پيتاوى را کيشانى جه ماوه رد- باسى (سوشيا لى ستي ئيسلام) و (ديموکراتى ئيسلام) و فره لايه ني له ئيسلامدا) ده که ن.

*

*

*

ثايا به ته واوه تي کيشه ي شه رعيه تي يه کلابو ته وه، نالين لاي جه ماوه، به لکو لاي خودى بانگخوازه کان؟

تيگه يشتنمان بڼ شه رعيه تي چيه؟

له نامو ييه که ي دوهم بڼ ئيسلام به تاييه تي دواى لابردي شه رعيه تي ئيسلام له حوکم له به شى زورى ولاتانى ئيسلاميدا- پيوانه کاني ئيسلاميمان

له بیرچوه ته وه، گۆپومانش به پیتوانه کانی پۆژئاوا، به تاییه تی له بواری (سیاسه تی شه ری) دا.

پۆژئاوا ده لێ: پیتوانه کانی شه رییه بزییه له سه رکه وتن له هه لبژاردنه کاندایه .. جا هه رکه سێ ده نگه زۆری به ده ست هیتا، نه وه خاوه نی شه رییه ته و شایسته یه حوکم بگریته ده ست.

بۆ ماوه یه کی که میش بێ نه و گۆپانه تونده لینگه پێ، که توشی نه و پیتوانه یه هات، کاتێ ئیسلامی یه کانی جه زانی به ده ست هیتا! به راستی پۆژئاوا (که وه) پای هیتا وین، له هه ر کیشه یه کدا که مسولمانان تیتیدا لایه نیکن، به دوو پیتوانه پیتوانه بکات، نه وه ش له به ر نه وه یه، که زۆر به وایان به به ها (قیه م) و پیتیر (مباده ی) و ریز گرتنی لایه نی تر و پیزی مافه کانی مرۆف هیه !!

تۆ له هه لویسته کانی پۆژئاوا گه پێ، وه ره له ئیسلامیه کان بپرسین: ئایا له م کیشه یه دا نه مه پیتوه ری ئیسلامیه ؟ وا دانێ که سیک یا پارتیک یا کۆمه لیک یا با له شتیه رامیاریه کان نه بیت- له هه لبژاردنه کاندایه ده نگه هه ره زۆره کان به ده ست به یینیت، به شتیه یه که له سه داسه دی ده نگه کان به ده ست به یینیت، پاشان به یاسای خوا کار نه کات، ئایا له ئایینی خوادا شه رییه تی هیه ؟!

به راستی دوو شتی جیاوازان له نامۆیی دووه می ئیسلامدا- لێ تیکه ل بووه: چۆنییه تی هه لبژاردنی فرمانه وه (حاکم) و جۆری نه و حوکمه ی حوکمی خه لکی پێ ده گریته ..

کاتێ ئیسلام له سه ره زه وی ئیسلامیدا ده سه لاتدار بوو، شه رعنا سه کانی سیاسه تی شه رییه باسی مه رجه پیتویسته کانیان ده کرد، که ده بێ له حاکم و ده سه لاتداردا هه بن، باسی به یه تی ئازادیان ده کرد، باسی پاوێژ (شوری) یان ده کرد، هه روه ها نه و کارانه ش که په یوه ستن به سیاسه تی حوکمه وه، باسی (فقه الضرورة) یان ده کرد، هه روا باسی نه وانه یان ده کرد که ده توانی له ژێر فشاری پیتویست (ضرورة) دا واز له مه رجه کان به یینیت، جا ده یانگوت: ((سه رکه وتو بۆی هیه گۆپایه لی و ملکه چی بکری)) .. به لام هه رگیز به بیر یاندا نه ها تووه حاکمیک بیت حوکم به یاسای خوا نه کات، پاش نه وه ش بیته فرمانه وه ی شه ری به سه ر موسلمانانه وه !!

به پراستی مهرجی بنه پره تی بۆ شه رعیه تی حوکم له ئیسلامدا نه وهیه، نه و یاسایه ی هه یه یاسای خوایی بیت، پیتشر گوته که ی ئیبن که ئیرمان باسکرد، که ده رباره ی نه و حاکمه کرد بووی که حوکم به یاسای خوا ناکات، به لکو به شه رعیته حوکم ده کات، که پیچه وانه ی شه رعیته ته.

ئایا نه م کیشه یه له بیر و زهینی خودی بانگخوازان به جه ماوه ریشه وه یه کلابۆته وه... یان قسه کانمان گشتی له سه ره له بژاردن ده پوات، ئایا نه و هه لژاردنه ئازاده یا سه خته یه؟ ئایا له په رله ماندا چه ند ده نگمان به ده ست هیتا؟ بۆ زیاد کردنی ده نگه کان چه ند هه ولی ترمان ده ویت؟!

نه گهر گومانمان وابێ کاتی به شی زۆری ده نگه کانمان له په رله ماندا به ده ست هیتا، بو ارمان بۆ ده ره خستی بۆ جیبه جێ کردنی شه رعیه تی خوا، نه وه نه و په پری ساده و ساویلکه ییه، نه و بارو دۆخه ی له جه زائیر دروست بووه به سه بۆ به لگه ی نه وه.

به لام هه لژاردنی نه و پێگه یه مان وه که مه ده ئێک - له پیتناوی گه یشتن به حوکم پاشان هه ولدان بۆ جیبه جێ کردنی شه رعیه تی خوا له و پێگایه وه، پیچه وانه ی شه رعیته ته؛ چونکه خه لکه که ده کرێن به سه رچاوه بۆ هه لژاردنی جۆری نه و حوکمه ی حوکمیانی پێ ده کریت، (لێره دا باسی هه لژاردنی حاکم ناکه ین) نه گهر ئیسلامیان هه لژارد ئیسلام حوکم ده کات، نه گهر جگه له ویان هه لژارد جگه له و حوکم ده کات! ئایا نا نه وه ئیسلامه؟!

ئیمه له کوێی فهرموده ی خوای به زباین، که ده فهرمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ بۆ هیچ بروداریکی ژن و پیاو نه کاتی خوا و پیغه مبه ره که ی حوکمێکیان دا، نه وان به ئاره زووی خۆیان کاریکه ن له و حوکمه دا. ﴿الأحزاب: ۳۶﴾.

به پراستی سه رچاوه ی سه پاندنی حوکمکردن به شه رعیه تی خوا، به په سه ند و ناپه سه ندی خه لک نه، نه گهر موسلمان بن... جا که موسلمانن، هه رده بی حوکم به شه رعیه تی خوا بکه ن، نه گینا برودار نین نه گهر پشت بکه نه شه رعیه تی خوا و پوو بکه نه یاساکانی تر، با نوێژ بکه ن و پۆژوو بگرن و بلێن ئیمه موسلمانین!

﴿وَيَقُولُونَ ءَأَمْنًا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ (٤٧) وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ: ده‌لین بپرومان به‌خوا و به‌پیغمبر مه‌تا و ملکه‌چی فرمانه‌کانیانین، پاش نه‌وه کومه‌لنکیان پشت مه‌لده‌کن، نه‌وانه هر بپروادار نین، نه‌گر بانگ بکریت بق نه‌وه‌ی خوا و پیغمبر حاکم بیت له‌نیوانیاندا، که‌چی کومه‌لنک له‌وان پشت مه‌لده‌کن. ﴿النور: ٤٧-٤٨﴾.

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِيهِ أُنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾: نا سویند به‌خوا بپروادار نابن، مه‌تا تو نه‌که نه‌داوهر له‌کیشه‌کانیان، پاشان هرچی حوکمیکت دا نه‌وان هست به‌گری نه‌که نه‌له‌ده‌رونیاندا و خویان ته‌سلیم ده‌که نه‌به‌ته‌واوه‌تی. ﴿النساء: ٦٥﴾.

به‌پاستی ناتوانریت له‌جیهانی واقیعدا نیسلام حوکم بکات، گر بپروادار بونیان نه‌بیت، که سور بن له‌سهر حوکم کردن به‌یاسای خوا و یاساکانی تروه‌لا بنین، دلنیش بن که پازیبون به‌یاسای جگه له‌یاسای خوا کوفره و ده‌رچوونه له‌نیسلام.. به‌پاستی نه‌و جوړه بپروادارانه ئیستا له‌کومه‌لگه‌دا که‌من، نه‌فامیی مه‌یزیان لیده‌گرن و ده‌چن به‌گژیانا.. نه‌مه‌پاستیه، به‌لام وا پیویست ده‌کات ئیمه به‌رده‌وام بانگه‌واز بکه‌ین و به‌رده‌وام نه‌و پاستی به‌بق خه‌لک پون بکه‌ینه‌وه، نه‌ویش نه‌وه‌یه، که هرکه‌س رازی بیت به‌یاسایه‌ک جگه له‌یاسای خوا، بی‌نیمانه، هر به‌رده‌وام خه‌لک له‌سهر پیویستی‌کانی نه‌و پاستیه په‌روه‌رده بکه‌ین، مه‌تا بنکه (قاعده) بپرواداره‌که به‌مه‌یز بیت به‌شیوه‌یه‌ک کاروباره‌کان بکه‌ونه ده‌ستی، له‌م کاته‌دا نا نه‌وه نه‌رکی بانگه‌وازه هرچه‌نده به‌جیهیتانی کاره‌که دريژه بکیشی، نه‌رکی بنکه نه‌وه نیه له‌پنگای سندوقی هه‌لېژاردنه‌کانه‌وه ده‌نگی خه‌لک وه‌ریگریت، که نایا ده‌یانه‌وی موسلمان بن یا نایانه‌ویت!

جا نایا نه‌م کیشه‌یه له‌هستی خودی بانگخوازاندا به‌جه‌ماوهریشه‌وه پون بۆته‌وه، به‌بی ناگایی خزاونه‌ته ناو پیوانه‌کانی دیموکراتی که‌جه‌ماوهر وا ده‌کات-

له‌پواله‌تدا به‌لای که‌مه‌وه -^(۱) نه‌وان دانه‌ری جوړی حوکمه‌کانن نه‌ک نه‌و خواجه‌ی
دروستکردن و فرمانی به‌ده‌سته؛ ﴿أَلَا لَهُ الْخَلْقُ وَالْأَمْرُ﴾ هرچی دروست کردن
و برپاردانه بۆ خواجه ﴿الأعراف: ۵۴﴾ نه‌وه دووپیانی سه‌ره‌کی نیوان نه‌فامیی و
نیسلامه!

* * *

ثایا بنیاتی بنکه‌که له‌سه‌ر بنه‌مایه‌کی پته‌و دارپژراوه؟
له‌سه‌ره‌تاوه ده‌لټین: نه‌وه نه‌گر هیشتا کیشی (لا اله الا الله) و، کیشی
شرعیته به‌لایه‌نی که‌مه‌وه له‌هه‌ستی هه‌ندی له‌بانگخوازه‌کاندا پون نه‌بیټ،
نه‌ی چۆن بنکه‌که له‌سه‌ر نیشانکار(مواصفات) ه‌پټویسته‌کان دامه‌زراوه؟
به‌پراستی بنکه(قاعده)ی پټویست له‌بنه‌ماوه له‌نه‌وه‌ی بانگخواز پیکدیت،
نه‌وانه‌ی به‌شټویه‌کی فراوان بۆ بانگه‌وازیی ناماده‌ده‌کرین، له‌سه‌ر دوو بټاغی
گه‌وره‌داده‌مه‌زری: تیگه‌یشتنیکی هوشیارانه له‌حقیقه‌تی نیسلام،
په‌روه‌رده‌یه‌کی قول له‌سه‌ر پټویسته‌کان و نه‌رکه‌کانی نه‌م نایینه.

ئیمه‌ بینیمان تیگه‌یشتنی هوشیارانه بۆ حقیقه‌تی نیسلام هیشتا ترووشی
که‌موکوپي بووه له‌دوو کیشنه‌ی سه‌ره‌کی کیشه‌کانی نیسلامدا، ئه‌وانیش کیشی
(لا اله الا الله) و کیشی شرعیته، له‌گه‌ل چه‌نده‌ها کیشی ترکه له‌دواییدا باسی
ده‌که‌ین به‌ستراوه به‌په‌یره‌و(مه‌نهج)ی بزوتنه‌وه‌که‌وه، به‌لام په‌روه‌رده‌کردنه‌کی
ترسناک تره و که‌موکوپي له‌بواره‌کانیدا زۆرتره.

نه‌گر گه‌پاينه‌وه بۆ دروست بوونه‌کی یه‌که‌م، به‌پراستی غه‌می گه‌وره‌ی
پټیغه‌مبه‌ر له‌قوناغی مه‌که‌دا، په‌روه‌رده‌کردنی بنکه(قاعده) که‌بووه له‌سه‌ر
بنه‌مایه‌ک له‌وپه‌ری پته‌وی و په‌گذاکوتاو و، سه‌رکه‌وتوو له‌هه‌موو بواره‌کانی:
نیمانی و په‌وشتی و تیپوانین و په‌فتاریی و عه‌مه‌لیدا.

په‌نگه‌ نه‌وه‌یه‌ک وه‌ک نه‌وه‌ی سه‌حابه‌ه‌ دووباره نه‌بیټه‌وه هه‌تا پوځی دوايي -

۱ له‌شانزی دیوکرانیدا چه‌ماوه‌ واتنده‌گات خۆی حوکم ده‌کات، به‌لام له‌پراستیدا حوکم به‌ده‌ست
سه‌رمایه‌داره‌کانه! به‌لام له‌پروانگی نیسلامه‌وه حوکم چ بۆ چه‌ماوه‌ بیټ یا به‌ده‌ستی سه‌رمایه‌داره‌کانه‌وه
بیټ، له‌هه‌ردو حالته‌دا هه‌ر حوکم کرده‌ به‌ر شه‌رعی خوی نه‌ینارده‌وته خواره‌وه.

هەرچەند ئەوەیەك نیه لەو ئاستە بەرزانی تییدا نەبێت - بەلام شوینی پیشەنگ بۆ
 ئیتمە لەو ئەوە تاقانەیه، بنگە (قاعده) پێویستە لە توانستەکانی عەقیدەیی و
 رەفتاریی، بەرزتر بێت لەوێی کە هەیهتی بۆ نواندنی پاستگۆییانەیی حەقیقەتی
 ئیسلام، چونکە بانگەواژە کە لەسەر شانی ئەوەوە هەڵدەستێت، لە
 کەسایەتیهکانیدا پیشەنگ دروست دەبێت، لەسەر هەولێ ئەو و بەرپرسی
 بزوتنەوێ کە دەوێستێ لە لابردنی نامۆیی دوویم بۆ ئیسلام، وەك چۆن ئەركی
 لابردنی نامۆیی یەكەم بۆ ئیسلام کەوتبۆه سەر شانی کۆمەڵی یەكەم.

بۆ بابەتی پەرۆردە بەشیکی سەرەکی دادەنێن لە بەشەکانی ئەم کتێبەدا،
 بەلام لێرەدا دەلێین: بەپراستی پێویستە لەسەرمان لەسەر تاوێ بزانی، ئەوێی لە
 جەولێ یەكەم داوا دەکێ سەبارەت بە بنگە (قاعده) کە هیچ ئاستێکی لەسەرێ
 خۆی نیه، بەلکو ئاستێکی تاییهتی؛ چونکە بە ئەركێکی تاییهتی هەڵدەستێت،
 پوێپوێ چەند کۆسپ و لەمپەرێک دەبێتەو، کە لەجۆری ئاسایی نین، هەروا
 پوێپوێ دژایەتیهکی تاك دەبێت لە فیل و تەلەك و زانیندا، پوێپوێ ئەو ئەندازە
 پق و کینه دەبێتەو کە لەدلیایە بۆ ئیسلام.. هەموو ئاستێک ناشیت بۆ ئەو ئەركە
 گەورەیه و هەموو پوێپوێنەوێک ناشیت بۆ ئەو کۆسپ و تەگەرە و دژایەتیانە.
 سەرەپای ئەو بارەگرانە ئاشکرایە گەیشتن بۆ ئاستی پێویست، کارێکە نە
 فێلی تیادیە و نە دەتوانرێت وازی لێبھێنرێت، ئومەتیش کە لە پیشەوێهتی -
 نرخێ تەمەلی و دواکەوتن و دەربازبوون لە هەلگرتنی ئەركەکانی ئەم ئایینە
 دەدات، ئەو تەمەلی و دواخستنهیی، کە گەیاندووبهتی ئەوێ نەتەوێکانی تەردەمی
 تێبژەنن وەك چۆن خۆرە دەم دەژەنێتە خواردنەکە. ئەمێ دەبێ هەولێ زۆر
 بدرێت، تا هەندێک قەرەبووی ئەو تەمەلی و دواخستنه بکاتەو، کە زیاتر لە دوو
 سەدەیی خایاندووه، کە دوژمن تییدا زال بۆه، خۆی خستۆتە سەر سنگی نەتەو و
 نایەوێت جۆلە بکات.

ئەوێ یەكەم، کە پێغەمبەر ﷺ لەناویاندا بو، سەروش (وحی)یشیان بۆ دەهاتە
 خوارەو، بەو شیوێهە هەولێ زۆریان دەدا بۆ لابردنی نامۆیی یەكەمی ئیسلام،
 ئیتمە خودی پێغەمبەریشمان لەناودا نیه، وەك ئەوێ یەكەم سەروش (وحی)
 ئاپاستهیی پاستەوخۆمان ناکات - پێویستمان بەپوێپوێ هەلەدان هەیه، بە پشت

به ستن به خوی به رزی گه وره و میهره بان و حالیم، بق نه وهی هه وله که مان پیروز
 بکات و هه نگاهه کانمان راسته پی بکا، نامویی دووه میش له سهر ده ستمان لابیات.
 نه و بوارانهی زور پیویستی به هه ولدانی زور هه به دروست کردنی بنکه به، به لام
 نه مری نئمه نه و ساتمه و هه لئوتانانهی له کاری نیسلامیدا ده بیبین به لگه به له سهر
 نه وهی نئمه هه نگای به له مان ناوه، له مه سه لهی په روه رده دا هه ولی شایسته مان
 نه داوه، به لکو هه ندی جار نه مانزانویه نه و کاره، یان نه وی تر پیویستی به
 په روه رکردن و ناماده کردن هه به!

* * *

نایا بنکه که هه تا پادهی باش فراوان بوه، که بگونجیت بق خستنه نه سستی
 نه و نه رکهی، که له جه وهی به که م داوای ل ده کریت؟

جا نه گهر مه به ستمان بنکهی جه ماوه ری بیست، به پاستی و بیگومان له ماوهی
 کاری بانگه وازی به رده و امدا له نیوسه ده زیاتره و له میانهی نه و شه هیدانه وه، که
 گیان و خوینی خویان به خت کردوه له پنگای بانگه وازه که دا، هه روا له میانهی
 بن ناوه زی نه فامه کان له خوین پشتندا و به ندکردن و ده ریه ده رکردن و سزادانی
 موسلمانان، فراوان بوه، نه وه ده ستوری خوییه سته مکاره کان هه میشه لی
 بن ناگان: که نه و بانگه وازهی خوینی پیشکش بکریت نامریت! سته مکاران
 واده زانن، نه گهر خوینی زوریان پشت و به ندکردن و ده ریه ده ری و سزایان
 به کارهینا، بانگه وازه که له ناو ده بن، نه و بانگه وازه به ته ده ای به رده وام ده زانن
 له به رده میاندا، که ده بن سه رکه ون به سه ریا.. نه وه خوی قه ده ری خوییه بق
 پالفته کردن و پاکردنه وهی به واداران و له ناو بردنی بن به واکانه له کوتاییدا:

﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمُ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ (١٦) إِنْ
 يَخْسَسْكُمُ الْقَرْحُ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِّثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا
 بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ
 الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ: سست
 مه بن و زویر مه بن هه ر نئوه له سه ره وه ده بن نه گهر به وادار بن، نه گهر نئوه

بريندار بوون، نه وانيش هه مان شپوه بريندار بوون، نه مه پوژگاره دهيهينين و دهيهين له نيوان خه لکدا بق نه وهی خوا پرواداره کان بزانيت و له نپوه چهند که سيک هه لبريزي بق خوی و بيگي پي به شهيد، خوا سته مکاره کانی خوش ناويت و بق نه وهی خوا نه وانه پاک بکاته وه و بن پرواکان له ناويه ريت. (آل عمران: ۱۳۹-۱۴۱). به تي بنکه جه ماوهره که فراوان بووه، په لی لی بۆته وه و لقا لقا فراوان بووه و جيهانی ئيسلامی هه موو گرتوته وه، هه زاره ها لای چووته ناو، که له سيپه ری رژيمي نه قاميدا له دايک بوون، به لام خوا ويستی وابوو پيگای ئيسلام هه لبريزين، چالاکي بانگه وازي و بن ناوهری و که وجيتي نه قامی کاری تيکردوون، به لام کيشی نه و جه ماوهره بزوتنه وه چپه.

به لام دلخوش بوونی بانگه وازان به فراوانی بنکه له سهر نه و شپوهيه، کاریکه گومانی تيدا نيه، به لام نایا نه و جه ماوهره خوی کردوته سه ريزای نه و بانگه وازه وه که نه نصار خویان کرده سه ريزا بق بانگه وازه که ی پيغه مبه ر ښکته، نه و یان کاریکه گومانی له سهره !

یه که مجار پرسیار ده که ين: نایا نه و جه ماوهره به په رۆشه بق ئيسلام هه له سهر نه و به په رۆشيه ده ميئننه وه، کاتي جاهيليه ت که وجيتي خوی ده نويني، که و موسلمانان ده کوژي و سزايان ده دا و ده ربه ده ريان ده کا، ئاسايش و دلنيایيان لزه وت ده کات و ئازاريان ده دا و کوژ و به نديان ده کات، يان نه و کاته به کيکيان ده لی: تا نه و پاده يه نه بوينه ته هاوپي! جا له پيگا که واز ده ميئي!!؟ گريمان موسلمانان له يه کي له ولاته کاندای کاروباريان گرتنه ده ست، نه قامی جيهانيش: سه ليبي سه هيونی به که ماروی ئابوری دزيان بجه نگی واز له هويه کانی تر بهينه -، نایا نه و جه ماوهره به په رۆشه ئارام ده گريت له سهر برسيیته له پيئاوی مانه وهی حوکمی ئيسلامدا؟ يان پاشکه ز ده بيته وه و ده که ريت به شوين پارويه ک ناند؟

يان گريمان موسلمانان حوکمی يه کي له ولاته کانيان که و ته ده ست، نه قامی جيهانی خوی تي نه که ياندن به جه نگی و که ماروی ئابوری و جوړه کانی تری جه نگی، به لام خویان ته نها گورانی ناشه رمی له ويستگي راديودا لابرده و قليمی پوتيان له ته له فزيون قه ده غه کرد و پوتی ئافره تيان له پيگادا حه رام کرد، نایا نه و جه ماوهره

بەپەرۋەشە ھەموويان ھەر لەسەر ئو بە پەرۋەشەيان دەمىننەو، يان ھەندىكيان
 بەرەو دواو دەين و بەلايەنى كەمەو دەلەين: ئەو توندپەرۋىيە پىيوست ناكات!!
 ئايا ئەو جەماوەرە بەلايەنى كەمەو پىيوستى بەو نىە ھەندىك پەرۋەردە
 بىكرىت، بۆ ئەو ھى خۆى بىكاتە سەربازى ئەركەكانى ئىسلام و لەو ئەركانە پانەكات،
 كاتى دوژمن بە جەنگ بەرۋەرۋى دەبىت، يا ئەو كاتەى ئەحكامەكانى ئىسلام
 دادەمەزىت؟

ئايا كى ئەو جەماوەرە پەرۋەردە دەكات، لەكاتىكدا خۆى بىكەكە بەشى
 خۆى لە پەرۋەردەكە تەواو نەكردو، خۆى ئامادە نەكردو، بۆ فراوان بوونى
 جەماوەر، جەماوەر نۆز بە پەرۋەشەو ھاتوو، پەرۋەردىاريان نەدۆزىو؟!
 بەلام باسى يەكلاكرىنەو بۆ خوا باسىكى دىكاوىيە! دەرھەقى كەسىكى
 دىارىكرائى نادوئين، پاكانەى خۆمان ناكەين، خوا خۆى بەتەنھا ئاگادارە بەسەردل
 و دەرۋەكاندا: ﴿يَعْلَمُ خَائِنَةَ الْأَعْيُنِ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ﴾: خواش دەزانى كى
 چاوى ناپاكى ھەيە و چيان لە دلدا شارىدۆتەو، غافر ۱۹.

ئىمە ئەوئەندە دەلەين ديارىدەى ئەو ناكۆكى و دۈبەرەكى و كۆمەل كۆمەلەى
 ئەمرو، كە دەورى كارى ئىسلامى داو، نىشانەى ئەوئەيە، كە كەموكۆپى ھەيە لە
 پەرۋەردەى برايتى ئىسلامى (الأخوة الإسلامية) لە دەرۋى ئەوانەدا كە لە بوارى
 بانگەوازدا كاردەكەن، ھەروا كەموكۆپى ھەيە لە خۆ يەكلاكرىنەو بۆ خوا.

جىاراپى خۆى لەخۆيدا عەيب نىە، ھەرچەندە پىيوستە چەند رىكخەرىكى
 ھەبىت رىكى بخت، بەشىئەيەك نەبىتە دەمارگىرى ئارەزووى دەرون، يا بۆ
 كەسىكى تايىبەتى، يا بۆ كۆمەلەك لە كۆمەلەكان، بەپاستى ھاوئەكانى
 پىغەمبەرﷺ لەئىوانياندا جىاراپى ھەبوو، بەلام لە يەك جيانەدەبوونەو، ئا ئەوئەش
 تەرەرى كىشەكەيە. كاتىك جىاوازيما لەسەر شىتەك ھەبو و ئىمەش بۆ خوا يەكلا
 بوين، بۆ ھەق و پاستى يەكلابوين، بىگومان ناكۆكى و دۈبەرەكى و جىابوونەو
 كەم دەكات، ديارىدەى دروستبوونى حيزىيەتى، كە ئەمرو لەكارى ئىسلاميدا
 بەرچاوە كەم دەكاتەو، ئەو حيزىيەتەى دەبىتە مايەى دەمارگىرى بۆ بىروپا، بۆ
 سەرۆك، بۆ كۆمەل، بۆ رىگا.

یہ کدہنگی و کڑپایی خویٰ لہ خویدا خوازواو نیہ، با لہ سہر ہلہیش بیت، چونکہ ہلہ خزمہ تی بانگہ وازی ناکات، بہ ردہ وام بوون لہ سہری تی کدہرہ، بہ لام خویہ کلاکردنہ وہ لہ پونکردنہ وہی حق پیویستترہ بقوہ کخستنی دلہ کان، لہ لہ یہک جیابوونہ وہ بہ ناوی پاستکردنہ وہی ہلہ و دہر خستنی پاستی!

بہ کورتی: نیمہ لہ پنگادا پہ لہ مان کردوہ، لہ بہ ردہ مماندا پیگاہ کی دور و دریژ ہہیہ، دہ بی ہر بیبرین بقوہی لای خوا شایستہی دہ سہ لات پیدان بین.

بہ پاستی خوا پنگای دہ سہ لات پیدانی بقوہن کردینہ وہ: ﴿هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ ۝ وَالْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَّا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۝ يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَرَضَ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْقِتَالِ... ہر نہ ویش ہاتہ ہاواری خوت و خاون باوہران و یاریدہی دان. بہ دل نہوانی کردہ ہوگری یہ کتری. نہ گہر ہرجی لہم سہرزہ مینہ دا ہہیہ، ہہ موت بہخت بگردایہ، نہت دہ توانی وایکیان بکہیتہ وہ؛ بہ لام خودا وایکی کردون بہ ہوگر؛ ہہر خوی خاوہن دہ سہ لاتی لہ کارزانہ. نہی پیغہ مہر بقوہ و بقوہ ہاوارانن شوینت کہ وتون، خودا بہ سہ نہی پیغہ مہر! ہانی ہروداران بدہ بچنہ خہزا...﴾ الأنفال: ۶۲-۶۵.

نہوہ چوار مہرجہ، لہ چوار ثایہ تی یہک بہ دواوی یہ کدا، لہ یہک سورہ تدا ہاتون، کہ مہرجہ بنہ پرتیہ کانی سہرکہ وتن دہ ردہ خہن، نہو مہرجانہش: بوونی ہرودارانیکہ، کہ لہ نیمانہ کہ یان پاستگو بن، دلہ کانیان ہوگری یہک بیت، خویان بقوہ کلاکردیبتہ وہ، نامادہی جہنگ بن. کاتن پوہشہ کہ جیہادی گہرہک بیت. جا نہ گہر لہ ژیر روشنایی نہو مہرجانہ دا سہیری واقعی بانگہ وازہ کہی نہ مرق بکہ بن، بیگومان بقومان دہ ردہ کہ ویت ہہنگاومان ناوہ، بہ لام لہ پنگادا پہ لہ مان کردوہ!

هویه کانی په له کردن له بزوتنه وهی ئم سه رده مه و ئو وئېنخا مانه ی لی ده که ویته وه

لیره دا سئ هوی سه ره کی هه یه، که بوه مایه ی په له کردن له بزوتنه وهی سه رده مه دا:

یه که م: ئه ندازه نه گرتنیکى وردکارانه بۆ دوریى ئوممهت له حه قیقه تی ئیسلامه وه.

دوهم: هه لڅه له تان به حه ماسه تی جه ماوه، گومان بردن به وهی، که کاره که هه رچه نده زۆر گرانه؛ به ده ست هینانی نزیکه.

سینهم: ئه ندازه گیرى نه کردنیکى پتویست بۆ کاردانه وهی دوژمن.

بۆ هه ر یه که له م هۆیانه، که مێک پون کردنه وهی له سه ر ده که یین.

پیش نیو سه ده و زیاتر کاتى بانگه وازکردن سه ری هه لدا، هه موو لایه نه کانی بارى ئوممهت روون و ناشکرا نه بوو، پاشماوه ی دیارده ئیسلامیه کان نه ندیشه ی سه رنجده رانی و لی ده کرد وایزانیست هیشتا خیری تیدا ماوه... داگیرکردنه فیکریه که نه ی توانی بوو وهک ئیستا له ناو ئوممهتدا زāl بئ، پاشماوه ی نه ریته کان دواکه ی داپۆشی بوو وئینه راستیه که ی ده رنه ده که وت.

به لام داگیرکردنی فیکری له و کاته وه ده ستی پیکرد، که جیهانی ئیسلامی که وته ده ست پۆژئاواوه، جیهانی ئیسلامیش له لای خۆیه وه به پیشکه وتنی مادى و زانستى پۆژئاوا سه رسام بو، موسلمانان له و کاته دا له هه موو پویه که وه دواکه وتبوون، پاشان پرۆگرامى فیکردن و هۆکانى راگه یاندن کارى خۆیان کرد به قولکردنه وهی داگیرکردنه که، هه روا ده رچواندنى نه وه یه که، که ورده ورده له ئیسلام خۆیان داده مالى و ورده ورده ده چوونه ناو پرۆسه ی به پۆژئاواکردن... به لام کاتى بانگه وازه که پیش نیو سه ده زیاتر ده ستی پیکرد، به رى ته وایى نه دا، ئه و کاته

له سه رکه ناره کان نافرته تانی چینی ئوروستقراتی^(۱) نه بیئت که س به پوتی نه ده بینرا! به لام نافرته تانی چینی ناوه نهمیه کان به رده وام شهر میان له و خو پوت کردنه وه ده کرد هه رچه نده حه زیان پی ده کرد، له بهر زوری نوسین و بلاو کردنه وه له ناو گوڤار و پوژنامه کاند، که بلایوان ده کرده وه له وینه و دهنگ و باسه کانیدا، به لام کچه شه عبیه کان لییان پاده کرد و ئینکاریان لیده کرد، دؤستایه تی خاویین له نیوان کوپان و کچاندا به شهرمیکی زوره وه دروست ده بوو، له باوکه کان و دایکه کان ده شاررایه وه، نه و کچه ی ناشکرای بگردایه؛ نه و له بهرچای خه لک ده که وت! بیرۆکه ی پوژئاوایی له گوڤار و نامیلکه کاند بلاوده کرایه وه، یان ده درایه پال خاوه نی نه سللی له بیریار (مفکر) ه پوژئاواییه کان نه گه نه قلکه ره که نه مین بوایه و ریزی خوی بگرتایه، یا ده دزرا و زورجار ده درا پال نه قلکه ره که خوی، شانق و سینما و ئیستگه هه مویان کاریان بۆ داگیرکردنی فیکری پوژئاوایی ده کرد، به لام پیشه نکه کانی هیشتا که م بوون، کاریگه ریه که ی هیشتا له سه ره تادایه .

به کورتی کاری وه رچه رخانه که به و پله یه ی ئیشتا خیرا نه بوو، به تاییه تی دوی جهنگی جیهانی دووم کاری وه رچه رخانه که که وته بازی خیرا و به په له .
له لایه کی تره وه پاشماوه ی نه ریته کان هه ر مابوون، وابه بیریه هه ندیکدا ده هات که خوی ده گریت به رامبه ر فشاری داگیرکاری فیکری، وه ک نزیکه ی نیو سه ده پیش نه وه خوی گرت! ئیستاش به رده وام کۆمه لیک لاو ده چنه مزگه وته کان، هه تا له پایته خته گه وره کانیشدا، که داگیرکردنی فیکری ته رکیزی کردۆته سه ریان، له مانگی ره مه زاندا گه وره و بچوک که س ناویژی به ناشکرا خواردن و خواردنه وه بخوات، نه گه ریش له راستیدا به پوژوو نه بن! ژنه پیتان و شوگردن هیشتا به ناگاداری باوک و دایک ده کریت، زورجار هه ر له پێگای نه وانه وه په یمانه که ده به ستریت، خیزانه کان هیشتا به یه که وه به ندن و له یه که نه ترازون، گه وره ی خیزان قسه په وایه، کوپ و کچه کان به سراون به نه ریته گشتیه کان و لیتی ده رناچن، هه رکه لیتی ده ریچیت خه لک پشتی تی ده که ن و لیتی دوورده که ونه وه؛

۱ گه وره پیاوان و پیاوماقولا ن.

به لām گوندنشینە کان به گشتی له سه ره نه و باره ماون، که چه نده ها نه وهی له سه ره
بووه، نینکاری نه و فه ساده ده کهن، که له شارد ا هیه، شاخ هه لده کیشن بق
(پۆژانی رابردوو).

له م جوړه په وش (ظروف) هدا، ده کری ژور حه قیقه ت بشاریته وه!
به پاستی ئیسلام ماوه یه کی که م نیه بو ته کومه ئیک نه ریت، ژور تر له وهی
بارگه (شحنة) یه کی پاسته قینه ی زیندوی... ماوه یه کی دیاریکراو له ژیا نی ئوممه تدا
خه لک به توندی ده ستیان گرتبوو به نه ریته کانه وه به شیوه یه ک مرؤف وا
تیده گیشته، که خه لکه که له سه ره ئایینی پاستی بن! به لām نه ریته کان دوا ی
ماوه یه ک، که کومه کی زیندوی لی ده بپرئ، که زیندوی تی و کاریگه ری پی
ده به خشی، وشک ده بیته، جا ده ست ده کا به وشکیوونه وه و به ستن له لایه که وه،
له لایه کی تر وه یه کگرتنه که ی ون ده کات، نه گه ر گۆرانی توند به سه ره کومه لدا
نه بیته؛ چه نده ها سه ده به و شیوه یه ده مینیتته وه، هه رچه نده له کۆتاییدا به کاری
هۆکاری (روت بوونی فیکری) نه گه ر ته عبیره که پاست بیته ورد و خاش ده بی!
به لām کاتی ده پوخی و گۆرانیکاری توند و کاریگه ر پوو ده دات، نه ریته کان ناتوان
به رگه بگرن، به په له داده پمئن.

نه وهی له جیهانی ئیسلامیدا رویدا شه وه بوو پاچ (قازمه) - که له داگیرکردنی
فیکری خۆی ده نویتن - ژور توند و تیز بوو، که به ره و پووی روخانی خودی
ئیسلام کرابو بیجگه له نه ریته پواله تیه کانی، هه لبه ت نه ریته کان به په له داده پمئن
له ژیر ده می پاچه کاند ا که شه و پۆژ نیش ده کهن له دابونه ریتیکدا، که
ماندوو بونیان نیه و به رده وام له ئامانجه کانیان ناگۆپی.

له ماوه ی نیو سه ده دا کاره کان گۆرانیکی ترسناکیان به سه ردا هات وه که شه ی
ئوممه ی یه که م به پاستی رویشته و نه ما، له جیاتی شه و ئوممه یه کی ترهات، که
په یوه ندیان به یه که وه نیه جگه له له یه ک چوونی ناوه کان، شه و فه ساده ی ناوی
(راپه رین) بوو، به په له هه مووی گرتنه وه وه ک بلآو بوونه وهی ژهر له ناو له شی شه و
که سه ی شتیکی پیوه دراوه. ئیتر هه ر ئافره تی چینی ئوروستقراتی به ته نها
له سه ره که ناری ده ریاکان خۆیان روت نه ده کرده وه، به لکو کچه کانی چینی مام

ناوهندیشی گرتوه و بهره بهره په تاكه لادېكانیشی گرتوه! هه تا وای لیښات
 په یوه ندى نیوان کورپان و کچان - پاک و ناپاک - له کومه لگه دا شتیکی ناسایی بوو،
 به لگو بووه یه کئ له بنه ماکانی، شیرازه ی خیزان پچرا، نیتر گه وره ی خیزان
 دهسه لاتی به سهریا نه ما، وای لیښات کورپه کان و کچه کان کاری تاییه تی خویان
 هه بوو، نابیت دایک و باوک خویان تی هه لهورتینن... نایین به گشتی وای لیښات بووه
 نیشانه ی دواکه و تووی و داخران، بوه نیشانه ی دواکه و تن له که شتی ژیا نی زیندوی
 بزوین، وای لیښات مانوه له سهری شتیکی عیب بیت و خاوه نی پی عه پیدار
 بکریت، چونکه بنه ما له هه موو شتیکیدا به ره وپیش چونه نه ک مانوه، له ماوه ی
 نیو سه ده دا نه وانه هه موو پوویان دا و درانه پال پیشکه و تن و پاپه پین، درانه پال
 که ژاوه ی جیهانی پیشکه و تن و درانه پال شوپشی ته کنولوجیا و شوپشی
 که یانندن!

به پیی سروشتی باره که نه ده بوو جیهانی نیسلام له دهره وه ی نه و پوداوانه دا
 بیت، نه و پوداوانه ی زهوی پیدا تیده په پی، به لام نه گه نیسلام له ده روونی
 خاوه نه کانیدا زیندوویوایه، نه ک کومه لی نه ریتی په تی بی گیان، نه و شتیوه یه کی
 تری زود جیاواز نریک بوو پو بدات.

پیشکه و تنی زانستی و ته کنولوجی، گرفت بؤ مروفی موسلمان دبروست ناکات،
 له وه پیش موسلمان ه کان هه موو بزوتنه وه یه کی زانستیان وه رگرتوه، که له سهر
 زهوی هه بوه، پاشان دهستیان کردوه به زیاد کردنی پیشه یی، دیارترینیان
 به کاره ییانی به رنامه ی نه زمونی له لی کولینه وه ی زانستیدا، بیجکه له چه نده ها
 دوزینه وه ی زانستی تر، که ناوک و کرؤکی پیشکه و تنی نیستا بووه. موسلمان
 بیرویاوه په که ی له نگ نابیت کات فیتری زانست بیت، نیمانی به خوا و پوژی دوا یی
 له نگ نابیت، چونکه خاوه نی کیانیکی هاوسه نکه، که لایه نگری خواستی نیمان و
 خواستی زانستی تیدایه، یارمه تی یه ک ده دن بی به ره نگاریونه وه ی یه ک و
 دزایه تی یه ک کردن: ﴿إِنَّمَا يَخْشَى اللَّهَ مِنْ عِبَادِهِ الْعُلَمَاءُ﴾ له به نده کانی خوادا
 به پاستی زانا کانیان له خوا ده ترسن. ﴿فاطر ۵۸﴾.

نه و دزایه تی و له به ریه کدا چونه ی له نه وروپا پویدا، له نه دجامی نات وای نه و

ثابینهی ئهوان کردویهانه ته ئایینیان، ناته وایه که له وکیانهی که ئه و ئایینه به جیی هیشته، نه که له بهر نه وهی ئایین به سروشتی خۆی هاودژی زانسته، نه که له بهر نه وهش زانست ببیته جیگری ئایین! جا نه گهر ئیسلام له دهرونی خاوه نه کانیدا زیندوویه، نه که کۆمه له ئاسایی کردنه وهی په تی بن گیان، نزیک بوو ئوممه تی ئیسلامی نمونه په کی شارستانی جیاواز له نمونه نه فامیه که ی پۆژشاوا پیشکه شی مرۆف بکات، که له تی کچونی که وه ده چیت بق تی کچونی که تر، که له هر قوناخیدا بیت له قوناخه کانی په کئی له لاکانی مرۆف نه بیت وهری ناگریت، جا یان لاینه رۆحیه که ی وهری ده گریت، یان لاینه مادییه که ی... یا ئه و لاینه ی له پیتاوی پۆژی دوا ی کار ده کات و ژیا نی دنیا پشتگو ی ده خات، یا ئه و لاینه ی له پیتاوی دنیا دا کار ده کات، ناخیرت پشتگو ی ده خات. له هه موو باره کاندا مرۆف ناتوانی هه مووی وه ریگریت، وه که خوا دروستی کردوه به هه ردو لاکه ی وه که به یه که وهن و په یوه ستن: مسته قوره که و فوه گیانه که یه:

﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَلِیْقُۡ بَشَرًا مِّنْ طِیْنٍ ﴿۷۱﴾ فَاِذَا سَوَّیْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِیْهِ مِنْ رُّوْحِیْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِیْنَ ۝ کَاتی په روه ردگارت به فریشته کانی راگه یاند وا خه ریکم مرۆیه که له قور دروست بکه م، هه رکاتی له شیم ته واکرد و له گیانی خۆم فوم پيدا کرد، هه موتان سوژده ی بق به رن﴾ (ص: ۷۱-۷۲).
 ئوممه ت که ناتوانی پیشکه و تنی زانستی و ته کنز لۆجی له سه ر زهوی وه ریگری، هه روا ناشتوانی نمونه په کی شارستانی جیاکار پیشکه ش بکات، ئه و واتا په که ده گیه نی، که نابی خاوه نی بانگه وازه که له دهستی بدات، واتا گشتی په کی ئه وه یه، که هه شخه له زیندوه که ی ئه و ئایینه له دهرونی خاوه نه کانیدا کورژه ته وه، یان ئه وهنده لاواز بووه، که له گه ل پوداوه کان توانای کار لیکردنی زیندوی نیه، وه که چۆن له پیشدا له گه ل پوداوه کانی میژوودا کاری له یه که نه کردوه... به پیتی سروشتی باره که ئه م لاوازیه هه ر ده بیت چه ند هوی هه بیت، ئه و لاوازیه له سروشتی ئه و ئایینه زیندوه نیه، که له ژیا نی مرۆفایه تیدا چه نده ها شتی سه رسوپهینه ری دروست کردوه، کاتی خاوه نه کانی بره وایی پاستوگیانه و هوشیارانه یان پێ هیتا، له دنیا ی واقیعا پێی جولاون... وادیاره دل توشی چه ند

نه خوښه ك بووه، دلېش كه نه خوښ كهوت لاشه هه مووی نه خوښ ده بېت:
 ((أَلَا فِي الْجَسَدِ مُضَغَةٌ إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ: به راستی له ناو له شدا پارچه گوشتك هه به نه گهر نه و چاك بوو هه موو له ش چاك ده بېت، نه گهر خراب بوو هه موو له ش خراب ده بېت، نه و پارچه گوشته ش ده.))^۱

نه گهر نه و نه خوښيانه له سهره تاي پښگاو ه بڼ بانگه وازكاران دهر كه ویت، پېش نه وهی بكه ونه پښ؛ هه ولې چاره سه ركردنيان ده دن.. نه گهر هه موو نه و دواكه و تنه جوړ او جوړانه ی كه موسلمانانې تنې كه و تېوون، كه بریتي بوون له دواكه و تنې زانستې و مادی و رامیاری و جهنگي و شارستانی و روشنبیری، كه له نه نجامی دواكه و تنې عه قیده یی، كه له م ماوهی دواپیه دا به شپوه یه كي تاییه تنې توشیان بوو بوو، بڼیان پون بویایه وه.. نه و به رنامه یه کیان بڼ بانگه وازه كه داده نا، وهك نه و بانگه وازه نه ده بوو، كه له سهری روښتن، هه روا دیدی جیوازیان ده بوو بڼ ډوږینه وهی پښگای چاره سه ركردنی. هه لېت دوری نوممه ت له شپوه پاسته گه ی نیسلام به ته واوه تنې بڼ بانگه وازه كان پوون بوو، چونكه له وه دیار تر بوو، كه له كه س شاراوه بېت.. به لام ماوهی نه و دوری یه و جوړه كه ی شاراوه بوو، كه له ژیر توپكلی نه ریتی خه له تینه ردا، كه وا له بینر ده كا وا بزانی بیناكه ژیره وهی هیشتا ساغه، یا لیړه و له وږ پېویستی به نوژن كردنه وه یه كي كه م هه یه !

بڼ بانگه وازه كه پېویست بوو له بناغه وه خوږی دهر خات، بڼ نه وهی ببینریت به ساغی ماوه ته وه، یان له میانه ی نه و هه ژانندن و راته كاندنه دوا به دوا یه كانه ی كه له میژودا به سهر نوممه تدا هاتووه تیكچوه، بڼ نه وهی له ناخپل بریاری خالی ده ست پېكردنه وه بدات: ثایا نوژن كردنه وهی بیناكه یه، یا نوې كردنه وهی بناغه یه.

نه و گنده لیه ی تووشی نوممه ت هاتووه، ته نها گنده لی په فتار نیه، به لكو گنده لی چه مكه كانیشی گرتو ته وه، گنده لی چه مكه كان ژور تر سناك ترو چاره سه ركردنيان گرانتره له گنده لی په فتار و كرده وه.

کاتی رهفتاری که سیک یا کۆمه لیک یا نه ته وه یه ک تیک ده چیت، له گه ل بوونی چه مکانیکی راست، چاکسازی - گرانیه که ی هه رچه نده بکات - به ئاسانی به ده ست دیت و ئومید پئی نزیکتره له وه ی، نه گه ر چه مکه کان خۆیان گه نده ل بوین، چونکه تو نه وکاته پئویست به هه ولی چه نده چاره هه یه، هه ولێک بق راست کردنه وه ی چه مکه کان که نه وه یان زه حمه تره، هه روا هه ولێک بق راست کردنه وه ی رهفتاره کان.

له راستی دا کاتی بانگه وازه که دهستی پیکرد هه موو چه مکه کان تیک چوو بوون - وه که له پیشه وه ئامازه مان بۆی کرد - هه تا چه مکی (لا اله الا الله) یش، به لگو له چه مکی (لا اله الا الله) وه دهستی پیکرد، جگه له وه ی وشه یه ک بوو به زمان گۆده کرا، هیچی نه مابوو وه له گه ل لایه نی چه ند دروشمیکی خوا به رستی لای هه ندی که س به ته قلید به جیان ده هینا، زیاتر له وه ی به زیندوو یی و تیگه یشتوو یی بیکه ن، به شیوه یه ک مرۆف به به رنامه ی ژیا نی ته وا وه ند په یوه ست بکات، که هه موو ژیا ن بگریته وه له په رسته نه که ی و کرده وه که ی، سیاسه ته که ی و ئابوریه که ی، په یوه ندیه کۆمه لایه تی و فیکریه که ی له یه ک کاتا.

ئه و هۆکارانه ی کاریان کردبوه سه ر گه نده ل کردنی چه مکه بنه ره تیه کانی ئیسلام له هه ستی خه لکدا رۆژ بوون، ئه و هۆشیاری و تیگه یشته راسته یان نه بوو، به و شیوه یه ی خوا ناردبویه خواره وه، که له وه پیش نه وه ی یه که م (ﷺ) تیگه یشته بون و کاریان پێ ده کرد، هه روه ها چه ند نه وه یه کی دوا ی خۆشیا ن.

بیرو که ی (ئیرجانی) کرده وه ی له ناوی ئیما ن ده ره ئینا بوو! ده یوت به راستی ئیما ن دان پێدانا ن و بریاره و زیاتر نه یه، هه رکه س وتی (لا اله الا الله) نه وه برواداره، نه گه ریش کرده وه یه ک له کرده وه کانی ئیسلام نه کات!

بیرو که ی صوفیی، ئیسلامی گۆپی بق پارانه وه ی پۆحانی و ویرده کان و یاده کان و شتی نه زانرا ی ویزدانی، که له واقعی زه ویدا ناجو لئ، نه فرمان به چاکه ده کات و نه قه ده غه ی خراپه ده کات، نه هه لده سیته به جیهاد کردن، جگه له تیگچوونی عه قیده یی له په رستنی گۆره کان و ئه ولیا کان و چوون به ره و پیریان به په رستنی که بق غه یری خوا نابیت.

سته می سیاسی هر له سهرده می نه مه ویه کان و پاشان عه باسی یه کان و پاشان مه مالیکه کان و پاشان عوسمانیه کان خه لکی دورخستبووه له وهی به کاروباری گشتی یه وه خه ریک بن، وای لی کردبوون پویه نه گرنگی دان به کاروباری تاییه تی خو یان، چه مکی په رستن (العبادة) یان له دروشمه په رستنه کان یان کورت مه لیتابوو، هه روا له کاره په سنده کانی تاک، که خو هه لته قورتینیته کاروباری گشتی.

پشت به ستن گۆرا بۆ پشتکردنه وه یه کی سلبی بێ نه وهی ده ست به هۆکانه وه بگیری، عه قیده ی قه زاقه ده ریش گۆرا بۆ ملکه چی و دواکه وتویی، که له وه پیش عه قیده ی به ره و پیش چوون و ئازایه تی بوو له پویه پو بوونه وهی دوزمن و بوداوه کان بوو:

﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَنَا إِلَّا مَا كَتَبَ اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ﴿٥١﴾ قُلْ هَلْ تَرَبُّصُونَ بِنَا إِلَّا آخَذَى الْحُسَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِنْدِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرَبَّصُوا إِنَّا مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ: بیژه: بیجگه له وهی خودا بۆ نویسن توشمان نایه: هه نه وه سهر وهی ئیمیه و گهره که خاوه ن باوه پان هه خۆبه خودا بسپیرن... بیژه: ناخو چاوه تۆپن جگه له یه کی له و دوانه ی که هه ردوکیان باشه کان- شتیکی ترمان توش بی. نه وه ئیمه ش چاوه تۆپن خودا هه ر خۆی، یان به هۆی ئیمه جه زه به و بۆ بنیزی. ده سا ئیوه چاوه تۆپن، نه وه ئیمه ش چاوه تۆپن. ﴿التوبة: ٥١-٥٢.

پینگای نیوان کارکردن بۆ دنیا و کارکردن بۆ پۆزی دواپی کرایه وه، که له وه پیش هه ریه ک پینگابوو، که سهره تاکه ی له دنیا و کورتاییه که ی له پۆزی دواپی بوو: ﴿وَأَبْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا: به وهی خوا به تۆی داوه، به شوین مالی سه لاوه به! به شی خۆشت له م دنیا یه له بیر مه که. ﴿الفصل: ٧٧.

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾: نه وه كه نه م زه مینه ی بۆ كه وی كردون؛ شانه و شان تییدا بگه پێن و له بژیوه كه ی بخۆن، هه ستانه وه ش بۆ لای نه وه. ﴿المالك: ۱۵﴾

هه موو ئوممه ت پێگای دونیایان پشت گوێ خست، كه زانست و هیژ و ده سه لاتى سه ر زه وی و ئاوه دانكرده وه و چاك كردنى بارى ژيانه و، پویان كرده شتێك وایان زانی نه و شتانه له خوايان نزیک ده كاته وه، نه وانیش كۆپى زیكو و سۆزى ویزدان، له كاتیكا كۆمه لێك له خراپه كاران پویان كرده فریوده ره كانی دونیا، له كۆكرده وه ی سامان و مندالی ژۆر و پازاندنه وه و رابواردن و زال بوون به سه ر خه لكدا، مردن و زیندوو بوونه وه و لێپرسینه وه و پاداشتیان له بیر چوه وه، خراپه کاریان له سه ر زه ویدا بلاوكرده وه، ئوممه تیش ده ستیان به كالۆی خۆیانه وه گرتوه، تا با نه بیات و هیچ به وانه نالێن!

هه موو نه م نه خۆشیانه، كه ئایین له وشته زیندویانه ی تییدا یه، به تال كر�وته وه، (لا اله الا الله) ی له شه حنه کاریگه ره كه ی به تال كر�وته وه، كه نه بو سه ر هه تا به راست كرده وه ی چه مكی (لا اله الا الله) ده ست پێ بکرایه، به به روه رده یه كه پته وی بینا چه سباو، پێش نه وه ی پویکرایه كۆكرده وه ی جه ماوه ر!

نه گه ر نه و پاشماوه نه ریتیانیه ی كه له سه ره تای بانگه وازیدا له ناو كۆمه لگه دا مابۆوه، بانگه رانی هه لخه له تاندبێ و سه ری لێ شتیواندبن له هه قیقه تی نه و نه خۆشیانه ی نه بیانی كه توشی بنه مای عه قیده یی ئوممه ته وه بووه، نه و هه ماسه تی و به به رۆشی جه ماوه ر بۆ وه رگرتنی بانگه وازه كه، له پاستیی واقیع زیاتر هه لێ خه له تاندون.

جه ماوه ر بانگه وازه كه ی به هه ماسه تیکى به رچاو وه رگرت، ماوه ی چه ند سالیك به ده وری پێشه وای شه هید كۆبونه وه، كه به یه ك ملیۆن مرقوف دانه ران، كه لاوی ژۆریشیان تێدا بوو، نه گه ر ژماره ی دانیشترانی گه لی میصری نه و كاته، به بیست ملیۆن دابنیت، نه و رێژه یه ژۆر به رزه، نه گه ر ژن و مندال و پیرمان لێ ده ركردن، چونكه نه وانه خۆیان سه رقال ناكه ن به كاره گشتی به كانه وه، یان پێشوازی له

هیچ شتیکی تازه ناکەن!

بیگومان ئەو لایەنە پۆحییە زۆرە پێشەوای شەهید هەیبوو، ئەو توانا
بێ ئەندازە هەیبوو بۆ کارکردنە سەر هەستی خەڵک، کاریگەری خۆی هەبوو، بۆ
ئەو حەماسە زۆرە خەڵک پەیدایان کردبوو بۆ وەرگرتنی بانگەوازه‌که،
بەشیوەیه‌ک کەسێک ئەو بەهره‌یه‌ی نه‌بێت له‌ و ماوه‌ کەمه‌دا ئەو خەڵکە زۆرە بۆ
کۆناکرتیه‌وه.

بەلام با له‌لایه‌کی تره‌وه‌ سه‌یری ئەو جه‌ماوه‌ره‌ بکه‌ین، بۆ چ شتی‌ک به‌پاستی
کۆبوونه‌ته‌وه‌؟

ئەو جه‌ماوه‌ره‌ ئەو کەسه‌یان دۆزیه‌وه‌ که‌ لایه‌نی رۆحیان تێر بکات، به‌
پێگایه‌کی (رۆشنکەر) جیاوازه‌ له‌ کۆپی یاده‌کان، که‌ به‌شی زۆری خەڵک پەنایان بۆ
ده‌برد بۆ تێرکردنی لایه‌نی گیانیان لای شیخه‌کانی ته‌ریقه‌تی صوفیگه‌ریی، ئەو
ته‌ریقه‌ته‌ی پۆشنبیره‌کان لایان ده‌سه‌له‌مینه‌وه‌، به‌لام جێگه‌ره‌وه‌ (بیدی‌ل‌ی)
رۆشنکەریان لای وێن بپوو، هه‌تا له‌ خودی پێشەوای شەهید و قسه‌ کاریگه‌ره‌کانیدا
دۆزیانه‌وه‌، که‌ گیانیانی تێر ده‌کرد هه‌ر له‌ و کاته‌شدا هۆشیاری و بیداری
ده‌پاراستن، ئەو پێگایه‌ی نوقمی ئەو سه‌رپوونه‌ نه‌بوو، که‌ هه‌ست و نه‌ستی
ده‌تاراند... ئەو کەسه‌یان دۆزیه‌وه‌ که‌ هیواکانیان به‌ گه‌رانه‌وه‌ی ئیسلام بۆ
بژێنینه‌وه‌، دوا‌ی ئەو تیکشکانه‌ تونده‌ی به‌ نه‌مانی خه‌لافه‌ت توشی خەڵک بوو،
هه‌روه‌ها جه‌ماوه‌ره‌ ئەوه‌ی دۆزیه‌وه‌، که‌ پێویست بوو له‌ جۆره‌ها پێسی ده‌ریان
به‌یتن، که‌ کۆمه‌لگه‌ی پێس ده‌کرد، بۆ ئەوه‌ی بیانگێژپه‌ته‌وه‌ بۆ ئەو نمونه‌ به‌رزیه‌ی
جاران و په‌وشت باشیه‌.. هه‌موو ئەمانه‌ به‌بێ ئەوه‌ی توشی هیچ مه‌ترسیه‌ک بێن،
ئەو هه‌ول و کۆششه‌ی که‌ ده‌یاند، ته‌نها بریتی بوو له‌ ئاماده‌بوون و گوێگرتن!

بەلام ئەو جه‌ماوه‌ره‌ی به‌و ئاسانه‌ هات، هه‌ر به‌و ئاسانه‌ خۆی پۆیشت، کاتێ
له‌ ئاسۆدا سه‌ره‌تای مه‌ترسیه‌کان ده‌رکه‌وت! ئەم جه‌ماوه‌ره‌ پۆیشت و نه‌گه‌راوه‌!
چونکه‌ به‌بیریا نه‌ده‌هات ئاماده‌بوون و گوێگرتن تووشی هیچ مه‌ترسیه‌کی بکات،
به‌هیچ جۆرێک ئاماده‌ نه‌بوو خۆی بخاته‌ مه‌ترسیه‌وه‌، نه‌گه‌ر ئەوه‌ی بزانیایه‌ یا
پێشبینی بکرایه‌، هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ نه‌ده‌هات و بیری له‌ هاتن نه‌ده‌کرده‌وه‌!

پاش نه وه نه وانه به دوه وری پيشه وای شه هید مانه وه، که خوی په روه رده ی
 ګردبوون و له بهرچاوی خوی بوون و هیز و توانای پاستی پی به خشیبوون...
 نایا ماتنی نه وه جه ماوړه زږده و هه لاتنی هر له یه که م سهره تای دهرکه وتنی
 مه ترسیه کان، له ده سته که وته کانی بانگه وازه که بوو، یان یه کیک بوو له هویبه کانی
 کوښپ و پیگرتن؟

کاتی کاردانه وهی دوژمن ده خینه پوو، چاویکیش به م کاره ده خشینن...
 به لام لیږده دا هه لویسته یه کمان هه یه؛ له م کاته زووه دا چی وای له بانگه وازه که کرد
 روویکاته جه ماوړه؟! نه وهش خه یالیکه له نیازپاکی بوو، که گومانی چاک برا به
 نه حوالی خه لک، بږوا و ابوو که خالی تیکچونه که یان تیکچونی په فترار بوو، نه گهر
 به قسه ی کاریگر ناموژگاری بکړیت کیسه که چاره سهر ده بییت، نه وه جه ماوړه
 له سهر پتی نیسلام به رده وام ده بییت، ده بیته سهر یازی دلسوزی بانگه وازه که، یا
 به لایه نی که مه وه که ره سه ی، خاون و چاکن بق به سهر یازیون، بانگه وازه که ش به ره و
 نامانجه داواکراوه که ده یانجو لیتنی!

له سهره تای کاره که وه بق خاوه نی بانگه وازه که ناشکرانه بوو - وهک له دواپییدا
 بویان ناشکرا بوو - که خوش (خلل) ده که ته نها له گنده لای په فترادا نیه، به لکو
 گه یشتنبوه چه مکه کانیش، به تاییه تی نه وانه ی په یوه ستن به حوکم کردنی
 شه ریعه تی خوا، به پاستی کاره که پیویستی به هه ول هه بوو بق گه یاندنی پاستی به
 جه ماوړه... نه وهش له دواپییدا دهرکه وت.^(۱)

به لام دوا ی نه وی بانگه وازه که چه ند هه نگاوی نا، بق چون به ره و (جه ماوړه)،
 له سهر نه وه نه ساسه ی که چاکه - به ناموژگاری که و شه حنی سوزداریی - ببن به
 سهر یازی دلسوز بق بانگه وازه که، یا به لایه نی که مه وه که ره سه ی خاوی چاک بن بق
 به سهر یاز بوون... دوا ی نه وهی پووی کرده جه ماوړه و به و شتیوه یه کوی کرده وه

۱ پيشه وای شه هید له سالی ۱۹۴۸ زغیره دهک وتاری نوسی له ژور ناویشانی (معركة المصحف)، نه وهی
 تیدا پون کرده وه که ره وشی نومعت نیسلامی نیه، نیسلامیش نابن، تا ته نها یاساکدی حوکم دهکا و کاری
 پین ده کرئ. نم واتیاه به م سنوردار کردنه، له هتلی رویشتنی بانگه وازی یه که م پوون نه بوو، سهره تای
 قوناختیکی نوئی ناراسته کردن بوو. به لام نم زغیره وتاره به هوی هه لگیرسانی جهنگی فدهلستین وهستا.
 پاشان له فبرایری سالی ۱۹۴۹ پيشه وای شه هید تیرور کرا، بهر له وهی په پیره وانی ناراسته ی نوئ وهریگرن.

و بهر وگورده پانی سیاست بزینرا، که کاردانه وهی چاوه پوانکراو و چاوه پوان
نه کراوی دوزمنی ووزاند.

جا کاتی جه ماور ده جولن، دهسه لاتدارانی ناووخ پیی هراسان ده بن، کاتی
بزوتنه وهی نیسلامی له یه ک کاتدا دهسه لاتدارانی ناووخ و دهسه لاتدارانی جیهانی
هراسان ده کن، دهسه لاتدارانی جیهانی زودتر پیی هراسان ده بن! جابو
نه وهی له سهر شیوه راسته که ی هست به م کاره بکهین، پیویسته چه نده ما
لایه په له میژوو بخوینینه وه.

له م دوو سه ده یه ی دوایدا به پونی ده رکوت، که باره کان (أحوال) ی جیهانی
نیسلام له هه موو بواره کاند له تیگچونی به رده وام دان.. نه و ده ولته
عوسمانی یه ی، که هه موو نه وروپای لی ده ترسا و توقیبوو، دهسه لاته که ی
ورده ورده نه ما و کم ده بووه، هه تا وای لیها تبوو روسیای قهیسری په لاماری
زه وی یه که ی ددها، بی نه وهی بتوانی زه ویه که بگه ریخته وه، یا نه ویلایه تانه
بگه ریخته وه ژیر دهستی، که له دهستی دابوو، ولاتی به لقانیش به هاندانی ولاته
نه وروپیه کان لیتی هه لگه پاوه، له ناو جیهانی نیسلامیشدا له که مینه نه ته وه ییه کان
لیتی هه لگه پانه وه، ده ولت له ژیر پیی پوداوه کاند به م لاو نه ولادا ده رکوت.

به لام نوممه تی نیسلامی حالی له وه که متر خراپ نه بوو، دواکه وتوو یی له هه موو
لایه که وه ده وری دابوو، نه زانی، هه ژاری، داخراوی له ناووخ، له سهر پوداوه کان
که نه فت و بی توانا بوو.. له و کاتدا نه وروپا بیننی وا کاتی نه وه هاتوو به سهر
دوزمنه دیرینه کهیدا زال بیت و له ناوی به ریت، جا کوبوه وه که وته پیلان گه پان،
نه خشی کیشا بو ده ستگرتن به سهر هه موو جیهانی نیسلامیدا، ملکه چ کردنی بو
ولاته نه وروپیه کان که پتیا ن ده وتن (نیستعمار) له گه ل نه وروپای خاچ په رستیدا
پاشان توخمیکی نوئی تر هاته ناوه وه، نه ویش جوله که ی جیهانی بوو، که پلانی
بو حسابی تاییه تی خوئی داده نا، به لام له گه ل یارمه تیدانی ته وای خاچ
په رسته کاند بوو، له پیناوی دروستکردنی نیشتمانیکی جوله که له فه له ستین.

دوای نه وهی سولتان عبدالحمید داوای جوله که ی ره دکرده وه، که
نیشتمانیکیان له فه له ستین بو دابه زینیت، به ته واه تی به رژه وهندی جوله که ی

جیهانی و صلیبی جیهانی به کی گرت و پلانه که یان بوو به یه پلان، هرچه نده
 هر پتریکیان هه ولی جیه جی کردنی به رژه و ندی تاییه تی خوی ددها... پلانه که له
 هه موو پویه که وه پتهو بوو، جیه جی کردنی سه بارهت به صلیبی صهیونی
 ئاسان بوو، به هوی نه وهی ئیسلامی هوی خوی له دهست دابوو، نه
 عه زیمه تهی له دهست دابوو که خوا پیی پاسپاردبوو به فرموده ی: ﴿وَلَا تَهِنُوا
 وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾: با سستی پوتان تنه کا و
 خه میش مه خۆن، هر ئیوهن که سه ده که ون، نه گهر برپاو به خوا هه به. آل
 عمران: ۱۳۹.

ترسناکترین چه که دوزمن به کاری مینا بۆ دزایه تی ئیسلام - دواى نه وهی
 پیی سه ریازی و رامیاریان بۆ تهخت بوو - داگیرکردنی فیکری بوو، که ئامانجی
 له ناو بردنی به ره نگاری کردنی داگیرکردنه که ی خاچه رستی و زایونی بوو، به
 له ناو بردنی عه قیده له ناو دله کاندای و ده چواندنی چنده ها نه وه، که به ندایه تی بۆ
 پۆژناو قبول بکات و پیی پازی بیت، نه گهریش به په رۆش نه بیت بۆی و هه زی
 پی بکات، به گومانى نه وهی - هه ول ده دات به سمه کانی بیکوژیت - به ره و پیی
 بزگاریون ده چیت!

له خاچه رستی زایونی شاراره نه بوو، که گه لانی ئوممه تی ئیسلام پۆژیک دیت
 وه ئاگا بیه وه و پاشکویی و سه رشویی و زه بونی غه رب قبول نه که ن، هه ویش
 ده دن بۆ بزگاریون، هه وه ها خۆیشی بۆ ئه م کاره ئاماده کردوه، به چاندنی
 تروی نیشتمان په روه ده یی و نه ته وه یی و دروست کردنی چه ند سه رکردایه تیه ک،
 که جه ماوه به ده وریا بن و خۆیانی پتوه هه لواسن، که به چاودیری ئیستعمار
 دروست بوون. نه و به ناشکرا و نه یی ئاراسته ی ده کردن؛ هه تا بۆ نه وهی نه گهر
 شۆپشیک دژی ئیستعمار پوویدا نه و شۆپشه داواکه ی و ئامانجه که ی سنوردار بیت،
 نه ویش داواکردنی سه ره خۆی سه ریازی بیت یا سه ریازی و سیاسى به لایه نی
 که مه وه له پوله تدا - بی نه وهی بیر له سه ره خۆکردنی بیر و پۆشنیری و گیانی
 بکاته وه، به و شیوه یه شۆپشیکه وتنی پۆژناوای هه ره ده مینى، نه ویش له پیی
 ریکه رایی نیشتمانی و قه ومی و (شۆپشه بزگاریخوازه کان) دا، پاشان جه ماوه

له بئى ئاڭايى خۇيدا چەپلە ئىددەدات و ھەلدەپە پەيت بۇ ئەو شائۇيانەى كە بۇى
نمايش دەكرىن.

بە كورتى ئەوھى كە خاچپەرستى و زايۇنيزم (صهيونية) لىى دەترسى و بە
ھەموو ھۆيەك ھەولى پىگرتنى دەدات، پەيدا بونى پايونىكى ئىسلامىيە، چونكە ھەر
ئەوھىيە كە لەگەلپا پىك. ناكەوئىت و لە نىوھى پىگاشدا ناگەن بەيەك، ھەر ئەوھىيە
دوژمن چاك دەزانى چەندە مەترسى ھەيە بۇ سەر بەرژەوھەندىيەكانى: ﴿الَّذِينَ
ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ﴾. ئەوانەى كىتىيمان بۇ
ناردون لە گاورد و جولەكە ئەو پىتەمبەرە ﷺ دەناسن وەك چۆن مندالەكانيان
دەناسن. ﴿البقرة: ۱۴۶﴾.

كاتى بزوتنەوھى ئىسلامى لەسەر دەستى پىشەوای شەھىد دەستى پىگردد،
جىھانى صەلىبى و صەھىۋىنى بە ترسىكى ديارەوھە چاودىريان دەكرد و ھەوليان
دەدا بزائن ترسناكىەكەى چەندە.

رۆژھەلاتناسى بەرىتانى، كە ناوى (جب) بوو - رۆژھەلاتناسان دەزگای زانىارى
رۆشنىبرى صەلىبى و صەھىۋىنى بوون - كىتپىكى نوسىوھ بە ناونىشانى
(الاتجاهات الحديثة في الإسلام Modern Trends in Islam) - چاپى بەكەمى لە
سالى ۱۹۳۶ز. دەرکەوت، لەو كىتپەدا باسى بزوتنەوھەكەى (جمال الدينى ئەفغانى)
و (محمد عبده) ى كرددوھ، كە بە ھەماسەتپكى پوالەتپەوھە مەدھى دەكات، بەلام
لە يەكئ لە پەراويزەكاندا نوسىوھتپ: ((دواى ئەمە كۆمەلپكى تازە سەريان
ھەلدوھ بە ناوى (إخوان المسلمين) ھوھ، بە سەروكايەتپ كابرپەك ناوى (حسن
البننا) يە، ھوكم دان بەسەر ئەم كۆمەلەدا ھىشتا زوھ، ھەرچەندە لە پوالەتدا
مەترسىەكى تاپپەتپ ھەيە)).

لەم لىدوانەدا دەرەدەكەوئىت، كە چەندە ترساون و ئارەزوى زانىنى ھەقىقەتپ
ئەم كۆمەلە پىر مەترسىە تاپپەتپەيان ھەبوھ.))

كاتىك خاچپەرستى زايۇنيزمى دەيانبىنى ژمارەى جەماوهرى دەورى
بانگەوازەكە زىاد دەكات، خەلك بە ناوى ئىسلامەوھ بە دەورپا كۆدەبنەوھ، بە پىى
سروشتى بارەكە مەترسىان زىادى دەكرد.. بەلام نەياندەزانى چى لە ناخى

کژمه له که دایه، له ناماده کردنی نه و په پي مه ترسي، ناماده کردنی سه ریازان بڼه
بانگ وازي، که ناماده بن له پيتاوي نيسلام بمن!

به لام قونبله که له سالي ۱۹۴۸ ته قيه وه، له شوي ننگدا ته قيه وه که ترسناک ترين
شوي بو، هه روه ها له مه ترسيدار ترين کات بو تييدا بته قيته وه، نه ویش
فه لستين بو، له کاتي ناماده کردن بڼه پيکه پيتاني دهوله تيکي جوله که دا.

دهنگي ته قينه وه که زور گه وره تر بو، زور ترسناک تر بو له وهی خاوه ن
بانگ وازه که له و کاته دايان نابو.

به لام خاوه ن بانگ وازه که دوژمنايه تبي صه لبي و صه هيوني بڼه نيسلام
دهزان، دهزان ترسيان لي هيه، دهزان نارو زوي له ناو وړديان هيه، دهزان
لايان ناخوشه خه لك بگه رپله وه ناوي، نا نه مه کاري که له وه رونتره که باس
بکريت، چونکه له به لگه نه ويسته کاني هستي موسلمانان، بڼه هر موسلماننک به سه
نه م نايه تانه له قورئاندا بخويني: ﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ
حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ﴾ به هيچ شيوه يه ک گاور و جوله که ليت رازي نابن، هه تا شوي ن
نايينه که يان نه که ویت. البقرة: ۱۲۰.

﴿إِنْ تَمْسَسْكُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِنْ تُصِيبْكُمْ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا بِهَا﴾ نه گه ر
چا که يه کتان توش بيت لايان ناخوشه، نه گه ر تووشي خراپه يه ک هاتن پي دلاشاد
ده بن. آل عمران: ۱۲۰.

﴿وَدَّ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَوْ يَرُدُّوكُمْ مِّنْ بَعْدِ إِيمَانِكُمْ كُفَّارًا
حَسَدًا مِّنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِّنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ﴾ زور له خاوه ني کيتاب
حه زده که ن، دواي بپوهنيانان بتانگيرنه وه سه ر بن بپواي، له بهر حه سوديان پاش
نه وه ي راستيان بڼه ده رکه ویت. البقرة: ۱۰۹.

۱. موسلمان نه وه ي به سه، که نه وانه له کتيبه که ي خوادا بخويني ته وه، بڼه نه وه ي
بزاني نه و دژايه تيه به رده وام هيه و لاناچيت.

به لام هه سترکدن به چه نديتي نه و دوژمنايه تيه و چه نديتي فيل و ته له که ي و
دریژه ي نه و ته له که يه و شويته که ي له و کاته ي نيسلادا، کاريکي تري جيا وازه ..

به لام شهوي له رڼه وي پوداوه کاندې د درده که وي نه ويه، که مه زنده کړدني
همو نه مه، وهکو پټويست ورده کار نه بوه...

پلانه کې جوله که - که هليبيته به همو توانستې وه هاوکاري کړد -
همو شتيکې ناماده کړد، شهوي که به خه يال داده هات، وهک به راييه ک بڼ
دامه زړاندني دهوله تي جوله که.

کاتي سولتان عبدالحميد نه و ماله زوره ي روت کړده وه که خستيانه به رده مي
بڼ پټکېناني دهوله تيکې جوله که له فله ستين، که بريتي بوو له پټنج مليون
ليره ي زړي نيسترليني (نه وکاته سامانيکې زور و گه وره بوو) وهک به رتيلک بڼ
گيرفاني خو، پاشان به لټنيان پيدا روسيا و به ريتانيا و فله پنه سا رازي بکن
چي تر هره ريمه کاني سر به دهوله ته که ي نه وروژينن لټي (نه مه گرتي رامباري
دهوله ته که ي بوو)، هروا به لټنيان پيدا، که قه رزيکې زوري دريځايه ني بده نښ،
بڼ بوژاندنه وي باري نابوري دهوله تي عوسماني، که له ژير قه رزي زوردا ده ينالاند،
(نه ویش گرتي باري نابوري دهوله ته که ي بوو) .. جا هر له وکاته وه، جوله که
نه خسه ي پلانيکې رامباري دريځايه نيان دانا، هروک هرتزل له کونگره ي
زايوني، که له شاري (بال) له سويسرا سالي ۱۸۹۷ز. برياري له سر دا، که په نجا
سال بوو.

عبدالحميديان لا برد، جهنگي جيهاني په که ميان پټکېنا، بڼ کړکړنه وي
نه وروپاي خاچپه رست بڼ جهنگي دهوله تي عوسماني و له ناوېردي، نه وکاته
پټيان دهوت (پياوه نه خوشه که)، پاشان دواي له ناوېردي، ميراتي پياوه
نه خوشه که يان به ش کړد، له نټوان هرو دوو دقسته که ي جوله که ي نه وکاته دا
فله پنه سا و به ريتانيا (هه تا نيتاش له گل گوراني بنکه ي قورسايي له به ريتانيا
سروکي (جيهاني نازاد!)) بڼ نه مريکا سروکي نيتاش)، جا فله ستينيان وا ليکړد
- بيته شويي مملاني داهاتوو - بکه وټه ژير نيتداسي به ريتانيا وه، بڼ به رايي
دامه زړاندني دهوله تيک له ژير سايه ي په يمانه که ي بلفوردا، که وټبوي: به راستي
حکومه تي پاشاي خاوه ن شکو به چاوي به زه ييه وه (!) ده پوانيتته دامه زړاندني
نيتما نيکي نه ته وي جوله که له فله ستيندا...

پلانه فیلاویه که به ووه نه وهستا، به لکو ولاته کانی چوارده وری فهلهستینی کرده چند دهوله تۆکه یه کی دژ به یه ک و له یه ک دوری فره دراو، بی کیش له جیهانی جهنگ، نه له جیهانی رامیاری و نه له جیهانی ئابوریدا، جگه له دروست کردنی نه و کیشانه ی نژیوانپان له سهر سنوره کانیا، جگه له دروست کردنی کیشهی نیستمانی و نه ته وایه تی، که یه ک له یه کتری جیابکاته وه.

فیَل و ته له که یان به ووه نه وهستا، هاتن بۆ دورخستنه وه ی لاوه کانی ولات له کاری جدیه ت، هه مو وه سیله یه کیان به کاره ینا، به تایبه تی بۆ نه وه ی له و کارانه یان دور بخه نه وه، که ترسی نه وه هه بیته کار بکاته سهر پلانه کانیا. جا له بهر نه وه ی لاوه کانی هه مو نه ته وه یه ک وزه یه کی ترسناکن، گهر به پاستی و به جدی پویه نه کاریکی گه ووه، له بهر نه وه هه مو وه یه کانی گه مژه یی و ژنانه بییان به سهر لاوه کاندازال کرد، که به هویانه وه لاوه کان گوئ نه دن به کاره گرنگه کان و کاره نزمه کانیا لا گرنگ بیته. پیتعه مبه ریش ﷺ فره مویه تی: ((إن الله يحب معالي الأمور ويكره سفاسفها: خوا ی گه ووه کاری به رزی لا خۆشه ویسته و رقی له کاره نزمه کانه)).^(۱) هات سینه ما و شاتق و رادیوی به سهر یاندا زال کرد - نه و کاته ته له فزیۆن نه بوو، دوا یی په یدایو، جوله که نه و کاته هیشتا ((شیتی تۆپی پی)) ی بلاو نه کرد بۆ وه له سهر ئاستی هه مو جیهان - دووباره کیشهی ((رزگار کردنی ئافره تی)) به سهر دا زال کردن بۆ نه وه ی کچان و کوپان به یه که وه سهر قال بکات، یه که م جار په یوه ندی ((پاک!)) بیهستن و پاشان په یوه ندی تاوان، ده مارگیری پامیاری حیزبایه تی به سهر دا زال کردن بۆ نه وه ی هه مو کات و کۆششیکیان له ناو به ریت و په گیرفانی به تاله وه بۆی ده ریچن، پاشان ده مارگیری ((رۆشنبری)) له نیوان قوتابخانه جیاوازه کانی پۆژئاوای بۆ هیئانه کاپه وه بۆ نه وه ی رۆشنبری خۆیه تی به ده ست نه هیئن، هه روه ها ده مارگیری ((هونه ر)) له نیوان نه م گۆرانی بیژ و نه و گۆرانی بیژی کوپ و کچ، هه مو نه مانه ش کاری بی مانا و بی سودن!

پاشان له کاتی دیاریکراودا، دوا ی په نجا سال به ته واوی له دوا ی کۆنگره ی

(هزرتزل) هوه، كه تتيډا ناشكرای كرد، پټويسته دهوله تيك بۆ جوله كه دابمه زريټ دواي په نجا سال، دهوله ته كه راگه ياندره، جهنگه شاتوييه كه ي كه سوپا عه ره بيه كان پټي هه لسان، به پڙگايه كه هه لگيرسا زۆر له گالته وه نزك تر بوو نه كه له راستي، هه روا خيانه تكاربي و بازرگاني چه كي گه نده ل (فاسد) ده سټپيكره، سوپا كه به لاي پاست و چه پدا بزوا بۆ نه وه ي له دواييدا له سهر هيتلي دابه شكر او كه هه مووياني له وه پيش له سهر كۆبوون وه ستان.!

ئا لټره دا، له ناله بار ترين كاتي پلانه كاني دوزمن، قونبله كه ته قيه وه، دهنگه ترسناكه كه ي دونياي له رزاند. پيشمه رگه موسلمانان كان چونه كۆره پاني جهنگه وه، جوله كه و سه لبيبي جيهاني راستيه كه ياني بۆ ده ركه وت.. كه نه و قونبله يه چه نده ترسناكه، دهنگ دانده كه ش له سهر ئاستي هه موو جيهان چه نده ترسناكه، زۆر له وه ترسناك تربوو، كه خاوه نه كانيان مه زه نده يان كردبوو..

كاتي جوله كه له گه ل پيشمه رگه موسلمانان كان به ريه كه كه وتن، خيڙا بۆيان ده ركه وت و زانيان نه وانه جۆريكي جياوازن، جياوازن له سوپايانه ي هاتوون ده وري خويان بيبين له جهنگه شاتوييه كه دا.. زانيان نه وانه خاوه ني عه قيده ن، هاتون عه قيده كه يان پالي پتوه ناون، هاتون له پيتناوي عه قيده كه يان به نكن و له پيتناويده بمرن، سه خين گيانيان له پڙگاي خودا ببه خشن.. نه مانه نه وانه بوون كه له وه پيش له ميژوودا ناسييونيان.

نه و كار هه راساني كردن و سه ري سوپماندن، چونكه بپوايان نه ده كرد هه رگيز نه و كومه له خه لكه بگه پتوه وه.. به تاييه تي له ميصردا، كه داگيركاري فيكري كاري خۆي كردبوو له سه رده مي هيرشه كه ي فه ره نساوه، بۆ نه وه ي له ئايينه كه يان دهريان بكات، به لكو هه تا له عه ره بيه تيه كه شيان دهريان بكات له ژۆر دروشمي (ميصر بۆ ميصريه كانه)، كه واتاي نه وه ده گه يه ني بۆ عه ره بايه تي و ئيسلام بواري تيډا نيه.. هه راسان بونه كه يان زۆر بوو، به بيردا نه ده هات، هه تا گه يانده بونيه نه وه ي دهنگي (الله اكبر والله الحمد) زيږه ي پي كردبوون، خيڙا سه نگره كانيان چۆل ده كرد و چهك و تفافه كانيان به جي ده هيشت، هه لده هاتن بۆ نه وه ي پزگاريان بيت..

نه و کاته‌ی له هه‌ستیاندا به ته‌واوه‌تی پون بووه‌وه، که ده‌وله‌تی ئیسرائیلی دانامه‌زێ - بێجگه له فراوان بونه دیاری‌کراوه‌که‌ی پاشه‌پۆژی - هه‌تا بزوتنه‌وه‌ی ئیسلامی زیندوو‌بێت... ده‌بێ بزوتنه‌وه‌ی ئیسلامی له‌ناو به‌ری، بۆ نه‌وه‌ی ئیسرائیل بژی، هێمن و ئاسایش بێت و جێگیر بێت، به‌ئاره‌زوی خۆی فراوان بێت، فه‌رمان له‌ سه‌لهیبی سه‌هیۆنییه‌وه ده‌رچوو بۆ هه‌له‌وه‌شاندنه‌وه‌ی کۆمه‌ڵی (الاخوان المسلمین)، پاشان سه‌رۆکه‌که‌یان کوژرا، پاشان پوداوه‌کان یه‌ک به‌دوای یه‌کدا پویندا.

به‌شیوه‌یه‌کی درێندانه چاره‌ی بزوتنه‌وه‌که‌ کرا، زۆر درێندانه‌تر له‌وه‌ی پێشبین ده‌کرا.

هیچ که‌سێک له‌وانه‌ی هه‌لسابوون به‌ بانگه‌وازه‌که‌، به‌ ته‌مای نه‌وه‌ نه‌بوو له‌ ئازاردان سه‌لامه‌ت بێ، نه‌وه‌ش به‌پێی پێشبینی، که‌ هه‌یه‌ له‌ حوکمی مه‌حاکدا... که‌س به‌ته‌مای نه‌وه‌ نه‌بوو ئازاردان بگاته‌ نه‌و پاده‌ درێندانه‌یه‌ که‌وته‌وه... به‌وه‌ی به‌پۆژی پوناک له‌سه‌ر شه‌قام، گولله‌ به‌رنی‌ت به‌ سه‌رکرده‌ی کۆمه‌له‌که‌وه، پاشان خه‌سته‌خانه‌کانیش نه‌یانویست فریای خۆین به‌ریونه‌که‌ی بکه‌ون، بۆ نه‌وه‌ی به‌ری، نه‌وه‌ش به‌ فه‌رمانی ده‌وله‌ت و پلانه‌که‌ی بوو... هه‌تا هه‌زاره‌ها گه‌نج و لاو بگه‌ڕێن و له‌ به‌ندیخانه‌کاندا نه‌وپه‌ڕی سزای توندوتیژ بدرێن به‌شیوه‌یه‌ک نه‌وه‌نده‌ درێندانه‌ سزا ده‌دران، که‌ درێنده‌ش به‌زه‌یی پیا‌نا ده‌هاته‌وه... نه‌مانه‌ هه‌مووی به‌بیری که‌سدا نه‌هاتبوو و که‌س به‌یری له‌وه‌ نه‌ده‌کرده‌وه‌ پوویدا.

به‌ سه‌روشتی باره‌که‌ شتێک ناتوانی پاساو بۆ نه‌و مرقفه‌ درێندانه‌ و کاره‌ درێندانه‌یان بێنێته‌وه، هه‌رچه‌نده‌ هه‌ولی شارنده‌وه‌ی تاوانه‌کانی بدات به‌وه‌ی گوايه، پارێزگاری ئاسایش ده‌کات، ناشوب له‌ناو ده‌بات، یان هاوشتیوه‌ی نه‌و بانگه‌وازه‌، که‌ هه‌یج له‌ دونیادا دایناپۆشی، له‌ پۆژی قیامه‌تیش ﴿يَوْمَئِذٍ يُوقِفُهُمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْاَحَقُّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْاَحَقُّ الْمُنِ﴾ خوا پاداشتی

چاکه‌کانیان ده‌داته‌وه‌ و ده‌زانن به‌راستی خوا هه‌قی ئاشکرایه. ﴿النور: ۲۵﴾

به‌لام له‌لایه‌کی تهره‌وه ده‌پرسین ئایا بزوتنه‌وه‌که‌ له‌سه‌ر به‌رنامه‌یه‌کی راست ده‌پۆشیت، یان له‌ بزوتنه‌وه‌که‌یدا په‌له‌ی کرد، به‌ر له‌ کاتی خۆی ده‌ستی پێکرد؟

کس و نه زانیت بزوتنه وه که هودنه ی له گه لدا ده کرا، نه گه ر پزگایه کی تری بگرتایه .. نیمه ده بینین چون پیاوه گه وره کان، وه لایمی شوعه بییان داوه الله کاتی پتی وتن نارام بگرن، مه تا خوا حوکی خوی ده کات: ﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ ﴿٤٧﴾ • قَالَ أَمْلَأُ الدِّينَ اسْتَكَبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِيبُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا قَالَ أُولَٰئِكَ كَفَرٌ هَٰئِنَ: نه گه ر کومه لیک له نثیوه بهوای هیناوه بهو شتانه ی، که منی پښ پاسپیرواوه و هیندیکیشان بهوایان پښ نه هیناوه، خوړابگرن مه تا خودا بۆ خوی له بهینی نیمه دا داوهری ده کا خوی چاترین داوهره . گره گره کانی هوی - که له خوایان بایی بوبون - گوئیان: شوعه یب! نیمه توش و نه و که سانه ش وه که تو باوه پریان هیناوه، له شاری خویمان ده رده که یښ: یان دینه سر دینی مه . گوئی: نه گه ر چه زیش نه که یښ؟ ﴿الأعراف: ٨٧-٨٨﴾.

نا! نه قامیی (جاهلیه) له بهرامبر بانگه وازی (لا اله الا الله) ناتوانی مه لکا، یا جهنگ بوه سستیښ، یا نارامی له سر بگریښ.

نیمه نالین: نه گه ر بزوتنه وه که له سر بهرنامه یه کی پاست به رده وام بایه له و نازاره رزگاری ده بوو، که ده کړی بگاته راده ی ته عزیز و کوشتن، چونکه کومه له ی به که م، که پیغه مبه الله به چاودیری خوی په روه رده ی کړدبوو، له سر گه وره ترین بهرنامه بوو، که بزوتنه وه که ده یتوانی له سهری بهوات، چونکه وه حی په روه رده کار مه نگاو به مه نگاو ناراسته ی ده کړد، له گه ل نه وه شدا له نازاردان سلامت نه بوون، که گه یشته راده ی ته عزیز و دهر به دهر کړدن و برسی کړدن و کوشتن .. رویشتن له سر بهرنامه یه کی پاست بۆ نه وه نیه نه وانه بیاریښت، که هه لده ستن به بانگه وازه که! به لکو نه وه ی داواکراوه نه وه ی، که له پیتاوی خودی بانگه وازه که دا بیت، بۆ نه وه ی بهر مه مه کانی به ته وای بدات، په یامه که ش له سر شیوه یه کی ته وای بگه ی نیت.

بزوتنه وه که به چاره کړدنیکي توندوتیښ چاره کرا، کاتیک بنک په توره کی

له سەر بناغه يه کي زۆر توند و پته و دروست کړا، کومه لیک پيشمه رگه ي دلسوزي
ناماده ي مردن له پښگای خوادا ده چواند، که له پيتناوي بانگوازيي بۆ خوا نازايانه
خوگر بن له ژير سزا و نازاردا.

قهوميک ده چوو برياه تي به يه کيه وه به ستبون له بهر خوا، که هاوتاي زورتر
بوو لايان له پيه وندى خوین.. قهوميکی ده چواند، که مامه له يان پاک بوو،
چونکه له خوا ده ترسان و کومه ليکي ئيجابي له ناوياندا ده چواند، ناماده بوون
کوژش بکن.. نه وانه هه موو کومه ليک سيفه تن پتويستن بۆ بنکه که، به لام هه موو
شتيکيش نيه، نه وه به تهنه به س نيه بۆ پيکه پيناني بنکه خواستراوه که.. نه وانه
ته نه چنه د که سيک نين خويان بۆ خوا خاوين کرد بيته وه، خويان بۆ خوا نه زر
بکن.

نه وانه بانگوازن.. ده يه ويته ئوممه ت به ته واوه تي زرگار بکات له وسوکی و
دارمان و داته پيوپيه ي تتي که وتوه، به هوی دوريان له پښگای خوا، نه مه ش کاريکه
زور زوری گه ره که. له به شيکی داهاتودا باس له پهره رده ي پتويست ده که ين،
نه وه ي له بانگوازه که پتويسته بۆ بنکه که، يان بۆ نه و جه ماوه رده ي
بانگوازه که ي پي ده بزويته.. به لام ئيمه ليته دا توپيژينه وه ي هوکاني په له کردن
ده که ين، هه روا نه و نيشانه و شوينه واراننه ش که له سهری پيک ديت.

بزوتنه وه که به رده وام بوو له سهر ئاراسته کردني جه ماوه ر، پيش نه وه ي بيناي
بنکه که ته واو ببیت، هه روا بزواندني جه ماوه ر پيش ته واو بووني هوشياریی
ئيسلامي، له جه نگیکی نا به رامبه ردا له گه ل ده سه لاتداران به ريه ک که وتن.. جا
له سهر نه مه چنه د ده ره نجاميکی ليکه وتنه وه، که له زور لايه نه وه خزمه تي
بانگوازه که ناکات.. ته می ده وری کيشه ي (لا اله الا الله) به رده وام بوو، نه گه ر
نه ليین زيادی کردبوو به هوی تيکه ل بووني کيشه رامیاری و نابوری و
کومه لايه تيه کان، پيش نه وه ي له دلی خه لکدا ريشه کيش بکريت - به لايه ني
که مه وه بانگوازه کان - له سهر نه وه ي که نه وه به ندايه تي پاکه بۆ خوا، به
چاپوشين له وه ي له ژياني دونيا ليتي ده که ويته وه له ده ره نجامی رامیاری، يان
نابوری، يان کومه لايه تي.. پاشان نه م کيشانه هه موو کاتي، که ده وريان دي له (لا

اله الا الله) وه هلدە قولئین، په یوه سستیشن پیوهی ولئیی جیانا بنه وه و ته ریب نین
پیتی و پیتی نه که وتون.

لیره دا له بیرمان نه چیت په له کردن له بزواندن جی ماوهر، پیش کامل بونی
هوشیاریی ئیسلامی، نه گهر نه لئین پیش نه وهی هوشیاریی ئیسلامی لای
جی ماوهر دروست بیت، به ته واوه تی پارت و کیانه عیلمانیه کانی هراسان کردبوو،
له سهر نه وهی جی ماوهر له بهر دهستیان نه دهمان و په یوه ندیان ده کرد به
بزوتنه وه ئیسلامیه که، له بهر نه وه ههستان بزوتنه وه ئیسلامیه که یان له پرگا
په سه نه که ی خویه وه گرت، به وینه یه که که خویان دایان نابوو بۆ به ره نگاربونه وهی
ده یانوت: کوا نه و بهرنامه یه تان بانگه وازی بۆ ده که ن بۆ نه وهی شرعیه ت له
دهست ئیمه ده ریئین، شرعیه ته که به خۆتان ده دن؟ له پاش نه وه هانی
بزوتنه وه ئیسلامیه که درا، که بگه پیت به دوا ی نه و بهرنامه ی وه لامی ته حه دا که
بداته وه، بۆ نه وهی له یه کلا کردنه وهی کیش سه ره که که ی دوری بخاته وه نه ویش
کیشی (لا اله الا الله) بوو.

به راستی کیشی (لا اله الا الله) - به تاییه تی له قوناغی دروستبوندا - له
ههستی خاوه نه که یدا نه وانه ی، که له سهر بهرنامه ی راست په روه رده ده کرین
به هیچ شیوه یه که په یوه ندی نیه به و نه نجامانه ی، که له ژیا نی دنیادا لئیی
ده که وینه وه، نه ده سه لات نه جیگیربوونی رامیاری، نه باش بوونی باری ئابوری،
نه خۆشگوزهرانی باری کۆمه لایه تی.. به راستی هیچ له وانه ی له ژیا نی دنیادا لئیی
ناکه وینه وه، به لکو نه نجامی خاوه نه کانی وه که سه ره نه جانی سیهریانه کانی
فیرعه ونی لی دیت، کاتی ئیمانیا ت هینا، که به شیان کوشتن و له داردان بوو، یا وه که
سه ره نجامی (اصحاب الاخذود) لی دیت، نه وانه ی کاتی به وایان هینا سه ره جه میان
به زیندوویی به ناگر سو تیئران، بوون به نمونه بۆ نه وانه ی دوا ی خویان،
به شه که یان که خویان پیی رازی بون ره زامه ندی خوا و به هه شتی عه ده نه، که
جۆبار به ژیریا ده پروات.

به لام کۆکردنه وهی جی ماوهر و په له کردن له بزواندن پیش پیگه یشتنی، به لکو
پیش پیگه یشتنی بنکه که خوی به ته واوی، بووه هوی نه و تارماییه زۆره ی ده وری

کیشنه بنه پره تیه که، بیووه کۆله که ی بانگه واز بۆ ئیسلام که وای جیبه جی کردنیی هه موو گرفته رامیاری و کۆمه لایه تی و ئابوریه کان چاره سه ره ده کات، ئه و کیشانه ی که خه لک ئه مۆ به ده ستیه وه ده نالێتن، پاشان گه پان به شوین ئه و (به رنامه کرده ییه) ی، که پویه پوی ته حه دا عه لمانیه کان ده بیته وه !

ئیسلام که خۆی چاره سه ره، حه قیقه تیکی خوا ییه خوای پاک و به رز خۆی ده سه ته به ریتی، خۆیشی به لێنی پێداوه و به لێنه که شی راسته: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ﴾ نیشه جی ئه و باژێرانه ئه گه ر خویان بناسیبا و خۆپارێز بان، ده روزه ی به ره که تانمان له ئاسمان و زه مینه وه به رویاندا ده کرده وه. ﴿الأعراف: ۹۶﴾ ئه گه ر بلێن ئه و چاره سه ره ته نها گه یشتنی موسلمانان به حوكم دێته دی، کاریکه به لگه ی قورئان و سوننه تی له سه ر نیه، به لگه ی پوداوه کانی میژوی له سه ر نیه، چونکه موسلمانان چه نده ها سال به ژیا نی ناخۆشی و بی ده رامه تی ژیا ون، دوا ی ئه وه ی ده سه لاتیشیان گرتۆته ده ست و ئه و ده ولته ئیسلامیه شیان دامه زرانده، که به یاسای خوا کاریان کردوه، به رده وامیش بوو هه تا سه رده می عومه ر، خه لکه که ش ئارامگر بوون له ژێر باری هه ژاری و هه موو ناخۆشیه کاندا، له به ر ئه وه ی بپوادار بوون، له به ر ئه وه ی خۆیان بۆ بانگه وازه که نه زر کردبوو، له به ر ئه وه ی به ئومیدی پۆژی دوا یی بوون، سه یری هیچ خۆشیه کی ژیا نی دنیا یان نه ده کرد. ئا ئه وه ئه وه ی بۆ ئه و بانگه وازه مێنایه دی، که له زه ویدا ره گ دابکوتی و به ده سه لات بیت و له ئاسۆدا بلاو بیته وه.

ئه گه ر پێغه مبه ر ﷺ جه ماوه ری فریو دابایه به وه ی، ئه گه ر ئیسلام ده سه لات بگرته ده ست هه موو گیرو گرفته کانی سه رزه وی چاره سه ره ده کەن و به خۆشی ده ژین له ناو نیعمه ته خۆشه کاندا، به وشیه وه ئارامیان نه ده گرت له سه ر ئه و هه ژاریه ی توشیان بوو له سه رده می دروستبوونی ده ولته تی ئیسلامیدا، دوا ی ئه وه ش چه نده ها سال ئه و ناخۆشیه هه ر به رده وام بوو، ئه و ئه و بزوتنه وه پۆشنده ره دروست نه ده بوو، که روی زه وی وه رچه رخانده. کاتی وا له خه لک ده گه یه نن-ئه وانه ی دلایان بۆ (لا اله الا الله) پاک و یه کلانه بۆته وه - به وه ی ئه گه ر

دهسه لات كه وته دهستی موسلمانان، هه موو گيرو گرفته كانيان له چاو تروكاند نيت كدا چاره سر ده كن، پاشان موسلمانان چهند سال حوكميان به دهسته وه ده بيت، به لام گيرو گرفته كان چاره سر ناكړيت، به لكو زور زياتر ده بيت، نه وه ش له نه جامي توندوتيزي سه لبييه و زايونيه له جهنگا، ناي خه لك نارام ده گرن، نه وانه له ده رگاي به نديايه تي پاكه وه بؤ خوا نه چوبنه ناو نايينه كه وه، به لكو له ده رگاي به رژه وه ندي دونيابيه وه چوبنه ناوي؟ ناي نارام ده گرن له سر هه ژاري و بي بهش بوون و جيهادي تال، هه تا نه و كاته به ليني خوا به جي دي له و كاته ديار يركراوه ي لاي خوا دانراوه، يان هه لده گه پښه وه به سر نه و حوكمه دا، كه نه وي بؤ جيبه جي نه كردن، كه له پيناوي دا هاتون، له پيناويدا له صندوقه كانی هه لېزار دندا دهنگيان پيداوه؟!

نهم بانگه وازه يه كه مجار و پيش هه موو شتيك ده بي بؤ رو نكر دنه وه ي نه ركي به نده كان بيت به رام بهر وه ديه پنه ريان، نه ركي به نديايه تي پوخت و تنها بؤ خوا بيت، پابه ندبون به و ياسايانه ي لاي خوا وه هاتون، به چاو پو شين له و شتانه ي كه له نه جامي به رستني پوخت و تنها بؤ خوا له ژياني دونيای ليده كه ويته وه، له ده سته كوت و زيان ليكه و تن به پتي حيسابي زه وي. له راستيدا پاداشت له پوژي دوايه، له گه ل پونكر دنه وه ي نه وي، كه خوا به تاييه تي به ليني داوه به م نوممه ته، كه جيتشيني و دهسه لات و ناسايشيان له ژياني دونيادا بؤ ديني ته دي، به لام به مرجي پوون: كه خوا به تاكيي به رستن بي هاويهش و به رسته كانيان تنها بؤ نه و بيت، نه ك تنها به وه ي بېړن بؤ صندوقه كانی هه لېزار دن و زورينه ي دهنگه كان به ده ست بيتن، پاشان سولته بگر نه ده ست: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَى لَهُمْ وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي شَيْئًا: خـوا به وانه ي له نتيوه به وايان هه به و ناكار چاكن، به ليني دا له م زه مينه ده يانكا ته جتيكه نشين: هه روه كو چوډ نه وانه ي بهر له واني كرده جي نشين. دينه كه شيان - كه

خۆی په سندی كړدوه - هر بۆيان داده مه زړینې و ترسه كه شيان بۆ ده كاته
 ملنډايي {تا} ته نيا من بپه رستن، هيچ شتيكيش به شريكی من نه زانن. ﴿النور: ۵۵﴾
 بيگومان نه گډر بانگه وازه كه له سر نه و بڼه مايه بيت، زور به هيواشي ده پوات،
 جهاوهرش له ماوه يه كي كورتدا زور كونا بپته وه، به لام نه وكاته ي به ده سلات
 بووني راست به پتي په پزه وي خوايي، به پتي ده ستوري خوايي ده ست پي ده كات،
 قه ده ري خوا جپه جی ده بيت: ﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
 لَا يَعْلَمُونَ﴾ خوا زاله به سر كاره كانيدا، به لام به شي زوري خه لك
 نازانن. ﴿يوسف: ۲۱﴾

* * *

پاشان ته م و مژه كه جاريكي تر له دو لاه زيادي كړدوه: كاتي هه ندي
 گروهی بزوتنه وه كه كه وتنه جه نگی خويناويه وه له گال ده سلاتداراندا، كاتيكيش
 گروهی كانی تر چونه كړه كانی په رله مانه وه! هه راسان بووني هه لیبیت و زايوني
 له بزوتنه وه ی نیسلا می، بیجگه له هوكاره كانی تر؛ بووه هوی كوپانی توندوتیژ له
 سیاسه تی جیپه انیدا، كه لیږده دا بواری دریژه پیدانی نیه، به لام ده بی لیږده دا
 ناماژه یه کی خیرا بكریت بۆ نه و شته ی كه تاییه ته به جیپهانی نیسلا میه وه.

به راستی به ریتانیا و فپه نسا له جهنگه گوره كه ی جیپهانی دووه مدا (۱۹۳۹-
 ۱۹۴۵) به شه كه تی و ماندویی ده رچون، به لام نه مریكا به سه لامه تی ته واو
 ده رچو، بی نه وه ی كاوكاری جهنگ توشی بییت كه شایه نی باس كردن بیت،
 نه مه نه مریكای فريو دا بۆ نه وه ی بییته سه ركرده ی ناوزه د كراو به ((جیپهانی
 نازاد))، جا ده سلاتی به ریتانیا و فپه نسا ی له و شوینانه ده ركرد، كه خوی
 ده سلاتی به سه ردا كرتبون و خوی جیی كرتنه وه، له سر ده سستی چه ند
 سه روكیكي كرتگرته ی نه مریكا، كه پالنه وانیتی دروینه ی ده خسته پالیان،
 له به رچاری خه لك وای ده رده خست نه وانه تيكشكینه ری نیستعمارن و رزگار كری
 گالانن له شه په كاندا.. به لام نه و گه مه یه كه له وانه یه ژیریژی (منطقي) بیت له گال
 نه نجامه كانی شه په كه دا، كه نامانجیكي تری شاراهوی هه بوو، كه هه هیونی و
 هه لیبی هه نكاویان بۆ ناوه و له گال یه ك ريكیان خستوه، نه ویش لیډانی بزوتنه وه

ئىسلامىيە كانە لە ئاۋچە غەربىيە كاندا بە تايىبەتى بۇ دابىن كىردى ئاسايشى ئىسرائىل بۇ ئەۋەى بۈرى ھەبىت جىگىر و بەتوانا بىت وەك خۇى دەپەۋىت لە ۋلاتە ئىسلامىيە كاندا فراوان بىت، دۋاى ئەۋەى لىدانى يەكەمى پۈن بوۋەۋە، كە پىشەۋاى شەھىدى تىدا كۆزرا و چەندەھا لۋاى تىدا سزادرا، لىدانى لە ئاۋبەر نەبوۋ، بەلكو وەك ئەۋە واپوۋ تۈيشۈيەك بىت بۇ بزۈتنەۋەكە، كە لە ھەرچۈر لۋە كلىپى بزۈتنەۋەكە و فراۋانى زىاتر كىرد.

لە پىنۋاى ئەۋ ئامانچەدا بە بايەخەۋە سەۋكى پىۋىست ھەلبىزىردان، ھەمويان لە ەسكەرىي ھەلبىزارد، ھەموو ەسكەرىيەكش چاك نىە بۇ ئەۋ كارە مەترسىدارە، دەبى ھەر ئەم سى مەرچە سەركەپەيان تىداپىت: شىت بوون بە دەسەلات، دىلرەقى، پۇ بوون لە ئىسلام، وەك چاۋكىردن لە نەۋەى يەكەم، كە كەمال ئەتاتورك بوو - جىتى بىرۋاى خۇيان بوو - !

كاتى ئەۋ سىفەتەنە لە كەسىكى دىارىكرۋادا دىتە بوون، پاستەخۇ زۆر بە تۈندى پۈۋدەكاتە لىدانى بزۈتنەۋە ئىسلامىيەكان! لەگەل ئەۋەشدا كارۋىارەكان بۇ رىكەۋت ۋازلى ئەدەھىترا، بەلكو دىراسەى دەكرا و دادەنرا بۇ خستنى بزۈتنەۋە ئىسلامىيەكان^(۱) و كۈشتنى سەۋك و پىشەۋاكانى، ھەروا گرتنى ھەزارەھا لەلۋەكانى و سزادانىان بەشىۋەيەكى ۋا دىندە، كە باس كىردنى مۈچك بە لەشى مۇقدا دىنپىت..

لىرەدا ((حىكەتەكە!)) لەۋەدا دەردەكەۋىت، كە ەسكەرىيەكان ھەلدەبىزىرن، نەك مەدەنىيەكان، چۈنكە لەگەل ەسكەرتارىدا ھەموو شت، ياسا سەربازىيەكان، داداگى ەسكەرى، تۈندۈتىزى، ئىجرائاتى جەرگىر، بە پىكۈپىكى بۇيان بەپىۋە دەچىت.. بەلام ئەگەر مەدەنى بۈنايە بۇ ئەجامدانى تاۋان ئەۋ جورئەتەيانە ئەدەبوۋ، نە ئەۋ ھىزەيان دەبوۋ بۇ تۆلەسەندەۋە و نە ئەۋ دىندايەتەيان دەبوۋ، نە ئەۋ تۆقاندەيان دەبوۋ.

بەۋ شىۋەيە كۈشتارى مۇسلمانان لە ھەموو ئەۋ ۋلاتانەدا بەردەوام بوو، كە

۱ وەك رىكەختنى پۈدۋاى (المنشيه) بۇ عبدالناصر لىپىنۋاى كۈشتارەكەى ۱۹۵۴-۱۹۵۵ گەلى پۈدۋاى تر.

عهسکه رتاری دهسه لاتی به دهست بوو، ناییت نه وانه هه مووی به پیکه وت بن،
 به لگو به مه به ست و پلان و نه خشه وه بووه. جا ناوچه که توشی سزایه ک بوو
 سزایه کی دپندانه، که له میژوودا ویته ی نه بووه، مه گه ر له دادگا ته فقیشه کانی
 نه نده لوسدا هه بوین، که به ته واره تی ئامانجی له ناویردنی ئیسلام بووه، لیدانه کان
 به دوا ی یه کدا به رده وام بوون.. چهند سالیگ تینه ده په پی - جاری وا ده بوو چهند
 مانگیگ - سه یرت ده کرد کوشتاریکی تر لیږه وه له وی دهستی پی ده کرا، دهنگی
 به ناو جیهاندا بلاو ده بووه وه، له خوشیا سه هیونی و سه لیبی ده که وتنه
 سه ما کردن، له خوشی سه رکه وتنی (کوږه کانیان) له جیبه جی کردنی نه و کاره ی،
 که (دایکی) خوشه ویستیان دابوی به سه ر شانیداندا دهستیان ده هیئا به دهستیانا !
 له نه نجامی نه و په وشه پر نازاره دا دوو بالی جیاواز له پوانگه دا له ناو ریزی
 بزوتنه وه که دا - به لگو دژ به نه ک - دروست بوو، یه که میان بالی لاوان، که نه وه ی
 سه ر یازه کان پی هی له سابوون پقی هه لساند بوون، بریاریاندا بوو که ده بی رده ی نه و
 توندوتیژی به توندوتیژی بدریته وه، به گومانی نه وه ی له کوتاییدا به رگری
 چه کداری کوتایی به توندوتیژی سه ر یازی ده هیئیت، ناچار یان ده کات - یا
 گه وره کان یان ناچار ده کات - بق گوږینی شیوازه کان یان.. نه وه ی تریان بالی
 پیره کان بوو، که لیدانه دوا به دوا ی یه که که شه که تی کرد بوون؛ پیگای سه لامه تی یان
 هه لبارد به و په پی توانا وه بریار یان دا بچنه ناو گه مه ی ((دیموکراتیه که وه)) بق
 نه وه ی پیان نه لئین نه وانه لایه نگری توندوتیژین.. جا هه ردوو باله که بونه هوی
 زیاد کردنی ته م و مژ له ده وری کیشه ی (لا اله الا الله) دا.
 به چاوپوشین له هه موو نه و پاساوانه ی هه ردوو کومه له که ده یانه یئاوه بق
 بی تاوان کردنی پیگا که یان، نیمه لیږه دا باسی نه و ئاسه واران ده که یین، که هه ر له
 سه ره تاوه له نه نجامی په له ی بزوتنه وه که به دی هات، که کومه لئ پیگری تازه ی
 خسته سه ر لیستی پیگره کانی تر، زۆر تر له وه ی یارمه تی ده ر بیټ بق بزوتنه وه که،
 بق نه وه ی به ره و پیشه وه به روات. هه رچه نده له به رچاوی خاوه نه کانیدا واده رکه وت،
 هه نگاوی نیجایی و به که لگ بوون بق بزوتنه وه که و نزیک خه ره وه بوون بق ئامانجه
 داواکرا وه که.

نه گهر و امان دانا په وشی بانگه وازه که نیستا نزیکترین شته له په وشی کومه له
 موسلمانان که ی مه که له گه له هندی جیوازیدا، نه و په نا بردن بڼو توندوتیژی
 خزمه تی بزوتنه وه که ناکات، ته مومړ به ده وریا زږتر ده وروژینی له وهی کیښه که
 روشن بکاته وه و بڼو خه لکی پون بکاته وه. له بیرمان نه چی پوون کړدنه وهی
 حه قیقتی مه سه له ی (لا اله الا الله) ره گزی بنه پرتی هه موو بزوتنه وه که یه، جا چ
 سه باره ت به جه ماوهر بیت یا بنکه که وه که یه که. به پاستی ناکری پیشکه و تنیکی
 پاست به ده ست بیت له سه ر پرتی وهی بانگه وازه که، هه تا نه و کیښه یه به تیروانین و
 ره فتار له هه ستی خه لکدا جیوی خوی نه کاته وه.

کاتی ده چینه ناو جه نگیکی نابره اهر درې ده سه لاتدار و پیش نه وهی کیښه ی
 ((شهرعیه ت)) لای خه لک دیاری بکریت، دوو شت به یه که وه پووده دهن، که
 هه ردوکیان به یه که وه زیان به خشن به بزوتنه وه که:

یه که میان: کیښه که ده گورپست - دواي ماوهر یه که نه گهر ململانیته که که م
 بخایه نیت یا زور - بڼو کیښه ی لیدر و لیدراو، سه رکه و توو و ژیرکه و توو، پاش نه و
 هه موو ململانیته ی له سه ری ده کریت کیښه بنه پرتیه که هه ر له بیر ده چیتنه وه یا
 ده خریته په راویزه وه.

نیمه لیره دا دوو کیښه مان هه یه: یه که میان کی به پاستی شایانی په رسقنه؟
 خوی تاک و ته نها یان چند خویه کی ساخته؟ نه مه ش کیښه یه که له ناوه پوکیدا
 کومه لای کیښه هه لقولوه... دوه میان کیښه ی کی یاسادانه (المشرع): له نایا خوا
 دانه ری یاسایه، یان مرقوف؟ کی بریاردهری به هاکان (قیم)؟ کی به بریاردهری
 پیوانه کانه؟ کی دانه ری به رنامه یه بڼو خه لک؟ نه وانه کومه لای کیښه ی - له و کاته وه
 مرقوف پیی ناو ده ته سه ر نه م زهویه و به رده وام ده بیت هه تا قیامت هه لده سیته -
 شوین ململانیته نیوان نه فامی و نیسلامه، له نیوان نه هلی حق و نه هلی باتله،
 هه ر نه و کیښه یه ش بووه، که له پیناویدا پیغه مبه ره کان نیروان و سروشیان
 له پیناویدا هاتوته خواره وه و به هه شت و دوزخ دانراوه!

دووه میان: نیمه هه لیکی گوره ده په خسینین بڼو پرتیه دژ به نیسلامیه کان،
 هه رچه نه نه وان به خه لک ده لاین درې نیسلام ناوه ستین و شه پی له گه لدا ناکه یین،

به لکو شه پر دڙی نه و نیرها به ده کهین، که نیسلام برپاری له سهر نادات،
 جه ماوه ریش برپوی پی ده کات دوی ماوه یه ک کورت خایه ن بیت، یا دریز خایه ن!
 له وده زیانیکی ته واوله بانگه وازه که ده که ویت، چونکه هه لویستی پاستی نه و
 رژیمان دده پوښیت و له ههستی خه لکدا کیش هه رعیه که مه یینی دوا ده که ویت،
 چونکه نه مه له کیش هه سره که کانه، که له کوتاییدا چاره نویسی جه نگی که ی
 له سهر ده وهستی له نیوان نه فامیی و نیسلامدا.

هه روه ها کاتی ده چینه ناو که مه ی ((دیموکراتیی))، له کیش هه ی (لا اله الا الله)
 زور شتمان له ده ست ده چیت.

یه که م شت که له ده ستان ده چیت، گزینی کیش هه ی سه پاندن (الزام) ه بۆ
 کیش هه ی هه لباردن، که جه ماوه ر نه وه هه لده بزیږیت، خوی پاک و بهر ز
 ده فرمویت: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَىٰ اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ
 يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ﴾ بۆ هیه برپاداریکی ښ و پیاو نیه کاتی خوا و
 پیغه مبه ره که ی حوکیکیان دا، نه وان به ښاره زوی خویان فرمانیکی تر
 هه لبریزن. ﴿الأحزاب: ۳۶﴾

به پاستی مه سه له ی پرستنی خوی تاک و بی ها و به ش، بریتی یه له کیش هه ی (لا
 اله الا الله)، واکا له بیرو باوه ردا خوا به پرستراو دابنریت، هه نه و پرستراوه له
 دروشه کانی پرستندا، هه نه و یشه یاسادانه ر، هه نه و برپاردری به هاکان و
 پیوانه کانه، هه نه و دانهری به رنامه ی ژبانی خه لکه .. نه وه کیش هه ی سه پاندنه نه ک
 موسلمان هه لباردن خوی تیدایی، چونکه دانی به نیسلام داناوه، به لکو نه وه
 کیش هه ی سه پاندنه بۆ هه مو نه وانه ی به زمان وتویانه (لا اله الا الله) هه رچه نده نه و
 که سه له دلدا دوو پوو بیت و رقی له نیسلام بیت، جا نه که ر نه و که سه پستی کرده
 شه ریه ته که ی خوا، نه و که سه به داننانه زمانیه که ی ده گیریت، پاشان به
 هه لکه پاوه له نیسلام دده نریت:

﴿وَيَقُولُونَ ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ يَتَوَلَّىٰ فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مِّنْ
 بَعْدِ ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾ (٤٧) وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ

لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ مُّعْرِضُونَ: ده لئين بپرومان به خوا و به پيغه مبر
 ميئا و ملکه چي فرمانه کانيانين، پاش نه وه کومه ليکيان پشت هه لده کەن، نه وانه
 هه ر بپرودار نين، نه گه ر بانگ بکريت بۆ نه وه ي خوا و پيغه مبر حاکم بيت
 له نيوانياندا، که چي کومه ليک له وان پشت هه لده کەن. ﴿النور: ۴۷-۴۸.

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾: نا سويند به خوا
 بپرودار نابن، هه تا تو نه کەنه داوه ر له کيشه کانيان، پاشان هه ر چي حوکميکت دا
 نه وان هه ست به گري نه کەن له ده رونياندا و خويسان ته تسليم ده کەن به
 ته واوه تي. ﴿النساء: ۶۵.

کاتى ده چينه ناو گه مه ي ديموکراتي يه وه، يه که م شتيک که ده يکه ين، گوپيني
 نه م سه پانده خوايه يه بۆ کيشه يه ک، که پای خه لکی تيئا وه زده گيري، رای
 له سه ر وه رده گيري بۆ په سندرکدي يا په سندرکدي، له گه ل هه ل دان به و
 که سانه ي ده لئين: ئيوه که مينه ن، که مينه ش بۆي دروست نيه پای خوی به سه پيئي
 به سه ر زۆرينه دا، که واته نه وه مه سه له ي پايه نه ک مه سه له ي سه پاندين،
 مه سه له يه که چاوه پروان ده کري نه وه ده نگانه ي له سه ري ريکن، بگاته بريکي
 ديار يکراو هه تا بريار بدات.

به چاوپوشين له وه ي نه فامه کانيان کرديان له جه زائير، کاتى ده نگه کان
 گه يشته راده ي پيويست - نه وه وانه يه که پيويسته هيج که سيک له وانه ي جاري
 په يره ويی نه م پيگايه ده دات، له ده لاله ته که ي بيئاگا نه بيت، - پيويسته کيشه که
 سنوري بۆ دابنريت له سه ر به نه پيکي جياواز.. به راستي شه ريعه تي خوا کردنه
 حاکم سه پانديکي خوايه، په يوه ندي به ژماره ي ده نگه کانه وه نيه، هه لباردي
 خه لکی تيئا نيه، که نايه وه ري ده گرن يا وه ري ناگرن، چونکه نه وان خاوه ني
 نه وه نين وه ري نه گرن و پاشان به موسلمانى بميننه وه!

جياوازي هه يه له نيوان نه وه ي ئيسلام له زه وييدا دامه زريت و - دواي ويستی
 خواي به رز - له سه ر بووني بنکه يه کی بپروداري قه باره ديار يکراو، که ده تواني نه و

سەپاندنە خوايىبە لە واقعيدا بېنئىتە جېبە جىڭردن و لە نىوان ئىسەى خودى سەپاندنەكە جىي سەرنج بى! جىي پاۋەرگرتن بى! جا چ بتوانىن لە واقعيدا بە جىي بگەيەنن، يا نەتوانىن لەبەر لاۋازىمان و بى ھىزى و بى دەسەلاتىمان بەسەر خەلكدا، ھەرۈەك بارى مۇسلمانان لە مەككەدا.. پىۋىستە بانگەۋازەكە بخرىتە پىش چاۋى خەلك لەسەر ئىسە بىنەرەتە: كە ئىسە سەپاندنئىكى خوايىبە، ئىسە كەسەى نەرى بىكات و بەلاۋەى بىي! لە حوكمى خوادا ھەلگە پاۋەى، خەلك ھەموو داۋايان لىكراۋە بە جىي بگەيەنن، بە فەرمانرەۋا و فەرمان بەسەردادراۋە، جا دەستەبەك يان كۆمەللىك ھەبىت، يان نەبىت داۋاي لىكراۋە؛ چونكە لەسەر داۋاي كەس لە ئادەمىزاد نەۋەستاۋە، داۋاي ئىسەى پەرۋەردگارى جىھانيان داۋاي كىردە لە بەندەكانى بەشئىۋەى فەرمانى سەپىندراۋ.

ئىسە واتايە بە تەۋاۋەتى لە ھەستى خەلكدا دەشاررىتەۋە -يا لە كەمىكدا شەخنە كارىگەرەكەى ون دەكات- كاتى دەچىنە ناۋگەمە دىموكراتىيەكەۋە، كە بىرپار دەدات ھىچ شئى ناسەپىندى، مەگەر زۆرىنەى دەنگەكان بىرپارى لەسەر بدەن.

دوۋەم زىيان كە توشمان دەبىت كاتى دەچىنە ناۋگەمەى دىموكراتىيەۋە، خاۋكردنەۋە و تۋاندنەۋەى شەرىعەتە، شەرىعەت لە دىموكراتىدا بۆ ئىسە كەسانەى، كە زۆرىنەى دەنگەكان بە دەست دەھىنن، ئىسە پىۋانەى خوايىبەى؛ بەلكو پىۋانى خوايى -ۋەك لەبەشى پىشۋو باسما كىرد- شەرىعەتى خوا حاكم بىت، ھەر كەس پۈۋەردەگىپى لەۋەى، كە شەرىعەتى خوا حاكم بىت، لە ئايىنى خوادا شەرىعەتى بۆ نىبە. ئەگەر شەرىعەتى ھەموو دەنگەكانى بە دەست ھىنابى نەك زۆرىنەى دەنگەكان، لىرەدا دورپانى توند ھەى لە نىۋان ئىسلام و دىموكراتىدا.

كاتى دەچىنە ناۋگەمەى دىموكراتىيەۋە، دەبى دان بىنئىن بە شەرىعەتى ئىسە كەسەى زۆرىنەى دەنگەكان بە دەست دىنن، ئەگەر شەرىعەتى كار بە شەرىعەتى خوا نەكات، چونكە ئىسە ياساى ئىسە گەمەىيە، كە ناتۋانىن پىچەۋانەى بگەين، ئىسە كاتەش دەكەۋىنە ناۋقەدەغەى عەقىدەى، ئىسە شەرىعەتە بە كارىك، كە خوا دەربارەى فرمىۋەتى كوفەر، ئىسە دانانى ياساى دەستكردى مۇۋە.

هه‌رحیما و تبیت به نه‌ئینی و ناشکرا: ئی‌مه رازی نین جگه له یاسای خوا، ناچار ده‌بین ملکه‌چی یاسای دیموکراتیه‌ت بین، له‌به‌ر ئه‌وه‌ی به‌گه‌مه‌که پازی بووین، به‌لکو زۆرکات داوامان لێ‌ده‌کات که پێمان پێ‌بدری‌ت یاری تێدا بکه‌ین، نا‌په‌زایی ده‌رده‌به‌یین کاتی له‌وه‌قه‌ بێ‌به‌ش ده‌بین.

دوژمنه‌کانمان که‌وتنه‌ ناو گێژلوی دیموکراتی‌مانیان له‌ده‌ست نه‌چوه‌ تا به‌کاری بێنن بۆ ئه‌وه‌ی ناچارمان که‌ن و بمانخه‌نه ته‌نگ‌زوه‌ و زیاتری‌شی بکه‌ن و پێمان بێنن: هه‌لۆ‌یستمان چیه‌ نه‌گه‌ر به‌شداری هه‌لێ‌ژاردنتان کرد و ده‌رنه‌چوون، جگه له‌ئێوه ده‌رچوون نه‌وانه‌ی به‌شهری‌عت حوکم ناکه‌ن؟ ئی‌مه‌ش وتمان -چه‌ند جیتی سه‌رسوپمانه‌- ریزی پای ئوممه‌ت ده‌گرین!! نه‌گه‌ر دووباره‌ لێ‌یان پرسین: نه‌گه‌ر حوکم به‌ده‌ست ئێوه بوو خه‌لک خه‌زی به‌ئێوه نه‌کرد، ده‌نگی به‌جگه له‌ئێوه دا، ئی‌مه‌ش وتمان -چه‌نده جیتی سه‌رسوپمانه‌-: ملکه‌چی بریاری ئوممه‌ت ده‌بین. نه‌دی نه‌گه‌ر بریاری ئوممه‌ت پێ‌چه‌وانه‌ی ئه‌وه‌بوو، که خوا بریاری داوه‌؟!!

چ توانده‌وه‌یه‌که بۆ کێشه‌ی (لا اله الا الله) و کێشه‌ی شه‌ری‌عت له‌وه توندتره‌؟ له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا له‌به‌ر ئه‌وه‌ی چوینه‌ ناو گه‌مه‌که‌وه ده‌رچومان نیه له‌وه‌ی یاساکه‌ی قبول نه‌که‌ین، چونکه ئه‌وه خواستی مه‌نتیقه‌، ئی‌مه‌ کاتی بۆمان هه‌یه یاساکه ره‌ف‌ز بکه‌ین، که له‌بنه‌په‌تدا هاوبه‌شی گه‌مه‌که نه‌که‌ین. ئی‌مه له‌گه‌ڵ خۆمان و له‌گه‌ڵ خه‌لکیدا راست‌بێژین، کاتی پێ‌یان ده‌لێ‌ین: ئی‌مه هاوبه‌شی گه‌مه‌که ناکه‌ین، چونکه یاساکه‌ی پێ‌چه‌وانه‌ی ئه‌وه‌یه خوا دایناوه‌ و به‌نده‌کانی پێ‌وه پابه‌ند کردوه‌.

ئی‌مه کاتی ئه‌وه ده‌لێ‌ین، دوژمنه‌کانمان ده‌ریاره‌مان ده‌لێ‌ین: ئێوه دیموکراسی نین، ئێوه دوژمنی دیموکراسین، ئی‌مه‌ش پێ‌یان ده‌لێ‌ین: به‌ئاره‌زووی خۆتان چی ده‌لێ‌ن بێ‌لێ‌ن، نه‌و رێ‌ی‌مه‌مان قبول نیه، که له‌سه‌ره‌تاوه مافی یاسادانا‌ن ده‌داته ده‌ستی م‌رو‌ف، که پێ‌چه‌وانه‌ی یاسای خوایه، چونکه ئی‌مه نه‌گه‌ر ئه‌وه‌مان قبول کرد موسلمان نین! ئه‌وه‌ی خوا ناردویه‌تی خواره‌وه بۆ سه‌رمان ئیسلامه، نه‌ک دیموکراسی، ئه‌وه‌ی خوا سه‌پاندویه‌تی به‌سه‌رماندا ئیسلامه نه‌ک دیموکراسی. ئه‌وه‌ی خوا له‌پوژی دوا‌یی له‌سه‌ری لێ‌مان ده‌پرسی‌ته‌وه ئیسلامه نه‌ک دیموکراسی.

﴿إِنَّ الدِّينَ عِنْدَ اللَّهِ الْإِسْلَامُ﴾ له لای خوا دین نیسلامه. ﴿آل عمران: ۱۹﴾

﴿وَمَنْ يَبْتَغِ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا فَلَنْ يُقْبَلَ مِنْهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ﴾ هر که س جگه له نیسلام بکاته نایینی خوی، لئی وهرناگیریت و له یوژی دوا پیدا له زیانبارانه. ﴿آل عمران: ۸۵﴾

له نیسلامدا راویژ (شوری) ههیه، بهلام راویژ دیموکراسی نیه، جا راویژ له پیکا راسته کهیدا بۆ پیا ده کردنی دهقه، ههروا نهوی موسلمانان نیجتهادی تیدا ده کهن نه و مه سه له یه که دهقی له سهر نیه، ^(۱) بهلام دیموکراسی ههز له سه رتاوه حوکم کردن ده خاته دهستی مروف، رازی نابیی له سهر نهوی حوکم شایستهی خوی تاک و ته نها و بین هاوبه شه!

ئای! دیموکراسیهتی نهوان و راویژی نیسلام چهند له یه که وه دودن: ﴿أَفَحُكْمَ الْجَهْلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنْ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ نایا حوکمی نه فامیان ده ویت، کئی حوکمه که ی چاکتره له حوکمی خوا بۆ قه ومیک بپروا بهیتن. ﴿المائدة: ۵۰﴾

نه گهر له چونمان بۆ ناو گه مه ی دیموکراسی زیانمان لی نه که وت، جگه له خاو کردنه وه و توانده وهی کیشی (لا اله الا الله) و کیشی شرعیهت، ههز نه وه مان بهس بوو بۆ خۆ نه خستنه مانه ناو گه مه که وه، نه و سووده که مه چیه که ده کړی به دهستی بهیتن له چونمان بۆ ناو په رله مان، که کاتیکیش ناهیلرئ بچینه ناویه وه دهید و پینن.

خوای گه وره ئاره ق و قوماری حه رام کردووه له گه ل نه وه ی - به دهقی قورئان - سویدیان بۆ خه لک تیدا ههیه، که چی حه رامیشی کردووه، وه ک ئایه ته که به پرونی ده ری خستووه، چونکه خراپه که یان له سووده که یان زۆر تره:

۱ سنوری نیجتهاد له فیهقی نیسلامیدا ناسراوه نهویش نه وه نهیه، که حلال حرام نه کات و حه رام حه لال نه کات، له گه ل مه به سه کانی شرعیهت و بهرینه ک پانه چی، بواره که ششی زۆر فراوانه هه موو نه و کارانه ده گریتموه، که له ژبانی نوممه تدا ده بن، بهلام ریکخواوه به ریکخواهه کانی یاسای خودا.

﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْفَعٌ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا﴾: دهریاره‌ی نارهق و قوماړ پرسیارت لږ ده‌که‌ن، پټیان بللئ نه و دوانه خرابیه‌کی ندریان تڼدایه و سود و که‌لکیشیان تڼدایه، به‌لام خرابه‌که‌یان گه‌وره‌تره له که‌لک و سوده‌که‌یان. ﴿البقرة: ۲۱۹﴾.

نه‌وه ریسا (قاعدة) یه‌کی فیهی‌یه، که به‌هویه‌وه له‌و شتانه‌دا ریتمایي ده‌کړئین، که ده‌قیکیان له‌سره نه‌بیټ. کیشی‌په‌رله‌مان و چونه‌ناوی ده‌قی له‌سره‌نیه، به‌لام باش وردیوونه‌وه له‌کیشه‌که ده‌مانگه‌یه‌نیته نه‌وه‌ی که تواندنه‌وه‌ی کیشی‌ی (لا اله الا الله) و پیوستیه‌کانی و تواندنه‌وه‌ی کیشی‌ی شهرعیته، کاریگه‌ری پیچه‌وانه‌ی ده‌بی بؤ سره بانگه‌وازه‌که؛ چونکه هوشیاری جه‌ماوهر له‌م دوو کیشه‌سره‌کیه‌ی بانگه‌واز په‌رش و بلاو ده‌کات، که نه‌وانیش بریتین له: حوکم کردن به شهرعیته‌ی خوا سه‌پاندنیکي خوابیه و پای خه‌لکی تڼدا وه‌رناگیریت، سه‌رچاوه‌ی سه‌پاندنه‌که تڼیدا نه‌وه‌نیه، که ژوینه‌ی خه‌لک پی‌ی رازی بن، یان رازی نه‌بن، به‌لکو سه‌رچاوه‌ی سه‌پاندنه‌که تڼیدا نه‌وه‌یه، که نیمه‌موسلمانین، یا تنها‌گوتمان نیمه‌موسلمانین.. به‌پاستی شهرعیته له‌نایینی خوادا په‌یوه‌ندی نیه به‌ژماره‌ی نه‌و ده‌نگانه‌وه فلان و فلان به‌ده‌ستی ده‌هیتن، به‌لکو ژماره‌ی ده‌نگه‌کان به‌ستراون به‌که‌سیټی نه‌و حاکمه‌ی، که نوممه‌ت هه‌لی ده‌بژیرئ بؤ جیبه‌جئ کردنی شهرعیته‌ی خوا، نه‌ک به‌جوړی نه‌و حوکمه‌ی حاکمه‌که ده‌یکات، که که‌س مافی هه‌لېژاردنی نیه، جا حاکم بن یا ژیرده‌سته‌کان بن، دوا‌ی فهرمانی خوا‌ی سه‌پینه‌ر به‌جیبه‌جئ کردنی شهرعیته، حوکمی خواش ناشکرایه بؤ نه‌و که‌سه‌ی، که پشت ده‌کاته شهرعیته‌ی خوا، که بی‌پرواییه: ﴿فَلَا وَرَيْكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ﴾: نا سویند به‌خوا به‌پروادار ناین، هه‌تا تو نه‌که‌نه داوهری خویان. ﴿النساء: ۶۵﴾. ﴿وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ﴾: نه‌وانه‌ش به‌پروادار نین. ﴿النور: ۴۷﴾.

* * *

نه‌مانه کیشی‌ی سه‌ره‌کېن له کیشه‌کانی بانگه‌واز، نه‌گه‌ر جه‌ماوهر باش له‌م کیشانه‌تی نه‌گات و به‌پروای پټیان نه‌بیټ به‌پروایه‌کی چه‌سپاو، نه‌وا بنکه

جه ماوه ريه پاسته كه نايه ته دي، نه و بنكه يه ي كه حوكمي ئيسلامي له سهر داده مه زري، كه نه فامي جيهانيي هم مو له بوسه دان بو پيشگري كردن له به دي هاتني نه و حوكمه له زه ويذا.

ده بئ بړوايه كي هوشيار و روچو وه بيټ، بهرگه ي نه و هم مو فشاره جيهانيه بگريټ و بهرام بهري بوه ستيت. هرچي تارمايي كه به ده وري نه و كيڅاښانه دا دروست بگه ين له پاستيدا ده بيټه بهر به ست له بهر دهم بانگه وازه كه دا، با و ايش بزانين نه وه پيگاكه نزيك ده كاته وه.

* * *

نه وانه كورته يه كي خيږ ابوو ده رياره ي نه و هويانه ي بونه هوي په له كردني بزوتنه وه هاوچه رخه كه له بزوتنه وه كه يدا، هروا نه و نه نجامانه ي، كه له په له كردنه هاتو ته كايه وه، كه ده بئ بيټه هوي چاو خشانده وه مان به كار ه كانماندا و ه ولى پاستو كړنه وه يان بده ين.

* * *

له به شه كاني داهاتوودا باسي په روه رده ي پټويست ده كه ين، جا بو بنكه پته وه كه بيټ، كه هه لگري كيڅه كاني بانگه وازه كه يه، يا بو نه و بنكه ي جه ماوه ريه ي، كه ده بئ پټك بيټ بو نه و هوي بزوتنه وه كه له پوداوي سه رزه ويذا بيټه نه نجامدان، هروا به يارمته ي خوا بگاته نامانجه كاني. له باسه كه ماندا هه نگاهه كاني به رنامه ي پيغه مبه ر له بانگه وازدا ده كه ينه پټنمايي خومان، نه و به رنامه يه ي، كه خالي سهره تا تييدا، دامه زړاندني بنه كه يه كي پته وه كه بينا كه هه لده گري.

بنگمیت و دکر

پتویست به رونکردنه وه ناکات، که هه موو پیغه مبه رتک نه وه ناویشانی په یامه که یه تی، نه و نمونه شه که پتویسته له سه ر شوینکه و توانی شوینی بکه ون، به پتی توانایان، قسه و کرده وه کانی له خویان بیته دی، هه روا جیبه جی کردنی نه و فرمانانه ی پتیا ن ددها، هه روا نه وانه ش که قه ده غه ی کردون: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَّسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ هه رکه سیگمان به پیغه مبه ری نار دوه، بۆ نه وه بوه که به خه لک رابه گیتین، به نیزنی خوا ده بین فرمانی قبول که ن. ﴿النساء: ۶۴﴾

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ پیغه مبه ر هه رچی بۆ هیتیا ون وه ری بگرن و هه رچی لی قه ده غه کردون وازی لی بهیتن. ﴿الحشر: ۷﴾

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ﴾ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا: بئى سو پیغه مبه ری خودا سه ره شقی چاکه بۆ نیه و بۆ هه رکه سی، که به خودا و پوژی سه لا هیواداره و هه ر له خه ریکی یادی خوا به. ﴿الأحزاب: ۲۱﴾

پیغه مبه ری خوا ﷺ هه رمویه تی: ((... فَإِذَا نَهَاكُم عَنْ شَيْءٍ فَاجْتَنِبُوهُ، وَإِذَا أَمَرُكُم بِأَمْرٍ فَأْتُوا مِنْهُ مَا اسْتَطَعْتُمْ: نه گه ر شتیتکم لی قه ده غه کردن لیی دووریکه ونه وه، نه گه ر فرمانم پیدان به فرمانتیک چه ند له توانانا بوو بیکه ن.))^(۱)

دوباره پتویست به رونکردنه وه ناکات، که په یامه کوتاییه که ی خوا، په یامیکی تاک بوو له نیا ون هه موو په یامه کاند؛ چونکه نه و په یامه نایینی پی ته واو بوو،

به ره و پوی هه موو مرقایه تی کراوه، نه ک ته نها بۆ نه ته وه یه کی دیاریکراو وه ک
 په یامه کانی پېشو، هه روا له بهر نه وهی نیراوه ته خواره وه، که حوکمی پې بکریت
 وه هه موو ژبانی خه لکی بگریته وه له هه موو لایه نیکه وه و بهرنامه ی ته واوی
 مرقایه تی نه خشه بکیشیت له کاتی هاتنی پیتغه مبه ره وه ﴿هه تا نه و کاته ی زه وی
 به میراتی بۆ خوا ده مینیتته وه؛

﴿الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
 الْإِسْلَامَ دِينًا﴾ و له مپوه دینه که تانم ته واوکرد و به بی کورتی و که مایه سی
 چاکم ده رباره ی ئیوه کرد؛ ئیسلامیشم بۆ دینی ئیوه هه لبارد. ﴿المائدة: ۳﴾ ﴿قُلْ
 يَأَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جَمِيعًا﴾ بلای نه ی خه لکینه من نیراوی
 خوام بۆ هه موتان. ﴿الأعراف: ۱۵۸﴾ ﴿وَأَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا
 لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيْمِنًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنْزَلَ
 اللَّهُ﴾ نه م قورئانه مان به خه لات بۆ تو ناردوته خواره وه، که هه رچی تییدا به
 راسته؛ به کتیبه به رینه کان بپوای هه یه و چاودیرانه. ئیر تو به پې نه وهی خوا
 هه ناردویه ته خواره وه، به کاروباریان رابگه. ﴿المائدة: ۴۸﴾

نه مانه هه مووی له ته قدیری خوادابوون و گونجاو بوون بۆ کوتایی هینان به
 په یام و ناردنی دوا پیتغه مبه ره ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ
 وَلَكِن رَّسُولَ اللَّهِ وَخَاتَمَ النَّبِيِّينَ﴾ محمد بابی هیج پیاویک له پیاوانی ئیوه
 نیه، به لام راسپارده ی خوایه و ناخری پیتغه مبه رانه. ﴿الأحزاب: ۴۰﴾

پیتغه مبه ره ﴿فرمویه تی: ((لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾ دوی من پیتغه مبه ری تر نیه و
 نایه ت.))^(۱)

له گه ل کوتایی هینان به په یام ناردن، شتیکی گونجاو بوو که په یامه
 کوتاییه که هه موو نه وانه بگریته وه، که خه لک پئویستیان پئی هه بوو له و کاته ی

تبیدا هاته خواره وه، له پاش نه و کاته و هه تا پڅی دواپی به شیوه یه ک که هیچ نه وه یه کیان گومرا نابن نه گره دهستی پیوه بگرن، بۆ جییه جی کردنی کاروباریان، پیوستیان به شتی تر نابیت. ^(۱)

پیغه مبر ﷺ فرمویه تی: ((تَرَكْتُ فِیْكُمْ مَا اِنْ تَمَسَّكْتُمْ بِهِ لَنْ تَضِلُّوا اَبَدًا؛ كِتَابُ اللَّهِ وَسُنَّتِي: شَتِیْكُمْ بۆ به جی هیشتوون، نه گره دهستی پیوه بگرن گومرا نابن، کتیبه که ی خوا و سوننه ته که ی من.)) ^(۲)

سروشتی بوو - په یامه کۆتاییه که له سر نه و شیوه یه بیت - که پیغه مبر ﷺ کۆتایی ﷺ گه وره ترین نیژراو بیت له ناو نیژراوه کاند، گه وره ترین پیاوه که زه وی هه لی گرت بیت... له راستی دوور نا که وینه وه، نه گره وتمان: به پاستی نه و پیاوانه ی پیغه مبر ﷺ په روهرده ی کردن؛ گه وره ترین پیاوانی میژوو بوون - دوا ی پیغه مبره به پیزه کان، صلوات الله علیهم -.

به شیوه یه کی گشتی ده توانین بلین: نه و به ها و ریپیرانه ی، که به رنامه ی په روهرده له خوی ده گری و به کار ده هیتر، کاریگه ریه کی گه وره ی هیه له سر نه وانه ی له سهری په روهرده ده بن، جا به پتی گه وره یی نه و به ها و ریپیرانه، ده بی ناستی په روهرده بوه کان له سیفته په سند و ناکاره به رزه کان بیت... هه روا له پویه کی تره وه ده لنین: په روهردیار (مربی) کاریگه ریه کی گه وره ی هیه به سر نه وانه ی په روهرده ی لی وهرده گرن، هه روا به پتی گه وره یی په روهردیار په روهرده وهرگران ناستیان به رزتر ده بی.

له پوی سییه مه وه ده لنین: به پاستی نه و ناماده ییبه سروشتیه ی له په روهرده که ره وه ده رده چیت، کاریگه ریه کی گه وره ی هیه بۆ به رزکردنه ی ناستی نه وانه ی نه و هیان به رده که ویت، به پتی سه لامه تی و دوری فیتره ت له نه خۆشیه کان... نه گره نه م سنی ره گه زه مان وهرگرت، ده توانین بیژکه یه ک پیک

۱ له ژبانی خه لکدا به رده وام کاروباری تازه به دی دیت، نه وانه ش له عیلمی خوا دا نادیار نه بوون، نه وکاته ی په یامه که ی ده نارد، به لام هه مو نه وانه ی خستو ته ناو شه ریعه ته که یوه که تازه دادین و، شه رعناسان و زانا (اصول) ناسه کان نه و کارانه یان جیا کردو ته وه به ته وای و پونیان کردو ته وه، هه رکه س ده ی ویت با سه یری کتیبه کانیا ن بکات.

۲ أخرجه الشیخان.

بهیٚن، که نه و بنه رته تانه ی بنکه پته وه که ی له سر دامه زراوه، نه و بنکه پته وه ی که پیغه مبر ۛ دروستی کردبوو، هه روا ده رباره ی جوړی نه و بنکه یه ی، که پوی میژووی وهرچه رخاند.

ریبیره کان نه و هیان به سه، که شوینی ده رچونیان و بناغی ی به که میان به کخوابه رستی بیت، نه ویش (لا اله الا الله) یه، به کخوابه رستیش نه م نه ته وه یه ی دروست کرد، چاکترین نه ته وه که بۆ خه لك هاتبیت؛ خستیه سر زهوی:

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ نیه چاکترین کۆمه لن له ناو مه رد می دنیا دا سه رو هه لدا؛ فه رمان به چاکه ده که ن و ری له نا په وا ده به ستن. باوه ریشتان به خوا هه یه ﴿آل عمران: ۱۱۰﴾

به لام نه و چاکیتی یه ی که له به کخوابه رستی دروست ده بیت، نه له که سیک نه له شتیک خۆده نوینی، هه ر وه که له و بنکه یه دا خۆی نواند، که پیغه مبر ۛ به چاودیری خۆی په روه ردی کردبون له قوناغی په روه ردی مه که ده، پاشان له مه دینه دا.

به کخوابه رستی - به شیوه راسته که ی که لای خواوه هاتۆته خواره وه و دلی پیغه مبر ۛ وهریگرتووه و هاوه له کانی له سر په روه ردی کردووه - که وره ترین راستیه له م بونه وهره دا، که وره ترین شته له حه قیقه ته ی نه و بونه دا له کارکردنه سه ر بیکه یتانی بونه وهر و بنیاتنانی ده رونه کان: ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ غه یره ز خوا هیچ شت بۆ په رستن ناشی؛ هه ر زیندوه و به سه ر هه مو شت راده گا. ﴿آل عمران: ۲﴾

بونه وهر به سه روشت خوابه رسته، مروفیش به سه روشت خوابه رسته، به لام ئاسمانه کان و زهوی به خوشیه وه هاتون خۆیان ته سلیمی خوا کردووه، ماوه ته وه مروف هه ندیکیان ملکه چ ده بن و هه ندیکیان خۆی به زل ده زانی و خۆی دوور ده خاته وه:

﴿ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ اقْبِيَا

طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ: پاشان پوی نا له به رزایی، که نهوسا هر تاریکان بو. بهوان و به زه مینی گوت: خوشی یا ناخوشی، ده بی بیته بهر فرمانم. گوتیان: وا به خوشی هاتین. ﴿فصلت: ۱۱﴾

﴿أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبَالُ وَالشَّجَرُ وَالدَّوَابُّ وَكَثِيرٌ مِّنَ النَّاسِ وَكَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ﴾ تو نابینی نهو که سانه ی وا له ناو ناسمانه کان و نهوانی له زه میندان و خور و هیف و نه سئیره کان و کوسار و دره ختان و جانده و زور له مردم سوژده هر بق خوا ده بن؟ زوریکش نازاریان بق بریار دراوه... ﴿الحج: ۱۸﴾

بنه پرت له سروشتی خه لکدا به کخوابه رستی به؛ ﴿فَأَقِمْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ اللَّهِ ذَلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ تو هر پولم دینه بکه و هر به ره و هه ق هه نگاو بنی؛ دینیکی بنه پرتی به و له سروشتا خوا نه و خه لکه ی هر بق خوابه رستی و هدی هیناوه. کاری خوداش گورانی به سه ردا نایه. دینی پته و و پایه دار هر نه مه به، به لام زوربه ی ناپورده ی مردم نه زانن. ﴿الروم: ۳۰﴾

﴿وَإِذْ أَخَذَ رَبُّكَ مِن بَنِي آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ عَلَى أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتُ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا: نهوساش که پهروه ردگاری تو له پشتی نهوه ی نادهم بنه چه کی به ره هم هینا، له سه ر خویان شایه تی هر به خویان دا. گوتی: من پهروه ردگارتان نیم؟ گوتیان: به لئی، نیمه له وه ناگادارین. ﴿الأعراف: ۱۷۲﴾

پیغمبر ﷺ فرمویه تی: ((كُلُّ مَوْلُودٍ يُولَدُ عَلَى الْفِطْرَةِ: هرچی مندالتیک له دایک ده بیته له سه ر سروشتی خواناسی به.))^(۱)

هروه‌ها فرمویه‌تی: خوی گوره فرمویه‌تی: ((إِنِّي خَلَقْتُ عِبَادِي خُنَفَاءَ كُلُّهُمْ: مِنْ هُمُو بَهَنده‌کانم به یه‌کخواپه‌رستی وه‌دی‌هیناوه.))^(۱)
 به‌لام خوا به‌فه‌زل و‌که‌ره‌می خوی نه‌یویستوه له‌سه‌ریه‌کخواپه‌رستی نۆر له
 مروف بکات، وه‌ک چۆن بونه‌وه‌ره‌کانی تری به‌نۆر ملکه‌چ کردوه، به‌لکو ریزی
 مروفی گرتوه وه‌زلی داوه‌تی: ﴿وَلَقَدْ كَرَّمْنَا بَنِي آدَمَ وَحَمَلْنَاهُمْ فِي الْبَرِّ
 وَالْبَحْرِ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَى كَثِيرٍ مِمَّنْ خَلَقْنَا
 تَفْضِيلًا: نَیْمه ریزمان له‌توره‌می ئاده‌م گرت و له‌وشکانی و له‌زه‌ریادا هه‌لمان
 گرتن: رۆزی پاکزمان پیداون: له‌چاو نۆر له‌کرده‌ی خۆمان نۆر پتر قه‌درمان
 گرتون.﴾ الإسراء: ۷۰.

له‌نیشانه‌کانی نه‌و ریزگرتنه‌ ئازادی هه‌لبژاردنه: ﴿وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ﴿۱﴾
 فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ﴿۲﴾ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا ﴿۳﴾ وَقَدْ خَابَ مَنْ
 دَسَّاهَا: به‌گیانی مۆ سوینده به‌وه‌ش که ریکی خستوه، نه‌وسا هه‌موو تاوانباری
 و پارێزکاری ده‌ویژدانی گه‌یاندوه. دیاره هه‌رکی گیانی خاویڤ راکرتوه، رزگار
 بوه. هه‌رکه‌سیکیش ده‌گوناهیه‌وه پێچاوه، دۆراندویه. ﴿الشمس: ۷-۱۰.
 له‌گه‌ل نه‌وه‌ی نه‌و ئازادی به‌ریزکی خاوییه، خوا داویتی به‌مروف، به‌پاستی
 هه‌ندێ که‌س به‌ئاوه‌زوو ئازادیه‌که‌ی له‌سه‌رپێچی کردنی خوادا به‌کارده‌هینی و لوت
 به‌رز ده‌کاته‌وه و پشت ده‌کاته‌په‌رستنی، له‌جیاتی نه‌وه‌ی پێی پاست هه‌لبژیریت و
 پاست و رێک بیت. به‌وشیوه‌یه له‌ناو خه‌لکدا به‌وادار و بی‌به‌وا ده‌بیت: ﴿هُوَ الَّذِي
 خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ: خوا دروستی کردون، جا بی‌به‌وا‌یشتان
 تیدایه و به‌واداریش.﴾ التغابن: ۲.

به‌لام نه‌وانه‌ی به‌وا‌یان هیناوه نه‌وانه‌ن، که له‌سه‌ر سروشتی ساغ به‌رده‌وام
 بۆ‌یشتون به‌پێی پاستی به‌وا‌یان و چه‌قیوی و هینی به‌وا‌یان، په‌لیان به‌رز ده‌بیت له‌

په یژه‌ی خواناساندا بڼ به جی‌گه یاندنی مه به سستی‌کی گه وره، که خوا له پیناویدا دروستی کردون: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ من هر بڼ نه وه جندوکه و مړوم دروستکرد، تا بعمپه رستن. ﴿الذاریات: ۵۶﴾.

ته و حید چی له دهرن دهکات؟

نایا پارچه ناسنیکت نه بینووه کاتئ ته زویه کی کاره بایی پيدا تیږه په ده کریت یا موگناتیسټی‌کی به سهردا ده بریت... چی له ناویا پووده دات؟ وهک زانستی فیزیا ده لیت: گه ردیله کانی له سهر ریزیکي دیاریکراو ریز ده بڼه وه، هیزیکي موگناتیسټی تیدا دروست ده بیټ، که له وه پیش تیدا نه بووه و ده بی به وزه یه کی بزوینه ر که له وه پیش بی جوله بووه نه ده بزوا و هیچی نه ده بزواند...

نه وزه یه له کیانی خویدا له کوئ بووه؟ له وه پیش پرش و بلاو بوو، دهرنه ده کهوت و کاری نه ده کرد، بونیکی واقعی بینراوی نه بوو... نیستا له سهر شیوازیکی دیاریکراو کوږ بڼه وه، جا وزه که دهر کهوت و کاری کرد، له جیهانی واقعی شدا شوینه واریکی بینراوی بڼ بوو...

نه وه ی له وه ده چیت نه وه یه، که له دهرنی مړوقدا پووده دات، کاتئ خوشی نیسلام تیکه لی ده بیټ، کاتئ یه کخوا په رستی فیږ ده بیټ، کاتئ پروا به (لا اله الا الله) دین... دهرن له پرش و بلاویه که ی کوږ ده بیټ و یهک ناراسته ده بیټ.

به لام، با نه ختی بوه ستین بپرسین: پرش و بلاوی له دهرنه کاند چ دروست دهکات؟ یان دهرن به سروشتی خوی وایه؟ یان کاتئ بی چاودیری و بایه خ پیدان و بی ناراسته کردن؛ به و شیوه ی لیدیت؟ کاتئ مړوق ه لنه سیت به ((ته زکیه)) ی پیویست به رامبه ر نه فسی خوی: ﴿قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّاهَا﴾ ۱۰ وَقَدْ خَابَ مَنْ

دَسَّاهَا ﴿الشمس: ۹-۱۰﴾.

پرش و بلاوی دهرن به شوینکه و تنی چ هند خواپه ک پووده دات، هره وه به فشاری ناره زووه کان... هروا به دیاری نه کردنی نامانجیکی دیاریکراو له ژياندا پووده دات... نه وه - به لایه نی که مه وه - سئ هوی سهره کین پرش و بلاوی له

دەروندا دروست دەكەن، جا بپوا دیت لای دەبات، جا دەرون كۆدەبیتەو لە
پەرش و بڵاوی و لەناوچونی، بەوێش دەبیتە وزەیکەکی نۆز و دەبزۆیت و
دەبزۆیت...

بەلام مۆفی نەفامی عەرەبی، چەندەها خۆی دەپەرست، کە هەندیکیان دیار
و ئاشکرا بوون وەك بتهکان، هەندیکیشیان شاراوەبوون وەك مۆز و عورفی
باوباپیران...

بەلام بتهکان، دوان لەسەریان بەلێشاو، هەتا یەكەم جار لە سەر دەمی
نەفامیتی عەرەبیدا مۆف وایدەزانی ئەو بتهکانە تەنها خوان دەبێ پەرستری، بەلام
ئەوێ دیکەتی لێ دەدەری دەردەكەوێت، کە ئەوانە بەتەنها لەجیاتى خوا
نەدەپەرستان، بپوانە مۆنەر (درید بن الصمه)، کە دەلێ:

وَهَلْ أَنَا إِلَّا مِنْ غَزِيَّةٍ إِنَّ غَوْتَ غَوِيَ وَإِنْ تَرَشْتَ غَزِيَّةَ أَرَشَدَ

ئەدێ پەرستنی شوێنكەوتن چییە، ئەگەر ئەو نەبێ؟ عەرەبی نەفامی
دەیزانی مۆزەكەى گومپان ئنجا هەر شویتى دەكەوت، چونكە لە هەستیا
پەروردگاری پەرستراو هەیه، کە دروست نیە بەپێچەوانەى بچوڵیتەو نە لەپێی
پاست نە لە گومپاییدا!

هەرەها داب و نەریتی باوباپیران پەروردگاریکی تەربوولەجیاتى خوا
دەپەرسترا: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا
عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا أُولَئِكَ كَانُوا لَئِبْءَؤُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ:

ئەگەر بەوانە دەبێژن: هەر بەشوین ئەوێدا بپۆن کە لەخواوە ناردراو، ئێژن:
نەخێر، ئێمە ئەو کارە دەكەین کە باپ و باپیرەكانمان پەرچاویان كرد. جا با
بابوباپیریشیان هیچیان لەهیچ نەزانیبی و پاستەپیشیان هەر نەدیبی! ﴿البقرة: ١٧٠.

داب و نەریتی باوباپیرەكان بوو، کە ئەبوئالبی و الیگورد نەچیتە ناو ئیسلامەو
-لەسەر ئەو هەموو خۆشەویستیی هەیبوو بۆ برازاكەى ﷺ، لەسەر ئەو هەموو
هۆگری و چاودێری كردنەى و پاراستنی لەبێبڕواكانى قورپەیش- بۆ ئەوێ پێی
نەوتریت ئەبوئالبی پێچەوانەى داب و نەریتی باوباپیرانى جولاوئەو! جا چ
بەندایەتىیەك لەو بەندایەتییە زیاتر هەیه؟

به لام مرقفی نه قامی سه رده می نیستا چنده ها خوا ده پرستی، که به ژماره
 زوترن و شاروهرن له خواکانی سه رده می نه قامی عه رب: (به رژه وهندی
 نه ته وایه تی) له جیگه ی هژایه تی عه ره بی کونه، که گه وره تر و مه ترسیدارتر و
 زیاتر دهستی به سه ر دهرونی شوینکه وتوه کانیدا گرتوه .. (رای گشتی جیهانی)
 له جیگه ی داب ونه ریتی باوو باپیرانه، که گه وره تر و مه ترسیدارتره و زوتر
 کاریگه رتره بۆ سه ر (بئ ده سه لاتان) به تاییه تی له هه موو زه ویدا، له گه ل نه وه ی
 نه وه دروستکراویکی سه ر دهستی نه وشه یتانانه یه، که حوکی زه وی ده کن، جا
 له پشت په رده وه بیست یان بئ په رده .. (پیشکه وتن) خواجه که .. (زانست)
 خواجه که .. (عیلمانیه ت) خواجه که .. (به ره مه یتان) خواجه که .. (نازادی که سایه تی)
 خواجه که.

بیجکه له ناره زوه کان!

که له کۆن و نویدا خوای په رستراون له جیاتی خوا.. نه وانه خواجه کن
 به نده کانیان له ناو ده بن و به ره و له ناو چوونیان ده بن.

نه و ناره زوانه له باری سروشتی خۆیدا له قولایی فیه ره ته وه، خۆراکیکی
 پیویسته بۆ دهرونی مرقفایه تی، بۆ نه وه ی هه لسیته به کاروباری سروشتی خۆی
 له ناوه دان کردنه وی زه ویدا، که به شیکه له ئهرکی جینشینی، که خوا مرقفی بۆ
 دروست کردوه:

﴿وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ إِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً ۚ نَسُوۡا کَتٰۤی
 په ره ردگاری تو به فریشتانی پاگه یاند، من ده مه وی بریکاریک له سه ر زه مین
 دیاری بگه م.﴾ البقرة: ۲۰.

﴿هُوَ اَشْأَکُمْ مِّنَ الْاَرْضِ وَاسْتَغْمَرَ کُمْ فِیْهَا: نَسُوۡا کَتٰۤی
 وه دی هینان و ویستی ناوه دانی بکن.﴾ هود: ۶۱.

﴿زَیِّنَ لِلنَّاسِ حُبَّ الشَّهَوٰتِ مِنَ النِّسَآءِ وَالْبَنِیْنَ وَالْقَنَاطِیْرِ
 الْمَقْنَطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَبْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْاَنْعَمِ وَالْحَرِثِ
 ذٰلِكَ مَتَعُ الْحَیْوةِ الدُّنْیَا ۗ وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ: ناره زوی ژنان و

کۆپى زۆر پەيداکردن و دەسکەوتنى كۆماي زلى زيو و زىيان و پەوئەسىپى بە درۆشم و ولسات و زەوى كىلانى، بۆ مەردم رازاۋەتەۋە و لە ژيانى دىنياهەدا مایەى خوشپىن، بەلام وەختى دىنەۋە بەردەستى خودا، پىدەزانن كە زۆر لەۋە باشتر ھەيە.. ﴿آل عمران: ۱۴﴾.

ئەۋ ئارەزواتە ۋەك چۆن خۆراكىكى بەسودە، بەلام كاتى سنور تىدەپەرىنى دەبىتتە زەھرىكى كوشندە، ئەۋەش ھەروەك خواردەمەنى جەستەيى وايە.. جا لاشە - بۆ ئەۋەى بەكارى سروشتى خۆى ھەلسىت - پىۋىستى بە بېرىك لە پىرۆتىنات و نىشاستە و خۆى و فىتامىناتە، بەلام ئەگەر لە بىرى گونجاۋى ھەركاميان لە سنورت تىپەپاند، خەوش لە كارەكانى لاشە پوودەدات، ئىتر ئەۋ كاتە نابىتتە خۆراكىكى راست و دروست، واى لى دىت تواناى كاركردىنى سروشتى خۆى نەبىت، كە پىۋىستە لەسەرى بىكات، جا نەخۆشى دەست پىدەكات.. دەرونش ھەر بەۋ شىۋەيە، پىۋىستى بەۋ ئارەزوانە، يا ئەۋ (پالئەرانە) ھەيە، بۆ ئەۋەى بە بزوانى سروشتى خۆى بىزۆيت، كە پىۋىستە لەسەرى لەژيانى دونيا پىۋى ھەلسى، بەلام ئەگەر شوپىن فرىودەرەكانى ئەۋ ئارەزوانە بکەۋىت - چونكە ئەۋ ئارەزوانە لەخۆياندا خۆش و رازاۋەن مەۋف بە زۆرى فرىودەدەن - بەپاستى سىستەمەكەى تىك دەچىت و خراپ دەبىت، تواناى ھەلسان بەكارى سروشتى خۆى نامىنى، ھەرچەندە ھەلسىت بە چەند چالاكىەكى لاپى، ۋەك چۆن خانەيەكى ساغ تىك دەچىت كاتى توشى شىرپەنجە دەبىت.. چالاك دەبىت، بەلام چالاكىەكى دەبىتتە ھۆى لەناوچون.

خالى (تاقىكرەنەۋە) لىرەدايە، كە مەۋف لە ژيانىدا توشى دەبىت، كە ئامانچىكە لە ئامانجەكانى ۋەدى ھىنانى خەك:

﴿إِنَّا خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ نُطْفَةٍ أَمْشَاجٍ نَبْتَلِيهِ فَجَعَلْنَاهُ سَمِيعًا بَصِيرًا﴾ ئىمە مەۋفمان لە تىۋكىكى ئاۋىتتە ۋەدى ھىتا تا تاقىكەينەۋە؛ گوى و سۆماى دىتىنىشمان پىدا. ﴿الإنسان: ۲﴾.

﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لَّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا﴾

هرچی له م سهرزه مینه به نئمه کردن به زه نهری تا بیان نه زموین کامه یان کارچا کترده بن. ﴿الکھف: ۷﴾

بابه تی تا قیکردنه وه نه و پئگایه به، که مرقوف خوشیه کانئ زه وی لییه وه به ده ست دینئ... نایا نه م مرقفه له سنوری بن وه بییدا پاده وه ستنئ، که خوا بوی داناوه - نه و خوابه ی خوی له تیف و خه بیر، که ده زانئ کئی دروست کردوه و ده زانئ چی چاکی ده کات و چی بۆ چاکه - یان زیاده وه ی ده کات و سنوره که ی تییه پ ده کات، جا نه و خوشی یانه ی سهرزه وی ده کاته زه هرئکی کوشنده، که زیانبه خش ده بیئ زۆرتر له وه ی سودبه خش بیئت، یا زیانی ده بیئت و سود نابخشیت؟

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ﴾ ناخو که سئ وه دی هیتابئ، چون نازانئ؟ وردیله بین و ناگادار، هر خویه ئی. ﴿الملک﴾

﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا﴾ نه مانه سنوری خودا، له سنوری خوا دهرمه چن. ﴿البقرة: ۲۲۹﴾

﴿تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَقْرُبُوهَا﴾ نه مانه سنوری خودا نه چن تخونیان بکه ون. ﴿البقرة: ۱۸۷﴾

مرؤفی نه قامی عه ره ب، نوقمی ئاره زه کان بوویوو، نه وه نده ی لی به کارده هیتا، که باری کۆمه لایه تی و باری ئابوری پئی پییده دا، خراپه ی له و کاره ی دا به دی نه ده کرد، به لکو به شانازی و ریژی ده زانئ! به ئاره زوی تییکچوی ده یپازانده وه. (طرفة بن العبد) ده ئی:

ولولا ثلاث هن من عيشة الفتى	و جدك لم أحفل متى قام عودي
فمنهن سبقي العاذلات بشرية	كُفِيت متى ما تُعل بالماء تزيد
و كرى إذا نادى المضاف محبباً	كسید الغضا - نيهته - المتورد
وتقصير يوم الدجن، والدجن معجب	بیهكنه تحت الطرف المعد

باسی مه ی و ئافره ت و جهنگ ده کات، دوا ی نه وه ی نه م دیره ی خواره وه ی

پیش نه و گوتوه:

ألا أيهذا اللاتمي أخضر الوغى وأن أشهد اللذات هل أنت مغلدى؟

له بر نه وهى مانه وهى هميشه بى مه حاله له واقيعى ژيانى دونيادا- (مه نتيق)
له جاهيليه تدا، ده بى مروف چند ده توانى ناره زوى تير بکات، چونکه تاکه مهله،
نه گهر له ده ست چوو ناگه پيته وه، به لام مروفى نه قامى سه رده م، ناره زووه کان له
ژيانيدا نه و بنه رته يه، که مروف له پيناويدا ده ژى، نه گهر يش کاربکات و به رهم
به ينى له پيناوى به ده سته ينانى هويه ک، که بواری زوى بى پيدا بکات له و
ناره زوانه ي ده ستي بکه ويث! جا له وه دا يه کسانن که سانیک ناره زوه که يان
ده سلات بيت و هولى به ده سته ينانى بده ن، يان نه و که سه ي ناره زوه که ي له
مال و مولک بيت و کاربکات بى پيدا کردنى، يان که سانیک ناره زويان جنس و
وهرگرتنى خوشى بيت، نه و ناره زوه ي نه قامى سه رده م کردويه تى به شتيكى
به نرخ بى گهر وه و بچوک و ژير و شيت و ژن و پياو وه ک يه!

به لام له نه قاميدا نامانج نيه دورتر بيت له ژيانى دونيا و له وانه ي تيديايه له
خوشى و ناره زوه کان: ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا
وَمَا يُمِلُّكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ﴾ ده يانوت: له ژيانى دونيا به ولاره نيه، ده مرين و ده ژين
ته و او بويونى بوزگار نه بيت هيچ نيتمه ناکوريت. ﴿الجزاية: ۲۴.

﴿إِنْ هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نَحْنُ بِمَبْعُوثِينَ﴾
له ژيانى دونيا به ولاره هيچى تر نيه ده مرين و ده ژين و زيندو
نابينه وه. ﴿المؤمنون: ۲۷.

﴿فَاعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلَّى عَنْ ذِكْرِنَا وَلَمْ يُرِدْ إِلَّا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا﴾
ذالك مبلعهم من العلم: تو له و مروفه وازيبنه که له يادى نيتمه حق ده بويوى و
به ده ر له ژينى دنيايه، هيچى ترى نه ويستوه. هه ر نه وه نده ي لى
ده زانن. ﴿النجم: ۲۹-۳۰.

﴿يَعْلَمُونَ ظَهْرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ عَنِ الْآخِرَةِ هُمْ غَفِلُونَ﴾

له رواه تی ژینی دنیا ناگادارن وهیچ ناگاشیان له پاشه پۆزه که نیه. ﴿الرؤم: ۷﴾.

کاتی ئامانجه نزیکه کانی مرقوف کورت هه لای له ژیا نی دنیادا - هه رچه نده وا ده ریکه ویت دوربیت - زۆر له وه کیانه ی ون ده کات، که خوا له پیناویدا دروستی کردوه، کاتی له مستی قوپی زهوی و فویه که له گیانی خوی دروستی کرد... به هابه رزه کان ون ده کات که پاگری راستین بۆ مرقوف:

﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَلِیْقُ بَشَرًا مِّنْ طِیْنٍ ﴿۷۶﴾ فَاِذَا سَوَّیْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِیْهِ مِنْ رُّوْحِیْ فَقَعُوْا لَهٗ سٰجِدِیْنَ﴾ کاتی په روه رده گارت به فریشته کانی راگه یاند: وا خه ریکم مرقویه که له قوپی دروست ده که م، کاتی له شیم ته واوکرد و له گیانی خۆم فوم پێداکرد، هه موتان سوژده ی بۆ به رن. ﴿ص: ۷۱-۷۲﴾. به لام مرقوفی نه فامی عه رهب خه می هه ره گه وره ی بریتی بوو له هۆزه که ی و ئه و پوداوانه ی به ده وریان پویان ده دا، له به ر ئه وه پاراستنی په چه له ک و شانازی و شه په قسه و هه والی جهنگ و هیژش کردن و هه لاتن، ئه و جیهانه ی بوو، که تییدا ده ژیا و له پیناویدا ده ژیا، شاعیره کانیا ن هۆنراوه یان پێدا هه لده دا، ده بو به شه و چه ره یان و جینگای پیشه برکی نیوانیان بوو له گه ل لایه نی ئه و کارانه ی ده یانکرد، بۆ زۆر کردنی سامان و مال و مندال، هه روه ها ئه و ئاره زوویازیه ی ده یانکرد.

به لام مرقوفی نه فامی سه رده م، زۆرتر گوپراو قه تیس ماوه له ژیا نی دنیادا و له جیهانی هه ستدا، زۆر دورکه و وتور بووه له به ها به رزه کان و ئه رکه کانی له به ر چنگ گرتنی به خوشیه کانی هه ستیه وه، له به ر ئه وه ی دروستکه رانی ئه م نه فامیه به په رۆشی دورخستنه وه یانن به ته واوه تی، له هه موو به ها کانی مرقوفایه تی، که مرقوف له چوارچیوه ی ئاژه ل ده رده که ن، له به ر ئه وه هونه ری زۆریان نواندوه بۆ پازاندنه وه ی زهوی و پازاندنه وه ی خوشی وهرگرتن له خراپه کاری به هه رچی هۆ هیه، که به بیردا بیت - یا به بیردا نه یه ت - . له هه موو نه فامیه کاند - کۆن و تازه دا - کاتی مرقوف قه تیس به مینن له ژیا نی دنیادا و بپروا نه هینن به زیندوو بوونه وه و گه پانه وه و لیپرسینه وه و پاداشت، ژیا ن له به رچاویان وا ده رده که ویت بپه وده و بی مانایه . به ها کان تییدا نرخی نیه ئه وه نده نه بیت، که

مروڻ خزمه تي ٺاره نوه به رڙه وهنديه ڪاٺي پڻ بڪات له ڙيانه سنورداره ڪهيدا، مروڻ
لهو ڙيانه دا سرگهردانه وهڪ شاعيري نه قامي هاوچهرخ ((ايليا ابو ماضي)) له م
چهند ڏيره دهري پريوه:

جنت لا أعلم من أين ولكني أتيت!
ولقد أبصرت قدامي طريقاً فمشيت!
وسأبقى ماشياً إن شئت هذا أو أبيت
كيف جنت؟ كيف أبصرت طريقي؟ لست أدري!

له بهر نهوه عارهق هميشه به شيڪ بووه له نه قامي، چونڪه هڙيه ڪ بووه بڻ
هه لائن له ههست ڪردن به بڻ هوده يي ڙيان، ڪه نه ويش ههستي ڪي قورسه له سر
دهرون، وهڪ چڻ خه ڪ خويان نوقم ده ڪن له گهمه وگالته (لهو)، بڻ ڪوشتن
نهو ڪا ته پوچهل و قورسه، ڪاٺي مروڻ له ململانيه نزمه ڪاٺيان و به رڙه وهنديه
نزيڪه ڪاٺيان ده بنه وه، ده گه پڻ به دواي ٺامانجيڪدا، ڪه نهو بڻشايه يان بڻ
پر بڪاته وه، به لام نايدوڙ نه وه.

له نه قامي عهره بيده عارهق و ڪڙي خوارنده وهو ياري قومار؛ هو و وه سيله
گه وره يان بوو بڻ هه لائن.. له نه قامي سهرده مدا ماده سڀ ڪره ڪاٺيش چونه پال
عارهق و سه ماگه و خانه ي پابواردن و ناديمه ڪاٺي قومار.. له لايه ڪي تره وه
دل ڀاوڪي و نه خوشيه دهرونيه ڪان و ڇوڪوشتن و شيتي ڏي ته نه انجام، ڪاٺي
هو ڪاٺي تر سهرڪه وتو نابين بڻ لابردي ههست ڪردن به بڻ هوده يي ڙيان له سر
ههست و هوڻ.

* * *

نه وانه هه موويان هوڻ له دواي نهو پهرش و بلاگويي، ڪه دهروني مروڻا هه تي له
نه قاميتيدا توشي بووه، هه ڻيمانيشه دهرونه ڪان له په رته وازه يي ڪڏه ڪاته وه.
ڻيمان و اتاڪه ي له سه ره تاوه: بريتي به له بيروباوه پ بون به وه ي خوا، خواهه ڪي
ٽاڪ و ته نهايه و خواهه ڪي تر نيه جگه له و.. به راستي هه موو خواڪاٺي تر و هه موو
په رستراوه ڪان له جياتي خوا، خه يالڻ هيج راستيان نيه، ته نها له گوماني
خواه نه ڪاٺياندا بونيان هه يه، نه وانه گومانيڪن هيج به ههق و پاستي نابه خوشن..

واتاکه‌ی نه‌وه‌یه جگه له (الله) کهس شایسته‌ی په‌رستن نیه، چونکه له راستیدا خواجه‌کی تر نیه جگه له و شایانی په‌رستن بیټ، جا هه‌رچی تر بیه‌رستریټ له بنه‌په‌ته‌وه پوچه‌له، چونکه نه‌و په‌رستنه بۆ نه‌وانه کراوه، که نابیی بیه‌رستریټ.. هه‌روه‌ها واتاکه‌ی ده‌سنگرتنه به‌وانه‌وه که له‌لاین خواوه نسیروان، چونکه له‌ناو هه‌ست و هۆشدا ناگو‌نجیټ خوا خۆی شایسته‌ی په‌رستن بیټ و به‌ته‌نها په‌رستراوی هه‌قیقی بیټ، که‌چی ملکه‌چی جگه له‌و بکریټ له سه‌ری‌پنجی کردنی‌دا! له کۆتایی کاره‌که‌دا مانای نه‌وه‌یه، که خوا دانه‌ری یاسایه، هه‌ر نه‌و حه‌لال و حه‌رام دیاری ده‌کات، هه‌روه‌ها چاک و خراپ و په‌واو نا‌په‌وا، هه‌ر نه‌و سنو‌ری نه‌وانه داده‌نیټ، که خۆشی ژیا‌نی دونه‌یا‌ن تێدا‌یه و خه‌لک کاری تێدا ده‌کن، هه‌ر نه‌وه به‌رنامه‌ی ژیا‌ن بۆ خه‌لک داده‌نیټ و نه‌و ئاما‌نجا‌نه‌یا‌ن بۆ دیاری ده‌کات که بۆی ده‌ژین.

کاریگه‌ری نه‌و ئی‌مانه نه‌وه‌یه، که هۆیه‌ک له هۆکانی په‌رش و بلا‌وی ناهیلیټ، نه‌و هۆیا‌نه‌ی پێگه خۆش ده‌کن بۆ نه‌وه‌ی په‌رش و بلا‌وی بچیته ناو ده‌رون. کاتی خوا‌ی په‌رستراو له هه‌ستدا ده‌بیټ به‌یه‌ک خوا، به‌ته‌واوه‌تی هه‌موو خوا دروست‌کراوه‌کان کۆتاییان دیت، نه‌وانه‌ی ده‌رون له‌دوا‌که‌وتنیاندا په‌رش و بلا‌و ده‌کن و هه‌رپارچه‌ی دوا‌یه‌کی خۆی ده‌بیټ، هه‌ریه‌که‌یا‌ن خواست و شه‌ته‌حاتی خۆی ده‌بیټ، که له‌یه‌ک ئا‌راسته‌دا یه‌ک نا‌گره‌وه، جا ده‌رون له‌ناویاندا دابه‌ش ده‌بیټ، هه‌رخواجه‌ی کاری خوا‌یه‌تیه‌که‌ی نا‌کات له‌سه‌ر حیسا‌بی خوا‌یه‌کی تر نه‌بیټ:

﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ مُتَشَكِّسُونَ وَرَجُلًا سَلَمًا لِّرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيَانِ مَثَلًا اَلْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾: خوا دو‌م‌رو به‌نمونه دیتیته‌وه: یه‌ک خولا‌می چه‌ند که‌سی دژ به‌یه‌ک‌تره، نه‌وی‌تریان خولا‌می تا‌قه که‌سی‌گه: ئاخۆ نه‌م دوانه وه‌ک یه‌کن؟ سو‌پاس بۆ خوا، به‌لام زۆریه‌یا‌ن نه‌زانن. ﴿الزمر: ۲۹﴾.

کاتی خوا‌ی شایسته‌ی په‌رستن ده‌بیټه یه‌ک خوا، له ده‌روندا ئاره‌زو‌ه‌کان ڕێک و پێک ده‌بن له‌و سنو‌رانه‌ی، که خوا بۆی سنو‌ردار کردون، نه‌و ئاره‌زو‌انه ده‌بنه

خۇراکىكى چاكي دەرون، نابىن بە زەھرى كوشىنىدە، نابىن بە غەمى ھەمىشەيى، كە
 نە تىر بخوات و نە تىر بىت، ھەل بۇ دەرون ناھىيلىتەو، كە تىيىدا ئارام بىگىت..
 كاتى خۇاى پەرسىراو بە يەك دادەنرى لە دەروندا ئەو ئامانجەش دياردەكرىت،
 كە ھەموو ئامانجەكان لە ناويدا رىك دەبن، ئەو بەھايانەش ديارى دەكرىن، كە
 ئامانجەكان دىنىتە كايەو. ئەو بى ھودەيىيە لە ژياندا ھەيە دەپوات، كاتى مۇف
 بپوا بەيىنى بە زىندوبوونەو ھەگەرپانەو ھەلپىرسىنەو ھە پاداشت.

* * *

ئەگەر ئەو رۆلى رىبىرەكان بىت لە پىگەياندىنى بىگەي پتەودا، با وتەيەكى بە
 پەلەش بلىين لەسەر پۆلى پەروەديار، كە گەرەتەين پەروەديار بوو
 لەمىژوودا، نىمە ناتوانىن ھەقى خۇى بدەينە ئەو پەروەديار، نە لەم وتەيدا، نە
 لە چەندەھا وتە.. ئەو ھەي بەسە، كە پەروەديارى نىمەت بەخشە بەخشەرەكەي
 شايتەي بۇ داو، كە دەفەرمۇ: ﴿وَإِنَّكَ لَعَلَىٰ خُلُقٍ عَظِيمٍ﴾ ئاكارت فرە
 بەرزە. ﴿القلم: ۴﴾

بەلام ناتوانىن ئەو بىگەيە بىناسىن، ھەتا ئەگەر بەپەلەش بوو باسى ئەو
 كاريگەرەيە گەرەيە نەكەين، كە كەسايتەي گەرەي پىتەمبەر، خۇى لەناوياندا
 دروستى كىدوۋە.

شۇيىنكەوتوان ھەمىشە شىتەك لە سىفەتەكانى سەركىدەكەيان ۋەردەگىن لە
 ميانەي خۇشەويستىانەو بۆى ۋ ھاۋەلى كىردى، رەنگە ئەو ۋەرگىرنە بى
 تىگەيشىتىنى تەواويان بىت، چۈنكە موعجەب بون بە كەسايتەي سەركىدە پال بە
 شۇيىنكەوتوانىەو دەنىت لەخۇيانەو ھەلى لەۋچون بدەن لە ھەندى
 كىدەو ھەكانىاندا، ھەروەھا لە ھەندى لە قسەكانى ۋ ھەندى لە ھەلوپستەكانى ۋ
 ھەندى ھەلسوكەوتى، ئەو ھەش بەكىدەو پويداو ھە ھەابەو ھە رامبەر
 پىتەمبەرەكەيان، كە زۇريان خۇش دەويست بەجۇرىك سەروى ھەموو
 خۇشەويستەك دەكەوت، ئەو ھەندە رىزيان لىدەگىرت، كە لەسەروى ھەموو ئەو
 رىزانەو بوو، كە شۇيىنكەوتوان لە ھەموو مىژوودا بەرامبەر سەركىدەكەيان
 ھەيانبووبىت.

هیره قل له نه بسوفیانی پرسی، که هیشتا موسلمان نه بوبو، حالی بپرواداران به رامبر پیغه مبره که یان چونه؟ وتی: که سم نه بینویه نه و نه که سینی خوش بوی وه که هاره له کانی محمد، محمدیان ﷺ خوش بوی.

به لام کاره که له گهال پیغه مبره را ﷺ ته نها نه و نیعجاب نه بوه، که به بین تیگه یشتنی ته او یان کاری کرد بیته سریان، به لکو کاریگه ریه کی تیگه یشتن و هوشیارانه بویه به فرمانی خوا، نه و خواجه ی پروایان پی هینا بوی، خویان ته سلیمی کرد بوی و به فرمانی خودی پیغه مبره ﷺ: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾
بی سو پیغه مبره ی خدا سه رمه شقی چاکه بوی نیوه و بوی هره که سی، که به خودا و یقنی سه لا هیواداره و هر خه ریکی یادی خواجه. ﴿الأحزاب: ۲۱﴾.

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ﴾ هر چی پیغه مبره ده وداتی لئی و هر گرن؛ له هر چیشتان بی بهش کا، دهستی بوی مه بهن. ده بی له خوا بترسن؛ که تۆله ی خوا نذر دژواره. ﴿الحشر: ۷﴾.

﴿مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَن حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَن رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَن نَّفْسِهِ مَهْدِينَهُ﴾ مه دینه یی و نه و عاره به ده شته کیانه ی له ده وریانن، نه ده بویه پیغه مبره ی خودایان وه لا بنایه و خویان له وه لا واریایه. ﴿التوبة: ۱۲۰﴾.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾ نه ی که لی خاوه ن باوه پان، هر کاتن خودا و پیغه مبره لئی داوا ده که ن کاری بکه ن نیوه ی پی بژینه وه، گودجی بیکن؛ نیوه ی پی ده بوژینه وه. ﴿الأنفال: ۲۴﴾.

پیغه مبره ﷺ فرمویه تی: ((لَا يُؤْمِنُ أَحَدُكُمْ حَتَّىٰ أَكُونَ أَحَبُّ إِلَيْهِ مِنْ نَفْسِهِ

وَمَالِهِ وَوَلَدِهِ: كهس له نښه بهرې ته واو. نابېت هه تا مني لا خوښه ويست تر نه بېت له خوږي و مال و منډالي.))^(۱)

هه روه ها فرمويه تي: ((صَلُّوا كَمَا رَأَيْتُمُوِي أَصْلَی: چوَن من ده بينن نوښه ده كه م نښه ش به و شڼوه يه نوښه بكن.))^(۲)

فرمويه تي: ((خُذُوا عَنِّي مَنَاسِكَكُمْ: رڼوشوڼي خواپه رستي له منه وه وه رڼگړن.))^(۳)

نوه ش له بهر نه وه بووه، كه ته نها سه ركرده يه ك نه بووه، كه سه روكايه تي كومه ليك له خه لك بكات، به لكو پيغه مبه ر بووه له خواوه پاده گه يه نښ، نه وه بڼ خه لك پون ده كاته وه، كه خوا نارديه تيه خواره وه، گوږپايه لي كردنيشي فرمانه، گوږپايه لي كردني خواپه رستيه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا: نه ي گه لي خاوه ن باوه پان! بهر فرماني خودا و پيغه مبه ري خودا و كاريه ده ستاني خوتان بن. هه ركاتنيكيش له سه ر شتي له نښو خودا پيك نه هاتن، نه گه ر بهر اتان به خودا و به رڼي قيامت هه يه، كي شهي خوتان هه واله ي خوا و پيغه مبه ري خودا بكن. نه م كاره بڼ اتان باشتره و ناكامي چاكتري هه يه.﴾ النساء: ۵۹.

﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ: هه ركه سيك بهر فرماني پيغه مبه ره، بياره بهر فرماني خواپه﴾ النساء/ ۸۰.

له بهر نه وه بڼ پيغه مبه ر ښه خوښه ويستيه زږده ي په پرده واني كښووه، كه هيچ خوښه ويستيه ك نه يده گه يشتي، هه روا گوږپايه لي كردنيشي كه نه ویش خواپه رستيه، نه وه نده ي كاريگه ري بڼ كښوويوه له ده روني هاوه له كانيدا ښه ويته ي نه بووه له ميژوودا... كاريگه ري كه سايه تيه بن ويته كه ي، كاريگه ري رڼپيره

۱ أخرجه الشيخان.

۲ أخرجه البخاري.

۳ أخرجه مسلم.

بئويته كانى ئو دوانه له يهك كاتدا بوون..

له پيشه وه به دريژى له ريښه كان دواين، دوايى دهگه پيښه وه سهرى به دريژى باسى دهكەين.

به لام كه سايه تيه كه ي پيغه مبهړ ﷺ ريمان پي ده دات له م شوينه دا بليين: به راستى كه سايه تيه كي كوكړ (جامع) بووه هموو نه وانه ي تيدا كوكړه ته وه، كه بلاو بوو بونه وه له ناو كه سايه تي پيغه مبهړه كانى تردا، سه لامى خويان لي بي، له وانه: روخانيه تي عيسا، نارامگرتنى نوح، به توانايى موسا، دلنه رمى ئيبراهيم، سه لامى خويان لي بي.. بؤ چەند سيفاتيک، كه خوى تاك بووه تيدا، كه بؤ پيغه مبهړى تری پيش خوى نه بووه، كه سايه تي سهركرده يه كي سياسي تييدا كوكړبووه، ئو سهركرده ي، كه نه ته وه كه ي له په رته وازه يي كوكا ته وه، له نيو نه ته وه كاتدا شويينيكي به رزيان بؤ ديارى بكات.. هه روا كه سايه تي سهركرده يه كي سهريازى، كه سوپايه كي تاك له نازايه تي و به هيزى په روه رده بكات، كه پيروترين جهنگيان پي بكات.. كه سايه تي په روه ردياريك، كه كه مته رخه مي نه بيت له كوشش كردن له په روه رده كردنى شويڼكه و توه كانى له وپه پي په وشه و ناكارى چاكدا.. كه سايه تي خواپه رستىكي دابراو بؤ خوا، كه له په رستن غافل نه بيت، به يانيان و ئتواران و شه وان.. كه سايه تي خه باتكه ريك كه ماندو نه بيت له جيهاد كردن.. كه سايه تي ميړديكي نمونه يي و باوكيكي ميهړه باني دلسوز.. نه وانه هموو له كه سايه تيه كه يدا هاوسه نك بوو، لايه كي به سه ر لايه كي دا زال نه ده بوو، لايه نيكي گورج و گول نه ده بوو له سه ر حيسابي لايه نه كه ي تری، بيگومان كاريگه ريه كه ي له سه ر په پره واني، كه وړه ترين كاريگه رى بوو، كه پيغه مبهړيك له ناو نه ته وه كه يدا به دى هينابيت، كه وړه ترين كاريگه رى له ميژوودا، كه مروف به دى هينابيت.

* * *

وهك به كورتى باسى ئو ريښه رانه مان كرد، كه بنكه كه ي دروست كرد، ئو بنكه يه ي پيغه مبهړ ﷺ دايمه زړاند، هه روه ها ده رياره ي كه سايه تي په روه ردياري كه وړه، ئو كه سايه تيه ي بنكه كه ي په روه رده كرد، هه روه ها و ته يه كي كورت

دەربارەى جۆرى ئەو پىاوانە دەلەتتە، كە بىنكە كە لەسەر شانپان دامەزرا:

﴿اللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ﴾: خوا خۆى باشتەر دەزانى چكەسى بۆ

پېغەمبەرىي مەلە بۆلە بۆلە. ﴿الأنعام: ۱۲۴﴾.

هەلبۇاردى خوا بۆ پېغەمبەرەكەى ﷺ، هەلبۇاردى ئەو زەوىيەى پەيامەكەى
لەو دەردە چىن، هەلبۇاردى ئەو نەتەوىيەى يەكەم جار پەيامەكەى وەردە گىرن،
بىگومان ئەو هەلبۇاردەنە حىكمەتتىكى زۆرى لەدواو، بەپاستى خوا بۆ پەيامە
كۆتايىيەكەى، گەورەترىن پېغەمبەرى هەلبۇارد، زەوىيەكى هەلبۇاردو، كە خوا
خۆى دەزانى گونجاوترىن زەوىيە، كە ئەو پەيامە كۆتايىيەى لەو دەردە چىت..
زەوىيەك ئەو كاتە هېچ دەولەتتىك لەو دەولەتە گەورانە حوكمى زەويان دەكرد ئەو
كاتە هېچ تەماعيان پىتى نەبوو، چونكە بىباباننىكى پوتى بىباران بوو، كە كۆمەلە
بىرودارەكە دروست بوو و بەدەسلەت بوو، بەبى دەست تەختستى دەسلەتتىكى
دەرەكى بۆ زەبون كوردى و لاواز كوردى، يا بەرى لىبگىت نەيەلەت نەركەكەى
بەجى بېيىت. هەتە ئەگەر دەولەتە (گەورەكان) بە مەترسىيەكەيان زانى، ويستيان
بەرپەرچى دەنەو، ئەو دەولەتەكەى دامەزاندو، هېزە لىدەرەكەى پىكەپناو،
ئەو هېزەى دوژمنى پى دەترسىنى.

بەلام مەوقەكانى ئەم زەوىيە، خوا دەيزانى شىاوترىن مەوقە بۆ هەلگرتنى ئەو
پەيامە و گەياندى بە هەموو لايەكدا، هەرچەندە بىتەرست بوون، بەلەن، هاوبەش
دانەر بوون، بەلەن. دوژمنىكى سەرسەخت بوون.. بەلەن. دەمەقالتى زۆريان
دەكرد.. بەلەن، بەلام لەدواى هەموو ئەوانەو، فەترەتيان پاكتر بوولە هەموو
گەلانى تىرى سەرزەوى، كە شارستانىيەتى نەقامى گەندەلى كەردبوو بەپاواردن و
نەرمىتى بە ئومىدى مانەوى هەمىشەيى لە زەويدا، هەروا بە بلۆرەبوونەوى
شويىنى ئارەزوو خالى كەردەوى تەيىدا، وەك چۆن دوو ئىمپراتورە (گەورەكەش!)
لاى راست و چەپى دورگە (جەزىرە)يان گەرتبوو، كە فارس و پەرم بوون، جگە لەو شە
گەلەكانيان خرابونە ژىر زەبىر و زەنگى حاكىمى مەوقە دەس، كە گەردنەكانى بۆ
نەوى بوون، كە مامەلەى گەورە كۆيلەى لەگەل گەلەكەى دەكرد، گەورەكان
ستەميان دەكرد و بەندەكان ملەكەچى.

بېگومان نه فامی عه ره بېی، د هرونی عه ره به هاوېش دانه ره کانی خراپ
 کړېوو. به لام - وهک له واقعیدا چه سپا - خراپ کړدنی توپکله کی بوو نه چوو بووه
 ناوه پوکي فیتړه ته که وه، نه وه نده ی پې نه چوو نه وه عه قیده تازه یه نه وه توپکله
 خراپ بووه ی لاېرد، هه تا یه کسه رگه شته نه وه رگه زه چا کانه ی که له فیتړه ندا
 هه لگېرابوون، به شپوه یه ک شتی سه یری به دی هینا.

بېجکه له و بې پروایانه ی به رده وام بوون له سه ر بې پرواییه که یان، دژي نه و نایینه
 به توندوتیژی چه نگان هه تا کوژان، به پراستی نه و د هرونانه ی هاتن به دهنگی
 په یامه که وه، به شپوه یه کی جوان هاتن به شپوه یه ک، که پېشتر وینه ی نه بوو له ناو
 شوپنکه وتوانی پېغه مبه راندا، نه وهش له بهر فیتړه ت پاکیان، که له ژېر توپکلی
 ساخته دا شارابووه، هه روا له بهر دلسوزی قولیان بډ نه و نایینه، له بهر نازایه تی یان
 و ناماده بونیان بډ به خشین و گیان به خت کړدن.

شتیکی تر هه یه ده بې ناماژه ی بډ بکړیت، نه ویش ناماده بیان بوو بډ
 گواسته وه ی خیرا بډ نه و شوپنه تازانه ی نېشته جې ده بوون تیدا و ده بووه
 نېشتمانیان.. نه و په یوه نډیه تونده ی جوتیار ده به ستن به زهویه که یه وه نه وانی
 نه ده به ست به زهویه که یانه وه تا کاتې چه ند هه نگا ویک لېی دور ده که ونه وه؛
 هه ست به غه ریښی بکه ن. نا به و شپوه یه به زه ویدا بلا بوونه وه وهک نه وه ی
 له وه وپېش هیچ که لیکي تیدا بلاونه بوپېته وه، رېنمایي و پوښنایان بډ هه موو
 مرقایه تی هه لگرتبې.

هه تا نیستا به کورتی له و سن هؤکارانه دواين، که به شداری کړدوه له پته و
 کړدنی نه و بنکه یه ی پېغه مبه رښی دروستی کړدېوو: گه وره یی نه و رېبیرانه ی بنکه که
 له سه ری دامه زرابو، هه روه ها گه وره یی په روه ردیار، که پېغه مبه ر بوو، هه روا
 فیتړه ت پاکی نه وانه ی نه و رېبیره گه ورانه یان وه رگرت و به گه وره یی
 په روه ردیاره که یان کاریگر بوون. جا هیشتا باسی ده وری نه و په روه رده یه مان
 نه کړدوه، که پېغه مبه رښی پېی هه لساوه به رامبه ر په پره وانی.

* * *

رېبیره کان به پراستی هه ن - نه مړوش هه ن هه روهک نه و پوژده ی لای خواوه

هاتوته خواره وه - به لام له خۆیه وه کارناکات، ئەگەر پەرەردیارێک له ناو دەرۆنی پەڕەوانیدا نەچیئێ و سەوزی بکات و سەرپەرشتی بکات و چاودێری بکات و ئاراستە ی بکات، پەرەردیارێش رەنگە هەبێ، به لام کاریگەرە تەواوەکی نادات هەتا هەولی پتووست دەدات بۆ پڕۆسەی پەرەردەکردن، کاریگەری یونی له خۆوه (تلقانی) بەتەنها بەس نیە بۆ پەرەردەکردنی دەرۆن، ئەگەر پەرەردیار هەولێکی نیجایی نەدات، بۆ قول کردنەوه ی بەهای پتووست و چەسپاندنی له دەرۆنەکاندا.

له کتییکی تردا باسی بەرنامەی پەرەردە ی ئیسلامیم کردووه،^(١) به لام لێرەدا دەمانه ویت رۆلی پەرەردە دیاری بکەین له دروستکردنی بنکەدا، چونکە ئەمە ئه و بابەتیه، که ئەمۆ بەرەوپریمان دەبیته وه له بزوتنەوه کی سەرده مماندا و له زۆر بابەتەکاندا ئەوه مان هەرنیه.

له پێشەوه باسمان کرد که بپوا به (لا اله الا الله) کاریگەرێکی قوڵی هیه له دەرۆنی مڕۆفدا، چونکە گەردیله کانی ناو دەرۆن نوپاره پێک دهخاته وه، وهک چۆن تهوژمی کارهبا کار دهکاته سەر پارچه یهک ئاسن و گەردیله کانی یهک دهخاته وه... به ئێ، به لام دەرۆنی زیندوو - به ئاره زووه کانی و ویسته کانی و هه لچونه کانی و راکێشانه کانی - له پارچه ئاسنێکی نه جولاو ناچیت، که دهکری له سەر شتیوه کی خۆی پارێزگاری بکریته له و ماوه درێژه ی که له سەری بووه... به لکو پارچه ئاسنه که خۆی - هه لئاچن و ناچولن له ناو ههسته کاندای - بۆ هه میشه پارێزگاری باره کی خۆی ناکات، که تهوژمی کارهبا دروستی دهکات، ئەگەر پارێزەری بۆ دانه نریت بپارێزیت له وه ی گەردیله کانی جاریکی تر بلایبینه وه، وهک له وه پیش بلایبوونه وه.

دەرۆنی مڕۆف - به هه لچونه کانی و ئاره زووه کانی و راکێشه ره کانی - له پیشتره، که جاریکی تر پەرش و بلایبیته وه، ئەگەر به چوارده وریا پارێزه ر نه بیت بپارێزی له بلایبوونه وه، که کارده کاته سەر رێک و پێک کردنی گەردیله کانی، هەر کاتی ویستی یاساکه ی خۆی سەرله نوێ تێک بداته وه... وهک

چون پارچه ناسن هه موو موگناتیسسه که ی ون ناکات، نه گه ر ماوه یه که
 بی پاریزگاری وازی لی هینرا، به لام موگناتیسسه که ی ورده ورده ون دهکات، نه و
 دهر ونه ش، که بهوای هیناره هه ر به و شیوه یه، هه موو نیمانه که ی ون ناکات کاتی
 بی پاریزگاری ماوه یه کی دورودریژ وازی لی بهینریت، به لام ورده ورده نیمانه که ی
 لاواز ده بیت، هه تا وای لی دیت نیمانیکی کارا نابیت، توانای یه کگرتنی نابیت، هه تا
 وه کو نه وه وایه هه ر له جیهانی واقیعدا نه بوو بیت. لیره دا دهر ده که ویت، که
 بهر ورده چهنده پیویسته بهر ده وام بیت له سه ر نیمان، نه که هه ر نیمانی پروت.
 دهر ونی مروف له ژیانی دونیادا توشی جوله یه کی هه لوه رینی نه ریتی ده بیت
 له ناو قه واره ی خویدا، نه نجامی کاریگری نه و ناره زوانه ی که خوا له قورئاندا
 باسی کردون:

﴿زُيِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ
 الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَيْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ
 ذَلِكَ مَتَاعُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَتَابِ﴾ ناره زوی ژنان و
 کوپی نۆر په یدا کردن و ده سکه و تنی کۆمای زلی زیو و زیبان و په وه نه سپی به
 دروشم و لسات و زهوی کتیلانی، بۆ مهردم رازاوه ته وه و له ژیانی دنیایه دا مایه ی
 خوشین، به لام وه ختی دینه وه بهر دهستی خودا، پیده زانن که نۆر له وه باشتر
 هه یه. آل عمران: ۱۴.

به راستی له پیشه وه باسمان کرد نه م جوله هه لوه ریته نه ریتی ی دهر ون- که له
 سروشتیدا پال به مروفه وه ده نیت بۆ کرده وه ی دیاریکراو و په فتاری دیاریکراو-
 خالی تاقیکردنه وه یه، نه و تاقیکردنه وانه ی، که مروف له ژیانی دونیادا توشی
 ده بیت، که له دهر ونیکه وه بۆ دهر ونیک جیاوازه، هه روه ها په فتاریک له
 په فتاریکه وه: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا مَا عَلَى الْأَرْضِ زِينَةً لِّهَا لِنَبْلُوهُمْ أَيُّهُمْ أَحْسَنُ
 عَمَلًا﴾ نیه نه وه ی له سه ر زه ویدایه بۆ پازاندنه وه ی دروستمان کردووه بۆ نه وه ی
 مروفه کان تاقی بکه ی نه وه که کامیان چاکترین کرده وه ده که ن. الکهف: ۷.
 نایه ته پیروزه که به کورتی باسی نه و ناره زوانه دهکات، که له ناو دهر وندا

ده بزوين و ده بچولئينى به روه و كرده وه و په فتارى ديارىگراودا، چونكه بواره كه
 بوارى دريژه پيدان نيه. ^(۱) به لام هه لچونه كانى مرقف و خوشيه كانى و هاواره كانى و
 پاكيخانه كانى له ژماره نايه، كوتايى نايه و پيداگيرى ده كات، هه روه ك شاعير
 گوتويه تى: ((وحاجة من عاش لا تنقضي)).

له بهر شه وه تاقير كړنه وه هه موو چركه يه ك به رده وامه، په روه رده ش هه موو
 چركه يه ك پتويسته، هه تا دهر ون له سه ر بارى پتويست راست بېته وه، له
 به ندياه تى ناره زووه كانيش رزگار ده بېت، له سه ر راستالى (استقامه) راديت، هه تا
 لاي ده بېته بنه پت (أصل)، هه رموده ي خواى به سه ردا جېته جى ده بېت كه
 ده هه رموى:

﴿إِنَّ الَّذِينَ قَالُوا رَبُّنَا اللَّهُ ثُمَّ اسْتَقَمُوا تَتَنَزَّلُ عَلَيْهِمُ الْمَلَائِكَةُ
 أَلَّا تَخَافُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتِي كُنتُمْ تُوعَدُونَ﴾
 نه وانه ش كه گوتويانه: په روه ردگارمان خودايه و له گفتيان لايان نه داوه؛ فرېشته
 دېته لايان و پييان نيژن: نه بترس، نه خه م بخون؛ مژده تان بى گه يشتونه شه
 به هه شته ي كه به لېنتان پيدراوه. ﴿فصلت: ۳۰﴾ له گه ل شه وده شدا مرقف بى تاوان
 نيه و هېچ كه س له هاواره كانى دهر ون پاريزداو نيه، كه ده يخانه ناو گونا هه وه،
 هه رچه ند دهر گاي توبه له به رده م مرقفدا هه ميشه كراوه ته وه. پېغه مېر ^۱
 هه رمويه تى: ((كُلُّ بَنِي آدَمَ خَطَّاءٌ، وَخَيْرَ الْخَطَّائِينَ التَّوَّابُونَ: هه رچى ناده ميزاد هه يه
 گونا هى زور ده كات، باشترين گونا هكاران نه وانه، كه توبه له گونا هه كانيان
 ده كه ن.)) ^(۲) لېره دا پوځى په روه رده و پتويستى مرقفايه تى به په روه رده
 دهر ده كه وېت، پتويستېشه نه وپه پى گرنگ و بايه خى پى بدرېت.

په روه رده ته نها بى پېك و پېك كړدى دهر ون و شپېزه يى و هه لچونه كانى
 پتويست نيه، هه رچه ند هه وانه بنه پره تيكن ناتوانرېت وازيان لى به يرنرېت، به و
 نه بېت ژيان راست نابېته وه، به لام پتويسته بى ناسته كانى ترى په فتار و به ها

۱ له چه ند نايه تى تردا به دريژى باسكراوه و هه روه ها له زور هه رموده كانى پېغه مېر دا ^۱
 ۲ بواه احمد و ابن ماجه.

خوای گه وره جوره ها تاقیکردنه وهی له ژیانی دونیا بۆ مرقوف داناو، هه ندیکیان له ناخی خۆیه وه فشار ده که ویتته سه ری، نه ویش پالنه ره کان و خواست و ناره زوه کانتیتی، هه ندیکی تریشیان فشار له دهره وهی دهرونی خۆی ده که ویتته سه ری، هه رچه نده کار ده کاته سه ر ناخی خۆیه وه، جا فشاری سیاسی بیت، یان نابوری، یان کومه لایه تی، داب و نه ریتی خه لکیش ده چیتته ناو فشاره که ی دواییه وه، هه موویان خواستی ملکه چ کردنی خه لکیان هه یه به پپی پتویسته کانیان، نه گه ریش زوریان له نه فامیدا به تاییه تی هه واو ناره زو بوو بن زیاتر له وهی پتویسته حه قیقه ته کان بن، نه وه واو ناره زوه ن، که لوت به رزه کان ده یانسه پاند به سه ر بن ده سه لاته کاند: ﴿وَلَوْ اَتَّبَعَ الْحَقُّ اَهْوَاءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ وَالْاَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ﴾: نه گه ر راستی شوین ناره زوی وان که وتبا، بیتگومان ناسمانه کان و زه مسین و هه رچی ده ناو نه واندا یه، خرا ده بوو. ﴿المؤمنون: ۷۱﴾.

بۆ نه وهی ژیان ریک و پیک بیت له سه ر ئاستی شیواو به مرقوفه وه، نه وه مرقوفه ی خوا ریزی لی گرتووه و فه زلی داوه به سه ر زور له دروستکراوه کانیان، پتویسته مرقوف به ره له ستی نه وه فشارانه بکات، نه گه ریش به هۆی نه وه به ره له ستیه وه توشی جوره ها بن به ش بوون بیت..

نه گه ر واز له دهرون به یتریت بن چاودیری و پاراستن، نه وه دهرونه نه رم ده بیت و لاواز ده بیت، هیزی به ره له ستی کردنی فشاری نامینی و به ئاسانی لارده کریتته وه و لول ده کریت، جا لوت به رزه کان هه ولی به کاره ینانی فشاری زیاتر ده دن، بۆ به ده سه ینانی ملکه چ بوونی زوری خه لک، نه وه کاته ش فه ساد له زه ویدا سه ره لده دا، واته به ده سه لات ده بی و گه وره ده بی: ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ بِمَا كَسَبَتْ اَيْدِي النَّاسِ﴾: فه ساد له وشکانی و دهریادا سه ری هه لداوه به و کاره خراپانه ی، که مرقوف ده یکن. ﴿الروم: ۴۱﴾.. له و (کاره دا) سه می سه مکاران و خۆ به ده سه ته وه ده ران یه کسانن، جا نه وانه هه موو خراپه ن

ژیان دور ده‌خه‌نه‌وه له وینه پاسته‌که‌ی، که پتویسته له‌سه‌ری بیت.. لیژده‌دا رۆلی
 په‌روه‌رده جاریکی تر به‌دیار ده‌که‌وی بۆ نه‌وه‌ی ده‌رونی پته‌وی پتویست به‌ده‌ست
 به‌یتی، بۆ به‌ره‌وپوو بوونه‌وه‌ی فشاره‌کان. به‌ها و ریڤیره‌کان به‌ردی په‌قن، که
 بنیاتی ده‌رون له‌پوخان ده‌پاریژن له‌کاتی یه‌که‌م لێداند، یا چه‌مینه‌وه له‌ژیر
 فشاردا، به‌پتی ده‌ستگرتنی پاستی به‌و به‌ها و ریڤیره‌نه‌وه پته‌وی پاسته‌قینه بۆ
 ده‌رون دروست ده‌بیت، نه‌و ده‌ست گرتنه‌ش به‌هه‌ولی به‌رده‌وامی په‌روه‌رده‌ی
 پاست دروستی ده‌کات، به‌لام له‌ده‌روندا نه‌وه دروست نابیت، هه‌تا له‌سه‌ر پێک
 کردنی ئاره‌زوه‌کانی و هه‌واو هه‌وه‌سه‌کانی پانه‌یه‌ت، چونکه بێ نه‌وه توانای له‌سه‌ر
 پته‌ویی نابیت و به‌رگه‌ی نه‌رکه‌کانی ناگریت: ﴿فَاسْتَمْسِكْ بِالْأُذَىٰ
 إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ له‌سه‌ر نه‌وه‌ی به‌تو پاگه‌یه‌ندراوه
 پێدابگره: که تو له‌سه‌ر ریگه‌ی پاستی. ﴿الزخرف: ٤٣.

﴿وَالَّذِينَ يُمَسِّكُونَ بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ
 الْمُصْلِحِينَ﴾ نه‌و که‌سانه‌ی که به‌رانبه‌ر به‌کتیب په‌فتار ده‌که‌ن و نوێژیش
 ده‌که‌ن، نێمه پاداشی نه‌وانه‌ی ناکارچاکن گوم ناکه‌ین. ﴿الأعراف: ١٧٠.

پتویست بوون به‌په‌روه‌رده، نه‌له‌و سنوره‌ کوتایی دیت، نه‌له‌ناستی نه‌و
 کارانه‌دا کوتایی دیت، به‌تایبه‌تی سه‌باره‌ت به‌بڕواداره‌کان، به‌پاستی ویستی خوا
 وابوه، که هه‌موو خه‌لك یه‌ك نه‌ته‌وه نه‌ین:

﴿وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ ﴿١٥٠﴾
 إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ وَلَئِنَّكَ لَخَلْقُهُمْ﴾ په‌روه‌ردگارت نه‌گه‌ر هه‌زی بگرایه،
 خه‌لكی دنیای گشتی ده‌كرده یه‌ك ناین؛ به‌لام به‌ناته‌بایی هه‌ر ده‌مینه‌وه؛ {نا}
 مه‌گین په‌روه‌ردگاری تو به‌زه‌یی پێیاندایه‌ته‌وه؛ که هه‌ر بۆیه‌ی دروست
 کردون. ﴿هود: ١١٨-١١٩.

﴿هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ وَمِنْكُمْ مُّؤْمِنٌ ۚ هُوَ يُشِيءُ بِهِ
 وَهُوَ يَهْدِي مَن يَشَاءُ﴾ سا هیندیکتان باوه‌پو پێ نه‌هیتاوه و هیندیکیشان

پاشان له ده ستوری خوی پاک و به رزدا وایه، که له سر زه ویدا پالنانه هه بیت
له نیوان پرواداره کان و بی پرواگاندا، له نیوان نه هلی هق و نه هلی باتلدا، بۆ نه وی
زه وی خراب نه بیت به بالادهستی نه هلی باتل، بی نه وی شتیک هه بیت پشتگیریان
بکات: ﴿وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفُسِدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ
اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾: نه گهر خودا هیندیکانی له و نا پوره به هیندیکان
تهرت و تونا نه کردایه، نه م زه مینه خرابیو؛ به لام خودا چاکه ی له سر هه مو
خه لکی دنیا هه یه. ﴿البقرة: ۲۵۱﴾. خوا ده توانی نه هلی باتل له ناویهری و
سته مه کانیاں پوچه ل بکاته وه، چونکه هر نه وه که به هر چی بلی بیه ده بی:
﴿إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ﴾: هر چیه که بمانه وی
پهیدا بی، هر هینده یه که پی بیژن: بیه، ده بی. ﴿النحل: ۴۰﴾. به لام ده ستوری
خوا وایه، که له ناوبردنیان به دهستی نه هلی هق بیت، به یارمه تی و پشتیوانی
خوا، نه وهش له لای نه هلی هق به شیکه له تاقیکردنه وه، که له ده ستوری خوا
بویان دانراوه، بۆ گهره کردن و به رزکردنه وایان له و کاته دا: ﴿ذَٰلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ
اللَّهُ لَأَنْتَصَرَ مِنْهُمْ وَلَٰكِنْ لِّيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ﴾: نه گهر خودا بیویستبا، بۆ
خوی توله ی لی ده ستاندن، به لام ویستی به یه کتریتان به زموی. ﴿محمد: ۴﴾. ﴿فَلَمْ
تَقْتُلُوهُمْ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ قَتَلَهُمْ وَمَا رَمَيْتَ إِذْ رَمَيْتَ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ رَمَىٰ
وَلِيُبْلِيَ الْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءً حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾: نه وان نیسوه
نه تان کوشتن؛ خوا کوشتنی. که هاویششت، هاویژه ره که تو نه بوی؛ خوا
هاویشتی. نه و ده بیویست باوه رداران به باشی تاقی کاته وه، خودا بیسه رو
زانایه. ﴿الأنفال: ۱۷﴾.

نه م کاره بریتی به له کوشش و پالنانی ناهق له پیناوی چاکسازی زه وی و
پاراستنی له خرابه، نه وه نه و لوتکه یه، که موقوف له ژیا نی دنیادا پی ده گات،

هر له هه مان کاتدا لوتکه ی ئیسلامه، پیغه مبه ر^ﷺ فهرمویه تی: ((ألا أخبرك برأس الأمر، وعموده، وذروة سنامه؟)) نایا بیت رانه گه یه نه که سه ری نه م کاره و کۆله که که ی و لوتکه که ی چیه ؟)) -مه عازی کوپی جه به ل^ﷺ ده لئ- وتم: به لئ نه ی نیراوی خوا، فهرمووی: ((رأس الأمر الإسلام، وعموده الصلاة، وذروة سنامه الجهاد: سه ری کاره که ئیسلامه، کۆله که که ی نوژه، لوتکه که ی جهاده.))^(۱)

جهادیش کاریکه پیویستی به پهروه ده یه کی دريژ و ناماده کردن هه یه، ناماده کردن دهرونی و گیانی پیش ناماده کردن لاشه یی و مادیی، نه وه ئاستیکه له ئاسته کانی پهروه ده ته و او ناییت، هه تا مرقف به و دوو ئاسته ی پیشوودا تن نه پريت، هه وه ها پیویستی به دهرون پته وی هه یه که له سه ر پیک کردن ئاره زوه کان چر ده بیته وه، به و پتیه پهروه ده پله پله ده چیته ناو نه و سئ ئاسته به پاهیتان له سه ر پیک کردن ئاره زوه کان و پاهیتانی دهرون له سه ر پیک کردن به تیپه ربوون به به ده سته یانی پته ویی به چه سپاندنی به ها به رزه کان له بنیاتنانی دهروندا، به گه یشتن بق ناماده بوون بق جهاد و ئارامگرتن له سه ر ئه رکه کانی له دهرون و مالدا..

پاشان ئاستیکی تر هه یه هر ده بن ئامازه ی بق بکه ین، کاتئ باسی باشتترین سه ده ده که ین، به تایبه تی نه وه ی هاوه لانی پیغه مبه ر^ﷺ، نه ویش ئاستی خو به خشینی جوامیرانه یه، که له واجبه کان و فهرزه کانیش تیپه ر ده کات، که به رز ده بیته وه بق مه ندویه کان و موسته حه به کان، وایان لی ده کات وه ک واجبه کان و فهرزه کانیا ن لی بیت، بن نه وه ی خوا و پیغه مبه ره که ی بیسه پیتن، به لام هر له به ر خو شو یستنی خوا و پیغه مبه ره که ی و په رستنیکی دلسوزانه بق خوا به ئومیدی پازی بونی، نه و نه وه تاکه ی پیغه مبه ر^ﷺ پهروه ده ی کردبوو، له و ئاسته دا گه یشتبوه لوتکه، هه رچه نده نه وه یه که له نه وه کانی ئوممه تی ئیسلام خالی نه بوه له و که سانه ی به رزیوونه وه بق نه و ئاسته به رز و بالا یه.

* * *

کاتئ نه وه مان بق پوون بووه وه، نه و نزیك بوینه وه له به رچاوگرتنی نه و

ههولهی پهروهردیاری گه وره ښځه داویتی بۆ بهرزکردنه وهی ئه وه درونانه بۆ ئه و
ناسته بهرزه ی گه یشتبونئ له جیهانی واقعیدا، ئه ویش ناستیکه، که له میژووی
مروڤدا نه بووه ..

کاتئ ئه و نامپازه گه ورانه مان زانی، که پیغه مبه رښځه به کاری هیناوه له
پهروه رده کردنی هاوه له کانیدا، یارمه تیمان ده دات بۆ له بهرچاوگرتنی ئه وه وه له .
ئه وه وه له ش نامپازیکي پیویسته بۆ هه موو پهروه رده کردنیک له سه ر بهرنامه ی
نیسلام؛ جا له هه ر نه وه یه ک بیت له نه وه کانی نیسلام، هه روا قولکردنه وه ی بپروایه
به خوا و پوڤی دواپی و ژیان بردنه سه ر له گه ل بوونی خوادا.

هیچ شتیک نه وه ک تیمان بتوانئ به و شیوه یه دهرون بهرز بکاته وه، به پاستی
ئه و تیمانه ئه و پاریزه رانه زۆر ده کات، که دهرون ده پاریزن له ده ست ده رچون و
نزم بونه وه له گه ل گرانیی ئاره زوه کان، پاشان بهرز بونه وه ی لا خو شه ویست
ده کات له په یژه کانی خوا په رسته کان بۆ بهرزترین پله .

مروڤ چهنده له گه ل خوا ده ژیی و خوشی ده ویت و لیی ده ترسی، له ناشکرا و
نه پیتی یادی ده کات و داوای رازی بوونی ده کات، چهنده یادی پوڤی دواپی و
زیندوبونه وه و کۆبوونه وه و لیپرسینه وه و پاداشت و به هه شت و دۆزه خ ده کات،
ئه وه ننده ده توانئ ئاره زوه کانی به ند و به ست (ضبط) بکات و به ها به رزه کان
له خویدا بنویتی، ئه وه ننده ده توانئ خو ی ئاماده بکات بۆ جیهادکردن له پیتاوی
خوادا، هه روه ها ئاره زومه ندی بۆ خو به خشیینی مه ردانه به ئومیدی رازی بوونی خوا.
نه گه ر له ئایه ته کانی قورنانی پیروژ بکۆلینه وه ده بینن، به تایبه تی ته رکیزیکي
زۆری له سه ر ئه و کارانه کراوه ..

به لام ناساندنی خوا به ناوه جوانه کانی و سیفه ته به رزه کانی و ئه و توانایه ی،
که هیچ له دهستی ده رناچیت و ئه و زانسته ی هیچی لی ون نابیت و ئه و چاو دیریه ی
بی ناگا نابیت له هیچ و ئه و په حمه ته ی هه موو شتی گرتۆته وه، ئه و ده سه لاته ی
هیچ شتیک له به رده میا خو ی بۆ ناگیریت؛ پوونتره له وه ی له کتیه پیروژه که ی
خوادا ئامازه ی بۆ بکریست، ئه وه ش بابه تی یه که م و گه وره ترینه له بابه ته کانی
قورنانی پیروژه دا، له پووی ئه و پویه ره وه، که دایده پۆشیت و ته رکیزی به رده وام

له سهری و پونکردنه وهی پتویستییه کانی، نهویش په رستنی خوای تاک و ته نهایی
 بئ هاویه شه له بیروباوه پی دلدا و دروشمه کانی په رستن له نوږ و پوژوو و زه کات و
 حاج و داوای یارمه تی لی گردن و هاوار بقی گردنی و قوربانی بقی گردنی و نه زرد
 پارانه وه و پابه ندبون به یاسا کانی خوا له فرمانه کان و قه ده غه کان و یاسا کان و
 پینماییه کان و نه حکامه کانه.

به لام دیمه نه کانی پوژی دواپی له گه ل جور او جور ی شیوازی رانواند نیدا و
 باسکردنی له زور شو پندا و بیرخستنه وهی نیعمه ته کانی و سزا کانی، هه روه ها
 کاریکی پونه بقی نه و که سانه ی باش له قورنانه که ی خوا ورد ده بڼه وه.. به لام
 نه وهی له سوره ته مه دینه ییه کان سه رنج راده کیشی به تاییه تی، که دوو کاره که
 به یه که وه ده به ستی: نهویش بپوا به خوا یه و بپوا به پوژی دواپی، به سه لپی و به
 نیجایی، نه وه شی به بیروباوه پ و دروشمه کان و یاسا کان و شیوازی په فتار و
 په وشته کان په یوه ست کردوه، جا چ لای بپواداران بیت یان بئ بپواکان: ﴿إِنَّ
 الَّذِينَ ءَامَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالنَّصَارَى وَالصَّبِیِّیْنَ مِنْ ءَامَنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ
 الْآخِرِ وَعَمِلْ صَالِحًا فَلَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ
 يَحْزَنُونَ﴾ نه وانه ی خاوه ن باوه پڼ و نه و که سانه ش که جوله که و فله و سایپی
 مه زه بون، نه گه ر به خوا و پوژی په سلان باوه پیان بئ و ناکار چاک بڼ، له لای
 په روه ردگاریان پا پاداشی خویان پی ده گا و نه هیچ ترسیکیان له سهره، نه خه م
 ده خون. ﴿البقرة: ۶۲﴾.

﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَبُغْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ أَنْ يَنْكِحْنَ
 أَزْوَاجَهُنَّ إِذَا تَرَاضَوْا بَيْنَهُمْ بِالْمَعْرُوفِ ذَلِكَ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ مِنْكُمْ
 يُؤْمِنُ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾ هه رگا ژنانتان ته لاق دا و کاتی هه یایان به سه رچوو-
 نه گه ر به ته رزکی رهوا وهک ناوجوتانی پتشیویان پیک که و تن- نیوه مه بڼه
 به ره له ستی شوگردنیان. کئ له نیوه بپوای به خوا و به پوژی قیامه تی
 هه بئ. ﴿البقرة: ۲۳۲﴾.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَبْطُلُوا صَدَقَتَكُمْ بِالْمَنِّ وَالْأَذَى كَالَّذِي
يُنْفِقُ مَالَهُ رِثَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ: نَهَى كهل خاوهن
باوه پان! خیره کانتان به منته له سر کردن و نازاردان به فیرق مه دهن. نه چن وهك
نهو كه سانه بن كه باوه پان به خوا و پژی سه لا نیه و بق پوبینی له مالی خویان
ده به خشن. ﴿البقرة: ۲۶۴.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولَى الْأَمْرِ مِنْكُمْ
فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا: نَهَى كهل خاوهن باوه پان!
به رفره مانى خدا و پیغه مبهرى خدا و كاریه ده ستانى خوتان بن، هر كاتیکیش
له سر شتی له نیو خدا پیک نه هاتن، نه گهر بیواتان به خدا و به پژی قیامه تی
مه به، کی شهی خوتان حه واللهی خوا و پیغه مبهرى خدا بکن. ثم کاره بۆتان
باشتره و ناکامی چاکتری مه به. ﴿النساء: ۵۹.

﴿قَاتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا
حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ: دئی نه وانه بجهنگن كه به خدا
و پژی سه لا بن باوه پان و هرچی خوا و پیغه مبهرى خوا به ناره وایان زانیوه،
نه مان به په وای ده زانن و نایه نه سر دینی راستیش، تا نهو کاتهی به زه لیلی و
به ده ستی خو، سه رانهی خو به نگو ده دهن. ﴿التوبة: ۲۹.

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ
وَالْيَوْمَ الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا: بن سو پیغه مبهرى خدا سه رمه شقی چاکه بق
نیوه و بق هر كه سنی كه به خدا و پژی سه لا هیواداره و هر خه ریكى یادی
خوا به. ﴿الأحزاب: ۲۱.

نه گهر له سوره ته مه دهنیه کاندایه یوه ندی راسته وخو له نیوان بپوا به خوا و

بپروا به پوځی دواپی هه بیت، له سوره ته مه که یه کانیښدا هیه، هه رجه نده
 هه ریه که یان خوی سه ریه خو باسی کردوه: ﴿إِنَّ الْهُكْمَ إِلَهُ وَاحِدٌ فَأَلَدِينَ لَا
 يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ قُلُوبُهُمْ مُنْكَرَةٌ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ﴾ خودای یتوه هه ریه کیکه،
 نهو که سانه ی بپروایان به دواپوځ نیه، دله کانیان دژ باوه پڼ و خوشیان هه ر به زل
 ده زانن. ﴿النحل: ۲۲﴾

﴿وَعِبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَمْشُونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ
 الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا﴾ ۱۳ ﴿وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَمًا﴾ ۱۴
 ﴿وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ
 غَرَامًا﴾ ۱۵ ﴿إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ ۱۶ ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَنْفَقُوا لَمْ
 يُسْرِفُوا وَلَمْ يَقْتُرُوا وَكَانَ بَيْنَ ذَلِكَ قَوَامًا﴾ ۱۷ ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ
 اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا
 يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾ ۱۸ ﴿يُضَاعَفْ لَهُ الْعَذَابُ يَوْمَ
 الْقِيَمَةِ وَيَخَلَّدُ فِيهِ مُهًّيًا﴾ ۱۹ ﴿إِلَّا مَنْ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا
 فَأُولَئِكَ يُبَدِّلُ اللَّهُ سَيِّئَاتِهِمْ حَسَنَاتٍ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾ ۲۰ ﴿وَمَنْ
 تَابَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَإِنَّهُ يَتُوبُ إِلَى اللَّهِ مَتَابًا﴾ ۲۱ ﴿وَالَّذِينَ لَا
 يَشْهَدُونَ الزُّورَ وَإِذَا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّوا كِرَامًا﴾ ۲۲ ﴿وَالَّذِينَ إِذَا
 دُكِّرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ لَمْ يَخِرُّوا عَلَيْهَا صُمًّا وَعُمْيَانًا﴾ ۲۳ ﴿وَالَّذِينَ
 يَقُولُونَ رَبَّنَا هَبْ لَنَا مِنْ أَزْوَاجِنَا ذُرِّيَّتًا قُرَّةَ أَعْيُنٍ وَاجْعَلْنَا
 لِلْمُتَّقِينَ إِمَامًا﴾ ۲۴ ﴿أُولَئِكَ يُجْزَوْنَ الْغُرْفَةَ بِمَا صَبَرُوا وَيُلَقَّوْنَ
 فِيهَا حَيَّاتٍ وَسَلَامًا﴾ ۲۵ ﴿خَالِدِينَ فِيهَا حَسُنَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا﴾ عه بده

راسته کانی په حمان نه و که سانه که بی دده عیه ده چنه پړوه و هر کاتیکیش نه زانه کان بیان دویتن، په رسفی نه رم و نیانیان دده نه وه. نه وانه شن که شه و تا پوژ، پوه و په روه ردگاری خوږیان سوژده دبه نه و ویستاون. نه وانه شن که وا ئیژن! نهی په روه ردگاری هه مومان! جه زره به دانی دوزه خمان لی دورخه نه وه؛ چونکه جه زره بهی جه هندهم دواپی نایه که به پراستی زور شویننیکي ناله بار و زور نه نوایه کی خراپه. نه وانه شن که له کاتی مال به خشینا، نه یه کجاری ده ست بلاون، نه ته و اویش ده س قوچاون. هر له ناو ناو دنده دا، ماون. نه وانه شن که وپرای خوا، هیچ شتی تر ناپه رستن؛ که سیکیش ناکوژن که خوا رژتنی خوینی به ناپه وا زانیوه؛ مه گین به هق؛ توشی داوین پیسیش نابن. هرکئ نه م کارانه بکا، تاوانی خوی دیته وه پړی. پوژي سه لا دوچه ندانه نازار ددری و به سوکایه تی هر له ویدا ده میتی، مه گین نه وی توبه ده کا و باوه پ دینئ و ناکاری چاک په چاو بکا، به پراستی ده گه پیته وه بۆ لای خودا. نه وانه شن که به درو، شایه تی نادهن و هرگا به لای کاری ناله باردا راده بورن، مهردانه خوی لی لاده دهن. نه وانه شن که هرکاتی نیشانه کانی په روه ردگاریان وه بیر ده خریته وه وه ک په و کویر ناویستن {و گوئ پیده دهن}. نه وانه شن که ئیژن: نهی په روه ردگارمان! ژن و مندالانی وامان پی ببه خشه، بینه مایه ی چاوپونیمان؛ بشمانکه پیشه و بۆ خو پاریزه کان. جا نه وانه له پاداشی خو پارگرتیان، نژده {کانی به هشت} بیان پی ددریت و له ویدا هر به درود و سه لامه وه ته کیانا پویه پو دهن. هر له ویدا ده میتنه وه، که زور بنکه یه کی باشه و زور نشیمه نیکي خوشه... الفرقان: ۶۳-۷۶.

به لکه په روه دده یی که ی نه و کاره نه وه یه، که بپوا به خوا و پوژي دواپی سهر به خون و خوږیان به ناخی دهر وندا ده چنه خواره وه، پاشان به ته و او مهندي به ستراون به یه که وه، نه وه نامرازه گوره که یه له به رنامه ی په روه رده ی نیسلا میدا، که په ره به نومیده که ی دده ات به په یمانی به رده وام و به دواچونی زیره کانه ی به رده وام.. نا نه وه بووه، که پیغه مبه ر پتی هه لساوه به شیوه یه کی تاکی وا، که له میژویدا وینه ی نه بووه، کاره به رده وامه که ی پیغه مبه ر، له مه که به تاییه تی، قولگردنه وه ی بپوا به خوا بووه و قولگردنه وه ی بپوا به پوژي

دوایی بووه له دهروونی هاوه له کانیدا، پاشان په یوه ست کردنی نیوان بپوا به خوا و بپوا به پڅی دوایی له و درونانه دا، هه تا وای لی ها تووه نه ویان بووه ته بیرخه ره وهی نه وی تریان له خووه و به ره و نه؛ به شیوه یه ک کاتنی خوا بیری موقوفیک بخرایه وه له گه لیان بیری پڅی دوایی ده که و ته وه، به نیعمه ته کانی و به سزا کانی، نه گهر پڅی دوایی بیر بخرایه وه، خوای پاک و به رزی بیرده که و ته وه، نه و خوایه ی خاوه نی دنیا و پڅی دواییه و خاوه نی هه موو شتی که له بونه وهر دا.

به و نامرازه گه ورانه نه و لوتکه یه درده که ویت، که پیغه مبر رڼا پیی گه یشتووه له په روه درده کردنی هاوه له کانیدا، له و هه سغه جوانه دا، که له کتیبه که ی خوادا بویان کراوه، دوی نه وهی نه و په روه درده تا که یان کردو ته سه رچاوه ی خویان و به شی تقدیان لی وه رگرتووه:

﴿إِنَّ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ لِأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ (١٨) الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَنَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٩﴾ رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تَدْخِلِ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن أَنْصَارٍ ﴿٢٠﴾ رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ ءَامِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْأَبْرَارِ ﴿٢١﴾ رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَىٰ رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ: له تا فراندنی تا سمانان و زه میندا تا لوگرتی شه و پڅان، تقد نیشانه ی پته و هه یه بق نه وانه ی که خاوه نی دلی وشیان. نه وانه ی چ به ویستوی و چ له جیوه، به دانیشن، چ له سه رته نیشته ده خه ون، هه ر یادی خوا ده که و له سازدانی نه م عاسمانان و زه مینه پاده میئن، ده لیئن: نه ی په روه ردگارمان! تو نه م ده زگایه ت به فیرق ساز نه داوه، پاک و بی عه ییی بق تویه؛ هه ر بق خوشته له نازاری به ناگرمان بیاریزه. په روه ردگارمان! هه ر که ش تو

بیخه‌یته ناگر، توشی شورده‌بیت کردوه، نه‌وانه‌ی ناهه‌قیکارن، هیج که‌س ده‌هانایان نایه. په‌روه‌ردگارمان! نئیمه بیستمان بانگ رایه‌لێک گازی ده‌کرد که باوه‌پی به په‌روه‌ردگارتان بیتن، نئیمه‌ش باوه‌پیمان هیتا؛ سا بۆ خۆت نه‌ی په‌روه‌ردگارمان! له‌ گونا‌هانمان خۆش بیه و هه‌ر خراپه‌ی کردومانه، وه‌یکوژینه و ده‌گل نه‌وانه‌ی پیاوچاکن بن مرینه. په‌روه‌ردگارمان! نه‌و شتانه‌ش به‌نئیمه‌ په‌وا ببینه که له‌ زوان پیغه‌مبه‌رانتوه به‌لێنت پیمان داوه؛ شه‌رمه‌زاری پوژی قیامه‌تمان مه‌که. تو له‌ هه‌ر په‌یمانی بیده‌ی لاریت نیه. ﴿آل عمران: ۱۹۰-۱۹۴﴾

نه‌و وه‌سفه‌ گه‌وره‌یه له‌ په‌روه‌ردگاری جیهانیانه‌وه نه‌و لوتکه‌ جوانه ویتا ده‌کات، که له‌ چرکه‌یه‌ک یادی خوا کاریگه‌ریه‌که‌ی له‌ ده‌روندا دروست ده‌بیت، که‌واته ده‌بی نه‌وانه‌ چۆن بیت، که به‌هه‌موو شیوه‌یه‌ک یادی خوا ده‌که‌ن، به‌پێوه و به‌ دانیشتنه‌وه له‌سه‌ر ته‌نیشیت، واته له‌ هه‌موو حاڵه‌کانیاندا؟ نه‌ی ده‌بی کاریگه‌ری نه‌و یاده چۆن بیت له‌سه‌ر ده‌رونیاندا؟!

له‌لایه‌کی تروه‌ به‌راستی یادی خوا به‌ ده‌رونی نه‌و که‌سه‌دا نایه‌ت، که ده‌رونی دا‌پوخاوه و به‌ره‌و ئاره‌زه‌کان اکیش کراوه... چونکه نه‌وه چرکه‌کانی بین‌ئاگاییه، که مرۆف تیی‌دا له‌ یادی خوا بین‌ئاگا ده‌بیت، به‌راستی کاتێ مرۆف یادی په‌روه‌ردگاری ده‌کات، که به‌ره‌و به‌رزیه‌ پوی کردبیت، نه‌گه‌ر نه‌و پێوانه‌یه‌مان پێبوو، بۆمان ده‌رده‌که‌وێت هه‌موو چرکه‌کانی یادکردنه‌وه‌ی خوا له‌ راستیدا چرکه‌ی به‌رزبونه‌وه‌یه... که‌واته ده‌بی نه‌وانه‌ چۆن بن، که به‌پێوه و به‌ دانیشتنه‌وه و له‌سه‌ر ته‌نیشتیان یادی خوا ده‌که‌ن، واته له‌ هه‌موو بارێکیاندا چه‌ند به‌رز بوونه‌وه و چه‌ند چه‌سپاون له‌سه‌ر به‌رزیه‌؟! به‌راستی نه‌وه شتیکی جوانه کاتێ له‌سه‌ر حه‌قیقه‌ته‌که‌ی خۆی ویتای بکه‌ین.

به‌رزبوونه‌وه، له‌سه‌ر ده‌رونی مرۆف کاریکی زه‌حمه‌ته، هه‌تا له‌سه‌ری رادیت! چونکه مستی قور قورسایه‌تی‌یه‌کی هه‌یه هه‌میشه به‌ره‌و‌خوار ده‌چیت، پێویستی به‌ به‌رزکردنه‌وه‌ی به‌رده‌وام هه‌یه، هه‌تا هاوسه‌نگ ده‌بیت و پێویستی به‌ به‌رزکردنه‌وه‌ی زیاد ده‌بیت بۆ نه‌وه‌ی پالنه‌ری به‌رزبوونه‌وه زāl بیت به‌سه‌ر پالنه‌ری دابه‌زیندا...

به پاستی نامپازی به رزگردنه وه، له ناخی فیتره تیه وه له پیکهاته کانی موفدا
 ههیه، ئه ویش فوه به رزه کهیه تییدا: ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَلِقُ
 بَشَرًا مِّنْ طِیْنٍ ۝۶۷﴾ فَاِذَا سَوَّیْتُهُمْ وَنَفَخْتُ فِیْهِ مِنْ رُّوحِیْ فَقَعُوْا لَهُ
 سٰجِدِیْنَ: کاتی که پهروه ردگاری تو به فریشته کانی پاگه یاند: وا خه ریکم مرویه که
 له قور دروست بکه م، هه رگا له شیم ته واو کرد و له گیانی خوم فوم پيدا کرد،
 هه موتان سوزده ی بۆ به رن: ﴿ص: ۷۱-۷۲.

به لام ئه وه نه ریی ئه وه ناکات، که کوششی که ههیه ده بی بدریت بۆ پاهیتانی
 ئه و نامپازه له سه ر کارکردن: ئه ویش ئه و کوششهیه، که پهروه رده پیی
 هه لده ستیت. له بهر ئه وه ی ئاره زوه کان له ناو پیکهاته کانی لاشه ی موفدا
 له خویانه وه کار ده که ن به پیی ئه وه ی سروشتی وایه، که خۆشه ویسته و
 پازاوه ته وه بۆ موف، وروژینه ره کانیشی ناماده ن له ناو جوهره کانی خوشی، که
 ژیا نی دنیای پی ده پازینریته وه. جا نامپازی به ند و به ست (ضبط) کردن، که
 ئاره زوه له سنوریک ی دیاریکراو به ند ده کات، وزه ی زیندوو به رز ده بیته وه، پاشان
 بۆ بواره به رزه کان، بواره کانی به ها و کاره به رزه کان، که خوا خوشی ده وین.
 ئه م نامپازه پیویستی به مه شق کردن ههیه بۆ ئه وه ی به کاره کانی هه لسیه،
 ههروه که چون مندا ل پیویستی به پاهیتان ههیه له سه ر پویشتن، بۆ ئه وه ی به رگه ی
 پاکیشانه کانی زه وی بگریه، له گه ل ئه وه ی توانای له سه ر پویشتن له ناو
 پیکهاته کانی لاشه یدا شاراوه ته وه و ههیه، له و کاته وه خوا دروستی کردوه، نه گه ر
 پاهیتانی پی نه کرا، ئه وا پیگرتنی دواده که ویت، یا ناتوانی به روات، ناچار به
 گاگولکی ده بوات:

﴿زُیِّنَ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوٰتِ مِنَ النِّسَاءِ وَالْبَنِیْنَ وَالْقَنَاطِیْرِ
 الْمُنْتَظَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِضَّةِ وَالْخَیْلِ الْمُسَوَّمَةِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ
 ذٰلِكَ مَتَعُ الْحَیٰوةِ الدُّنْیَا وَاللّٰهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَآبِ ۝۶۸﴾ * قُلْ
 اُوْنِیْكُمْ بِخَیْرِ مِّنْ ذٰلِكُمْ لِلَّذِیْنَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَزَآءٌ تَجْرٰی مِنْ

فَحْتَهَا أَلا تَهْرُ خَلِيدِينَ فِيهَا وَأَزْوَاجُ مُطَهَّرَةٍ وَرِضْوَانٍ مِنَ اللَّهِ
وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ﴿١٦﴾ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا إِنَّا أَتَيْنَاكَ فَأَغْفِرْ لَنَا
ذُنُوبَنَا وَفِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿١٧﴾ الصَّابِرِينَ وَالصَّادِقِينَ وَالْقَانِتِينَ
وَالْمُنْفِقِينَ وَالْمُسْتَغْفِرِينَ بِالْأَشْحَارِ: ناره زوی ژنان کردن و کوپی نقد
پیدا کردن و دهسکه و تنی کومای زلی زیو و زیران و پهوه نه سپی به دروشم و
ولسات و زهوی کیتلانی، بۆ مهردم رازاوه ته وه و له ژیا نی دنیا یه دا مایه ی خوشین،
به لام وهختی دینه وه بهردهستی خودا، پیده زانن که زۆر له وه باشتر هیه... بیژه:
ناخو گهره کتانه پیتان بیژم له مه باشتر چۆنه؟ بۆ نه وانیه له هه له خوده پاریزن،
له لای پهروهردگاریانه وه باغاتیکه وایان ده بی، جوباریان به به زدا ده پوا وه هتا
سه ره ره له وێ ده بن و چه ند ژنی پاک و بێ گهرد و سه ره پای نه وه مه موو
خوشیه ش، ره زای خودایان پیده گا. خودا چاوی له عه به ده کانی خۆی هیه.
نه وانیه که ده لێن: پهروهردگارمان! نێمه بهرومان پیت هیه؛ سا تو له گونا همان
بپوره وه له سزادانمان - به ناگر - بپاریزه، نه وه که سانه ی خۆپاگرن و به راستیانه و
ناماده ی هه ره فرمانیکن و مالی خویان له پای خودا به خت ده کن و هه موو پۆژی -
سه ره به یان - له خودا ده پارینه وه لێیان خوش بێ. ﴿آل عمران: ۱۶-۱۷﴾

نه وه داخوازیه کانی ناره زوه، نه وه ش نامرازه کانی به رزبوونه وه یه.

چاکیتی گه وه ی نیسلام له م بواره دا نه وه یه، که کار ده کات بۆ به رزبوونه وه ی
مرووف بۆ سه ره وه تر بۆ هاوسه نگ کردنی داخوازی ناره زوه کان، پالی نانیت بۆ
ناوچه یه ک، که هیزی پاکیشانی زهوی تیدا نه بیت، وه ک په هبانیه کان و
هیندوکیه کان و بوزیه کان ده یکن، په نگه نا نه مه ئاسانکاری بۆ مرووف بکات، که
بۆ بۆشایی ئاسمان به رزبیتته وه، به لام وای له ده کات ناوه دانکردنه وه ی زهوی و
پاراستنی له گه نده لی، به هوێ جیهاد و فرمان کردن به چاکه و رێبه ستن له خرابه
فراموش بکات، نه وان هه موو نه رکباریه کانی خوایین، خوا فرمانی به کردنیان
داوه، چونکه ده زانی کارچاکی ژیا نی مرووفی تیدایه، هه ره خۆیشی دروستی
کردوه وه ده زانی چی چاکی ده کات و چی بۆ چاکه:

﴿أَلَا يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ: ناخو که سنی ثافراندویه، چون

نازانن؟ وردیله بین و ناگادار هه رخویه تی. ﴿الملك: ۱۴.

﴿هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرََكُمْ فِيهَا: نه و خودایه له م خاکه ی

وده ی هیتان و ویستی ناوه دانی بکن. ﴿هود: ۶۱.

﴿الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا

بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُور: نه وانه ی و نه گه ره سه ره

زه ویه دا دایانمه زینین، نویژ که ره و زه کات دهرن و فه رمان به چاکه ده دهن و به ره

کاری خراپ ده گرن. سه ره نجامی هه موو کاریش هه ره بق خواجه. ﴿الحج: ۴۱.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ أَذُنْكُمْ عَلَىٰ تِجْرَةِ تَنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ

﴿تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ

ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ: نه ی گه لی خاوه ن باوه پان! ده تانه وی

مامله یه کتان پئ پیژم که له نازاریکی به ژان بزگارتان ده کا؟ به روا به خوا و به

پیغه مبه ری نه و بینن و به دارایی و گیانی خوتان له پای خودا تی بکوشن؛ نه مه بق

نیوه باشتره گه ره بیزانن. ﴿الصف: ۱۰-۱۱.

هه روه ها هه ره خوا پینمایی خه لك ده کات بق ناوه دانکردنه وه ی زه وی و خوشی

وه رگرتن له شته پا که کانیدا، به ره لای ناکات نوقم بیت له چلپاری ناره زووه کان،

چونکه نه وکاته خاوه ده بیت هه و گه نده ل ده بیت، نه و نه رکانه ش، که فه رمان

به چاکه و نه می له خراپه داوای ده کن و جیهاد له پئی خودای له لا گران ده بیت،

چونکه له هه ستیا چه ند پیشگریک ده رده که ون، که ده بنه له مپه ره به رده م

خوشیه کانی مروف.

﴿لَوْ كَانَ عَرَضًا قَرِيبًا وَسَفَرًا قَاصِدًا لَا تَبْعُوكَ وَلَكِنْ بَعُدَتْ عَلَيْهِمُ

الْشُّقَّةُ: نه گه ره ده سه که وتی بی پهنج و سه فه ری سانا له پئی با، هاسان به دوتدا

ده هاتن، به لام مه ودای دور و سه ختیان لا گران هات. ﴿التوبة: ۴۲.

﴿وَإِذَا أَنْزَلَتْ سُورَةٌ أَنْ ءَامِنُوا بِاللَّهِ وَجَاهِدُوا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَقْدَنْكَ
 أَوَّلُوا الطَّلَّ مِنْهُمْ وَقَالُوا دَرْنَا نَكُنْ مَعَ الْقَتْعِدِينَ ﴾ رَضُوا بِأَنْ
 يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَفْقَهُونَ: هرگز
 سوره تيك ديتته خوار كه بپروا به خوا بهيئن و له تهك پيغه مبه ره كه يدا بچنه خهزا،
 خاوه ن ده سه لاته كانيان دين نيزن له تو ده خوازن و ده لئين: واز له نيمه بيتنه، با
 نيمه ش له مال بمئين: وهك خانه نشيناني تر... به وه رازي بوون له گه ل
 به جي ماوه كان بن؛ موريان به سر دله وهيه و هيچ تن ناگه ن. ﴿التوبة: ٨٦-٨٧.

به راستي نيسلام كرده كات بؤ نه وهى مروف هاوسه نك بيت له نيوان نه و دوو
 ره كه زهى لبي پيك هاتوو: كه مستق قوبه و فوى گيانه بؤ نه وهى له يهك كاتدا
 كار بؤ دنيا و كار بؤ ناخيرت بكات: ﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذُلُولًا
 فَأَمْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ: نه وه كه نه م
 زه مينهى بؤ كه وى كزدون، شانه وشان تييدا بگه پين و له بزيويه كهى بخون،
 هستانه وش بؤ لاي نه وه. ﴿الملك: ١٥.

* * *

نامپازى گه ورهى ده ستى پيغه مبه ر، بؤ په روه رده كردنى هاوه له كانى،
 قول كرده وهى بپروا به خوا و پؤزى دوايى له ده رونياندا و بيرخستنه وهى خواى پاك
 و به رز بووه به به رده وامى، هه روا واى راده ميئان، كه به پيى توانايان له گه ل خوادا
 بزين. پيغه مبه ر، له م كاره دا خوى پيشه نكي گه وره يان بوو، هه روهك له
 كاره كانى تر يش هه روا بووه.

به راستي پيشه نك كاريگه ريه كى زورى ههيه له پروسه ي په روه رده دا... خوا كه
 ده روني مروفى دروست كردوو خوى ده زانى، كه ناموزگارى به ته نها به س نيه، جا
 ره وانبيزى و ميژى نه و ناموزگاريه هه رچه ند بيت، گه ر دلى مروف هه لى نه گريت و
 له خويدا نه ينوينى و له به رده م خه لكدا نه يگوپيت بؤ واقعيكى به رچاو، پاشان
 خه لك بانگ بكات بؤ شوينكه وتنى، به كرده وهش پيشه نكيى بؤ ده رخستن، كه
 شوينكه وتن چون ده بى.

خوای بهرز ده یقوانی قورئان به نوسراوی له چه ند په پراوټکدا بنیړټه خواره وه، پاشان عه ره به نه خوینده واره کان وا لی بکات بیخویننه وه... به لام خوی کارناسک و ناگاداره به دهر ونه کان، که نه و کاره له سر نه و شیوه یه وهرناگرن و وه ک پیویسته کاریگری نایټ، که کاره که بگورټت بۆ جوله یه کی واقعی هیزار و توانای دهرچوونی هه بیټ، به لکو خوای پاک و بهرز قورئانی بۆ سر دلی مروف نارد خواره وه، که به ته واو ه تی بینوین و ته رجه مه یه کی واقعی بکات و خه ک بیبیزن، جا نه و که سه حه ز به و واقیعه ده کات که خوا دلی گوشاد کرد بیټ، جا نه و کاته دلی بۆی شهیدا ده بیټ و ملکه چی ده بیټ، نجا دټه ناو نایینی خوا.

له خاتوو عایشه پرسپار کرا دهر یاره ی په وشتی پیغه مبه ر ﷺ، نه ویش کوتی:

((كَانَ خُلُقُهُ الْقُرْآنَ: په وشتی قورئان بو)).^(۱)

له سر نه و شیوه یه له فرموده ی خوای بهرز تئ ده گین که ده فرمودت:

﴿وَمَا عَلَى الرَّسُولِ إِلَّا أَلْبَلَعُ الْمُيِّنُ﴾: پیغه مبه ریش له راگه یانندن به ولوه هیچی تری له سر نه. ﴿النور: ۵۴.

﴿وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الذِّكْرَ لِتُبَيِّنَ لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ﴾

وا بۆ تۆش نه م کتیبه مان نارد، تا خه لکی لی تیبگه یه نی و شایه تا بیربکه نه وه. ﴿النحل: ۴۴... راگه یانندن ته نها نه وه نیه پیغه مبه ر به خه ک بلټت: په روه ردگار تان نه وه و نه وه تان پی ده لیټت... پونکر د نه وه ش نه محازره یه و نه وانه ی تیوری، تا پیغه مبه ر به خه لکی بلټته وه...

نه گه ر راگه یانندن به و مانایه بیټ، پونکر د نه وه ش به و واتایه بیټ، نه و هه ردوکیان پیویستن بۆ راگه یانندن خه ک به کاروباری نایین، نه وانه ی که نایزان... به لام گورپینی نه و زانسته بۆ واقعی کی دهرونی، نه و به دهری خوی ده گورټت بۆ واقعی کی کرده یی، جا کاریکی تر هه یه پیویستی به ویه، که پیغه مبه ر فرموده ی په روه ردگار یان به واقعی به خه ک را بگه یه نیټ، که له کرده وه دا په نگ بداته وه و خه ک چاوی لی بکه ن، که به وانه یه کی کرده یی فیتر بن چون هه لسن به

جیبہ جی کردنی، لہو شدہ و انہ یہ کہ ہ یہ بقیہ بانگخو ازان، لہ دوا پیدا بہ درختی باسی
دہ کہین۔

پیغمبر ﷺ ہمیشہ یادی خوی دہ کرد، ہم موژیانی لہ گہل خوا دہ ژیا،
دلی لہ یادی خوا بی ناگا نہ دہ بو و زمانی لہ یادی خوا سار نہ دہ بو،
پہ روہ دگاری پہ روہ دہ یہ کی زوریاشی کرد بو، نہ وندہ ی وزہ دابوین، کہ بتوانی
نہو پہ یوہ ندیہ ہمیشہ یہی بہ خواوہ ہم بیت... بہ راستی نہوہ بق مروف
کوششیکی ماندو کہ رہ...

مروف نیہ بتوانیت، ہتا ہاوہ لہ کانی پیغمبر ﷺ، کہ ہم موژیانی لہ سر
نہو ناستہ بہ رزہ بہ رنہ سر، نہو ناستی پیغمبر ﷺ لہ سر بو، لہ پہ یوہ ندی
بہ ردہ وامی بہ خواوہ ہم روا یادی بہ ردہ وامی بق خوی پاک و بہ رز لہ ہم مو بار و
چرکہ کانی ژیانیدا۔

نہمہ تابیہ تمہ ندیہ کہ، خوا تابیہ تی کردوہ بہ پیغمبر ﷺ کانپہ وہ - علیہم
السلام - لہمہ شدہ بہ شیکی زوری تابیہ تی کردوہ بہ گہ وری پیغمبر ﷺ،
بہ لام صہابہ کان ﷺ دوی پیغمبر ﷺ کان چاکترین مروفن، لہ گہل نہوہ شدہ
سکالای حالی خویان بردہ لای پیغمبر ﷺ، وتیان: کاتی لہ گہل توداین لہ سر
باریکین، کہ لیت دوردہ کہ وینہ وہ دہ کہ وینہ باریکی ترہوہ، وک نہو بارہ نیہ، کہ
لہ گہل توداین، نہویش ہرموی: ((وَالَّذِي نَفْسِي بِيَدِهِ لَوْ تَدْرُمُونَ عَلَيَّ مَا تَكُونُونَ
عِنْدِي فِي الذِّكْرِ لَصَافِحَتَكُمْ الْمَلَائِكَةُ عَلَى فَرْشِكُمْ وَطُرُقِكُمْ. وَلَكِنْ يَا حَنَظَلَةَ سَاعَةَ
وَسَاعَةَ: بہوہی گیانی منی بہ دہستہ، نہ گہر بہ ردہ وام وک نہو کاتہ واین کہ لای
منن، یا لہ یاد کردن دان، فریشتہ کان لہ سر جیگا کانتان و لہ ریگا کانتاندا
تہوقہ یان لہ گہلدا دہ کردن، بہ لام حہ نزہ لہ! ساتیک بق زیکر کردن و ساتیک بق
لہوہی حہ لال))^(۱)

لہ گہل نہوہی نہو ساتی صہابہ سکالایان تیدا کرد ﷺ ساتی دابہ زین و
ساتی بی ناگاہی نہ بو لہ یاد (ذکر) ی خوا، و صنفہ کہی خوا بہ سہ بویان، کہ نہوان
یادی خویان بہ پیوہ و دانیشتنہ وہ و لہ سر تہ نیشتیان دہ کرد، بہ لام جیاوانی

۱ رواہ مسلم والترمذی وأحمد وابن ماجہ۔

نیوان نهو ساته و نهو ساته ی تییدابوون له گه ل پیغه مبهردا ﷺ جیاوازی پله بوو، نهك له جورد.

ده گه پښنه وه بڼ نهو وه سغه جوانه ی، كه خوا وه سفی مه حابه ی پښ كړدوه ﷺ...

نهوان به پټوه و به دانېشته وه و له سر ته نېشتیان یادی خوايان ده كرد، نهو یاد كړدنه ی خوايان چوڼ بووه؟ نایا نهو یاده ی، كه له سر پښكای صوفیگری ده بیته له ناوچوڼ و مردن، گویا له ناوچوڼ (فناء) لای نهوان حه قیقه تی بوونه؟ یان نهو یاده ی، كه ده بیته هوی ناماده بوونی وږه ی مړوی له واقعی بینراودا و كږبوونی بڼ نهو ی كاریكات له په زامه ندیه كانی خوادا؟

نهوان یادی خوايان ده كرد بڼ نهو ی له خوځیان پېرسن: خوا له م كاته دا چی له نیمه ده ویت؟ جا نه گه رخواستی كات جیهاد له پښكای خوا بویه، نهو یاده كه پالنه ره بڼ جیهاد... نه گه رخواستی كات به ده سته پښانی زانستی بیت، كه فهرزنگه له سر هه موو موسلمانك، نهوا یاد (ذكر) كه پالنه ره بڼ به ده ست هپنانی زانست... نه گه رخواستی كات كوشش بویه بڼ به ده سته پښانی رۆزی حه لال، یا به خشین له پښكای خوادا، یا ناوه دانكړدنه وه ی زهوی به پټی پټیستی به رنامه ی خواپی، نهو یاد (ذكر) كه پالنه ریه تی، نه گه رخواستی كات نهو ی بڼ، هه لسوكه وتی چاك بكه له گه ل خیزاندا، نهو یادی خوا پالنه ره بڼ هه لسوكه وت كړدن به چاكه... هه روه ها له هه موو نه ركه كانی خواپی و هه موو بواره كانی كار له واقعی ژياندا.

هاوه لانی پیغه مبهردا ﷺ یادی خوايان ده كرد بڼ نهو ی له خوځیان پېرسن نهوان - نهو كاته - له زامه ندی خوادا له كوین؟ نایا نهوان لهو باوه پهدان، كه خوا لپیان رازی ده بیته؟ جا نه گه ر به و شپوه یه بوون، سوپاسی خوايان ده كرد و کاریان ده كرد بڼ زیاتر به ده سته پښانی په زامه ندی خوا، به زیاتر نریكبوونه وه له خواوه به كړدنې نهو كارانه ی خوا خوشی ده وین، نه گه ر به و شپوه یه ش نه بوان هه روه ها یادی خوايان ده كرد، به لام به كړپښی نهو ی تییدابوون: ﴿وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَمَنْ

يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهَ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٣٦﴾
 أُولَٰئِكَ جَزَاؤُهُمْ مَغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
 خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ: نه و که سانه‌ی هر گاه کاری خراب
 ده‌کن، یا ناحق‌ی له‌خو ده‌کن، خودا له‌بیر نابه‌نه‌وه و له‌بری ده‌پارینه‌وه: له
 خه‌تاکیان بیوری؛ بیجگه خوداش کی له‌گوناومان ده‌بوری؟ جا نه‌وانه‌که
 زانیوانه‌ه‌له‌یه، پی‌داگر نین.. نه‌وانه پاداشتیان له‌لای په‌روه‌دگاریان لی‌بوردنه و
 باغاتیکه که جویاران به‌ریاندا ده‌پژن و هر له‌و باغات ده‌می‌ننه‌وه. به! چه‌ند
 جوانه پاداشتی نا‌کار چاکان. ﴿آل عمران: ۱۳۵-۱۳۶﴾

با سه‌یری نه‌و نایه‌تانه بگین، که له‌سوره‌تی (آل عمران) دا‌نامازهمان بق
 کردن، تا ببینین یادکردنی خوا‌ده‌بیته مایه‌ی چی؟ ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا
 وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ﴾ نه‌وانه‌ی
 به‌پژوه به‌دانش‌تنه‌وه له‌سر ته‌نیشتیان یادی خوا‌ده‌کن و بیرده‌که‌نه‌وه له
 به‌دیه‌تانی ناسمانه‌کان و زه‌وی ﴿آل عمران: ۱۹۱﴾.

به‌پاستی خواستی کات له‌هه‌موو کاته‌کانی بیرکردنه‌وه له‌دروستکردنی
 ناسمانه‌کان و زه‌وی پی‌ویسته و خوانزاده، بق‌ناشنا‌بوون له‌وه‌قه‌ی له‌ناو
 پی‌کها‌توه‌که‌یدا هه‌یه: ﴿خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَصَوَّرَكُمْ
 فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ﴾ ناسمانه‌کان و زه‌مینی به‌پاستی وه‌دی
 میناوه و وینه‌ی بق‌نیوه کی‌شاوه و شکلی فره‌جوانی دانن و هر بق‌لای نه‌ویش
 دینه‌وه. ﴿التغابن: ۳﴾.

﴿وَمَا خَلَقْنَا السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بَطْلًا ذَٰلِكَ ظَنُّ الَّذِينَ
 كَفَرُوا قَوْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنَ النَّارِ: نیتمه ناسمان و زه‌ویمان - نه‌وه‌ش که
 له‌به‌ینیاندا‌یه - به‌خوپایی دروست نه‌کرد؛ نه‌و که سانه‌ی وا بیرده‌به‌ن،
 خوانه‌ناسن. های له‌وانه‌ی خوانه‌ناسن، بق‌نه‌و ناگره‌ی ده‌یجنی. ﴿ص: ۲۷﴾..

به پاستی نه وان ههستیان به وانه کردبوو، که په روه رگاریان فیری کزدبون، هه روا ههستیان به ریگوپیکی یاساکانی خوییان کردبوو، جا چ نه و په یوه ستن به پیکهاته ی مادی، یا به ژیانی مرقایه تی یه وه، که وا وه دیهیتانی بونه وهر نابیت پوچه ل بیت، یا بی هوده بیت، حیکمه تیش له هه موو به شه کانیدا دیار و به رچاوه .. کاتی بیرکردنه وه یان ده گاته نه و رادهیه، ننجا ده زانن ژیانی دنیا کوتایی ده وران نیه، نابیت واش بیت، مرقف هه یه سته م ده کات، هه تا دوا هه ناسه ی ژیانی به سته مکاری ده میتیته وه .. جا نه گه ر ژیانی دنیا کوتایی ده ورانه که بوايه، نه دی هه ق له کوئییه؟ نه و کاته ژیان بی هوده و بی مه به ست بوو هه قی تیدانه بوو.

لیزه دا یادی خوا، بیرکردنه وه له وه هه قی، که له و دروستکراوه شاراوه ته وه، ده یانگوژیته وه بۆ یادی پوژی دواپی و به هه شت و دوزه خ، په ناش به خوا ده گرن له ناگر: ﴿وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ فَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾ هه ر یادی خوا ده که ن له سازدانی نه م ناسمانان و زه مینه راده میتن، ده لئین: نه ی په روه ر دگارمان! تو نه م ده زگایه یه ت به فیرق سازنه داوه، پاکی و بی عه یی بۆ تویه؛ هه ر بۆ خوشت له نازاری به ناگرمان بیاریزه. ﴿آل عمران: ۱۹۱﴾.

نه گه ر ناگریان وه بیرها ته وه، له خوا ده پارینه وه، که رزگاریان کات، وه ک بلئی شاپسته یی و گونجای خویان ده خه نه به رده م خوی گه وره، که به هوی وه داوی رزگاریون له ناگر ده که ن: ﴿رَبَّنَا إِنَّا سَمِعْنَا مُنَادِيًا يُنَادِي لِلْإِيمَانِ أَنْ آمِنُوا بِرَبِّكُمْ فَآمَنَّا رَبَّنَا فَاغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَكَفِّرْ عَنَّا سَيِّئَاتِنَا وَتَوَقَّنَا مَعَ الْآبَرَارِ﴾ ﴿١٢٩﴾ رَبَّنَا وَءَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْمِيعَادَ: په روه ر دگارمان! نیمه بیستمان بانگ رایه لیک گازی ده کرد که باوه پی به په روه ر دگارتان بیتن. نیمه ش بروامان هیئا، سا بۆ خو ت نه ی په روه ر دگارمان! له گونا هانمان خوش بیه و هه ر خراپی کردومانه، بیکوژیته وه و له گه ل نه وانه ی پیاوچاکن بمانمړینه .. په روه ر دگارمان!

نه‌وشتانه‌ش به‌نیّمه په‌وا ببینه که له زمانې پیڼه‌مبه‌رानته‌وه به‌لږت پیمان داوه،
شهرمه‌زاری پوځی قیامه‌تمان مه‌که، تق له هر په‌یمانی بیده‌ی لاریت نیه. ﴿آل
عمران: ۱۹۳-۱۹۴..

خوا وه‌لامی نه‌و پارانه‌وه ملکه‌چی‌ی به‌نده‌کانی ده‌داته‌وه، به‌لام بچی‌ی خوا‌ی
پاک و بی‌گردد وه‌لامیان ده‌داته‌وه؟ ته‌نھا له‌بهر یاده‌که‌یه؟ له‌بهر بیرکړنه‌وه‌که‌یه؟
له‌بهر تیرامانه؟ له‌بهر لالانه‌وه‌که‌یه؟ هه‌موو نه‌وانه له بروداری نیمان راست
خوازاوه: ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أُضِيعُ عَمَلَ عَمِلٍ مِّنْكُمْ مِّنْ
ذَكَرٍ أَوْ أَنشَىٰ بَعْضُكُم مِّنْ بَعْضٍ ۖ قَالَ الَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ
وَأُودُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقَتِلُوا لِأَكْفِرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَلَا تُدْخِلَنَّهُمْ
جَنَّتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ ثَوَابًا مِّنْ عِنْدِ اللَّهِ ۖ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ
الْثَوَابِ: په‌روه‌دگاریان ناوا به‌ده‌نگیانه‌وه هات، که: من کرده‌ی هیچ مریه‌ک-

له‌نیر و می- به‌بی پاداش ناهیلّمه‌وه؛ گشتتان له‌لای من چون په‌کن. نه‌و که‌سانه‌ی
له‌زیدی خو ده‌رکراون و له پای من نازاریان دیوه و چونه‌خه‌زا و دږی منیان
کوشتی‌یان به‌کوشت چووبن، بیگومان گونا‌هیان ده‌کوژنّمه‌وه و له پاداشتی
کرده‌وه‌یان ده‌پانځمه‌ناو باغاتیک جوباریان به‌به‌ردا ده‌پوا؛ که نه‌مه چاکه‌ی
خودایه ده‌باره‌یان؛ پاداشتی هره‌باشیش و لای خوا‌یه. ﴿آل عمران: ۱۹۵

لیړه‌دا نه‌م نایه‌تانه ده‌بڼه وانه‌ی په‌روه‌ده‌یی، کاتې خوا به‌و شتیه جوانه
وه‌سفی هاوه‌لانی پیڼه‌مبه‌ر ﷺ ده‌کات: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِلْمًا وَقُعُودًا
وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ﴾ نه‌وه یادکړدنیکه، که له واقیعا ده‌بیته‌مایه‌ی کرده‌وه‌یه‌کی
به‌رچاو. کوجیان کرد و ده‌رکران له‌سهر مال و خالیان، له‌رنگای مندا نازاردان
نارامیان گرت، جه‌نگان و کوژزان.. خواش وه‌لامی دانه‌وه‌و پارانه‌وه‌کانیانی
وه‌رگرت.

له‌سهر نه‌و یاد کړنه پیڼه‌مبه‌ر ﷺ هاوه‌له‌کانی په‌روه‌ده کرد، په‌که‌م جار
به‌پیشه‌نگی خو، پاشان به‌ناموژگاری و پرتماییه‌کانی و به‌دواداچوونی و

به رده و امیی و سه ربه رشتی کردنی و چاودیری کردنی، هه تا به ره و نه و لوتکه موقیانه پویشتن، که له میژودا وینهی نه بوو.

* * *

با نیسته سهیر بکهین بزانی پتغه مبه ﷺ چی ده ویست، ئامانجی چی بوو که نه و هه موو هه وله گه وره یه ی دا، بۆ په روه رده کردنی نه و هاوه لانهی.. تنها بۆ نه و ی بینه چه واری خۆی ﷺ؟ تنها بۆ نه و ی بینه بپرواداری پاسته قینه؟ به لای بیگومان نه و نه ئامانجیکی به رزه و شایسته ی نه و یه، که هه ولی نۆدی بۆ بدریت، به لام! ئایا نه و هه موو هه وله ی ده ویت؟

به راستی به شیک له و هه وله بهس بوو بۆ به جی گه یاندنی نه و ئامانجه له سه ر چاکترین شیوه، که پتغه مبه ﷺ چه زی پی ده کرد! نه و نه ده هه وله بهس بوو، که عیسی کۆپی مه ریه ﷺ دای له په روه رده کردنی چه واریه کانیدا، نه وانه ی به ده وریا بوون و دلسۆزی بوون و دوا ی خۆی ئایینه که یان بلۆکرده وه، نمونه بوون له دانه رمی و میهره بانی و دونیا نه ویستی و په وشت پاکیدا: ﴿ثُمَّ قَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ بِرُسُلِنَا وَقَفَّيْنَا بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ وَجَعَلْنَا فِي قُلُوبِ الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ رَافَةً وَرَحْمَةً وَرَهْبَانِيَّةً ابْتَدَعُوهَا مَا كَتَبْنَاهَا عَلَيْهِمْ إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ: پاشان به شوین نه و اندا گه لیک پتغه مبه رمان ناردن؛ دوا ی نه و انیش عیسی کۆپی مه ریه ممان نارد و ئینجیلمان پی خه لات کرد. دلۆقانی و به زه یشمان خسته دلی په پره وانی؛ نه و ره به نیهش که هه یانه ئیمه بۆمان نه نوسیون، بۆ خۆیان دایانه یئاوه. ئهم کاره شیان بۆ په زامه ندی خوا بو. ﴿الحديد: ۲۷. به لام پتغه مبه ﷺ نه یده ویست کۆمه لیک له بپرواداران په روه رده بکات، وه که نه و هه موو بپروادارانه ی پتغه مبه ره کانی پیش خۆی په روه رده ی کردیوون، به لکو کاریکی گه وره و به رزتری ده ویست.. ده ویست نه و بنکه پته وه په روه رده بکات، که به رۆلی خۆی پیک بیت:

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ: ئیوه چاکترین کۆمه لان له ناو مه ردمی دنیا دا سه رو هه لدا. ﴿آل عمران: ۱۱۰.

جیاوازی نیوان هر کومه لیک له و کومه له برودارانه ی، که پیغه مبه ره به ریزه کان پیش محمد ﷺ په روه رده یان کردبوو و، نیوان هم کومه له بروداره ی پیغه مبه ره ﷺ په روه رده ی کردبوون؛ له نه رکباریه کانی خاوییدا دابوو، که خوا دابووی به سر نه وان و نه مانیشدا و نه و نه رکش، که له مانیش و له وانیش دواکریوو.

به لام کومه له بروداره که ی پیشوو خوا دهریاره یان فرمویه تی:

﴿وَمَا أَمْرُوا إِلَّا لِيَعْبُدُوا اللَّهَ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ حُنَفَاءَ وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ دِينُ الْقَيِّمَةِ﴾: فرمانیشیان هر نه وه نده پیدرابوو که ده یی خواپه رست بن و له دین نه ودا دلپاک بن و به ره و ه قانته بریون و نویژ بکن و زه کات بدهن، که نه مه دینی دروسته. ﴿البینه: ۵﴾.

کومه له که ی پیغه مبه ریش ﷺ ه مان نه و نه رکانه یان به سر دا درابوو، که به پاکي خوا په رستن و پونه که نه بته رستی و نویژ بکن و زه کات بدهن، پاشان نه رکي تریش درابوو به سهریانا، که نه و نه رکانه تاییه ت کرابوو به وانه وه، که نه درابوو به نه ته وه کانی پیشوو:

﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾: نثیه چاکترین کومه لن له ناو مه ردمی دنیا دا سه رو ه لدا؛ فرمان به چاکه ده که بن و ری له نا په وا ده به ستن. باوه ریشان به خوا هیه. ﴿آل عمران: ۱۱۰﴾. ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾: به و شیه وه یه نثیه نثیه مان کردوته نوممه تیکی ه لیزارده، تا ناگوا له مه ردم ه یی و پیغه مبه ریش چاودیریتان لی بکا. ﴿البقرة: ۱۴۳﴾.

نه ته وه کانی پیشوو سهریان ه لدا بق نه وه ی بپوا به خوا به یینن و به رده وام بن و نه نها له سر نه و بپوا یه راستال بن، نه م نوممه ته ش بق خه لک سه ری ه لدا، بق نه وه ی بیته نمونه یه ک، که ه موو موقوف بینیته سه ریی راست... جیاوازی هیه

له نټوان ناماده كړدن و پټكپټناني كه سيكدا، كه چاوه پټي نه وه ی لی بکړئ، هر
ته نها به زده وام و پاست و پټك بیت له سنوري قه وميكي دياريكراودا، له نټوان
كه سيكدا كه چاوه پټي نه وه ی لی بکړئ بيټه نمونه ك چاوی لی بکړئ، نه ك هر
له ناو قه ومه كه ی خوی، به لگو له سر ناستی ه موو مرقايه تی کاتئ له هر
شوينيكي سر زه وی پټي بگات.

بنچينه كه يه كه، نه ویش پرستنی خوی تاك و ته نه ای بی هاو به شه، به لام
جياوازيه كه هر ده ميتئ له نټوان نه و بناغه يدا، كه ده ته وئ خانويه كي قه باره
بچوكی له سر دروست بکړئ، كه سنورداريټ، ه روا بناغه يه كيش ده ته وئ
له ساری بينايه يه كي به رزی فراوانی له سر دروست بکړئ، هر دوکيشيان
پټويستيان به ورده کاری ه يه، هر دوکیان پټويستيان به کوشش ه يه، به لام
چون نه و بناغه يه و نه و بناغه يه، نه و کوشش و نه و کوششه، نه و ورده کاریه و نه و
ورده کاریه ده بن به يه ك.

له سره تاوه جياوازيه كه له كتيبې كه ی خوادا ه ست پټ ده كه ين..

ه موو نه ته وه يه كي بړودار بانگكراون بق بړوا بون به خوا و پوژي دوايی، به لام
كتيبيك نيه له ناو نه و كتيبانه ی، هاتونه خواره وه له م مه سه له يه به و شيوه يه
ته ركيزی كرد بيټه سر نه و دوانه ی له قورئاندا ته ركيزيان كراوه ته سر و نه وه نده
فراوان بيټ. ه موو نه ته وه كان نه ركه دلوالی كراوه كانيان به ستراوه به و كيشه
سره كيه وه كه بناغه ی ه موو شتيكه و شوينی ده رچونی ه موو شتيكه، به لام
په ياميك نيه نه وه نده به توندی نه و نه ركانه ی به ستيټ به و كيشه سره كيه وه
وه كه په يامه كه ی دوايی به ستويه تی، له گال زوری نه ركه له ناو نه و په يامه دا و له گال
فراوانی و گشتگيريه تی بق ه موو بواره كانی ژيان.^(۱)

پاش نه وه جياوازيه كه ده بينين - له سر هيلايكي ته ريب به وه ی له كتيبې كه ی
خوادا هاتوه - ده بينين له به رنامه ی پټغه مبه ردا، كه پټغه مبه ر هاوه له كانی پټ
په روه رده كړدبو، جا چ له ته ركيزيوني به رنامه كه له سر كيشه ی بړوا به خوا و

۱ نه گهر عزت كرد سه يری به شي (مقتضيات لا اله الا الله في الرسالة المحمدية) بکه له كتيبې (لا اله الا الله عقيدة و شراية و منهاج الحيا).

پوڙی دواييدا بيت، يا له توندکردنی په يوه ست کردنی هـ موو ئهـ رکهـ کانـ
 بـيروبوایي و په فتارییـ بهو گيشه سهره کيـوه بيت. له قوناغی مهـککهـدا هيشـتا
 ياساکان و ئهـو پښماييانه نهـهاتبونه خوارهـوه، که ژيانی پامباری و ئابوری و
 کومه لایه تی کومه له بـرواداره که پښک بخت، په لکو هـموویان تايهـت بوون به
 چاندنی بـيروباوه پی راسته قینه له دـهرونياندا، هـروا ئاماده کردنی ئهـو دـهروناـهـش
 بـو پيوستیهـکانی ئهـو بـيروباوه په، که له عیلمی خوادا دانراوه، له کاتی گونجاويدا
 بیتـه پيشهـوه.

نيستا باسی ئهـو بـروادارانـه دهـکهـين، که بـروايان هـينابو بهـوه ی جگـه لهـخوا
 خوايه کی تر نيه و محمد نيرراوی ئهـوه، بـرواشيان به زيندووبوونه وه و گه پانه وه و
 لپـرسينه وه و پاداشت هـيه، چونکه نهـوانه ئهـو بنکه پته وه بوون، که پيغه مـبر
 په روه رده ی کردبوون، ئهـو بنکه پته وه ش له م به شهـدا بابـه تی باسه که مانه..

به لام له يادمان نه چيت بيرتان بخهـمه وه، که پيغه مـبر چـند نازاری توش بوو
 له نيشاندانی ئهـو گيشه يهـدا و گه ياندنی بهـخهـک، جا له سته مکارهـکانی
 قورپه شـه وه بوييت که له سهـنگردا وه سـتابوون به رامـبر بانگـه وازه که و دږی
 دهـجهـنگان به هـموو هـويه کانی جهـنگه وه، يان له و جهـماوه روه وه بيت، که دږی
 دهـجهـنگان له بهر نهـوه ی پيچه وانه ی شته باوهـکانی بوو، هـروا له بهر نهـوه ی نهـوانه
 هـر له و کاتهـدا به نده و کږيله ی ئهـو سته مکارانه بوون، جا هـستيان پيـ کردبيت، يا
 نه يان کردبيت، دـهرونيان پيـی پازي بوييت، يا پقيان ليی بوييت..

له م ماوه يه ی که نيـمه ليی دهـدوين تهـنها تهـرکيز له سـهر داخوایي و
 پيوستیهـکانی (لا اله الا الله) دهـکهـين.

به لام نهـو کاته گـوکردنی (لا اله الا الله) نيشانه يه کی ناشکرای بـروا بوو، چونکه
 له و کاتهـدا هـرکس بـروای راسته قينه ی نهـبايه شايه تمانی به دهمدا نهـده هات،
 نهـوانه ی بـروايان دهـهينا دهـهاتنه لای پيغه مـبر بـرواهيتانه که ی خويان بوی
 دهردهـخت، ژيانی خويان دهـخسته مهـترسيه وه و خويان دهـخسته بهر نهـو
 نازاره ی له هـموو دږل و شيو پکدا خوی بـو مات دابوون و هـموو نهـفامی
 چوارهـوری دهـبونه دوژمن بهـو بـرواهيتانه، به ناشکرا ئينکاری يان لي دهـکرد و

پریان لئی دہ بوہوہ، لہ گہ لئ ٹوہی ٹو کاتہ گزکردنی شایہ تمان نیشانہ ی ئیمانی
 راستہ قینہ بو، چونکہ کس خوی نہ دہ خستہ بہر ترسی گزکردنی شایہ تمان،
 نہ وانہ نہ بونایہ، کہ بہ راستی بپوایان ہینابوو، راستی بپواکیان گیشتبوہ پادہ ی
 یہ قین، جا ئایا پیٹہ مہر ﷺ بہوہ وازی دہ ہینا، کہ لہ ناو دلایان راستگو بن و
 بہ زمان بیلین؟!

نہ گہر بہوہ وازی لی ہینانایہ، ئایا ٹو پنکہ پتہوہ دادہ مہ زرا، کہ خوا پوی
 زہوی پی وەرچہ رخاند؟

کہ واتہ بچی لہ مالہ کہی ٹہرقہ مدا لہ گہ لایان کژدہ بوہوہ، بچی ہاوہ لی
 دہ کردن، بچی چہند سہ عاتی لہ گہ لایاندا دہ یبردہ سہر؟ بچ ٹوہی پئیان بلی
 جگہ لہ (اللہ) کہ س شایستہ ی پەرستن نیہ، ہەرچہ ندہ ٹوان بہ تہواوہ تی بپوایان
 ہینابوو؟ یان بچ ٹوہی پئیان بلی بہ زمانتان بلین جگہ لہ (اللہ) کہ س شایستہ ی
 پەرستن نیہ، ہەرچہ ندہ وتیشیان؟ بہ لکو بچ ٹوہ لہ گہ لایان کژدہ بوہوہ، بچ
 ٹوہی لہ سہر پیوستیہ کانی (لا الہ الا اللہ) پەرہ ردہ یان بکات، خویشی نمونہ ی
 کردہ یی یان پیٹشک ش بکات.

لہ پیوستیہ کانی (لا الہ الا اللہ) لہ وکات و ہموو کاتی کدا، نارامگرتنہ لہ سہر
 نازاری پیگای ہق، نارامگرتن لہ پیگای ٹو بیرویاوہ پہ راستی، کہ مرؤف بپوای
 پیی ہہیہ... جا ئایا تہ نہا بپوای پووت، واتہ بپوا بہ (لا الہ الا اللہ) ہینان و وقتی بہ
 زمان لہ خویہوہ دہ بیٹہ ہوی نارامگرتن لہ سہر نازار، ہەرچہ ندہ توندوتیڑ بیٹ
 دہ بیٹہ دہ ست گرتن بہ ہہ قہوہ چہ ندہ ی لہ مال و گیانی تی بچیت؟ یان ٹم کارہ
 پیوستی بہ کوششی دیاریکراو ہہیہ بچ بہ ہیزکردنی پیٹکاتہ ی دہرون، ہہ تا
 بہرگی فشار بگریٹ بی ٹوہی لاریٹہوہ، یان داپرمی؟ لہ کوئی ٹوہ فیڑ دہ بن؟
 ئایا بہ تہ نہا پئیان بوتریٹ نارام بگرن ہستیان پیک دہ بیٹ، عہزیمہ تیان پتہ و
 دہ بیٹ، دنیا بہو ہموو خوشیہ ی تیدایہ لہ بہرچاوی خاوہ نہ کہی بی نرځ دہ بیٹ،
 سہیری ٹوہ دہ کات، کہ بہر زترہ و پونترہ و، بہرگی نازارہ کہ دہ گری بہ
 ناراموہ، کہ مہر خہ می ناکات دہرہ ق بہو ہہ قہی بپوای پی ہیناوہ؟ نا سویند
 بہ خوا! بہ لکو ٹو کارہ پیوستی بہ فیڑکردن و پامینان و ناراستہ کردن ہہیہ..

ماموستای گه وره ۛ هر نه وه مروف فير ده كات و وانه ده دات و پاده ميښي و
پينمايي ده كات.. به لام نهك به وشه ي پووت بيدات به گوتي هاوه له كانيدا، به لكو
به نمونه ي كرده يي به چاو ده يانبيښي، نه وه ي نه واني بؤ بانگ ده كرده له سر
ناستكي به رز، له خودي خويدا پياده ده كرده، به پاستي سهرداري پيښه مبه ران ۛ
نازارك دراو، كه كيتوي داده پماند..

به به دروخستنه وه نازار ده درا، ناي! به دروخستنه وه چه ند گران بوو له سر
شاني پاستگوي نه مين.. به گالته پيكرن نازار ده درا، ناي! گالته پيكرن چه ند
قورسه له سر دليك، كه به واي به هق بهيښي، بزانيت نه و كار هه قه و چاكيه،
پتي پاسته، رزگاريه، سهركه وتنه و گالته چيه كانيش له گومرپاييه كي دووردان. به
پروپاگنده ي دژايه تي و ناويزان و خه لك لي دورخستنه وه وه ولدان بؤ
دورخستنه وه ي شويكه وتواني، به لكو ه ولدان بؤ دورخستنه وه ي خه لك، هه تا له
گويگرني نازار ده درا.. به نازارداني لاشه يي و ههستي نازار دراوه.. به رديان
تيگرتووه هه تا هه ردو پتي پيروزي خويڼاوي بووه، يان درك و دال له سر پيگايډا
فري دراوه بؤ نه وه ي بجيت به پيډا، وه كه نه بوله هه ب و ژنه داركيشه كه ي كرديان،
يا به فريداني پيسي به سهرپا، له كاتيكا له كړنوشدا بوو يادي خواي ده كرده،
نه مه و چنده ها شتي تر..

هه مو نه مانه ده بوونه هوي نه وه ي زياتر ده ست به هه قه وه بگريټ و له سهر ي
به رده وام بيت، هه رچي شتي فريودر هه يه خستيانه به رده مي، كه واز له و كاره
بهيښي، نه و شتانه ي خه لك له ژياني دونيادا پتي له خشته ده بري، پاشايه تي،
ده سلات، مال و پله وپايه خوښي دونيا، نه ويش به مامي ده فهرمو: ((وَاللّٰهُ يَاعْمُّ،
لَوْ وَضَعُوا الشَّمْسَ فِي يَمِينِي وَالْقَمَرَ فِي شِمَالِي، عَلَيَّ أَنْ أَتْرُكَ هَذَا الْأَمْرَ مَا فَعَلْتُ، حَتَّى
تَفْرُدَ سَافَلَتِي - أَوْ قَالَ - حَتَّى أَهْلِكَ دُونَهُ: مامه! سوښد به خوا! نه گه ر پوڅ بخه نه
لای پاستم و مانگ بخه نه لای چه یم، بؤ نه وه ي نه و كار واز لي بهيښم، وازی
لي ناهيښم هه تا ملم نه قرتي - يان فهرموي - هه تا له پيڼاويډا ده مرم.))^(۱)

به و شيوه يه وانه ي ددها به گوتي هاوه له كانيدا، نهك وشه ي پوت، هه رچه نده

۱ ته ماشاي كتيبه كاني سپره بك.

و شه کان بۆ پونکردنه وه پتویستن، به لام په فتاریکی کرده یی، که وشه کان شی ده کاته وه و ده یانگوریت بۆ راستیه بینراوه کان له جیهانی بینیندا.

له پتویستیه کانی (لا اله الا الله) له و کاته و هه موو کاتیکدا، پرکردنی دله به خۆشه ویستی خوا، هه روا هه سترکردن به گه وره ییه که ی و په یوه ست بوون پتیی به په رۆشه وه سهیری بکریت و پووی تی بکریت له هه موو په فتار و هه ستریکدا. جا ئایا بهروای پووت واته بهرواکردن به وهی جگه له خوا خواجه کی تر نیه و گۆکردنی، له خۆیه وه ده بیته ئه و ئاراسته و ئه و په فتاره؟ یان فرمانه که پتویستی به فیرکردن و ته لقین کردن و پاهیتان و ریتنماییه؟

په ره ر دیار نه بیته کۆ ئاراسته ده دات و فیرده کات؟ به وشه ی پووت نا، به لگو به په فتاری کرده یی، که هاوه له کانی ده یانبینی، سهیریان ده کرد و لیوه ی فیر ده بوون. کاتئ هه موو ساتئ ده یانبینی له یادی په ره ر دگاریدا بوو، پووی تیکرد بوو چاره پوانی ره حمه تی بوو، په زه لیلی و لالانه وه هاواری بۆ ده کرد به تۆبه کاری و گه پانه وه بۆ لای، زمانی له پارانه وه سازد نه ده بۆوه، دلشی له یادی خوا سارد نه ده بۆوه.

هه ره له پتویستیه کانی (لا اله الا الله) ئه و کاته و هه موو کاتیک، بهروا بوونه به قه زاو قه ده ری خوا، بهروا بوونه به وهی که هه رخۆی به کاروباران پاده گا و هه رخۆی به ته نه ئه اندازه گیری ده کات، هه رخۆی به ته نه چی بویت ده یکات، هه رخۆی به ته نه رۆزی دهره، هه رخۆی به ته نه زیانده ر و سود به خشه، هه رخۆی به ته نه ده ژینئ و ده مرینئ، هه رخۆی به ته نه خاوه نی هه موو شتیکه و خاوه نی هه موو کاریکه، هه رخۆی به ته نه بونه وه ر و خه لک به پتوه ده بات، هه یج شتیك بئ فرمانی ئه و نابیت، هه یج شتیك نابیت، هه تا خۆی نه یه ویت.

جا ئایا ته نه به راست دانیانی (لا اله الا الله) و گۆکردنی، ئه و بهروایه له ناو ده رونه کاندیا دروست ده کات؟ یان کاره که پتویستی به فیرکردن و وانده دان و پاهیتان و ریتنماییه هیه؟ ئایا بۆ چه قانندی ئه و بهروایه، وشه یه ک، یان چه ند وشه یه ک، یا وانیه ک یا چه ند وانیه ک به سه؟ به راستی ئه مه تیۆر (نظریه) یک نیه بخوینریت و له بهر بکریت و له باره یه وه پرسیار له موقوف بکریت، ئه ویش به زمانی

وہ لّام بداتہ وہ، بہ راستی نہ وہ موعاناتی واقعیہ، لہ ہم مو ساتیکدا لہ بہ ریکہ
 پادہ چئ لہ گہل ثارہ زویہک لہ ثارہ زوہ کانی، یا خہ یالیک لہ خہ یالہ کانی، یا
 نہ زمونیکی تال، کہ مرقف پییدا دہ پوات، پاشان لہ میانہ ی نہ ورہنج و نالاندانہ وہ
 فیر دہ بیت و وانہ کہ لہ بہر دہ کات، نہک تہ نہا بہ عہ قلی نہک تہ نہا بہ ویزدانی،
 بہ لگو بہ دہ مارہ کانی و لاشہ ی و گیانی و ہم مو پیکہاتہ کانی.

نہم نمونہ یہ لہ کتیبیکہ ی پیشوودا ہتیراوتہ وہ: ^(۱) نہ گہر لہ ریگا لہ ہرکس
 بیرسیت کئ رۆزی تو دہ دات؟ بین بیرکردنہ وہ وہ لّام دہ داتہ وہ: خوا رۆزی دہرہ،
 بہ لّام کاتی دہست تہنگ دہ بیت، یا رۆزیہ کہ ی کہم دہ کات: کاتی لہ رۆزیہ کہ ی
 نازار دہ خوات بق پیداکردنی چی دہ لیت؟ لہ رۆرجاردا دہ لیت: فلانہ کہس پزقی
 بریم، یاں فلانہ کہس دہ یہ ویت پزقم بہریت! نہ وہ نیشانہ ی چیہ؟ نیشانہ کہ ی
 نہ وہ یہ، کہ ہرچی بہ لگہ نہ ویستہ بوتریت لہ راستیدا نیہ! یاں بلی: نہ و
 بہ لگہ نہ ویستی بیر (ذہنی) یہ نہ چوتہ قولایی ویزدانہ وہ، نہ بووتہ بہ لگہ نہ ویستی
 دلی، کہ پہفتاری لہ سہر بنیات بنریت! یا ہستہ راستہ کانی دوی نہ و پہفتارہ
 راستہ لہ سہری بنیات بنریت!

کاتی لہ سورہتی (البقرة) دا نہم خیتابہ ی خوام خویندہ وہ، کہ بہرہ وپوی
 نہ وہ ی ئیسرائیلی کردبوو کاریک سہرنجی پاکیشام: ﴿وَإِذْ نَجَّيْنٰکُمْ مِّنْ ءَالِ
 فِرْعَوْنَ یَسُوْمُوْنَکُمْ سُوْءَ الْعَذَابِ یُدْبِحُوْنَ اَبْنَاءَکُمْ وَیَسْتَحْيُوْنَ
 نِسَاءَکُمْ وَفِیْ ذٰلِکُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَّبِّکُمْ عَظِیْمٌ﴾ نہ وسا کہ پزگارم کردن لہ
 فیرعون و دارودہ ستہ کہ ی کہ سہرہ پای سزادانتان، کوپانی لی سہرہ برین و
 ژنہ کانی ساغ دہ ہیشتہ وہ، کہ لہ مہدا نہ زمونی رۆز مہزن ہہ بو لہ
 بہرہ ردگار تانہ وہ. ﴿البقرة: ۴۹﴾

سزاکہ لہ فیرعون پوی دا: نترینہ کانانی سہرہ بری و میینہ کانانی
 دہ ہیشتہ وہ، بہ لّام توشی بہ لایبونہ کہ لہ خواوہ بووہ! ئایا کاتی سزاکہ دہ بینی
 نہ و خہ یالہ بین بیرکردنہ وہ دیت بہ دلدا، یا دہ بیبستی؟ یاں بیر (ذہن) پوودہ کاتہ

بکری پاسته و خۆ، که کاره که ی لێوه پوده دات؟ مرقف پێویستی به فیژیون و وانه وەرگرتن ههیه، بۆ ئهوهی بزانیته بکهر که ههلساوه به کاره که، به لێ، به لام له دوا ی ئهوه وه قهدهری خوا ههیه؟ کاتێ مرقف ئهوه ده زانی، له میشکیشیدا جیگیر بوو، ههتا ده بێته راستی و دانیایی، که واته پو ده کاته کێ بۆ ئهوهی مهینه تیه که ی له سه ر لابات؟ ئا ئهوه ئه وانه یه، که له دوا ی ئا راسته دایه.. به لام ئه مه له ههستی پڕ واداردا نهی (نفی) ناکات له گه ل ده ستگرتن به هۆکانه وه، به لام بێ ئه وه ی پشت به هۆکانه وه بیه ستیت، بێ ئه وه ی پڕ وای به وه هه بیته، که هۆکان له خۆیا نه وه کار ده کن؛ به لکو به قهدهری خوا کار ده کن و له و سنوره دا که خوا داینا وه هه میشه له دوا ی پڕ واده کان و که سه کانه وه سه سیری به پێوه بهر و دروستکهری راستی ده کریت، که ئه ویش خواجه و خاوهنی هه موو شته.

له پێویستی کانی (لا اله الا الله) له و کاته و -له هه موو کاتی کدا- برایه تی له بهر خوا و خۆشویستن و پێ لێ بوون له بهر خوا و، لایه نگری و خۆ بهری کردن له بهر خوا.. ئه وانه هه موو سه بارهت به ژینگه عهره بیه که وه بوو.. هه روا بۆ هه موو ژینگه یه کی نه قامی له کۆن و نوێدا، چه ند کاریکی جیاواز و دژ به نه ریتی ژینگه ههیه.. له نه قامی عهره بیدا په یوه ندی خوین، په یوه ندیه کی چه سپاری هه میشه ی توند بوو، هه موو په یوه ندیه کانی تریش، جگه له وه یا لاواز و پچراو بوو، یا هه ر له بنه پته دا نه بوون.. له نه قامیه کانی نوێدا په یوه ندی نه ته وایه تی و نیشتمانی بوته جیگیری په یوه ندی خوین، که ئه و نه قامی تیا نه شانازی پێوه ده کن و ده مارگیری له سه ر ده کن، وه ک ئه و شیوه یه ی، که نه قامی عهره بی شانازی به په یوه ندی خوین وه ده کرد و ده مارگیری ده کرد بۆ ئه و په یوه ندیه خوینیه ی له هۆزه که دا خۆی ده نواند.. جا جیاوازی فراوانیه نه ک له کاکله دا:

به لام خۆشویستن و پێ لێ بوون له نه قامی عهره بی و له هه موو نه قامیه کدا له ته وه ری بهرزه وه ندیه، له زۆرینه شدا بهرزه وه ندیه مادیه نزیکه کانه، له لایه کی تره وه ته وه ره که ی ((من)) ه، من و که رامه تم، من و ماله که م، من و ده سه لام، نه ته وه که م، شوینکه و ته وه کانم، نه گه ر له ((ده سه لاتداره کان)) بم، یا گه و ره که م نه گه ر له بێ ده سه لاته کان بم!

به لام دۆستایه تی و به ریبوون (الولاء والبراء) هاوده می خوشویستن و بق لبوونه ون، هیچ پئسا و پئکخه ریکی نیه، جگه له و به رژه وهندیانه ی نه مرق لیژده دا بیئت و سبه یینی له وئ. له بهر نه وه هه میشه له گوراندایه و له سه ر بارێک ناچه سپیت، هاوپییه تی نه مرق په نگه به یانی بگوریت به دۆمنایه تی، دۆمنایه تی نه مرق په نگه به یانی بگوریت به دۆستایه تی، نه ک بق گورینی پێیاز و به هاکان، به لام بق گورینی به رژه وهندی کاتی، که له سه ر یه ک بار نامیئیتته وه... هه موو نه فامیه کانیش له و کارانه دا وه ک یه کن!

ته نها بره وای پروت-به واتای به راست دانانی- (لا اله الا الله) و گوریدی، له و هه موو کارانه دا له خۆیه وه نایته هۆی گورانی پشه یی، که نه ریتی جاهیلی پالپشتی ده کرد، هه روه ها په وشێ پامیاری و ئابوری و کۆمه لایه تی و فیکری و په وشتی پالپشتیان ده کردن. بێگومان هه رچه نده بره وای به (لا اله الا الله) ده روون ئاماده ده کات بق گورین و وه رگرتنی گورین. به لام پێوانه تازه کان، به ها (قیم) ه تازه کان و نه و په وشه تازانه ی، که ده ویسترت دروست بکرت، که له خۆیه وه نایه ت، له چرکه ساتیکدا نه نجام ندریت، نه گه ریش چرکه ساتی بره وای بیئت، به لکو خشت خشت ده خریتته سه ر یه ک، هه تا بینا تازه که راست داده مه زرتت. به مه ش په روه رده پیتی به رپا ده بیئت.

هه ر نه وه ش بووه، که په روه ردیاری گه وره ۛ پیتی هه لساوه له نه ریت و چاودیری و به دوا داچوون، هه تا گه یاندیه نه و لوتکه به رزانه، تا وای لی ها تبه و برایه تی بق خوا له ده رونه کاندایه له په یوه ندی خوین به هیژتر بوو، وای لی ها تبه و خوشویستن و بق لی بوون په یوه ندی به به رژه وهندیه کانی سه ر زه ویه وه نه ما بوو، به لکو له گه ل برایه تیه که دا چووبونه ترازویه که وه، نه و تایه ی بق خوا و له پێناوی خوا دا قورستر بوو، وه لا و به پائیش په یوه ست کرا به به ها کانی ئیمان و ته نها بق خوا.

له پێویستیه کانی (لا اله الا الله) له و کاته و له هه موو کاتیکدا، کۆمه لێک چاکه ی په وشتی به رز بوون، هه ندیکیان له ژینگه عه ره بیه که دا هه ر هه بوون، به لام نه فامیه که خراپی کردبوون و له پێگا راسته که ی خۆی لای دا بوون... وه ک ئازایه تی،

که نه فامی هه لیگتیرابوووه بۆ ده مارگیری نه فامی، وهك له سورده تی (الفتح) دا هاتوووه. ^(١) سه خاوهت و به خشین له نه فامیتی، له پێگا پاسته که ی خۆی لایدابوو وای لیتها تپوو بوو بوو به مال به خشین وه بۆ پویینی خهك وهك له سورده تی (البقرة) دا هاتوووه، ^(٢) جا پتیویست بوو پتیره وه که ی پاست بکریته وه و بگتیریتته وه بۆ بنه پته پاسته فیتره ته که ی خۆی، بۆ نه وه ی بۆ خوا بیت و له بهر خوا بیت.. هه ندی له و چاکیتی په وشتی به رزه دا له سه رده می نه فامی عه ره بیدا نه بوو، ناکری له هه یج جاهیلیه کیشدا هه بیت، وهك پتگرتن له سته مکردنی خهك، به رپاکردنی ژیان له سه ر دادپه روه ی، نهك له سه ر یاسای دارستان، رتیزگرتنی مرۆف وهك نه وه ی مرۆفه، به چاوپۆشین له په گه ز و په نگ و زمان و نیشتمان ته که ی و باری کۆمه لایه تی، یا رامیاری، یا ئابوری، نه وه ش کاریکه نایه ته دی، هه تا ده روون بۆ خوا یه کلانه بیتته وه. ^(٣)

لیره دا مه به ستمان نه وه نیه باسی هه موو پتیویستیه کانی (لا اله الا الله) بکه یین به کورتکراوی، ته نانه ت سه باره ت به ماوه ی په روه رده ی مه ککه ییش، به لکو مه به ستمان نه وه یه بلتین: هه ر له و کاته وه له لایه ن خواوه هاتۆته خواره وه، ته نها به پاست دانان (تصدیق) و دان پیدانان (اقرار) ی پووت نه بووه، وهك بیرۆکه ی

١ { اِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حَمِيَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ: سزادانی کافره کان له بهر نه وه یه، ده مارگیری که نه فامانه له دل و ده رویناندا هه یه. {الفتح: ٢٦.

٢ { كَالَّذِي يَتَّبِعُ مَالَهُ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَمَثَلُهُ كَمَثَلِ صَفْوَانَ عَلَيْهِ نُزَابٌ فَأَصَابَهُ وَابِلٌ فَتَرَكَ صَوْلًا لَا يَقْدِرُونَ عَلَى شَيْءٍ مِمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ: نه چن وهك نه و که سانه بن که باوه رپان به خوا و پۆزی سه لا نیه و بۆ پویینی له مالی خویان ده به خشن، نه م کاره یان له وه ده کا که تاته به ردیکی زۆر لوس هتندی خۆی له سه ر باره و بارانی توندی وئ که وئ و بيشواته وه هه ر تاتیکی پوت به تین. هه یج به هه رپان له و به خشین ده سگیر نابن و خودا گرووی خواته ناسان له پێگه شاره زا ناکا. {البقرة: ٢٦٤.

٣ دیموکراسیه ت پتی وایه نه و یه که م جار بپاری نه م رتیبیرانه ی داوه و به کرده وه جتیه جتی کردبووه، مافی بوون و مافی ده رپینی خودی خه هه ر له لایه ن نه وه وه بووه! وه لام له سه ر نه وه نه وه یه نه وه ی له بۆسته و هتیرسک پووی دا و نه وه ی له چیچان و نه وه ی له فلیپین و له کشمیر پووده دات و نه وه ی له فه له ستین پووده دات و نه وه ی له هه موو شویتنیک له و شویتنانه ی موسلمانان له ژێر ده سه لاتتی جوله که و دیانان دان، به رامیه ر نه و دادپه روه ری و لیتورده ییه یه له موسلمانانه وه بۆ نه و جوله که و دیانانه ی که وتبونه ژێر ده ستیان!

ئىرجائى، تەنھا بەپاست دانان و دان پىددانان، ھەتتا ئەو كاتەى نىشانەى پاستى
 بېوا بۈوھ لەسەزەتەى بانگەوازىدا، لەو كاتەى كەس بەرەو مەترسىيەى وتنى
 نەدەھاتە پىشەو، مەگەر بېوادارى پاستەقىنە نەبوايە، بەتەنھا شىتەىكى پى
 نەدەكرا و كاريگەرىي نەدەبوو، وەك كە (لا الە الا اللە) كاريگەرىي لە دل و
 دەرۋونى ئەو كۆمەلە بېوادارىي دروست كرد، كە پىتقەمبەر ﷺ پەرۋەردەى
 كەردبوون، بەپاستى ئەو كاتە كارى خۆى كرد، ئەوانەى (لا الە الا اللە) يان لەئامىز
 گرت و بېوايان بە پىۋىستىيەكانى ھىئا و لەسەر پىۋىستىيەكانى پەرۋەردە بوون و
 لەجىھانى واقىعدا كاريان پى كرد.

ھەرۋەھا مەبەستمان ئەو نىيە بلىين: پەرۋەردە كردن لەسەر ئەو پىۋىستىيە
 تاكە كارى پىتقەمبەر ﷺ بوويىت، بەتايىبەتى سەبارەت بە بىنكە پتەو، كە، بەلكو ئەو
 كارە لە ھەموو پەرۋەردىيارىك خاۋزادە، كە بىيەويىت بىنكەيەكى بانگەوازىي لە ھەر
 شۈننىكى زەوى دروست بكات، لە ھەر كات و ساتىكى پۇزگار ھەتا پۇژى دوايى،
 بەلكو ئەو كارە تاقانەى پىتقەمبەر ﷺ پىي ھەلسا ئەو بوو، كە ھاو لەكانى پى
 گەياندە پلەيەكى سەرسوپمان لە كار كردن بە پىۋىستىيەكانى (لا الە الا اللە).

پلەيەك بوو واقىع بە نمونەيى گەيشت، كە كارە سۈننەتىەكان و پەسەندەكانى
 لە دەرۋىندا گۇپى بۆ ئەرك و فەرزەكان، خۇيان بەو پلەيەو پابەند كەردبوو،
 بىئەوھى خوا داۋاي لى كەردىن يا پىتقەمبەرەكەى، كە بەو شىۋەيە خۇيانى پىۋە
 پابەند بكەن، بە پلەيەكى سەير بېوايان بەرۋژى دوايى ھەبوو، لە ھەموو
 چەركەساتىك لەگەلى، ژيان وەك بلىي ئامادەيە و ئىستا ئەو پۇژە دەبينىن، نەك
 ماوھەكى دورودرىزى تەبىت، ئا ئەو بوو ئەو نەو تاقانەى كە لەسەر دەستى
 پەرۋەردىياري گەورە ﷻ پەرۋەردەبوو، لە ھەموو نەو كەكانى تەرى جيا كەردبوو، نەك
 تەنھا پابەند بوون بە پىۋىستىيەكانى (لا الە الا اللە)، كە لە ھەموو كەسىكىش
 داواكراو و تىنۋى بانگەوازىە بۆ (لا الە الا اللە).

* * *

پاشان وردە وردە لەسەر خۆ پىۋىستىيەكانى (لا الە الا اللە) فراوان بوو، زۆر
 لايەنى نوپى لەئاو دەرۋون و ژياندا گرتەو، كە لەو پىش نەبون، كە خۋاي گەورە

به حكمت و دانایی خوی ناردیه خواره وه لو كات و ساته ی خوی دایناوه، له بهر
ئوه پابه ند بوون پتی بووه کاریکی پتویست (واجب)؛ چونكه پتویستیه كانی
یه كه م به ته نها ئیمانی پئ جییه جئ نه ده بوو.

پیشه و (ابو عبید القاسم بن سلام) (۱۵۷-۲۲۴هـ) له كتیسی (الإیمان) ^(۱) ل ۴ه
ده لیت: ((ئو گر كار ه كه مان گه پانده وه بۆ ئه وه ی پیغه مبه ر ۴ و كتیبه كه ی له
پیناودا نیراوه، ده بینین ئه گر سه ره تا بپوای كردوه به شایه تمان (لا اله الا الله
محمد رسول الله)، پیغه مبه ر ۴ دوا ی ئه وه ی په یامی خوا یی بۆ هات ده سال یان
یازده سال له مه ككه دا مایه وه، به تاییه تی بانگه وازی بۆ ئه و شایه تیدانه ده كرد،
ئیمان له و كاته دا جگه له و شایه تیدانه فره زی تری نه بوو، جار هه ر كه س به ده م
ئو و بانگه وازه وه بچوا به بپوادار بوو، له دیندا شتیکی تری له سه ر نه بوو، نه زه كات
و نه پۆژووی فره ز و نه ئه وانه ی ئیستا له یاسا كانی دیندا هه ن، به لكو ئه و
بار سو كیه بۆ خه لك وه ك زانا یان گپراویه تیا نه وه، په حمه تێك بوو له خوا وه بۆ
به نده كانی و به زه یی هاتنه وه بووه پتیان، چونكه ئه وان نه و مسو لمان بوو، ئه گر
هه موو فره زه كانی به یه كه وه به سه ر یان بدرایه، دڵ سارد ده بوون، له بهر ئه وه
بپیاردان به زمان به ته نها وای كرد، كه ته نها ئیمان ئه و كاته له سه ر خه لك فره ز بیست،
هه موو مانه وه شیان له مه ككه هه ر له سه ر ئه وه بوو، چه ند مانگێكیش دوا ی
كوچكردنیان بۆ مه دینه، جا كاتێ خه لك بۆ لای ئیسلام گه پانه وه و ئاره زومه ندی
بوون، خوا له بپوا كه یاندا پوه و كه عبه ی له نوێژدا بۆ زیاد كردن، كه له وه پیش پوه و
(بیت المقدس) بوو، ئه گر له كاتی گوپینی قبیله بۆ كه عبه ملیان نه دایه و
ده ستیان بگرتایه به و بپوایه ی ته نها ناوه كه ی فره ز بوو له سه ر یان و ئه و قبیله یه ی
له سه ری بوون سودی نه ده بوو بۆ یان، به لكو هه لوه شانده وه ی بپیاره كه یان
ده بوو، له بهر ئه وه ی یه كه م جار گوپرایه لی به ناوی بپوا وه شایسته تر نه بوو له
گوپرایه لی دوه م. جا كاتێ بۆ وه رگرتنی نوێژ چوون به ده م بانگه وازه كه ی خوا و
پیغه مبه ره كه یه وه، وه ك چۆن هاتن به ده م بپیار و دان پیدانه وه، ئه و دوانه ش
بونه بپوا به یه كه وه، كه وا نوێژی ش خرایه سه ر دان پیدادانان، ماوه یه ك له سه ر

۱ به ته حقیقی محمد ناصر الدین الالبانی - چاپی دار الارقم له کویت ۱۴۰۵هـ.

نه و هس مانه وه کاتن به پهله ده چون بق نويز و سنگيان بقى کرايه وه خوا زه کاتى
 فهرز کرد و خستيه سر بپواکيهان و چوه پال نه وانى پيشوو فهرمووى:
 ﴿وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ: نويز بکن و زه کات بدن﴾ البقرة: ۸۳ و

۱۱۰

هروا فهرمووى: ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا: له
 داراييه که يانه سه ده قه يان لى و هريگره، تا به وه پاک و خاويتنيان
 بکه يته وه﴾ التوبة: ۱۰۳.

نه گهر نه وان زه کاتيان له کاتى دان پيانان نه دايه، به زمان بياندايه و نويزيان
 بگردايه، به لام زه کاتيان نه دايه نه وه ده بوه هوى لابر دنى پيش خوى،
 هه لوه شانده وهى دان پيانان و نويز کردن، وه چون نه کردنى نويز له پيشه وه
 هه لوه شانده وهى دان پيانان که بوو، به پاسنگيره وه وهى نه مهش جيهاده کى
 نه بوبه کرى صديق بوو به موهاجير و نه نصاره وه، که کرديان دزى نه و
 عه ره بانهى زه کاتيان نه ددها، نه و جيهاده و جيهادى پيغه مبه دزى نه هلى شيرک
 وهک يهک بوون، جياوازي نه بوو له نيوانياندا له خوئين پشتن و ديل گرتنى مندا و
 زن و مال به غه نيمهت گرتن، له گه ل نه وهى نه وان ته نها زه کاتيان نه ددها،
 نينکاریان لى نه دده کرد. به و پييه هه موو شه ريعه ته کانى ترى نيسلام هاته خواره وه
 هه رکاتيك شه ريعه تيك ده هاته خواره وه ده خرايه سر شه ريعه ته کانى پيشى و
 هه موويان ناوى بپوا ده يگرته وه به نه هلى نه و فره زانه يان دهوت بپواداره کان، نا
 نه وه نه و بابه ته بوو، که خهک به هه له لى تیکه يشتبون ده يانوت بپوا به
 گوفتاره...)) -ته او-.

* * *

نه گهر سه يري نه و بنکه پته وه بکه ين که پيغه مبه ر به روه ردهى کردبوو،
 ده پرسين پيغه مبه ر بق چ نامانجيك نه و هه وه زورهى ددها له ماوهى سيانزه
 سالدا له مهککه و ده سال له مهدينه، ثايا بق ده ره ينانى نه و نمونه تاکه يه له
 موفدا؟ يان ته نها بق نه وهى کومه لیک بپوادار به دى به يتييت بپوايان به خوا و پوزى
 دوايى بيت و نويز بکن و زه کات بدن، خوابه رستن؟!

هه ندى له و كوششه گوره په له جيهانى واقيعدا نه و نامانجه به جى دينى،
 نه و هس له خويدا نامانچيكي پيروزه شايسته ي نه و په كوششى بى بدرت، به لام
 پيغه مبهري گوره ۛ وهك له پيشه وه نامازمان بؤ كرد، نامانجه كى له وه گوره تر
 و به شكوتر بوو.

نر كى نه و كومه له په تنها خواپه رستن نه بوو له سر نه و شيوازه ي، كه وهك
 كومه له بړواداره كانى پيشوو پيى هله دسان، به لكو نر كه كه يان بلاو كړنه وه ي
 په كخواپه رستى بوو له زهويدا، هروها دهره ينانى هه موو خهك له په رستنى
 به نده وه بى په رستنى خوا، وهك رهبيعى كوپى عامر ۛ به رامبر روستم
 سر كړده ي فارسه كان دهر يپي، كه روستم په كى بوو له گوره سته مكاره كانى
 نه و سرده مه .. وينه ي نه و كومه له پتويستى به ناماده كړدى تاييهت هه يه، نهك
 به تنها كومه ليك له خهك پيك بهيترت، كه بړواى به خوا و به پوژى دوايى هه بيت
 و خواپه رستن.

له جيهانى بازركانى و پيشته سازيدا خهك دهران نه و كه لوپه لانه ي بى ناوخو
 دروست ده كريت وهك نه و كه لوپه لانه يه، كه بى ناردنه دهر وه دروست ده كريت،
 په كه ميان ده بيت به هر شيوه يهك بيت كه مه به سته كه بيتته دى، به لام نه وه ي
 تريان ده يى به چاكي دروست بكرت، به و پاده يه ي كه واى لى بكات خوى بسه پيى
 به سر بازاردا و بيتته هوى به لاونانى نه وانه ي ناگه نه ناستى نه و .. جا نه گر
 نه وه بى بازركانى ماددى زهوى پتويست بيت، نه و كار به بى بازركانى به رزه كى
 خواى گوره له پيشتره، كه دهر باره ي فرمويه تى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا هَلْ
 أَذَلَّكُمْ عَلَىٰ تَجَرَّةٍ تَنْجِيكُمْ مِّنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ۝ تَوَمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
 وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ
 تَعْلَمُونَ﴾ نه ي گهلى خاوهن باوه ران! ده تانه وى مامله يهكتان پى بيژم كه له
 نازاريكى به ژان بزگارتان كا؟ بړوا به خوا و به پيغه مبهري نه و بينن و، به دارايى و
 گيانى خو تان له راي خودا تى بكوشن! نه مه بى نيوه باشتره گر
 بيزانن. (الصف: ۱۰-۱۱).

له بهر نه وه بڼ پټنیشاندانی مرقایه تی، کومه لیکي تاکی پته و دروستکراو پټویست بو، که به په وفناری واقعی شایهت بڼ هم نایینه بدات، که نایینکی هغه، نه و نایینه یه شوینکه و تنی پټویسته، هیچ شتیک شان له شانی نادات، هیچ شتی ناشیت بپیته جیگری.. پټویست بو که سانی وا پیته کایه وه، که بهرنگاری همو نه قامی بییت، نه که بهرامبه ری بوه ستی و بهس، به لکو به سه ریا سه رکه ویت، بینا که یان بروخینی و، له جیگه یدا بینایه کی نوی دروست بگریت، که له سه ر بناغه یه کی راست دایمه زویت.. هر نه وه ش به کرده وه له سه ر دهستی پیغه مبه ر ښه هاته کردن.

بهرنگار بونه وه که به ته نها له گال نه قامی عه ره بیدا نه بو، هر چه نده نه و نه قامیه به حوکمی واقعی یه که م نه قامی بو، که بانگه وازه که له یه که م سه ره لدانیدا بهرنگاری بو بوو.. به لکو سه رزه وی گشتی له نه قامیدا ده ژیا، جا چ بت په رست بوین، یان ناگر په رست، یا جنو که په رست، یا به رد په رست، یا بونه وهر په رست، یا تاغوت په رست بوین، یا نه هلی نایینی ناسمانی بوین لادان و گورینی تیدا پودا بییت.. له بهرنگار بونه وه ی ه مو نه وانه دا، نایینه تازه که و پیغه مبه ر ښه و نه و کومه له بون، که خوی ښه لسا بوو به په روه رده کردنی.

نایا ته نها دروست کردنی کومه لیک موسلمانې خوا په رستی راستال، سه ره پای گورانې.. سه ره پای دامه زراندنی نایینکی راست له جیگایدا به سه بڼ بهرنگار بونه وه ی ه مو نه وانه ؟

نا! نه و کاره پټویستی به کومه لیک ه یه زور پته و پیک هاتبی، که بییت به ناوکیک بڼ کومه له تازه که، نه و کومه له ش کومه له که ی پیغه مبه ر ښه بو، نه و بنکه پته وه بو، که له سه ر شانیدا بینا که دامه زرا، که به واقعی ته واقعی زه وی گوری.

کتیبه کاتی سیره زور دهر یاره ی نه و بنکه پته وه شت ده گپړنه وه، هه روا دهر یاره ی نه و ناسته جوانانه ی، که پیی گه یشتبون.. نیمه لیړه دا ناکری ژیا نامه ی نه و صه حابانه باس بکه یین، کتیبه کانی پړژین (سیره) له به رده ست هه مواندایه، باسی گه وره پیاوانیشیان ناکه یین، باسکردنیا ن دهرون ده بزوینی و

دهيله رزيتى له بهر گه وره يى و جوانيدا، به لكو نيمه ليره دا نه وه مان له سهره باسى
 نه و سيفه تانه بگهين، كه بنكه تاقانه كه ي له سهر بنيات نراوه، له بهر تيرامان و
 په ند وه رگرتن.

له گه ل نه وه شدا خوځ به نمونه كانيان موچر كم پيدا ده هينى، خوځ بين ناگيريت
 زور كارم تى ده كات، نه م كار تي كړ دنه هه موو بى گه وره صه حابه كان نيه، به لكو
 هه نديكى بى كه سانيكه، كه ميژوو به چه ند ديژكي كه م له گه ل جوانيه كه ي
 به سهر ياندا تپه پيوه، به باسى ده زانم لاي نه وانه ش هه لوښته يه ك بگهين.

* نافر ته تيك هه بوو توشى بورانه وه (صرع) بوو بوو، كاتى فيتى ده گرت له شى
 ده رده كه وت، چو بى لاي پتغه مبه ر باسى حالى خوى كرد و داواى ليكړد بوى
 بپاړتته وه، تا خوا چاكي بكاته وه له و بورانه وه يه، پتغه مبه ريش پيى فهرموو:
 ((نه گه ر ده ته ویت بۆ ده پارتمه وه، نه گه ريش نا، نارام بگره له سهر
 نه خوشيه كه ت به هه شست بۆ ده بيت...))، نه ویش وتى: نه ي نيرراوى خوا نارام
 ده گرم، به لام بوم بپاړتته وه له شم ده رنه كه وى، نه ویش بوى پاراپه وه، نيت ر دواى
 نه وه له شى ده رنه ده كه وت...^(۱)

* ژن و پياويك هه ژارى زورى هينابوون، پياوه كه ي پيى وت: به پاستى
 پتغه مبه ر پيى به شى مو حتاجه كان ده دات، با داواى ليكهين له و مالى
 له به رده ستيايه به شمان بدات؟ ژنه كه ش پيى وت: ده ته ویت لاي پتغه مبه ر كه ي
 شكات له خوا بگهيت؟ نيت ر هه ر دو كيان ناراميان گرت.

* شه وانه عومهر ده گه را بى نه وه ي بزاني نه حوالى په عيه ته كه ي چونه،
 به لاي مالتكا تپه پي گويى لييوو منداله كانى ده گريان، نه ویش چووه ژورده وه
 ژنيكى بينى مه نجه ليكي له سهر شاگر دانابوو تيكله لي هه لده دا، منداله كانيش به
 ده وريا ده گريان، پرسى نه و مندالانه بى ده گرین، وتى: له برسانا، وتى: نه و
 مه نجه له چيه؟ ژنه كه وتى: به رد و چه وم تيكر ديوه تيكي هه لده دم هه تا
 منداله كان خه ويان لي ده كه ویت، چونكه خواره مه نيما نيه بيانده مى، عومهر ريش
 ناگاي ليما نيه... نه يده زاني نه وه عومهر خويه تى... عومهر پيى وت: عومهر چون

به تو بزانی؟ وتی: نهی بۆچی کاروباری موسلمانانی گرتۆته دهست؟ عومەر گریا چوو بۆ (بیت المال) له گهڵ نهو که سهی له گهڵیدا بوو ئارد و پۆنی هه لگرت وگه پایوه بۆ مالی ژنه که، نهوهی له گهڵیان بوو وتی: گه وردهی بهواداران! لیگه پئی با من له جیاتی تو هه لی گرم، نهویش وتی: نهی کئی پۆئی قیامت له جیاتی من هه لی گریت؟ پاشان ئارد و پۆنه که ی کرده مه نجه له کهو، دهستی کرد به فوکردن له ئاگره که هه تا دوکه ل چوو هه ناو پیشه پره که ی، جا شوینه که ی به جینه هیشت هه تا بینی منداله کان تیریان خوارد و نوستن.

* یه کئی له جه نگاوه ره کان به خوشی چونه به هه شته وه به خوشی شه هیدبوونه وه به ره و گۆرپه پانی جه نگ که وته پئی، ده نکه خورمایه کی له ده ستابوو -یان چه ند ده نکیک- نه ی توانی ئارام بگریت، هه تا ده یانخوات، فری دان و ده بیوت: نه گر بمیتمه وه هه تا نه مانه ته واو ده که م زۆر ده خایه نیت! جا چوو هه ناو جه نگه که وه. نهو شه هیدی به ده سات هینا، که هه ولی بۆ ده دا.

* یه کئی له موجهیده کان دیرعیکی له بهر کرد و خۆی ئاماده کرد بۆ جه نگ، هاوه له که ی پئی وت: کونیک لای ملته وه له دیرعه که دایه ترسی نه وه هه یه تیریکی لیهو بچیته ناوه وه، نهویش به خه ند وه به هاوه له که ی وت: من لای خوا به پێزم نه گر لهو شوینه وه تیریک بمپیک، جا چوو هه نگه که وه تیریک لهو کونه وه پیکای و خوا ریزی شه هیدی پئی به خوشی.

دیاره نمونه ش کۆتایی نایه ت.

* * *

له وانه یه باشتترین پینگا بۆ دیاری کردنی نهو سیفه تانه ی بنکه پته وه که ی له سه ر دروست بووه نه وه بیت، که هه موو نهو سیفه تانه بخزیته سه ر یه ک، که خوا و پیغه مبه ره که ی باسی نهو کۆمه له تا قانه ی پیکردوو، یان نهو فره مانانه ی خوا و پیغه مبه ره که ی فره مانی پین کردوون، که به جوانترین شیوه پیوه ی پابه ند بون، یان نهو ئاراستانه ی خوا و پیغه مبه ره که ی ئاراسته ی کردن، نه وانیش به په له جیبه جییان کرد، جیبه جی کردنی نه وانه هه موویان سیفه تی راستن، که بنکه که ی له سه ر دامه زراوه:

﴿قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ﴾ ۱) الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ۲) وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ۳) وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ ۴) وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ۵) إِلَّا عَلَىٰ أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ۶) فَمَنْ ابْتَغَىٰ وَرَاءَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْعَادُونَ ۷) وَالَّذِينَ هُمْ لِأَمْتَنِتِهِمْ وَعَهْدِهِمْ رَاعُونَ ۸) وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَوَاتِهِمْ يُحَافِظُونَ ۹) أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ۱۰): بیگومان بپواداران، پزگاران، نهو که سانهی له نویژاندا خویان به گوره نازان؛ نهوانی که له قسهی پوچ دودوی دهکن؛ نهوانهش که زهکات ددهن؛ هر نهوانهش که شهرمی خو دهپاریزن؛ مهکین له هاوسهری خویان، یان نهوی ملکی خویان؛ که نابیی سهړگونه بکړی؛ هر کیش جیا له مانهی بوی، نهو له نهندازه لادهره. نهوانهش-له پزگاران- که نهمانت و بهلینیان دهپاریزن؛ نهوانهش که له سهړ نویژکردنی سون؛ نهمانه گشتیان بهش بهرن. نهو که سانهی که بهش بهری بههشتن و تاههتابه هر تیا دهبن. ﴿المؤمنون: ۱-۱۱﴾.

﴿أَمَّنْ يَعْلَمُ أَنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ كَمَنْ هُوَ أَعْمَىٰ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولَٰؤُا الْأَلْبَابِ﴾ ۱) الَّذِينَ يُوفُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَنْقُضُونَ الْمِيثَاقَ ۲) وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِمْ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ وَيَخَافُونَ سُوءَ الْحِسَابِ ۳) وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِغَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَنْفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَيَدْرَءُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَٰئِكَ لَهُمْ عُقْبَى الدَّارِ ۴) جَنَّتٌ عَدْنٍ يَدْخُلُونَهَا وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالْمَلَائِكَةُ يَدْخُلُونَ عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ۵) سَلَامٌ عَلَيْكُمْ بِمَا صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَى الدَّارِ: ناخو که سنی

بپوای واین له نه وهی له په روهدگارته وه بۆ تۆ هاتو ته خواره وه هه موو راسته ،
 وهك نه وه یه كه له م باره كوت و كوێره ؟ نه م رلمانه هه ر بۆ خاوه ن ئاوه زانه . نه و
 كه سانه ی فه رمانی خوا پێك دینن و تازه لێی پاشگه ز نابنه وه ؛ نه و كه سانه ش كه
 هه ودای نیوان خۆیان له گه ل خودا - وهك خودا فه رمانی داوه - قووت ناكه ن و له
 په روهدگاریان ده ترسن و له حیساب كێشانی دژوار نیگه رانن . نه و كه سانه ش كه
 له پامی ره زای خودا خۆیان گرت و - به نه ینی و به ئاشكرا - له و به شه ی ئیمه پیمان
 دان ، خیر ده كه ن و به چاكه خراپه كانی خۆیان ده شو نه وه ؛ دوا پۆژی خوش بۆ
 نه وانه . خۆیان و باب و كالیان و ژنه كان و تۆره مه شیان - نه وانه ی خودا په سندن بن -
 له باغات ی دور له نه مان ده چنه ژور و ، فریشته له هه موو لاوه ده چنه لایان هه ر له
 سایه ی هیمینیدا بن ، چونكه ئیوه خۆپاگر بسوون ، پیروژتان بۆ دوا پۆژی
 پوون . ﴿الرعد: ۱۹-۲۴﴾

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ
 عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۱﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ
 الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ ﴿۲﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ
 دَرَجَاتٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ﴾ خاوه ن بپوا نه و كه سانه ن هه ركه
 ناوی خودا برا ، دلیان ترسی لی ده نیشی و كه نیشانه كانی نه ویا ن بۆ خۆینرایه وه ،
 بپوایان به هیزتر ده بن و ده ریه ست خۆیان به په روهدگاریان ده سپێرن . نه وانه ن
 كه توێژ ده كه ن و له و بژیوه ی كه به شمان داو ن به شی هه ژارانی ش ده دن .
 بپواداری بۆ كه مایه سی نه مانه ن كه له په روهدگاریانه وه پله و پایه و لی خوشبو ن و
 بژیوی په سندیان هه یه . ﴿الأنفال: ۲-۴﴾

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
 وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
 وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَٰئِكَ سَيَرْحَمُهُمُ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ﴾
 و بپاوی بپوادار دۆستی یه كتێن ؛ فه رمان به چاكه ده دن و به ر له كاری ناشیرین

ده گرن و نویزده گن و زه کات ده دهن و به رفه رمانی خودا و پیغه مبه ری خودان.
خوانه وانه و بهر به زه بی خوی ده خا. خودا خواهن ده سته لات و
له کارزانه. ﴿التوبة: ۷۱﴾.

﴿لَكِنَّ الْرَّسُولَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مَعَهُ جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ
وَأَوْلِيَّتِكَ لَهُمُ الْخَيْرَاتُ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾: به لام پیغه مبه ری خودا
و نه وانه ی ده گن نه ودان و بهوادارن. به مال و گیان چونه خه زه؛ خوشی و چاکی
بو نه وانه و رزگار ه کانیش نه وانن. ﴿التوبة: ۸۸﴾.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًّا كَانَهُم بُنِينَ
مَرْصُوصٌ﴾: خوا نه و که سانه ی خوش ده وی که بو خه زه له پی ی خودا، ریز
ده به ستن، وه ک دیواری قور قوشمه. ﴿الصف: ۴﴾.

﴿وَسَارِعُوا إِلَى مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ﴾ ﴿٣٦﴾ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ
وَالْكَظِيمِينَ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٧﴾
وَالَّذِينَ إِذَا فَعَلُوا فَحِشَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاسْتَغْفَرُوا
لِذُنُوبِهِمْ وَمَن يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ مَا فَعَلُوا وَهُمْ
يَعْلَمُونَ ﴿٣٨﴾ أُولَئِكَ جَزَاؤُهُم مَّغْفِرَةٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّاتٌ تَجْرِي مِن
تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَنِعْمَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ﴾: په له بکه ن بو

گه یشتن به به خشی نی په روه ردگار تان و به هه شتی که هه راوی به نه ندازه ی
ناسمانه کان و زهویه و سازکراوه بو نه وانه ی له خواترسن. نه و که سانه ی له
تهنگانه و له فرهانیدا مالی خویان له پی خودا ده به خشن و پکی خویان
ده خونه وه و له مهردم چاوپوشی ده گن؛ خوا چا که کاری خوش ده ویین. نه و
که سانه ی هه رکاتی کاری خراب ده گن، یان ناحه قی له حق ده گن، خودا له بیر

نابنه وه و له به ری ده پارتنه وه: له خه تا کانیان بیوری، بیجگه. خوداش کی له گوناها ن ده بوری؟ جا نه وانه له سر کاری که زانیویانه مه له یه، پی داگر نین. نه وانه پاداشتیان لای په روه ردگاریان لیبوردنه و باغاتیکه که جوباران به به ریانداده پون و هر له و باغات ده میتنه وه. چه ند جوانه پاداشتی نا کار چا کان. ﴿آل عمران: ۱۳۲-۱۳۶﴾

﴿التَّائِبُونَ الْعَبِدُونَ الْحَمِيدُونَ السَّخِرُونَ الْكَاغِبُونَ
السَّجِدُونَ الْأَمْرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَالنَّاهُونَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَالْحَفِظُونَ
لِحُدُودِ اللَّهِ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾: توبه کارن، خوا به رستن، هر په سندی خودا ده دن، پښو وگن، به کړنوش و سوژده به رن، هانه ی کاری چا ک ده دن و به ر له ناره و ده گرن و سنوری خوا ده پارین. مژده بده به وانه خاوه ن باوه پښ. ﴿التوبة: ۱۱۲﴾

﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَالْقَنَاتِ
وَالْقَنَاتِ وَالصَّادِقِينَ وَالصَّادِقَاتِ وَالصَّابِرِينَ وَالصَّابِرَاتِ وَالْخَاشِعِينَ
وَالْخَاشِعَاتِ وَالْمُتَصَدِّقِينَ وَالْمُتَصَدِّقَاتِ وَالصَّاتِمِينَ وَالصَّاتِمَاتِ
وَالْحَافِظِينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحَافِظَاتِ وَالذَّاكِرِينَ اللَّهَ كَثِيرًا
وَالذَّاكِرَاتِ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾: پیاو و ژنی موسلمان و پیاو و ژنی بپوادار، پیاو و ژنی فه رمان به ر و پیاو و ژنی قسه راست و پیاو و ژنی خوراکر و پیاو و ژنی بن فیز و خوبه زل نه زان، پیاو و ژنی سه ده قه ده ر و پیاو و ژنی پښو ده وان و پیاو و ژنی ناموس پارین و ژن و پیاو و که نږد یادی خودا ده که ن، له خودا وه لیخو شبون و پاداشتیکی که وره یان بق دانندرا وه. ﴿الأحزاب: ۳۵﴾
﴿مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرَاهُمْ رُكْعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي

وَجُوهِهِمْ مِّنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَٰلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ
كَزَّرَعٍ أُخْرِجَ شَطَطُهُ فَأَزَّزَهُ فَأَسْتَغْلَظَ فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوْقِهِ يُعْجَبُ
الزَّرَّاعُ لِيَغِيْظَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
مِنْهُمْ مَّغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا: موحه ممد پیغمبری خوایه؛ نه وانه ش که له گه ل
نه ون، له به رانه ر دین دوزمنان توندوتیژ و له ناو خودا دلوقانن. له کپنوش و
سوژده چاوت پنده که ون. هر به هیوای ره زامه ندی و چاکه ی خودان. دروشمی
سوژده بردنیا به ناوچه وانه وه هیه؛ وینه شیان له ته وراتدایه و نمونه شیان له
نینجیلدا. شوبه ینراوه به چناریک تیشه ی به ره وژور هه لچوبین و وه چه ی زدی
ده کردین و نه ستور بوبی و له سر لاسک خوی گرتین و وه رزیران سهیری بمتین،
تا چاوچنوکانی سپله ی پئی قه لاس کا. نه وانه ی خاوه ن باوه پ و ناکار چاکن. خوا
به لیتنی لی بوردن و پاداشی گه ورده ی پیداون. ﴿الفتح: ۲۹﴾.

﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَحِّ
نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾: نه و بپوادارانیه به ره ژده وه ندی
براموسلما نه کانیا له پیشتر ده زانن، هر چه نده ده ست ته نکیشیان هیه.
که سانیکیش خو له پژدی ده پارینن، نه وانه پزگاره کانن. ﴿الحشر: ۹﴾.

﴿وَالَّذِينَ يَحْتَنِبُونَ كَبِيرَ الْأَثَمِ وَالْفَوَاحِشَ وَإِذَا مَا غَضِبُوا هُمْ
يَغْفِرُونَ﴾ ۱۵ ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِرَبِّهِمْ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَأَمْرُهُمْ شُورَىٰ
بَيْنَهُمْ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنْفِقُونَ﴾ ۱۶ ﴿وَالَّذِينَ إِذَا أَصَابَهُمُ الْبَغْيُ هُمْ
يَنْتَصِرُونَ﴾ ۱۷ ﴿وَجَزَاءُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِّثْلُهَا فَمَنْ عَفَا وَأَصْلَحَ فَأَجْرُهُ
عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ وَلَمَنِ ۱۸ أَنْتَصَرَ بَعْدَ ظُلْمِهِ فَأُولَٰئِكَ
مَّا عَلَيْهِمْ مِنَ سَبِيلٍ﴾: نه وانه ی له تاوانی گه ورده بوردن و له کرده وه ی شوره یی
ده پرینگینه وه و له جه نگه ی توپه بونیاندا عه فو ده که ن. نه و که سانه ش که

به دهنگی په روږدگارپانه وه چوڼ و نوږژ ده کڼ و کاره کانیشیان به پاوږژه و له و
 بزږوهی پیمان به خشیون ده به خشن. نه و که سانه ش که زږږکیان لی بکړی، ټوله ی
 خویان ده که نه وه. سزا بڼ هر خرابه یه ک خرابه یه کی وه که نه وه. کیش له ټوله
 چاو بپوشی و کوشش بڼ ناشتی بکا، پاداشتی له سر خودایه. بیگومان خودا
 ناهه قکارانی خوش ناوین. نه و که سانه ی له پاش ناهه قی لیکردن، ټوله ی خویان
 ده ستیننه وه، خه تابار نین. ﴿الشوری: ۳۷-۴۱﴾.

﴿وَلَا تَهِنُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾: با سستی
 پوتان تن نه کا و خه میس مه خون. هر نیوه ن که سر ده که ون، نه گره پوتان
 به خوا هه یه. ﴿آل عمران: ۱۳۹﴾.

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي
 وَسُبْحَنَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾: بلن: نه مه پتگی منه، هم خوم و
 هم نه و که سانه ش شوینم که وتون - به پوښنبنی - بڼ خواناسی، بانگی ده که م.
 خواش هه میسه پاکه و تاکه و له وان ش نیم که شه ریکی بڼ
 په یداکه م. ﴿یوسف: ۱۰۸﴾.

﴿هُوَ الَّذِي آتَاكَ بِنَصْرِهِ وَبِالْمُؤْمِنِينَ﴾ ﴿٦١﴾ وَأَلْفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ
 أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلْفَتْ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلْفَ
 بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ: هر نه و هاته هاواری خوت و پړواداران و یاریده ی
 دان. به دل وانی کرده هڅری په کتری، نه گره هرچی له م سر زه مینه هه یه،
 هه موت به خت بکړدایه، نه ت ده توانی و لیکیان کږیکه یته وه؛ به لام خودا و لیکي
 کردون به هڅر، هر خوی خاوه ن ده سته لاتی له کارزانه. ﴿الأنفال: ۶۲-۶۳﴾.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ
 أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ﴾: نه ی گه لی خاوه ن باوه پان! به په کسانو و
 بڼ جیاوازی - به کاری مه رد م پابگن - و بڼ خوداش شایه تی بده ن؛ هرچه نده

شایه تی دانتان به زیانی خوتان و دایک و بابتان و خزمانیشتان بی. ﴿النساء: ۱۳۵﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوْمِينَ لِلّٰهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ ءَلَّا تَعْدِلُوا ءَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ﴾: نهی گه لی خاوهن باوه پان! بق خوا راست و بی خهوش بن و به هه قانته شایه تی دهن. دوژمنی و قینی دهسته بیك مه لئان نه نی به هه قانته په فتار نه گهن. به به کسانى و بی جیوازی له گه ل خه لکا په فتار کردن ده بیته هوی پتر نزیکه وه بسوون به پاریزکاری. له خواش ترستان هه بی، چونکه له هه رکاری نیوه ده یکه ناکاداره. ﴿المائدة: ۸﴾

﴿اَلَمْ ؕ ذٰلِكَ الْكِتٰبُ لَا رَيْبَ فِیْهِ هُدًى لِّلْمُتَّقِیْنَ ﴿۱﴾ الَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ بِالْغَیْبِ وَیُقِیْمُوْنَ الصَّلٰوةَ وَمِمَّا رَزَقْنٰهُمْ یُنْفِقُوْنَ ﴿۲﴾ وَالَّذِیْنَ یُؤْمِنُوْنَ بِمَا اُنْزِلَ اِلَیْكَ وَمَا اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَبِاِلٰخِرَةِ هُمْ یُوقِنُوْنَ ﴿۳﴾ اُولٰٓئِكَ عَلٰی هُدًى مِّنْ رَّبِّهِمْ ؕ وَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُوْنَ﴾: الم، نه م کتیبه هیچ گومانى تیدا نیه بق نه وانیه پاریزکارن پئیشاندهره، نه و که سانه ی بپروایان به نه دیار هه یه و نویژ ده گهن وله و بژیوهش که پیمان داون ده به خشن. نه وانیهش که به و کتیبه ی له نیعه وه بق تو هاتوه و به وانیهش بق پیغه مبه رانی به ر له تو به پی کراوه، به بپروان له هاتنی پوژى په سلانى گومانیکیان نیه. نه وانیه په روه ردگاریان ربه ریانیه و دیاره گروى پزگاران. ﴿البقرة: ۱-۵﴾

پیغه مبه رانیه فهرمویه تی:

((الْمُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِ كَالْبَنِيَانِ يَشُدُّ بَعْضُهُ بَعْضًا: بپوادار بق بپوادار وهك دیوارانیکه

که هه ندیک هه ندیکی توند ده کات.))^(۱)

((مَثَلُ الْمُؤْمِنِينَ فِي تَوَادِهِمْ وَتَرَاحِمِهِمْ كَمَثَلِ الْجَسَدِ إِذَا اشْتَكَى مِنْهُ عُضْوٌ تَدَاعَىٰ لَهُ سَائِرُ الْجَسَدِ بِالسَّهَرِ وَالْحُمَّى: بپواداران له خو شویستن و میهره بانیان بق یهك،

وهك يهك لاشهن، كاتى يهكى له نه نداهه كانى نه و لاشه يه توشى نازارىك بوو،
 هه موو لاشه كه توشى بين خوى و تالى هاتن ده بيت. ^(۱)

((إِنَّ اللَّهَ قَدْ أَذْهَبَ عَنْكُمْ عِيَةَ الْجَاهِلِيَّةِ وَفَخَّرَهَا بِالْأَنْسَابِ، كُلُّكُمْ لَأَدَمَ وَآدَمَ
 مِنْ ثَرَابٍ: به پاستى خوا لوت به رزى سهرده مى نه قامى له گهل شانازى كردن به
 نه سه به وه له كۆل خستن، هه مووتان له نه داهه من و نه داهه ميش له گل دروست
 كراوه. ^(۲)

((لَيْسَ الشَّدِيدُ بِالصُّرْعَةِ، إِنَّمَا الشَّدِيدُ مَنْ يَمْلِكُ نَفْسَهُ عِنْدَ الْقَضَبِ: پاله وان
 به وه نيه خه لك بخه يت، نه لام پاله وان كه ستيكه، كه له كاتى توپه بيدا خوى
 بگريت. ^(۳)

((قَسَمْتُكَ فِي وَجْهِ أَخِيكَ لَكَ صَدَقَةٌ: دهم به خه ندهت به ره و پوى براكه ته وه
 خير و سه ده قه يه. ^(۴)

((إِنْ قَامَتِ السَّاعَةُ وَيَدُ أَحَدِكُمْ فَسِيلَةٌ فَلْيَفْرِسْهَا: نه گهر پوژى دوايى هات و
 نه ماميك به ده ستى يه كيكتانه وه بوو با بپرويتنت. ^(۵)

((مَثَلُ الْقَائِمِ فِي حُدُودِ اللَّهِ، وَالْوَاقِعِ فِيهَا، كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهَمُوا عَلَى سَفِينَةٍ فَكُلَنَ
 بَعْضُهُمْ أَغْثَاهَا وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا، فَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَوْا مِنَ الْمَاءِ مَرُّوا
 عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ، فَقَالُوا: لَوْ أَنَّا خَرَقْنَا فِي نَصِيْبِنَا خَرْقًا وَلَمْ نُؤْذِ مَنْ فَوْقَنَا فَلَوْ تَرَكَوهُمْ
 وَمَا أَرَادُوا هَلَكُوا جَمِيعًا، وَإِنْ أَخَذُوا عَلَى أَيْدِيهِمْ لَجُورًا وَكُجُورًا جَمِيعًا: نه و كه سه
 هه لده ستيت به به جي كه ياندنى سنوره كانى خوا و نه و كه سه ي ده كه ويته ناويان،
 وهك كومه ليك وان، كه به نيشك خستن له سهر كه شتيكه هه نديكيان ده كه ونه
 ژيره وهى و هه نديكيان ده كه ونه سهر وهى، نه وانه ي له ژيره وه بن كاتى ناويان
 پتيويست بيت به سهر نه وانه ي سهر وه دا تيده په بن بى ناوهيتان، جا وتيان: نه گهر
 كونيك بكه ينه به شه كه ي خومان و ناوى ليوه بهيتن نهك نازارى نه وانه بده ين

۱ متفق عليه.

۲ رواه أبوداود والترمذي.

۳ أخرجه الشيخان.

۴ رواه الترمذي.

۵ رواه أحمد.

له سه رومانه وهن؛ نه گهر وازيسان لي بهيتن نه و كاره بكن، هه موويان تيا ده چن، نه گهر ده ستيان بگرن خويان و نه و انيش رزگار ده بن.))^(۱)

((إِنَّ اللَّهَ كَتَبَ الْإِحْسَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ، فَإِذَا قُتِلْتُمْ فَأَحْسِنُوا الْقِتْلَةَ، وَإِذَا ذَبَحْتُمْ فَأَحْسِنُوا الذَّبْحَةَ، وَلْيُحْدِثْ أَحَدُكُمْ شَفْرَتَهُ وَلْيُرِحْ ذَبِيحَتَهُ: خَوَا چاكى له سه ره موو شتيك نووسيوه، نه گهر كه سينكتان كوشت له توله دا به چاكى بيكوژنه وه، نه گهر ناژه ليكتان سه رپري به چاك سه ري بپرن، با نه و كه سه تان چه قوكه ي تيزيكتات، با سه رپراوه كه ي ناچار نه دات.))^(۲)

((أَلَا إِنِّي أَتَقَاكُمْ لِلَّهِ وَأَخْشَاكُمْ لَهُ، لَكِنِّي أَصُومُ وَأَفْطِرُ وَأَقُومُ وَأَنَامُ وَأَتَزَوَّجُ النِّسَاءَ، فَمَنْ رَغِبَ عَن سُنَّتِي فَلَيْسَ مِنِّي: بزائن من له هه مووتان زياتر خووم له خوا ده پاريزم و لتي ده ترسم، به لام به پوژوش ده بم و به پوژوش نابم، شه و نووژ ده كه م و ده خوم، ژنيش دينم، جا هه ركس واز له پوژوشي من بينيت له من نيه.))^(۳)

* * *

له سه ره نه و سيفه تاكانه و له به رزترين پلهيدا، نه و بنكه پته وه دامه زرا، كه پيغه مبه ر^۴ دروستي كردبوو، كه واته نه و بنكه پته وه چي له واقيعي سه رزه وي كرد؟

نه و بنكه يه له سه ره تاوه ناوك (نواة) بوو، كه موسلمانان له نيوه دورگه ي عه ره بدا به ده دوريا كو بوو بوونه وه كه بيشكه ي بانگه وازي يه كه م بوو، يا به زمانى سه رده م بلن: نه و ناوكه ي بنكه جه ماوه ريه كه به ده دوريا كو بوو بوونه وه، كه بانگه وازه كه ي به ره وه موو لايه ك پي بزوا..

ده بن هه موو بانگه وازيكي كارا له واقيعي زه ويده بنكه يه كي جه ماوه ري هه بيت، كه پي بجوليت و له ميانه ي نه وه وه بجوليت، به لام نه و بنكه يه به قه باره پيوسته كه ي كو نابيته وه، مه گهر به ده دورى پيشه وايه كي په روه رده كهر و نه واتيكى پته وه تا خوى بگريت و تيشكى به هيزى لي بيتته وه، كه (جه ماوه) به

۱ أخرجه البخاري

۲ رواه مسلم والنسائي والترمذي وأبو داود وابن ماجه.

۳ رواه الشيخان.

کژبوونه وه و دهره دانى فريو بدات، به لام - له واقيعى کاره که دا - کومه له که له سر نه و ناسته نابيت که کومه له پالنه ته که ي له سر بسو، پيغه مبر ﷺ خوى په روه رده ي ده کرد و چلو ديري تاييه تى ده کرد و هولى ناراسته کردن و به دوا داجونى حال و بارى دودا.

کومه له که ي پيغه مبر ﷺ هه موويان له سر يه ک ناست نه بوون، هه روه که له قورئاندا هاتوه ته مه ل و خوره دواخه ر و بپروالاوازيان تيدابوو، هه روه ها نه و هه لفرپوانه شيان تيدابوو که هه موو دهرچويه ک و هاتويه ک دهيله رزاندن، هه موو نه وانه به پيچه وانه ي دوپروه ناشکراکان و خوشاره وه کانه وه بوو!

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ أَنفِرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَتَأْتِلُم إِلَى الْأَرْضِ نَهَى كى خاوه ن باوه پان! چيتانه که پيتان ده ليتن وه دهرکه ون بق خزا له پاى خودادا، ته مه لن و له جيتى خو نابزون؟!﴾ البقرة: ٣٨.

﴿وَإِنَّ مِنْكُمْ لَمَنْ لَيَبْغِضَنَّ فَإِنْ أَصْبَحَكُمْ مُصِيبَةً قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا﴾ ﷻ وَلَئِنْ أَصْبَحَكُمْ فَضْلٌ مِّنَ اللَّهِ لَيَقُولَنَّ كَأَن لَّمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلْبِغْتَنِي كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُوزَ فَوْزًا عَظِيمًا: هينديكى واتان له ناودان که له نانقه ست خق وه دوا دودا و ناتانگاتى.

نه گه ر نه وسا نيوه توشى به لايه ک بن، ده لئ: خودا منى به چاکه خوینده وه که من له که لئاندا نه بوم. نه گه ر نيوه له سايه ي چاکه ي خودا وه ده ستکه وتى باشتان ده ست که وت، وه ک که ستي که له پيشدا هه ر يه کترتان نه ناسيبى و دوستايه تيتان نه بويى، ده لئ: خوزگه منيش په گه لئان که وتبام؛ نه وسا منيش له و خير و بيره گه وره يه به شدار ده بوم.﴾ النساء: ٧٢-٧٣

﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَءَاتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً وَقَالُوا رَبَّنَا لِمَ كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْلَا

أَحْرَتَنَا إِلَىٰ أَجَلٍ قَرِيبٍ قُلْ مَتَّعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّمَنِ اتَّقَىٰ
وَلَا تُظَلَّمُونَ فِتْيَلًا: ناخو نه وانه ت نه دیوه، پئیان گوترا هه تا له مه کهکن شه پر
مه کهن! نویژ بکهن و زه کات بدهن. کاتن بیستیان خه زایان له سه ر نوسراوه و
زانیان ده بن بچه شه پرئ، نه وهنده یان له و خه لکه ی که ده چنه گژیان ترسی لی
نیشت، که له خوداش هه ر نه وهنده ترساون و بگره پتریش ده ترسان! ده یانگوت
نه ی په روه ردگارمان! بچی خه زات بق نوسیوین، چی ده بو تا ماوه یه کی تر دوات
خستباین؟ بلن ژیانن دونه یاه که م و کورته و بق نه وانه ی که ترسیان له خودا
هه یه، ژیانن نه ولا زور باشتره و به قه د داوی زراوی ناو ده نکه خورما، که س
نا هه قی لی نا کورئ. ﴿النساء: ۷۷﴾

﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى
الرَّسُولِ وَالْيَ أُولَى الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْ لَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعْتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا: مه ر کاتن
سه باره ت به هیمنا یه تی یان مه ترسی، ده نگ و یاسیکیان پی ده گا، سه ره خق له لای
هه مو که س بلای ده که نه وه. گه ر هه ر له لای پیغه مبه ر و کار به ده ستانی خویان
بیانگوتایه، ده یان زانی راسته قینه که ی کامه یه و نه و جور ده ده نگ و یاسانه له کوپوه
سه ریان هه لداوه. نه گه ر چاکه به زه یی خواتان نه بوایه، -که متان نه بن- ده بوونه
په پیره وی شه یتان... ﴿النساء: ۸۳﴾

به لام مونا فیه کان چون باسیان ده که یت بیکه قه یدی نه ..

نه وانه هه مو له ناو کومه لگا که ی پیغه مبه ردا بوون، پیغه مبه ریش له ناویاندا
بووه و هه حیش به دوا ی یه کدا ده هاته خواره وه بق سه ریان و پینعمایی ده کرد،
هه ست و په فته ره کانی راست ده کرده وه، که واته ده رده که ویت، که (بنکه
جه ماوه ریه که) هه مو یان بق نه و ناسته به رز نه بونه وه، ناشبیت هه مو یان وه ک
کومه له پوخته که بن، که چاودیری سه رکرده ی په روه رده که ر له سه ریان بوو..
به لام واقعی میژوویی ده لیت: نه و قاعیده پته وه ی پیغه مبه ر ﷺ به چاودیری خوی
په روه رده ی کرد و گرنگی پیدانی خوی و چاودیری خوی دانئ، نه وهنده پته و و

بېروا چه قيو و پاست و پټك بون به شپوه يه كه هه موو نه وانه يان هه لگرت كه به ره و
 نامانجه كانى بردن. هه تا ته مه ل و بارگران و بېروا لاواز و دوو پوه كان و دوژمه
 ناشكر اكانيش نه يانده توانى له و پيش پوه وييه بيانوه سستين! نا نه وه په ند وه رگرتنه
 له به دى هيتانى بنكه يه كى پته وى بېروا قولى ناست به رز، چونكه بى نه وه
 (جه ماوه) كه سيكيان ده ست ناكه وټ به رزيان بكاته وه بى سهره وه، هه ركاتى
 به لاي نرمايى دا ده دات، يان هه نگاهه كانى پاست بكاته وه، هه ركاتى به لاي لار پيى
 دا ده دات، يا رينمايى بكات، هه ركاتى پټگاي ون كرد.

كه واته بنكه ي پته و پټويسته، بوقوشى نيه، يا زياد له پټويست نيه، يا شتټك
 نيه بتوانرټ به بى نه و پټگاي پاست بگيرټه بهر.

* * *

پاشان نه و بنكه پته وى كه پيغه مبه رځ په روه رده ي كردبوو، سهر كړدايه تى
 (جه ماوه) ي پى سپټررا، جا هر سهر كړدايه تيه كى سهر يازى له جهنگى، يان
 سهر كړدايه تى ناكاريى له مامه لى تاكه كه سى، يان سهر كړدايه تى كومه لايه تى بى
 پټكه هيتانى په يوه نديه كانى كومه ل، يان سهر كړدايه تى فيكرى يا له
 هوشيار كړدنه وى خه لك به حه قيقه تى ئيسلام، به پيشه نكي و به وشه، نه و
 بنكه يه بوو له دورگه ي عه ربه د، كه به رهنكاري نه فاميتى بووه وه جاهيليه تى
 به زاند و بونى سرپه وه و بيناكه ي تټكدا و له جيگايډا بيناى نوټيان دروست كرد.

له راستيدا نه وه كاريكى ناسان نه بوو.

نه و كه سه ي دواى پوداوه كانى ميژوو بكه وټ، نه و كه سه ي باش له نايه ته كانى
 قورټان پابمينټ كه وه سفى جهنگى نيوان هق و باتلى كړدووه، ده زانئ چه ند
 هه ولى زور دراوه له و جهنگه گه وره د، هه تا له كوتاييدا به به رژه وه ندى نايينه
 هه قه كه كوتايى پى هيترا، جا چ كوششى دهر ونى بويټ له نارام گرتن له سهر
 مه ينه تى و سه ختى جهنگ و بوون به سهر ياز، يا هه ولى جه سته يى و مادى، چه ند
 قوربانى بى دراوه، چه ند پاله وانيتى و چه ند له نمونه ي جوان له واقيعى زه ويډا
 به دى هات... هه روه ها جيگاي پاست و دروستى پيغه مبه رځ ي بى دهر دكه وټ له
 سهر كړدايه تى كړدنى پاسته وخوى بى كومه له پوخته كه، هه روا سهر كړدايه تى

کردنی پیغه مبر بۆ (جه ماوه) به یارمه تی ئه و کۆمه له پوخته یه، له کۆتاییشدا له و جیهاده دا شوینی ئه و بنکه پته وه ی بۆ ده رده که ویت، که واقعی دورگی عه ره بی گۆپی، پاشان واقعی زه ویش.

جه نکه که وا ئاسان نه بوو، چونکه به ره نگاری بیروباوه په گه نده کان و به ها گه نده کان و نه ریتی گه نده ل و، جوړه ها په فتاری گه نده ل، هه روا چه نده ها ده روون، که لاپی بیروباوه پی و به های و نه ریتی و په فتاری گه ندی کردبوو، پاشان ئه و که سانه رازی بوون و ملیان دا به و لادانه، وایان ده زانی هه قه و راسته، ئه وه ئه و شته یه ده بی پارێزگاری بکړیت و جه نگی له سه ر بکړیت!

کارێکه خوا ملعلانی نیوان هه ق و ناهه قی چواندوو به وه ی ناگری له سه ر ده که نه وه: ﴿أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَالَتْ أَوْدِيَةٌ بِقَدَرِهَا فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدًا رَابِيًا وَمِمَّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِي النَّارِ ابْتِغَاءَ حِلْيَةٍ أَوْ مَتَاعٍ زَبَدٌ مِثْلُهُ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْحَقَّ وَالْبَاطِلَ فَأَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفَاءً وَأَمَّا مَا يَنْفَعُ النَّاسَ فَيَمْكُتُ فِي الْأَرْضِ كَذَلِكَ يَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ: له و ئاسمانه ئاوێکی دارژاندوه، پراوپری بارستانی دۆله کان دئ؛ لافاو که فێکی بلندی هاته سه ر، هه روه که ئه و که فه ی به هۆی ناگر ده ماندنئ، دێته سه ر که ره سه ی خشل و نه سبابی تر. ئا به م ته رزه خودا باسی راست و ده غه ل ده خاته پوو. جا که فه که له ئاو ده چن و هه ر ئه و شته ی که بۆ مه ردم به ره ی هه یه ده مینیتته وه. خودا ئاوا نمونه ده مینیتته وه. ﴿الرعد: ۱۷﴾.

به راستی ئه وه ناگری راسته قینه یه! ناگری که ده مینئ! ناگری که داخ ده کات! ناگری که شت ده توینیتته وه... برواداره کان هه لی ده گرن به ئارام و عه زم و پشت به خوا به ستن و پوکردنه خوا، پاشان یه که مجار له ئه نجامه کانی لابردنی پیسیه کانه له دلی برواداره موجهیده ئارامگره کاندا، کاتئ ده روینیان پاک ده کاته وه و خۆیان بۆ خوا یه کلاده که نه وه، پاشان لابردنی پیسی له زه ویدا ناهه ق نامینئ و فشۆلی و په لاماری و ستمه که ی ده پوات. هه ق حوکم ده کات... بنکه پته وه که له هه موو نه وانده دا به ته واوه تی به پۆلی خۆی هه لساوه، هه تا

کاره که له دورگه دا بق ئیسلام جیگیر بوو. پاشان بنکه پته وه که هه لسا به پۆلی فراوانتر..

دورگی عه ره بی بوو به بنکه، بوو به لانه، بوو به شوینی ده رچوون، به لام نامانجه که هه موو زه وی بوو!

به پاستی ئه م ئایینه بق هه موو خه لك هاتۆته خواره وه، بپوارده كانیش له دورگی عه ره ب به سه ركردایه تی پتیه مبه ر ﴿پێنماییکه ر بوون بق مژغایه تی، نه و بانگخوازانه بوون، که خه لکیان بانگ ده کرد بق ئایینه هه ق، نه و مامۆستایانه بوون، که خه لکیان فێر ده کرد حه قیه تی ئایینه که چۆن ده بیته: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ به و شیوه یه ئیعه ئیوه مان کردۆته ئوممه تیکی هه لبارده، تا ناگا و له مه رد م هه بی و پتیه مبه ریش چاودێریتان لی بکا. ﴿البقرة: ۱۴۳﴾

﴿وَلْتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾ ده بی له نێو ئیوه دا کۆمه لیک به ن، فه رمان به چاکه بده ن و پێ له خراپه بگرن؛ هه ر نه وانه ش پزگار ده بن. ﴿آل عمران: ۱۰۴﴾

ئه وه کاریکی ئاسان نه بوو..

به پاستی میژوو ته رکیز ده کاته سه ر نه و جه نگانه ی، که له نێوان سوپا کاندایه و ده دات.

له پاستیدا جه نگی سوپا کان له کۆتاییدا ئه نجامی ململانێ یه کلا ده کاته وه، به لام سه رنج دان له کاره که ئه وه یه، که ته نها ململانێ یه کی جه نگیه، سوپا له مه یدانی جه نگدا بریاری له سه ر ده دات، لایه نێکی گرنه له هه قیه تی ململانێ که ده شارێته وه، له شوینیکی ته سکدا به ندی ده کات، کاریک لاده بات، که زۆر گرنه، یا له پله و پایه ی که م ده کاته وه، نه ویش بیرو پڕواکان و به ها کانه، که له پێناویدا ململانێ که ده کریت.

به پاستی ململانێ-به زمانی سه رده م- له حه قیه ته که یدا ململانێ یی

شارستانیته، ململانییه له نیوان شارستانیته تی ساغ (سلیم) و شارستانییه -
 گندهل (فاسد)، له نیوان شارستانیته تی ئیمانی و شارستانیته تی نه فامیدا،
 ململانییه کی گشتگیره، هه موو لایه نه کانی دهرون ده گریتوه، هه موو لایه نه کانی
 ژیانیش، هه رچه نده ململانییه شه پرنامیز ئه و لوتکه یه، که نه نجامه که
 یه کلاده کاته وه نه گهر بۆ ماوه یه کیش بیته!

ته تاره کان له قوناغیک له قوناغه کانی میژوودا سه رکه وتن و زهویان پامالی،
 به لام شارستانیته تیکی راسته قینه یان دانه مه زاندا، که شایسته ی مانه وه بیته و
 شایسته ی ژیان بیته، سه ره پای هه موو پیشکه و تنیکی مادی و زانستی و
 ته کنزولوجی، که هه یان بوو، به لکو له زهویدا یاسای دارستانیان بلوو کرده وه؛
 به هیز بیهیز ده خوا، یا له ریگای خوی لای ده دا، هه روا فه سادی بیروباوه پریان بلوو
 کرده وه له گه ل په وشت خراپی له سه ر ناشیرینترین شیوه، که میژووی نه فامی
 ناسیییتی.

ململانییه شه پرنامیز ململانییه راسته قینه نیه، یا بلن - به لانی که مه وه - به ته نها
 ململانییه راسته قینه نیه، به لکو ململانییه راسته قینه بریتی یه له وه هایانه ی، که
 سوپاکان له پیتاویدا ده جه ننگن، ئه وه هایه ی کاتن سوپاکان سه رده که ون،
 خاوه نه کانی بلاری ده که نه وه! ئا له وه دا فه تحی ئیسلامی له هه موو بزوتنه وه
 فراوانخوازه کانی حق فراواکردندا له میژوو جیا ده گریتوه.

ئاره زوی فراوان بوون، ئاره زوی داگیرکردنی زهوی، ئاره زوی تیکشکندن و
 زه بونکردن نه بۆته بزوتنه ی سوپا عه ره بیه کان بۆ فه تح، به لکو ئامانجه که -
 به فه رمانیک له خوا وه - بلوو کردنه وه ی یه کخواپه رستی بوو له زهویدا و لا بردنی
 نه فامیی و سته مه کانی بوو، بۆ نه وه ی قسه ی خوا له سه ره وه بیته، ئایین هه ر بۆ
 خوا بیته: ﴿وَقَتِّلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾
 له گه لیان شه رکه ن هه تا ئاژاوه نامینی و دین گشتی دینی خوا ده بن. ﴿الأنفال: ۳۹﴾
 نه وه ش نه وه یه هه روه که رهبعی کوپی عامیر ﷺ به سه ر کرده ی فارسه کانی وت:
 ده رهینانی خه لکه له په رستنی به نده وه بۆ په رستی خوا، له سته می ئایینه کانه وه
 بۆ دادپه روه ری ئیسلام، له ته سکا یه تی دونیا وه بۆ فراوانی دونیا و ئاخیره ت..

بزوتنه وهیه کی شارستانی به رزه بۆ پزگارکردنی مرقوف له په رستنی تاغوت و
سته مکارانه وه بۆ په رستنی خوا، له ئامیزگرتنی خه یال بۆ ئامیزگرتنی حه قیقه ت،
هه روا له زۆر و سته مه وه بۆ دادپه روه ری و یه کسانى، له نه زانیه وه بۆ زانین، له
تاریکیه وه بۆ پوناکی.

هیچ بزوتنه وهیه کی شارستانی له میژوو نیه وه ک فه تحى ئیسلامی کردی.
جوانى فه تحى ئیسلامی ته نها له بلیمه تی جه نگدا نیه، که چه ند پیاویکی ژماره
دیاریکراو و که لوپه لی جهنگی سه رکه ون به سه ر فارس و پۆم، که به ژماره و
که لوپه لی جهنگی و هونه ری جهنگی و توانستی مادی، چه ند نه وه نده ی نه وان بن.
نه وه به هیچ لیك نادریته وه - دواى یارمه تی خوا- جگه له شوینه واری بیروباوه پى
پاست به خوا و به پۆزی دواى له ده روونی نه و جهنگاوه رانه ی نه و بیروباوه په بیان
وه رگرتبوو، جگه له په روه رده بونیان له سه ر راستیه کانی بیروباوه پى پاست، که
راستی توانای و هیزی به خشی به و جهنگاوه رانه ی ژماره و که لوپه لیان دیاریکراو
بوو تا بگن به ئوقیانوس له پۆژشاوا و هندستان له خۆره لات له ماوه ی نیو
سه ده که متر، نه و ماوه یه خیراییه ی، که له میژوودا بئوینه یه.

جوانیه که ته نها له بلیمه تی جهنگدا نیه، به لکو نه وه - به خۆی- کاریکی زۆر
گه وره یه له ته رازوی میژودا، به لام جوانیه گه وره که له کردنه وه ی ده کاندایه بۆ
ئیسلام، هه روا به ملیونه ها چونه ناو ئایینه هه قه که وه، بئ زۆری کردن!

جهنگ هه رگیز بۆ زۆر له خه لك کردن نیه، که بینه ناو ئیسلامه وه: ﴿لَا اِكْرَاهَ
فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾: له م دینه دا به زۆر داسه پاندن نیه،
شاره زایی له گومرایى هاوێز کرا. ﴿البقرة: ۲۵۶﴾. به لکو جهنگ بۆ لا بردنی نه فامیی
بوو، نه و نه فامیه ی له بیروباوه پى نه فامیدا خۆی ده نویتى، که رژی می نه فامی
له سه ر داده مه زئی و سوپا کانی نه فامی ده یانپاریزی، جا نه گه ر نه وه لا برا خه لك
دواى نه وه سه ره ستن چیان بویت بۆ خۆیانی هه لده بزین: ﴿قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ
مِنَ الْغَيِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ
الْوُثْقَى لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ﴾: شاره زایی له گومرایى هاوێز کرا.

هه رکئ له تاغوت نه بانه و برپای به خودا بهیتن، هه نگلئکی هینده توندی به دهسته وه، هه رگیز پسانی بۆ نیه. خوداش بیسه و زانایه. ﴿البقرة: ۲۵۶﴾.

به لام (نه وه یتر) که دهیه ویت به نایینه که ی خوی بیاریزیت، نه و که سه له سه ر گومراییه کی پوونه و له گیان و نایین و هه موو شتیکی نه مینه، هه تا نازار نه گه یه نن به برپواداره کان و جه نگیان له دژ نه کات: ﴿لَا يَنْهَكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقْتِلُواكُمْ فِي الدِّينِ وَلَمْ يُخْرِجُواكُمْ مِنْ دِيَارِكُمْ أَنْ تَبَرُّوهُمْ وَتُقْسِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ﴾ خودا پیتان لی ناگرئ که نئوه ده گه ل نه وانه ی به گز نئوه دا نه چوون و له زیدی خوتان وه ده ریان نه ناون، چاکه یان ده ربار بکه ن و به یه کسانی په هفتاریان له گه لدا بکه ن. خوا مرقی خاوه ن ئینسافی خوه ش گه ره که. ﴿الممتحنة: ۸﴾.

نه و ملیونه ها مرقه ی چونه ناو ئیسلام وه بن نه وه ی زوریان لی بکریت، به لکو له بهر نه وه چوونه ناوی، چونکه بینیان له و مرقانه دا خوی ده نوینئ که کردویه ته بیرپواوه پی خویان و کاری پی ده که ن، نه و مرقه ی له سه ر حقیقه تی ئیسلام په روه رده بووه، برپواکه یان گورپوه بۆ واقعیکی بینراو، که سه ری بینهرانی سه رسام ده کرد، بۆیه دلایان هه زی ده کرد و نه وانیش ده چونه ناویه وه، جا نه گه ر نه وانه به و شتیه روشن نه بونایه، نه واه به م ماوه که مه نه م هه موه خه لکه نه ده چونه ناو نایینی نوپوه، با له مه دیدانی جه نگیشدا شکابن، چونکه شمشیر زهوی ده کاته وه به لام دلله کان ناکاته وه! نه گه ر خوا به پیغه مبه ره که ی به ره رمویت: ﴿وَلَوْ كُنْتَ فَظًّا غَلِيظَ الْقَلْبِ لَأَنْقَضُوا مِنْ حَوْلِكَ﴾ نه گه ر یه کئ دلره ق و توند و تو سن بای، بلاوه یان لی ده کردی. ﴿آل عمران: ۱۵۹﴾. که پیغه مبه ریش بووه، جا ده بن چی بلیت به و مرقه ولات پرکارکه رانه نه گه ر له سه ر په و شتیکی به رز نه بونایه!؟

گورانی هه موو که له کان بۆ ئیسلام له و چاوتروکانه ی پوژگاردا نه وه شویته واریکه له شویته واره کانی نه و تاکه په روه رده ی، که پیغه مبه ر ﷺ نه و بنکه پته وه ی له سه ر په روه رده کردبوو، که به چاودیری و گرنگیدانی خوی په روه رده

بووبون، بۆ ئوۋى بىنە پارىژەرىڭ بۆ قەدەرى خوا، خوا چى بویت پىيان بىكات:
 ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ
 كُلِّهِ: نُو خودايە پىغەمبەرى خۆى بە پى کرد بۆ پىبەرى و پاگە ياندنى دىنى
 پاست، تا سەرى خا بە سەر ھەموو دىنە کاندە﴾ (الصف: ۹).

جوانى پىزگار کردن (الفتح) تەنھا لە چوئە ناو ئىسلامى ئو نەتەوانە دا نەبوو بەو
 خىرايى، بە لکو لەو دادپەرۋەرىيە نمونە يىبە شىدا بوو، کە موسلمانان مامەلەيان
 پى کردوۋە - نەوانەى پىغەمبەر ﷺ بە ئىسلام پەرۋەردەى کردبون - لە گەل ئو
 ولاتانەى پىزگارىيان دە کرد، ھەتا لە گەل ئووانەش کە لە سەر ئايىنە کەيان دە مانەو،
 بە سەر ھاتە کەى (عمر) ﷺ لە گەل باوکی لاو قىبتيە کە دا، کە کورپى عەمرى کورپى
 عاص بە دار لىتيدابوو، لە ميژودا بە ناويانگە و ئو قسە يەى (عمر) بە (عەمرى) وت:
 ((يا عمرو! متى استعبدتم الناس وقد ولدتهم أمهاتهم أحراراً: عەمر! لە کە يەو
 خە لکتان کردۆتە بە ندەى خۆتان کە دايکە کانيان بە ئازادى ھىتاويە تيانە بوون))،
 ئو قسە يە بە ناويانگە، ھەر ھەا لە ميژودا تاکە!

نە مانە و قسە کردنى ئو ھەموو نەتەوانە بە زمانى عەرەبى - بى زۆر لى کردن -
 سە يەرە و لە ميژودا بى نمونە يە، سنورى ئو جوانيە زۆرە نە بوون، کە بە شىۋە يەک
 بوو ئو نەتەوانە زمانە کەى خۆيان لە بىر چووبوۋەو، ھەتا ئووانە شىيان کە لە سەر
 ئايىنە کەى خۆيان مابوئەو و ايان لى ھاتبوو زمانە کەيان بوو بە عەرەبى، بە عەرەبى
 قسەيان دە کرد و بىريان دە کردەو و خواپەرستيان پى دە کرد!

لە کۆتايىدا ھەر چە ندە کۆتايى نى، بە پاستى ئو بايەخ دانە زۆرەى پىغەمبەر ﷺ
 بە پەرۋەردە کردنى ئو بىنکە پتەو، ئو دەستە بەر (ضمان) ە - دواى خواى پاک
 و بەرز - بۆ بەردەوامى بەرنامە (منھج) ە کە، دواى ئوۋەى دامە زرينە رە کەى ﷺ
 دە گاتە لای پەرۋەردگارى خۆى، خەليفە راشدينە کان - بە ھەموو ئو نمونە
 بەرزانەى تىتيدابوو لە ھەموو بوارىڭ لە بوارە کانى ژيان - شايتە پاستن بۆ ئو
 حەقيقەتە، کە ئووانيش درىژە پىدەرى واقىعى بوون بۆ بەرنامە کەى پىغەمبەر ﷺ،
 دواى پىچرانى سىروش (وحى) و نەمانى سەر کردەى گەورە ﷺ و نىبونى لە بەرچاوان
 راستە ئەم قوناغە زۆرى نە خاياند و بۆى دانە نرابوو بخايە نىت، بە لام ئوۋە

دابه‌زین و کۆتایی ئیسلام نه‌بوو وه‌ك پۆژه‌لاتناسه‌كان و دوژمنانی ئه‌م ئایینه به‌گشتی بۆلوی ده‌كه‌نه‌وه، به‌لكو ئه‌و قۆناغه به‌زیوونه‌وه بوو بۆ كه‌شكه‌لانی به‌رز، به‌شی زۆر له‌كاره‌كانی پشتی به‌ستبوو به‌خۆبه‌خشی جوامیرانه، كه‌ له‌ سه‌ره‌وه‌ی سه‌پاندنه، به‌وه‌ی كه‌ فه‌رزكرا بوو له‌لایه‌ن خوا و پیغه‌مبه‌ره‌كه‌یه‌وه، جا ئه‌گه‌ر خه‌لك دوا‌ی ئه‌وه بۆ زه‌مینه‌ی پا‌به‌ندبوون دابه‌زین یا نزیک بوو لێ، ئه‌وه له‌ حه‌قیقه‌تدا دانه‌به‌زیو، به‌لكو با‌له‌كانیان له‌ فه‌رین شل كه‌وتونه سه‌ر زه‌وی په‌ق و به‌پێ ده‌پۆن! ئه‌وه‌شیان به‌سه - دوا‌ی ئه‌وه‌ی هاته‌ خواره‌وه له‌و به‌رزاییه كه‌ نه‌وپه‌ری به‌رز بوو - له‌وه‌ی پێی هه‌لسان به‌ بۆلوكردنه‌وه‌ی یه‌كخواپه‌رستی له‌ زه‌ویدا، هه‌روا ئه‌و به‌ها شارستانی به‌رزیه‌ی كه‌ به‌ مرقایه‌تیان داوه، كه‌ به‌رده‌وام ئه‌وروپا هه‌تا سه‌ده‌ی حه‌فده‌هه‌می زایینی لێ وهرده‌گرت، واته‌ دوا‌ی گه‌یشتن به‌ لوتكه‌ به‌ ده‌ سه‌ده!

ئه‌و ماوه‌یه‌ له‌ گه‌ڵ ئه‌وه‌دا كه‌ بریسه‌كه‌یه‌کی شه‌وقدار نه‌بوو، ماوه‌یه‌ك پوناکی بداته‌وه‌ پاشان نه‌می‌ن، به‌لكو شه‌وقه‌ بریسه‌كه‌داره‌كه‌ی هێشتا هه‌تا ئه‌م چركه‌ساته‌ش پێگا پوناك ده‌كاته‌وه‌ و هه‌تا ئه‌و كاته‌ی خوا ده‌یه‌وێت هه‌روا ده‌بێت! -هێشتاش- به‌ نمونه‌یه‌ واقیعه‌یه‌كه‌ی یارمه‌تی‌ده‌ره بۆ هه‌موو نه‌وه‌كان، ئه‌و نه‌وانه‌ی لایه‌نی شه‌وقه‌كه‌ ده‌گرن و هه‌ول ده‌دن پێی به‌رز ببنه‌وه، جا ئه‌گه‌ر به‌كرده‌وه به‌رز نه‌بونه‌وه ئه‌وه‌یان به‌سه‌كه‌ پوه‌و به‌رزین. ئه‌و پوه‌و به‌رزیه هه‌میشه‌ باشت‌ره له‌و دوا‌خستنه‌ی، كه‌ ده‌بێته‌ هۆی دابه‌زین به‌هۆی پاكیسانی زه‌وی و پاكیسانی ئه‌وانه‌ی حه‌ز به‌ چون به‌لایدا ده‌كه‌ن. هه‌موو بزوتنه‌وه چاكسازیه‌كان و بوژانه‌وه‌یه‌ك له‌ میژووی ئیسلامدا -كه‌ چه‌ند زۆریشه و ئیستا یه‌كێكه‌ له‌وانه‌- شوێنه‌وارێكه‌ له‌ شوێنه‌واره‌كانی ئه‌و ماوه‌ بریسه‌كه‌داره‌ی، كه‌ هێشتا رۆشناییه‌كه‌ی پێگا رۆشن ده‌كاته‌وه. جا له‌ پێناوی ئه‌وه‌دا به‌تایبه‌تی پۆژه‌لاتناسه‌كان و دوژمنانی ئیسلام به‌گشتی هه‌ول ده‌دن بۆ ناشیرین كردنی ئه‌و ماوه‌یه، بۆ ئه‌وه‌ی ئه‌و پوناکیه‌ شه‌وقداره نه‌هێلن و بێ‌شگیری له‌ تیشه‌كه‌ی بکه‌ن له‌ گه‌یشتن به‌و نه‌وانه‌ی، كه‌ پێی خۆیانی پێ رۆشن ده‌كه‌نه‌وه و سه‌رله‌نوێ به‌ره‌و لوتكه‌ پاده‌په‌ن، خه‌یاڵ خاوه‌ن كه‌ هه‌ول به‌ پیه‌سه‌كه‌یان سه‌ربه‌كه‌وێت، ئه‌وان

نیکاری قه‌ده‌ری خوا ده‌کن: ﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُتِمُّ
نُورِهِ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ گه‌ره‌کیانه تیشکی خودا هه‌ر به‌ فووی ده‌م
بکوژینه‌وه، خواش تیشکی خووی هه‌ر سه‌رده‌خا؛ جا با خودا نه‌ناسانیش
خویشیان نه‌یه. ﴿الصف: ۸﴾

* * *

لیره‌دا کاریکی گرنگ له‌ په‌روه‌رده‌ی پیغه‌مبه‌ردا ﴿بِقَوْلِهِمْ﴾ بۆ ئه‌و بنکه‌ بته‌وه دیته
پیشه‌وه، ئه‌ویش نذر پاویژکردنی پیغه‌مبه‌ر ﴿بِقَوْلِهِمْ﴾ بووه به‌ هاوه‌له‌کانی.
له‌ سه‌ره‌تاوه ده‌پرسین: ئایا پیغه‌مبه‌ر ﴿بِقَوْلِهِمْ﴾ پتویستی به‌ پاویژکردن هه‌بوو له
کاتیکیدا وه‌حی بۆی ده‌هاته‌ خواره‌وه، که‌ خوا چۆن مه‌یلی لێ‌با پونکردنه‌وه‌ی
ده‌نارد خواره‌وه، پێپه‌وی کۆمه‌له‌ موسلمانه‌که‌ راست بکاته‌وه هه‌رکاتی ویستی
لاپیتی لێ‌ پویدات؟ به‌لکو هه‌ندێ په‌فتاری پیغه‌مبه‌ری راست ده‌کرده‌وه، که‌ لێ‌ی
پوده‌دا، وه‌ک په‌فتاری له‌گه‌ڵ ئیبن ئوم مه‌کتوم و په‌فتاری له‌گه‌ڵ دیله‌کانی
(به‌د) دا کردی؟

نا! پیغه‌مبه‌ر پتویستی به‌ پاویژ نه‌بوو، ئه‌و کاته‌ هه‌له‌ده‌ستا به‌ بارگرانیی
بانگه‌وازه‌که‌ و ژیانی کۆمه‌له‌ بپواداره‌که‌ی به‌ پێوه ده‌برد، چ له‌ مه‌ککه‌ بویت، یا له‌
مه‌دینه، به‌لکو ئه‌و په‌روه‌رده و پتویستیه‌کانی بووه.

په‌روه‌رده‌کردن له‌ سه‌ر گوێپایه‌لی کردن و به‌رفه‌رمانی به‌ ته‌نها، سه‌ریازی
پابه‌ند (ملتزم) ده‌رده‌چوین، به‌لام سه‌رکرده ده‌رناچوین.

پابه‌ندبوون به‌ فه‌رمانی پیغه‌مبه‌ر ﴿بِقَوْلِهِمْ﴾ په‌رستنی که‌ له‌لایه‌ن خواوه‌ فه‌رزکراوه:
﴿مَنْ يُطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ﴾ هه‌ر که‌ سیکی به‌رفه‌رمانی پیغه‌مبه‌ره،
دیاره به‌رفه‌رمانی خوایه. ﴿النساء: ۸۰﴾

﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ﴾ هه‌ر که‌ سیکیان به‌
پیغه‌مبه‌ر ناردوه، بۆیه بووه که‌ به‌ خه‌ک رابگه‌یینه‌، به‌ ئیزنی خوا ده‌بی
فه‌رمانی قبول که‌ن. ﴿النساء: ۶۴﴾

﴿وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا﴾ هه‌رچی

پیغمبر ده تاندائی، لئی وه رگرن، له هه رچیستان بی بهش ده کا، دهستی بۆ مه بن. ﴿الحشر: ۷﴾.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ: نهي گه لی خاوهن باوه پان! به رفه رمان خودا و پیغمبره ری خودا بن.﴾ النساء: ۵۹.

﴿فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ: با نه وانه ی که خویان له فره رمانی نه و ده دزنه وه ترسیان هه بیته که به لایه کیان به سه ربی، یا وه بهر جه زنده به یه کی به ژان که ون.﴾ النور: ۶۳.

﴿مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ: مه دینه یی و نه و عاره به ده شته کیانه ی له ده وریان، نه ده بوا به پیغمبره ری خودایان وه لا بنایه و خویان له وه لا و یردایه.﴾ التوبة: ۱۲۰.

به لام پیغمبر ﷺ نه یده و یست ها وه له کانی ته نها سه ریانی گو یرایه ل بن بۆ فره رمانی سه رکرده یان، هه رچه نده ده سترگتن به فره مانه که یه وه پرزگاری و سه رکه و تنه، جگه له وه ی پرستیکی فره زه، به لکو ده یوست له ناویاندا سه رکرده بۆ موقایه تی دروست بکات، نه وه ش به جی هیتانی قه ده ری خواجه بزیان، هه روا مه به ستی خوی به رز له ده رهیتانی نه مه نه وه یه: ﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَيَكُونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا: به و شیوه یه نیمه نیوه مان کردوته نوممه تیکی هه لبارده، تا ناگا وه مه ردم هه بن و پیغمبره ریش چاود یریتان لی بکا.﴾ البقرة: ۱۴۳.

پامیتان له سه ر سه رکرده یی و سه رۆکی ته نها به پاو یرژی نه و سه رکرده وه ده بیته که په روه رده یان ده کات. چونکه پاو یرکردن، شاره زایی و گه شه کردن له ناویاندا دروست ده کات: ﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَى بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَنَ اللَّهُ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ: بیژه: نه مه پرنگای منه،

هم خوم و هم نه و كه سانهى شوينم كه وتون - به روشنيبنى - بق خواناسى،
بانگواز ده كه م، خواش هميشه پاكه و تاكه و له وانه تيم كه شهريكى بق
په يداكه م. ﴿يوسف: ۱۰۸﴾

له پيژيه ندى نايه ته كه دا ناشكرايه، كه روشنيبنى شتيكه سهره خويه و خوى
له خويدها خوازواه له نه و نيمانهى، كه له و نايه ته دا ده رپراره، كه
فرمويه تى: ﴿وَسُبْحَنَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾: خواش هميشه پاكه
و تاكه و له وانه نيم كه شهريكى بق په يداكه م. ﴿يوسف: ۱۰۸﴾

به تى نيمان خوازواه، به لام روشنيبنش هر خوازواه، بق نه وهى له جيهانى
واقيعدا جوله به م نايينه بكات، بق نه وهى بزوتنه وه كه، به فرمانى خوا به رى به
ته واره تى بدات، كوششه كه همووى، يا به شيكى، له جولانه وهى هله دا؛ له
ناونه چيټ.

پاويژ له سهركرده وه بق شوينكه وتوه كاني وا له شوينكه وتوه كان ده كات، له
هلويسته جياجياكان و له را جياجياكاندا به عقلى خويان بيربكه نه وه، بق
نه وهى راسترين و شايسته ترينيان به وه لويسته هه لېژيرن، كه ده ويسترټ
وه ريگيرټ، هه روا رايان ده هينى له سهر گرته نه ستوى لټپرسراويټى، جا لټره دا را
ده رپرېن لټپرسراويه له گه ل نه وهى پاسپارده شه .. كاتى پاويژ دووباره ده بيتنه وه
بيركرده وه وه لاوټردن له گه ل لټپرسراوى گرته نه ستو دووباره ده بيتنه وه، نه و
لټپرسراويهى مرؤف نامادهى كردون بق به رهنكار يوونى هه لويسټى كرده يى كاتى
تييدا ده بيت، هه سته كاني له به رهنكار يوونه وه ناسله منه وه و ناترسټ له
لټپرسراويټى، نا نه وانه نه و سيفه ته خوازواونه، كه له سهركردهى سهر كه وتودا
ده بى هه بيت. هه موو مرؤف كيش نابيټه سهركرده يه كى سهر كه وتو، به لام ناشناى
كه سيكى شايسته نابيت بق نه وهى ببټه سهركرده يه كى سهر كه وتو، هه تا هه ل
نه درټ به كومه لټك خه لك - نه وانهى هه لده سن به په روه رده كړديان - بق نه وهى
وهك پټويست مه شق وه ريگرن، جا نه و كاته تواناكانيان ده ركه ويټ، ده ركه ويټ
كى شايسته ي ده ركه وتنه. به لام نه گه ر له هه موو كاره كاندا له سهر گوټپرايه لى و
به رفهرمانى په روه رده ت كړدن، كه س له وانه ناتوانټ شاره زايى خوازواو به ده ست

بهین، کاتی ئه رکێکیان ده خڕێته ئه ستر شپهزه ده بن، پاشان هه رهس دێن،
پێره وه کهش دواى سه رکرده ی دانا و ژیر له سه ره ده ستیان نوشستی دینیت، با
ئه وانه له ژيانى سه رکرده شدا له سه رپازه دلسۆزه کانیش بووین!

لێره دا سوربوو پیغه مبه ر ❶ له سه ر پاوێژکردن به شوێنکه وتوه کانی پون
ده بیته وه، له کاتیکدا خۆی پێویستی به پاوێژکردن نه بووه، چونکه ئاماده ی
ده کردن - له سه ر زانست - بۆ ئه وه ی دواى خۆی بینه سه رکرده ی دانا و ژیر، یان
به لایه نى که مه وه بینه پاوێژکاری پا پێکا و و پاست، بۆ ئه وه ی پارپه وه که دواى
خۆی به رده وام بیت و نه وه ستیت، هه روا توشى نوشستی نه بیت له دواى
ئاماده نه بوو سه رکرده ی لێهاتوو ی گه وه .

* * *

ئه وه بنکه پته وه که بوو، که پیغه مبه ر ❷ په روه رده ی کردن، ئه وه ش پۆله کى
بوو له میژوودا.

پێکهێنانى ئه و بنکه یه بۆ خۆشى نه بووه، ئه و کوششه گه وه یه ی پیغه مبه ر ❸
داویتی بۆ په روه رده کردنى کارێکى زیاد له پێویست نه بووه، به لکو به ئیلهامى خوا
و یارمه تى و پشتگیری خوا بووه، که پێویستترین شت بووه بۆ ئه و ئایینه و بۆ
ئه و کاره گه وه یه ی خوا له پێناوى ئه و ئایینه دا نارویه تیه خواره وه .

با ئیستا بچینه وه سه ر باسى واقعی ئیستامان بۆ ئه وه ی به وینه
پاسته قینه که ی ئاشنابین و پایه ی پێشه نگ له به رنامه کى پیغه مبه ر ❹ له
په روه رده کردنى بنکه پته وه که دا ئاشنابین، ئه و بنکه یه ی، که یه کم جار بارگرانى
ئه م ئایینه ی خستۆته ئه سترى.

حالى نه فامی ئه مڕۆ چى یه ؟

ئین تهیمیه - به ر په حمه تى خوا بکه ویت - ده لیت: (له پاش ئه وه ی
پیغه مبه ر ❺ نیرا جاهیلیه تى په ها (مطلق) له ولاتیکدا هه بوو له ولاتیکى تردا
نه بوو، وه ک حالى ولاتانى بئېروا، هه روه ها له که سی کدا هه بوو له که سی کى تردا
نه بوو، وه ک پیاویک پێش ئه وه ی موسلمان بیت له نه فامیدایه هه رچه نده له ولاتى
ئیسلا میشدا بیت.

به لام له سهردهمی په هادا نه فامی نه ماوه دواى هاتنى پټغه مبه رښه، چونکه
 به رده وام له ناو نه ته وه که یدا کومه لټک هه ن پشټى هه ق ده گرن هه تا پوژى دوايى،
 به لام نه فامی به ندويه ست (مقيد) له هه ندی ولاتانى موسلماناندا سهره لده دا و
 له ناو زوړيش له موسلماناندا. ^(۱)

جا نه گه ر نه وه له سهردهی هه شتمی کړچيدا بويټ، که موسلمانان کان هېشتا
 ده ستیان به زوړ به فرمانه کانی ثابینه که یان گرتبوو، نه گه ريش له زوړينه ياندا
 زياده پره ويان کړدبيټ، نه دی نه گه ر نيين ته يمي به واقیعی نئستامانی بدیايه، چی
 دهر باره ی دهوت، که له م سهرده مه دا بیدعە ی یاسا دانان به غه یری نه وانه ی خوا
 نارديوه تیه خواره وه؛ بلا بوته وه و قه ده غه کردن و پره واکردن به غه یری نه وانه ی
 خوا نارديوه تیه خواره وه تا وای لیها تووه حوکم کردن به یاسای خوا قه ده غه بیټ
 به ده قی ده ستوره کان. داوای حوکم کردن به یاسای خوا تاوانیکه له پټناویدا،
 سهره کان له له ش جیاده کړینه وه، له پټناویدا هه زاره ها و سده ها هه زار له
 به ندی خانه کاندا نازار ده درین.. وای لیها تووه پووتی ثافره ت بووه ته بنه مایه ک له
 بنه ماکان، سهر داپوشینیان - وه ک خوا فرمانی داوه - بیدعە یه کی خراپه و
 هؤکانی راگه یانندن به هه موو شیوه یه ک هیرش ده که نه سهری.. (یاسا) ش وای
 لیها تووه پاریزگاری له کردنی خراپه کاری ده کات مادام هه ردوولا پازین، وه ک
 نه وه ی هه ردوولا به ته نها خاوه نی گاره که بن له مه سه له که دا، خوا هیچ په یوه ندی
 پیوه ی نه بیټ، له نه ریتی نه فامیدا دروست نیه په یوه ندی به گاره که وه هه بیټ،
 خوا نه وه نیه، که قه ده غه ده کات و پره و ده کات، وه لا و به را بق خوا و له پټناوی
 خوادا وای لیها تووه بووه ته کیشه یه ک له کیشه کانی ده مارگیری، زه وقی سهرده م
 پټی رازی نیه، چونکه جیهان وای لیها تووه به هؤی هؤکانی گه یاننده وه بووه ته یه ک
 گوند، که س بؤی نیه پټزپه ر (شان) بیټ له داب و نه ریت و بیرۆکه کانیدا، جا به هه ر
 بیانونیه ک، به تاییه تی نایین له هه موو بیانونه کانی تر زیاتر نابه جی و نوقمی
 ده مارگیری نابه جی یه ! به و شیوه یه هه موو شتیک وای لیها تووه.

نیین ته یمی به - په حمه تی خواى لیټی - نه گه ر واقیعی نئستای پوژشاوا و زوړ له

ولاتانی نیسلامی به چاوی خوی ببینیایه چی دهوت؟

((بِأَنَّ الْإِسْلَامَ غَرِيْبًا وَسَعُوْدُ غَرِيْبًا كَمَا بَدَأَ، فَطُوْنِي لِلْغُرَبَاءِ))^(۱).

نه مپو چی له ناموکان داواکراوه؟ نه و شته گوره یه چیه، که له لایه ن خواوه شایسته ی نه و پیره یان دهکات؟

به راستی هر مه ولتیک ناموکان پیتی مه لسن بۆ لابرندی نامویی نووم بۆ نیسلام؛ لای خوا پاداشتی ده دریتوه به دهقی کتیبه پیرۆزه که ی خوا: ﴿ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ لَا يُصِيبُهُمْ ظَمَأٌ وَلَا نَصَبٌ وَلَا مَخْمَصَةٌ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَطْثُونَ مَوْطِئًا يَغِيْظُ الْكُفَّارَ وَلَا يَنَالُونَ مِنْ عَدُوِّ نِئْلًا إِلَّا أُكْتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صَالِحٌ إِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ يُنْفِقُونَ ۖ تَفَقَّهَ صَغِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً وَلَا يَقْطَعُونَ وَادِيًا إِلَّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ﴾: چونکه هرچی له تینویه تی و ماندوو یون و له برسیه ت- که له پای خودا توشیان دئ- و هر مه نگاوئکی ده یهاوئین، خوانه ناسان توپه دهکا و هر گورئیی له دوژمنی ده وه شئین، گشتی خودا به چاکه یان بۆ ده نووسی، خودا پاداشی چاکه کاران ون ناکا.. هرچه نده مال به خت دهکن، که م و زوری و له هر دۆلتیک ده رباز ده بن، خودا بۆ یانی ده نووسی، تا پاداشتی له وه چاکتریان بداتی. ﴿التوبة: ۱۲۰-۱۲۱﴾.

به لام نه مه ریگری ناکات، که ناموکان پلانئیکیان هه بیئت له سه ری برپۆن، هه روا نه وله ویاتیان هه بیئت بۆ ریگخستنی نه و کاره ی پیتی هه لدهستن بۆ لابرندی نامویی له سه ر نیسلام له واقعی نیستاید.

جا نایا ده شتی کار یکریت به بن بئکه ی پته و، بۆ نه وه ی بانگه وازه که لئیه وه بگوئیریتوه بۆ جه ماوه ر.

له سه رتاوه ده لئین: ئیمه ته ماعی نه وه مان نیه - که سیش ته ماعی نه وه ی نیه - بئکه یه ک دابه زریئیی له سه ر ناستی نه و بئکه یه ی، که پیغه مبه ر ۞ دایمه زرانده بو،

جا چ سه بارهت به بنكهی پتهو بیت، یا بنكهی جه ماوه ری.. له گه ل نه وه شدا
چه ند سیفه تیگی پیویست هه یه، كه بنیاتنانه كه بئ نه وانه دلنامه زیت، هه رچه ند
كوششی زوری بۆ بدریت و كات و ناسۆر و ناره حتی بوئ.

ئیمه داوا له كهس ناكهین به زبیته وه بۆ كه شكه لانی هه له ك، وهك هاوه لانی
پیغه مبه ری خوا تیدا به زبوه وه له جیگیر بوون و هیژدا، ئه وه له بنه ر هتا
به سر كه سدا ناسه پینریت.. هه رچه ند به درژیایی میژووی ئیسلامی كه سانیك
هه بوون یارمه تیان هه رگیز نه بپاوه، خویان به رز كر دۆته وه بۆ نه و كه شكه لانه،
به لام داوای پیشتر هه نگاوانان ده كهین له سه ر زه وی پابه ند بوندا، یا نزیک بیت لیئ،
بۆ نه وه ی كرده وه كه مان لای خوا گیرا بیت، به فه رمانی خوا ئاماده بیت بۆ
سه ركه وتن.

نه و سیفه تانه چین، كه له بنكهی پتهو دا خوازروه، كه به پۆلی خۆی
هه لده سیت بۆ پێكه یینانی بنكه یه کی جه ماوه ری و پێنما یكردنی و
په روه رده كردنی..

ئایا هه رمۆفیک ته نها برۆای به خوا و پۆژی نوایی هه بیت، نوێژ بكات و زه كات
بدات، له خواتر سه كانه؟ به پاستی نه وانه هه موو سیفه تی گه و رهن و هه مویان
خوازاون، به لام پله ی خوازروه كه چه ند؟ ئایا سه بارهت به بنكهی پتهو
به تاییه تی، هه ر نه وه به ته نها خوازروه؟

نه وه پیش نمونه یه كم هتاوه دوباره لیڤه ئامازه ی بۆ ده كهینه وه..

ئه گه ر له رێگا له مۆفیکت پرسی: كئ رۆزیت ده دات؟ بئگومان ده لیت خوا!
ئه گه ر له سه ر رۆزیه كه ی نازار درا ده لئ: فلانه كهس ده یه ویت رۆزیم به ریت، ئایا
نه وه. بپوای به وه قیقه ته هه یه، كه خوا خۆی رۆزی ده ری به هیژه و، له هه ستیا
قول بۆته وه به شیوه یه ك بوبیته یه قینیکی دلی، كه په فتاری له سه ر پێك بیت؟ یان
پیویستی به قول كرده وه ی ئیمانه كه ی هه یه، هه تا بگاته پله ی دنیایی (یقین)
هه روه ما حه قیقه تی نه وه ی، كه خوا زیان ده كه یه نیت و سود ده به خشییت و هه ر
نه وه ژینئ و ده مرینئ: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي
اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ: له مه رمدما ئی واش هه یه، ده لئ: ئیمه

باوه پیمان به خواهمیه، هرگا له سهر خودا ناسین نازار دراء، واده زانی نازاری خه لك وهكو سزای خودا وایه. ﴿العنكبوت: ۱۰﴾

نایا نه و كه سه ده شیت خشتیک بیت له ناو ئه و بنكه پته وهی، كه بیناكه هه لده گریت؟ نایا به رامبه ر تاقیکردنه وه چه سپاو ده بیت، كه تاقیکردنه وه شیوهی کاریکه له شیوهی کاروباری خوا:

﴿الْم ۝ أَحْسِبَ النَّاسُ أَنْ يُتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا ءَامَنَّا وَهُمْ لَا يُفْتَنُونَ ۝ وَلَقَدْ فَتَنَّا الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ صَدَقُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْكَاذِبِينَ﴾: نه لیف، لام، میم، ناخو مه رد م لایان وایه هر كه بلین: نیمه باوه پیمان هیتاوه، ئیتر وازیان لی ده هیترئ و توشی هیچ نه زمونی نابن؟ نیمه نه وانه ی بهر له مانیشمان به تاقی کرده وه. بن گومانه خوا نه وانی كه راستیان گوت، نه وانه ش كه دروژنن، دیاری ده كا. ﴿العنكبوت: ۱-۳﴾

تاقیکردنه وه ته نها سزادان نابیت، چونكه له وانه یه زۆركه س بهرگه ی بگرن: ﴿وَنَبْلُوَكُمْ بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً﴾ به خراپه و به چاكه بن، به تاقیتان ده كه یه وه. ﴿الانبیاء: ۳۵﴾

تاقیکردنه وه به چاكه ترسناكتره، چونكه خه لك زۆتر پیتی ده كه ونه ناو گیزاوه وه، له وانه یه له ژیر تاقیکردنه وهی سزادان خویان بۆ رابگرن، به لام توانای خوراگرتنیان نه بیت له بهرده م مال و ده سه لات و پله و پایه ی له خسته بهر و زۆری شوینكه وتوان و یارمه تیده ران.. جا نایا هر كه س له میحنه ت و ناخوشیدا خوی بگریت، ده شیت بیته خشتیک بۆ بنكه ی پته و، چ جای نه وه ی بیجگه له وه ی ببیت به یه كێك له سه ركرده كانی؟

لیژدها نمونه یه كه ده هیتمه وه، كه پیشتر له كتیبی (واقعنا المعاصر) دا ئاماژه م بۆ کردوه:

برایه تی واتایه كه له واتا جوانه كان، كه ده توانیّت قسه ی جوانی کاریگه ری خوش به ده وریا رێك بخړیت، هه روا له واتاكانی ئیسلامی په سه نه، له و پایانه یه، كه پیغه مبه ر كاتی برایه تی خسته نیوان كوچكه ران و یارمه تیده ران، گرنگی ده دا

به چه سپاندنی له ناو نهو بنكه پته وهی، كه دروستی كرد، نهو براهه تیه وای لیتهات له براهه تی خوین به هیتر بوو، كه پته وتر بوو له وهی نه فامی عه ره بی بته وی كردبوو.

وهك له كنیی (واقعنا المعاصر) دا وتومه: براهه تی ده توانییت به ئاسانی موماره سه بكری كاتی خه لك له خۆشیداین، چونكه لهو باره دا زۆری تی ناچییت، به لام نه گهر ږیكاكه به شیوه یه كه ته سك بسوه وه، كه من و براكه م هاوشانی یه كه نه مانتوانی پتیدا برۆین، به لكو ده بی یه كیكمان پش یه كیكمان بكه وین، جا ئایا خۆم پش ده كه وم یان براكه م پش ده خه م؟ پتویستمان به وه نیه خۆمان به ریزكه یه وه بۆ ئاستیكی به رزی وا، كه جاده كه تیدا زیاتر ته سك بیته وه وای لیبت پتی پۆیشتنی كه سیک بی، نهك دوان به یه كه وه، یا من بم، یا براكه م بی، جا نهو ئاسته سه پاونیه، نهو هوش خوی پاك و به رز باسی كردووه، كه ده فهرموی: ﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَلْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾ نهو بهوادارانیه به ره ژه وه ندی براموسلمانانیهان له پیشت ده زانن، هه رچه نده ده ست ته نگیشیان ههیه... ﴿الحشر: ۹﴾.. نهو هشتیكی ئاسایی بوو لهو بنكه یه، كه پیغه مبه ر دروستی كردبوو، نه مرق وای لیتهاتووه به ده سته پتانی شتیکی دووره.

* * *

به لام من لیته دا به تاییه ته رکیز ده خه مه سه ر دووشت، له وانه ی كه بنكه ی پته و پتویستی پتی هه بی، كه نه مرق لئی ده ویستری به ره نگاری نه فامی هاتوی ببیته وه كه له هه مو لایه كه وه چواره وری ئیسلامی داوه، نه وانیش: یه كلا بونه وه بۆ خواجه و هوشیاری: بزافی (حرکی) و سیاسییه.

ږیگای چونه ناو دهرون له لایه ن شه پتانه وهو به تاییه تی بۆ ناو دهرونی نه وانه ی به هره دارن فیتنه ی ((خوویستنه))، فیتنه ی (من). کاتی مرقف له ریزدا سه رباز ده بیته له ته له كه ی شه پتان دورتره، لهو كاته ی به هره كانی خوی ده رده خات و پله و پایه یه كی تاییه تی ده بیته، ئا لیته ده شه پتان هه لیکی گه وره ده دۆزیته وه بۆ گومرای و له پئی لادان! هه تا مرقف ده ركه و توتر بیته! هه ولی شه پتان بۆ له پئی لادان و گومرا کردنی زیاتر ده بیته!

مرؤف که ناماده ده بیټ بۆ پله‌ی سه‌رکردایه‌تی، یا پله‌ی سه‌رۆکایه‌تی، ئا له‌وکاته‌دا فیتنه له‌وپه‌ری دایه .. جا لیژده‌دا کاره‌که له‌ ژۆر ده‌رون‌دا ده‌شیۆی، نه‌گه‌ر په‌روه‌رده نه‌کرا بیټ له‌سه‌ر خۆیه‌کلاکردنه‌وه بۆ خوا، له‌نیوان بانگه‌وازیی و له‌نیوان ((من-أنا))ی هه‌لساو به‌و باونگه‌وازه .

من نوینه‌ری بانگه‌وازه‌که‌م ! من ئه‌و که‌سه‌م سیفه‌تی خوازاوی سه‌رکردایه‌تیم تێدایه ! که‌واته چی توشی من بیټ؛ توشی بانگه‌وازه‌که‌ش ده‌بیټ ! هه‌رچی ئاسوده‌م بکات و ده‌رونم بۆی ئاسوده‌ بیټ، له‌ به‌رژه‌وه‌ندی بانگه‌وازه‌که‌دایه ! به‌و شیۆه‌یه شه‌یتان ده‌چیته ناو دڵ و ده‌رونه‌وه، وامان لێده‌کات ببینه‌ بنگه‌ی بایه‌خدا و بنگه‌ی جوله‌کردنمان .

به‌پاستی فلانه‌که‌س له‌پێما ده‌وه‌ستێ، دژایه‌تیم ده‌کات، یان به‌ره‌هه‌ستیم ده‌کات، یان ده‌رونم لێی مورتاح نیه .. که‌واته بوونی له‌به‌رژه‌وه‌ندی بانگه‌وازیدا نیه، به‌لکو ترسی ده‌بیټ بۆ بانگه‌وازه‌که ! ده‌بێ له‌ سنووری خۆیدا بوه‌ستێنرێت ! ده‌بێ به‌ری بگیرێت ! نه‌گه‌ر باشت نه‌بو له‌ کۆمه‌ڵ ده‌ریکێ بۆ ئه‌وه‌ی بانگه‌وازه‌که به‌پێی پاستی خۆیدا بپوات، واته ئه‌و پێگایه‌ی عیزه‌ت و پله و ده‌سه‌لاتی منی تێدا بیټ .

ئه‌وه ده‌ردی‌که له‌ توندترین ده‌رده‌کانی کاری ئیسلامی، ده‌ردی‌که له‌ جیهادی ئه‌فغانیدا بووه هۆی به‌ه‌ده‌ر پشتنی خۆینی ملیۆن و نیۆیک شه‌هید، بووه هۆی گالته‌جاری شته‌ پێژداره‌کانی نه‌ته‌وه و له‌ناوچوونی هیوایه‌ک، که‌ هه‌موو موسلمانانی له‌سه‌ر زه‌وی پێوه به‌سترا بوو ! تا ئێستاش توشی هه‌ندێ کۆمه‌ڵ ده‌بیټ له‌ جیابونه‌وه و به‌حیزب بون و دوژمنایه‌تی و دژایه‌تی، دژایه‌تی توند پێچه‌وانه‌ی پێی (مبدأ)ه‌کان، یان پلان یا شیۆزه‌کانه .

کاتی بۆ خوا خۆمان په‌کلا ده‌که‌ینه‌وه به‌رگه‌ی ره‌خنه‌ ده‌گرین، جا ئه‌و ره‌خنه‌یه‌ی چ له‌ خۆمان بیټ، یان له‌ بیرۆکه‌کانمان بیټ، یا له‌ به‌ره‌فقا‌ره‌کانمان .. نمونه‌یه‌ک له‌و کۆمه‌ڵه‌ دینینه‌وه ؛ که‌ گه‌یشته‌بونه‌ لوتکه، نه‌ک له‌ به‌ره‌نه‌وه‌ی بیروباوه‌رمان وایێت، که‌ بتوانرێت له‌م سه‌رده‌مه‌ی ئێمه‌دا به‌دی به‌یترێت ! به‌لام ته‌نها له‌ به‌ره‌نه‌وه‌ی ببینین، په‌کلابونه‌وه بۆ خوا چی له‌ ده‌رونی مرؤف ده‌کات و،

به رزيان ده كاته وه بۆ ئه ولوتكه به رزه، كه له كاتيگدا هيشتا مروشن و نه بونه ته
فرشته، له ههچيان پيشبيني ناكړيت بېنه فرشته!

عومەر ﷺ چوه سەر دوانگه ووتی: ئه ی خه لکینه گوئ بگرن و به رفرمان بن!
سه لماني فارسی ﷺ وتی: ئه مړ نه گویت لږ ده گرین و نه به رفرمانت ده بین!
عومەر وتی: بۆچی؟ وتی: هه تا بۆمان پون نه که پته وه ئه و کراسه خه ت خه ت
له کوئ بوو، که له بهر ت کردوه، تۆ پیاوێکی درێژی، کراسیک بهشت ناکات وه ک نه و
کراسه ی بهر موسلمانان کان که وتوه! عومەر، (عبدالله) ی کوپی بانگ کرد و پیتی
وت: تۆبی خودا! ئه و کراسه ی له بهرم کردوه کراسی تۆ نیه؟ (عبدالله) ﷺ وتی:
به لئ کراسه که ی منه، داومه پیت، بۆ ئه وه ی بیکه پته به رکۆش، چونکه نه وه ی
وه ک موسلمانان بهر ت که وتوه بهشت ناکات، چونکه تۆ پیاوێکی درێژیت!
سه لمانيش ده لیت: ئیستا فرمان بکه گویده گرین و به رفرمانتین.

ئا نه وه عومەر بوو ئه میری هه موو بڕواداره کانه! نه ک ئه میری کۆمه لیک بیت له
کۆمه له ئیسلامیه کان!

ده بین چهند ئه میر له ئه میری کۆمه له ئیسلامیه کان هه بین، دان به خۆیدا بگرتی
له بهرامبه ر په خنه ی یه کئ له شوینکه وتوه کانی؟ چهند ئه میر ده که پته وه بۆ
هه ق، کاتی یه کئ له براکانی، که بۆ خوا بونه برای، ره خنه یه کی لی بگرتیت، چ جای
نه وه ی سه ریاژیک له سه ریاژه کانی په خنه ی لی بگرتیت؟!

کاتی خۆمان بۆ خوا یه کلا ده که پته وه، خودی خۆمان نابیت ته وه ره ی
بایه خدانمان و ته وه ره ی بزوتنمان، هه ست به غیره ت ناکه یین، کاتی جگه له خۆمان
پله ی بهرز بیت وه، کاتی له لیها تووی پله ی بهرز ده بیت وه، پیمان ناخوش نابیت
خه لگ به ده ور یا کۆبینه وه خۆشیان بویت، به که می پایه ی خۆمان نازانین، یا
کارێکی دوژمنکاری بیت دژمان، پالمان نانیت هه ول بده یین له بهرده م
شوینکه وتوا مان به که م دایینیتین تا (وه لانیان) له ئیمه وه نه گرپیت بۆ ئه و
(مونا فیه)) ی، که خه لگ له ده وری کۆبونه ته وه!

کاتی بۆ خوا یه کلا بوینه وه، وه لانمان بۆ خۆمان، یان کۆمه له که مان نابیت -
باشتر وایه بلین: ((حیزیه که مان)) - نه وه سه نگی مه خه که له سه ر شیاویتی خه لگ

وَلِيَهَاتُوِيِيَان، به لكو ده بئ مه حك مه حكي خوايي بيټ: ﴿إِنَّ أَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اللَّهِ أَتَقْلَكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ﴾ به پيژترينتان لاي خودا پاريزگارتره کانتانن، خوا زانايه و ناگداره. ﴿الحجرات: ۱۳﴾. شيوازي حوكم کردني خه لك ده بئ نه و شيوازه بيټ، كه خوا فره ماني پيداوه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ﴾ نه ي گه لي خاوهن باوه پان! به يه كساني و بئ جياوازي - به كاري مه ردم پايگه ن - و بئ خوداش شايه تي بدهن؛ مه رچه بنده شايه تي دانتان به زياني خوتان و دايك و بابتان و خزمانيشتان بئ. ﴿النساء: ۱۳۵﴾.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ لِلَّهِ شُهَدَاءَ بِالْقِسْطِ وَلَا يَجْرِمَنَّكُمْ شَنَاٰنُ قَوْمٍ عَلَىٰ أَلَّا تَعْدِلُوا أَعْدِلُوا هُوَ أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ﴾ نه ي گه لي خاوهن باوه پان! بئ خوا پاست و بئ خه وش بن به هه قانه شايه تي بدهن، دوژمني و قيني ده سته بيك هه لتان نه ني به هه قانه پهفتار نه كهن. به يه كساني و بئ جياوازي له گه لي خه لكدا پهفتار بكن، ده بيټه هوي پتر نزيك بوون له پاريزكاري. ﴿المائدة: ۸﴾.

كاتي وه كو پيويست خومان بئ خوا يه كلا نه كرده وه، نه و له واقيعي نيتاماندا زور شت پوده دات له وانه ي پويداوه!

* * *

كاري دووه م كه ده مانه ويټ ته ركيزي بكه ينه سه ره هوشياريه! نه و پوښنبنيه، كه له م نايه ته پيروزه دا باسي هاتووه:

﴿قُلْ هَذِهِ سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى اللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَانَ اللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُشْرِكِينَ﴾ بيژه: نه مه پيگاي منه، هه م خوم و هه م نه و كه سانه ي شوينم كه وتون - به پوښنبنيه - بئ خواناسي، بانگه واز ده كه م، خواش هه ميشه پاكه و تاكه و له وانه نيم كه شه ريكي بئ په يداكه م. ﴿يوسف: ۱۰۸﴾.

پۆشنېنى بۆ بنكەى پتەو پېويستە و بىئى ئەو نابى، چونكە ئەو پۆشنېنىيە
 بېيارى پېرەوى كارى ئىسلامى دەدات، كەى بېچنە بۆسەو؟ كەى بېجولتېن؟ چۆن
 بېجولتېن؟ لەگەل دەسە لاتداران تېك بگېرېن، يان ھودنەى لەگەلدا بگەين؟ يان
 پەيمانى لەگەلدا بېستېن؟ بە دروستكردنى بنكە (قاعدا) دەست پېبگەين، يان
 پوبېكەينە جەماوەر؟ كاتى پو دەكەينە جەماوەر چيان پې بلېن؟ ئايا ((كېشە
 گشتىەكان)) بە ھەلېك بەكاربھېنېن، كېشەى نان و بىكارى و نرڭ بەرزى، يان
 تەركىز بگەينە سەر كېشەكانى پەرورەدە و كېشەى عەقىدە؟ ئايا ھېزمان
 دەرېخەين لەبەر دەم دوژمنەكانماندا، يان پومان لى وەرگېرېن؟ بەپونى
 دوژمنەكانمان كېن؟ ئايا ئەوانەى لە ناوخۆ دژايەتيمان دەكەن، يان نەقامى
 جېهانىيە بە فراوانىيەكەيەو: جولەكە و ديان و ھاويەش دانەرەكان و دوپورەكانى
 ھەموو سەر زەوين؟ ئەمەو دەيەھا و سەدەھا پرسیار، كە دەبى ھۆشيارى سياسى
 و ھەرەكى ھەر تېدا بېت، ھەروا پۆشنېنىيە لەگەلدا بېت بۆ ئەو؟ بەپېى
 توانامان - ھەول بەدەين و پېنەى پلانېكى ساغ و دروستى ھەرەكى بگېشېن، كە
 چاكرېن ئەنجام بەدى بھېتېت لە پەوش (ظروف)ى چوار دەورېدا.

با لەسەر تاوہ بزانېن، ئامانچى پلانى دروست (سليم)، پاراستنى كەسەكانمان
 نىيە لە ئازاردان، چونكە بە ھەر حال جايھىلەت واز لە ئازاردان ناھېتې، لەسەر
 بانگەوازی (لا اله الا الله) ش خۆى پې ناگېرې!

بەلكو نېمە ھەول دەدەين لە ميانەى پەفتارەكانماندا بانگەوازی ئازار نەدرې و
 زيانى پې نەكەوې!

با لەسەر تاوہ بزانېن، ئامانچ لە پلانى دروست، گەشتن بە دەسلەت نىيە، يا
 گەشتن بە شتېك لە دەسلەت بە تەنازولكردن لە مەبدەئەكانمان و
 بەھاكان (قىم)مان، كە بەشېكن لە ئايمان و لە بېرواوەرمان بە بيانوى (لەگەل
 بارودۆخ پۆشتن)، يان ئەو لە بەرزەوھەندى بانگەوازەكەدایە!

با لەسەر تا و كۆتايىيەو بزانېن، خوا ياسا و پېوشوېنى ھەيە، كە ناگۆرېت و
 موحامەلەى ناكرېت، ئەگەر خۆمان لى بى ناگا كرد، يا واھات بە دلمانا دەتوانېن
 تېيەپېنېن، لە بزوتنەو كەمان ناگەينە ھېچ!

پۆشنیبینی (بصيرة) به شیکی ههیه، که به فیژیون به دهست دیت، واته ناسینی یاسا و دهستوره کانی خوایی له کتیبه کهی خوا و سوننه تی پیغه مبه ره کهی و، میژوو زانین و په ند وهرگرتن لی... هه روا ناسینی حالی ئوممه تی ئیستا و نه و هۆیانه ی بووه ته هۆی نه و واقیعه ی له م کاته دا نه ته وه کهی تیدا دهژی.. هه روا زانینی پلانه کانی دوزمن و نه و پێگایانه ی دهیگر نه بهر بۆ به ره نگاری کردنی ئیسلام و هه ولدان بۆ له ناویردنی بزوتنه وه ی ئیسلامی.

هه روه ها به شیکی ههیه به شاره زایی له و نه زمونانه به دهست دین، که بزوتنه وه کهی پێدا ده روات و، له و نه نجامانه ی له هه موو بزوتنه وه یه ک دیته کایه وه. هه روه ها به شیکی تریشی ههیه به په روه رده به دهست دیت، که له پێگای راویژی نیوان سه رکرده و یارمه تیده ره کانی نه نجام ده دریت، که پایه کانی تییدا له که و ده درین و دید و بۆچونه کان پون ده کرینه وه، نه ک نه و پراویژه ی هه ر شکلی به و له نیوان ژماره یه ک پیاوی دیاریکراو نه نجام ده دریت، له نیوان فشاری گوێپایه لی و به رفهرمانی (السمع والطاعة) و هه ره شه کردنی ده رچوون له کۆمه ل له و که سانه ی، که په خه یان لی دوباره ده بیته وه!

کاتێ ئه و پۆشنیبینی نه بیته، یان که م و کوپی هه بیته، بێ سه رو به ری زۆر ده بیته، وه ک نه وه ی له واقیعی ئیستاماندا پوه دا!

* * *

ئه وانه هه ندێ سیفه تی پێویست بوون بۆ دروستکردنی بنکه (قاعده)، جا ئایا ئیمه به پاستی هه مویمان ته واو کردوه؟

پێویسته له سه ره تاوه له هه ستماندا هه بیته، که ئیمه ئامانجمان ته نها پێکهێنانی کۆمه لێک نیه به رپوای به خوا و به پۆژی دوا یی هه بیته و دروشمه خوا به رسته یه کان له سه ر شیوه یه ک له شیوه کان بیات به پێوه، پاشان هه لسی به بانگه وازیکردن، هه رچه نده نه وه کاریکی چاکه له خۆیدا، له پۆژی دوا ییدا که ر خوا ویستی پاداشتی له سه ره، به لام نه مه نه وه نیه، که ئوممه تی ئیسلامی رزگار بکات له وه ی تێی که وتوو، هه روا نه وه نیه نه و نمونه یه دروست بکات، که نه قامیی له وه ی تییدا یه تی، بگوریت!

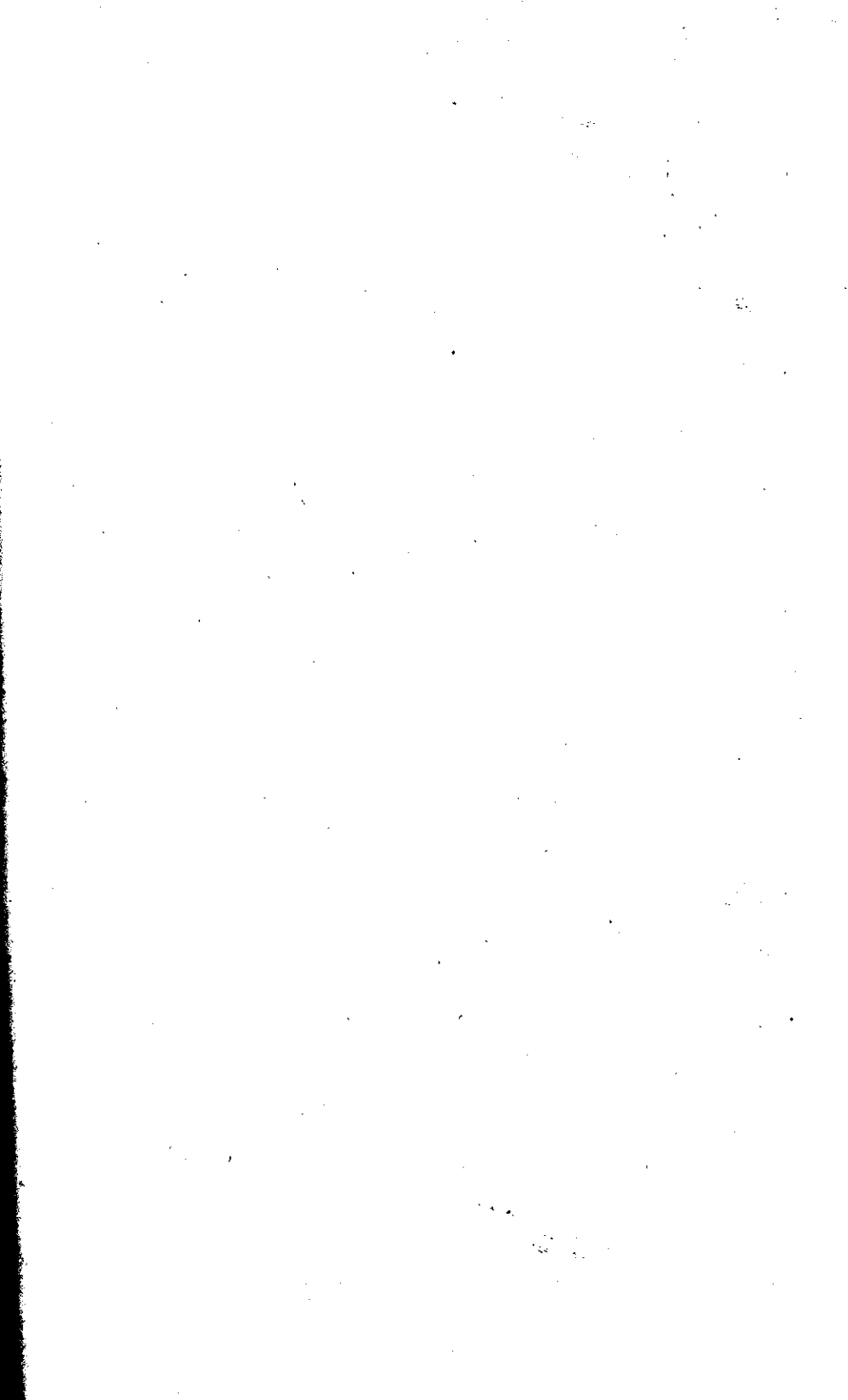
داواکراوی پاسته قینه له کاری ئیسلامی به دیاریکراوی نه وه یه؛ که نه ته وه ی
ئیسلامی پزگار بکړیت له وه ی تیی که وتووه، هه ولدان بۆ گورپینی نه فامیی له وه ی
تییدایه!

نه و نامانجهش به دروستکردنی کومه لیک نه بیت نایه ته دی، که له سه ر
ناستیکی به رز بن، له سه ر نه و شیوه یه ی، که کومه له ی یه که م پتی هه لسا بو
له سه ر دهستی په روه ردیاری گوره ﷺ، نه گه ر له سه ر نه و ناسته شدا نه بیت، که
هیچ نه وه یه که له نه وه کان پتی ناگه ن.

نه وه پتیوست ده کات ده ست به دروستکردنی بنکه یه کی پته و بکړیت و
په روه رده بکړیت له سه ر به رزترین ناستی په روه رده یی، که بۆمان بلوئ، هه روا
پاک کردنه وه ی له خلّت و خالّ به وپه پی هو یه کانی پاکژی، که بۆمان ده لوئ،
پاشان دوا ی نه وه بانگه وازی چه ماوهر بکړیت.

هو(وسيله) کانه مان له په روه رده کردندا، هه ر نه و هو یانه ن، که په روه ردیاری
گوره ﷺ به کاری هیئا بۆ قولکردنه وه ی بپوا به خوا و پوژنی دوا یی، قولکردنه وه ی
په یوه ندی به خواوه، پاهینانی دهر ون له سه ر ژیان له گه لّ خواوا، مه شق کردن
له سه ر به کارهینانی په فتاری ئیمانی له جیهانی واقعیعدا.. پاشان قولکردنه وه ی
هو شیاریی، به و هو یانه ی ده بنه هو ی قولکردنه وه ی، که له لاما ن چه سپاو بس، که
پیشه نگ(قدوه) هو(وسيله) ی یه که مه و -گوره- یه له کاری په روه رده کردندا،
پاشان وانه و ناموژگاری دوا ی نه وانه دین، له گه لّ چاودیری و به دواچون و
کوژنه دان و نارام گرتن، هه تا دهر ونه کان به ده مه وه دین و پاشان پیک و پاست
ده بن.

له پاستیدا کوژیکی گوره یه، نه و کوژشه له گه لّ نه و گوره ییبه دا له شه و
پوژیکدا به ره که ی نادات، ناتوانریت په له شی لی بکړیت، ناتوانریت به سه ریدا
تیپه پین؛ نه گه ر ئیمه به پاستمان بیت به کاریک هه لسن، که نوممه ت رزگار بکات
له وه ی تییدایه، هه روا هه ولّ بدات بۆ گورپینی نه فامییتی له وه ی تییدایه تی!

فراوانکردنی بنکه که

له قوناغیک له قوناغه کانی کارواندا، پۆلی فراوانکردنی بنکه دیت له پښتای بانگه وازیکردنی جه ماوه ردا، شه قوناغه له ژبانی کومه لای یه که مدا ده نوینریت، کومه لای پیغه مبه ر، که خه لکی مه دینه و نه و عه ره بانه ی ده وری مه دینه بوو که چونه ناو نیسلامه وه، دوا ی نه وه ی بنکه پته وه که له لایه ن کوچ که ره کان و یارمه تیده ره کان بنیات نرا، نه وانه ی خوا ده رباره یان فهرمویه تی: ﴿مَا كَانَ لِأَهْلِ الْمَدِينَةِ وَمَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الْأَعْرَابِ أَنْ يَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللَّهِ وَلَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ﴾ مه دینه یی و نه و عاره به ده شته کیانه ی له ده وریان، نه ده بویه پیغه مبه ری خودایان وه لا بنایه و خویان له وه لا واریه. ﴿التوبة: ۱۲۰﴾

نه وانه سه ربار و یارمه تیده ر بوون، بانگه وازه که پایکی شاپوون و چونه ناوی و بوی دلسوز بوون و خویان کردبووه سه ربار بۆ به رگری کردنی له دوژمنه کانی، نه وانه جه ماوه ریکی بی پښخه ر نه بوون، وه که نه وانه ی نه فامی سه رده م پتیا ن ده لاین (رجل الشارع: پیاوی سه رجاده)، به راستی شه وانه ناوانیکی پاسته، نازانم له خوییه هاتوه یان به مه به ست بووه! جا پیاوی جاده نه و مرقفه یه، که مه به ستیکی دیاریکراو وه لو یستیکی دیاریکراوی نیه و روانگه یه کی بیری نه گوری نیه! یان نه و که سه یه، که پای له گه ل هه موو که سه، که پیغه مبه ر باسی کردووه، که فهرمویه تی:

((لَا تَكُونُوا إِمَّةً، تَقُولُونَ: إِنَّ أَحْسَنَ النَّاسِ أَحْسَنًا، وَإِنْ أَسَاءُوا أَسَاءُوا! وَلَكِنْ وَطَّنُوا أَنْفُسَكُمْ إِنَّ أَحْسَنَ النَّاسِ أَوْ أَسَاءُوا أَلَّا تَطَالُمُوا!)) له گه ل هه موو که سدا مه بن، بلین: نه گه ر خه لک چاکه ی کرد نیمه ش چاکه ده که بن، نه گه ر خراپه یان کرد نیمه ش خراپه ده که بن، به لام خوتان ناماده بکن، خه لک چاکه بکات یا خراپه،

ستم له يه كه مهن.))^(۱).. نهو جوړه كه سانه نه وانه كه هوكاني پاگه ياندن دروستيان ده كهن و، له سهریان پادین، كاتن لیتا پهرسیت هه لویتستان چیه؟ سهر ده كه یت هه لویتسته كه یان نهو شته یه، كه هوكاني پاگه ياندن ده یانه ویت!^(۲)

نهو جوړه كه سانه لهو پیاوانه نین، كه له قوناغی یه كه می دروستكردنی بنكه دا، بنكه كه یان پئ فراوان كرا، به لكو له هیچ قوناغيك له قوناغه كانیدا نه بوون! به لكو به سهریازی دلسوز فراوان كرا، نهو سهریازانه ی خویمان ده به خشنه بانگه وازه كه، به ناراسته ی دلسوزانه بؤ خوا به رگریان لی ده كرد.

جا نه گر كه سیک پهرسیت: كه واته جیاوازی چیه له نیتوان نه مانه دا و له نیتوان بنكه پته وه كه ی له وه وپیش باسماں كرد؟ به كورتی ده لیتن: بنكه پته وه كه نهو بوو، كه ناماده كرابوو بیته كوله گه و پایه بؤ نایینه كه ی، له بهر نهو نهو بنكه یه سهر كرده بوو، ناراسته كار بوو، په روه ردیار بوو، به لام نه مانه نه وانه بانگه وازكرون، كه هاتون به دهم بانگه وازه كه وه و ده ستیان پتوه گرتوه و له ژیر به یداخه كه یدا پالیان داوه به یه كه وه، بون به یه كئ له بانگه وازه كه، له گه ل بانگه وازه كه دا ده بزویڼ و به هویه وه ده بزویڼ، چاوه پوان ناكهن بزائن كئ سهر كه وتوه، تا داوی بكهن!

نه گر كه سیک جاریكی تر پهرسیت: چ جیاوازیه كه له بهرنامه ی په روه رده هیه له گه ل چاودیری كردن و گرنگیدان و ناماده كردنی بنكه پته وه كه و، ناماده كردنی نه وانه ی لهو قوناغه دا بنكه كه یان پئ فراوان كرا؟ به كورتی ده لیتن: جیاوازی له پله دا هیه نه كه له جوړدا، ماموستا زانسته كه ی ناراسته ی هه مو فیڅخوازان ده كات، به لام سهر كه وتوه كان به چاودیری تاییه تی تاییه ده كات، چونكه ناماده بونیان زورتر تیدایه و داوی زورتریان لی ده كړیت، نهو هی له خوینه ریكی ناسایی قبول ده كړیت، له وان قبول ناكړیت، كه ناماده بونه كه ی له ناستیكی دیاری كراودایه و له توانای خوی به دهر داوی لی ناكړیت، هه رچه ند ده رچوون (نجاح)

۱ رواه الترمذي.

۲ نهو هویانه ی زور كاریگرن پوژنامه و پادیق و ته له فزیقنه، هه موویان به كارد هینریت بؤ داپشتنی عه قلیه تی (پیاوی جاده) و پینماییه گرنگه كانی.

لهه موان ده خوازږت، جا هر کهس به پټی پله ی خوی.

جا نه کهر که سټک وتی: ئایا سنورپکی جیا که روه هه یه نه مانه له وانه جیا بکاته وه؟ ئایا له بنکه فراوانکراوه که دا نابیت که سانیک هه بن تواناکانی و ناماده کاریه کانی وای لېکات ببیت به سر کرده ی ئاراسته کار؟ یان له ناو بنکه پته وه که دا که سانیک هه بن تواناکانی و ناماده کاریه کانی پټیان گرتووه نایه لن هه لست به نه رکه کانی؟

ده لټین: به لټی! ده کړی نه وه پوښت، نه وکاته خاوه ن به هره کان بڼ پله ی سر کرده ی بانگخوای په روه رده کهر به رز ده بیت هه، یان پټویسته به رز بیت هه، نه و که سه دوا ده که ویت، که تواناکانی دایده نیشتین و ته نها ده بیت هه نه دما میکی ناسایی. نه وه مه سه له یه که لټیر سراوانی کاره که به نیجتهدای خویان دایده نټین، جاری وا ده بیت نیجتهدا ده که هه له ده کات و جاری واش ده بیت راستی ده پټکی... به لکو وه که مېده گرنه نه وه یه بڼ دروستکردنی بنکه پته وه که، پټویسته نه و په یی هه ولی بڼ بدریت، که وره ترین چاودلری و بایه خی پټ بدریت، جا دامه زړاندنی نه ستونده سره که کان بټگومان جیاوازن له دامه زړاندنی نه و خشتانه ی بینا که ی لی دروست ده کړت، هر چه نده نه میش و نه ویش پټویستن بڼ دروستکردنی بینا که، نه وه له سره تاوه کاریکه پټویست به رو نکرده وه ناکات.

به راستی لټره ده مانه ویت ته رکیز بکه یه سر کاریک که گرنگی خوی هه یه: نه ویش نه وه یه فراوانکردنی بنکه که به یارمه تی ده رانی پا به ند (ملترم)، نه وانه ی خویان وا داده نټین سر یازی بانگ وازه که ن، دوا ی دروستوونی بنکه پته وه که دیت، چونکه نه وانه ی بانگ وازه که یان پټ ده گات له سره تاوه پټویستیان به ئاراسته که ران هه یه! جا نه کهر بانگمان کردن و هاتن و ئیمه هیشتا ئاراسته کارانمان ناماده نه کړد بیت! نه دی کټی ئاراسته یان بکات؟!

هره وها کاریکی تر هه یه ده مانه وټی خه لکی له سر تاگادار بکه یه وه: نه ویش نه وه یه، که هویه سره تاییه کانمان بڼ فراوانکردنی بنکه که -کاتنی پو لی دیت- بانگ وازیکی گشتی یه، که به ره و پوی هه موو خه لک ده کړت، نه وانه ی به زمانی سر ده م پټی ده وتریت ((جه ماوه)). به لام جه ماوه له پووی به ده مه وه هاتنی

بانگه وازی له سهر یه ك پله نین.. به لكو له ناو ئه و جه ماوهره دا كۆمه لێك هه ن -
 كاتێ بانگه وازه كه ی به پونی و پۆشنی له سهر شیوه پاسته كه ی خۆی پێ ده گات -
 بره وای پێ ده هینی به راستی خۆیان ده كه نه سه ریازی رێگا كه ی له بهر ره زامه ندی
 خوا.. هه روه ه له ناو ئه و جه ماوهره دا كۆمه لێكیش هه ن حسابی ((به رژه وه ندی))
 و حسابی قازانج و زیان ده كه ن.. ده لێن ئایا ئێمه كاتێ بچین به ده م
 بانگه وازه كه وه چی به ده ست دینین و له پێناویدا چمان له ده ست ده چیت..
 هه روه ه كۆمه لێكیشی تێدا یه ته نها ئه وه ی لا گرنگه بزانیته كێ بریاری
 سه ركه و تنی بۆ ده دریت بۆ ئه وه ی شوینی بكه ویت، ئه م جۆرانه دووره په ریز
 ده وه ستن پال ناده ن به ه یچ لایه كه وه، به لكو چاوه پوانی ده كه ن و شوین هه وائی
 جه نگ ده كه ون هه تا بریاری سه ركه و تن به روونی بۆ یه كێ له دوو لایه نه كه
 ده دریت، ئنجا لایه نگری سه ركه و تنه كه ده كه ن، نه ك له بهر ئه وه ی بره وایان به
 رێبیر (مبدأ) ده كه ی هه یه، نه ك په رۆشی راسته قینه ن بۆی، به لكو له بهر قورسایی
 ئه و كار ه كه له هه ستیاندایه. ئه و كۆمه له به پێكهاته ده روونی كه یه وه، هه میشه
 ناماده ن بۆ ئه مری واقیع مله كچ بن، ئه و ئه مره واقیعه ی له هه ستیاندایه پانتاییه کی
 گرتوه گه وهره تر له و كار ه ی هیشتا روی نه داوه، كه پێویستی به هه ول هه یه بۆ
 ئه وه ی بێته دی، به لام واقیع به كرده وه پێویستی به هه ول نیه بۆ به پێوه بردنی.
 ئه و پێره به پێكهاته ده روونی كه یه وه، ناماده ی كۆشش كردن نیه، به تایبه تی
 ئه گه ر كار ه كه به ره و پوی مه ترسی بكاته وه، له بهر ئه وه به ده نگ بانگه وازه كه وه
 ناچیت هه تا سه ركه و تنی ده بێته ((ئه مری واقیع))، كه به پێوه چوونی پێویستی
 به ه یچ هه ولێك نابێت و توشی مه ترسی نابێت.

ئه و كۆمه لانه به هه رسێ جۆره كه یه وه، له هه موو كۆمه لگایه كدا هه یه، ته نانه ت
 له كۆمه لگا كه ی پێغه مبه ریشدا هه بوو.

كۆمه لگای مه دینه نمونه ی كۆمه لێ یه كه م بوو، كه به راستی بره وای هینابوو و
 خۆی كرده وه سه ریازی بانگه وازه كه، كه بنكه پته وه كه پێنمایی كه ر و سه رمه شق
 بوو، كه پێكهاتیبو له كۆچ كه ر و پشتیوانان (المهاجرین والانصار)، ئه و كۆمه له یه
 له م ئایه ته په رژه دا نامازه ی بۆ كراوه: ﴿وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ

الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارَ وَالَّذِينَ اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتَهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ: خوا له وانهی هر له پیشوو ناواره بون و له وانهش که یاریده بون. له وانهش که له چاکه دا دایانه سر شوین پیی نه وان، رازی بوه و نه وانیس له خوا پازین و باغاتیکي بۆ سازداون جوباریان به بهردا ده بوا و تا هه تایه تییدا ده بن و نه مه یه ده سکه وتی گرینگ. ﴿التوبة: ۱۰۰﴾

هه روه ها نه و عه ره به ده شته کیانهش ده گریته وه، که به راستی بزویان هی نابوو، نه وانهی نایه ته که ی پیشوو ناماژه ی بۆ کردوه:

﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيتَّخِذُ مَا يُنْفِقُ قُرْبًا عِنْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ أَلَا إِنَّهَا قُرْبَةٌ لَهُمْ سَيُدْخِلُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ﴾: هه له ناو نه و ده شته کیانهش نی واهیه به یوای به خوا و به بۆزی قیامت هیه و هه رچی له م پیته دا ده پدا بۆ نزیکي له خودایه و بۆ نه مه یه که پیغه مبه ره به نزا له بیریان نه کا، با بزنان که به م زوانه نزیک ده بنه وه له خودا و ده یانخاته به ره به زهیی خۆی. خودا دیاره گونا به خش و دلوفانه. ﴿التوبة: ۹۹﴾

کۆمه لی دووه میس نه وانه بوون، که پیغه مبه ره به به خشش و شت پیدان و نزیک کردنه وه له خۆی دلی پاگرتبون، که نه م نایه ته پیروژه ناماژه ی بۆ کردوه:

﴿إِنَّمَا الصَّدَقَتُ لِلْفُقَرَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ﴾: زه کات هه ره ده بی بدریته هه ژاران و که م ده ستان و نه و که سانه ی پی پاده گن، به ختیش بکری بۆ هۆگری نه یاران. ﴿التوبة: ۶۰﴾

به لام کۆمه لی سییه م له موسلمانانه کانی فه تحدا خۆی ده نویتنی، نه وانه ی کاتی له فه تحی مه که که دا بریاردا نیسلام سه رکه وتوه موسلمان بوون، له گه ل نه وه ی ده یانزانی هه ق له گه ل پیغه مبه ردایه، به لام ده یانوت - وه ک قورشان لی یانه وه

ده گنځيټه وه :- ﴿وَقَالُوا إِن نَّتَّبِعِ الْهُدَى مَعَكَ نُتَخَطَّفَ مِنْ أَرْضِنَا﴾
 ده لټين: نه گره له گڼل تو بين و په پړه وي دينه كه ي تو بين، له زندي خو مان ده رمان
 ده كه ن. ﴿القصص: ٥٧﴾

كاتي نيسلام له زه وي دا به ده سلا ت بوو، شوي نى كه وتن و پړل پړل چونه ناو
 ثاييني خوا وه كه له سوره تي (النصر) دا هاتو وه: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ
 ﴿١﴾ وَرَأَيْتَ النَّاسَ يَدْخُلُونَ فِي دِينِ اللَّهِ أَفْوَاجًا ﴿٢﴾ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ
 رَبِّكَ وَاسْتَغْفِرْهُ إِنَّهُمْ كَانَ تَوَّابًا﴾ هه ركاتي يارمه تي خدا كه يشته نټوه و
 سه ركه وتن خه لكيشته دي كومه ل كومه ل دينه ناو ديني خوا وه، هه تاري ف و
 شو كړي په روه ردگار ت بكه و دواي لي بوردي لي بكه، نه م هه ميشه په ژيو اني
 په ژيو انان قبول ده كا. ﴿النصر ١-٣﴾

نه وه ش به پټچه وانه ي دوو پړوه كانه وه يه، كه كاتي ده سلا ت خوي گرت خويان
 ده رده خست، نه وانه ي پټش نه وه سه ير كره بوون، به لام له سه ر كاره كه به پق بوون
 و حه زيان نه ده كرد بيته ناويه وه، يا له و نه يارانه بوون، كه نه يانده ويرا به ناشكرا
 به رهن گاري بين، جا له ترسا دوو پړوييان ده كرد.

نه گره نه وه كومه له كاني ناو كومه لگا بوو بيت - هه موو كومه لگا - له قوناغي
 يه كه مي فراوان كړدي بنكه كه دا، روي بانگه وازي بكه ينه كام كومه له يان؟ نټم
 بانگه وازه كه به روه پوي هه موو خه لك ده كه ين، به لام له راستيدا پيش بيبي
 به ده نگو وه هاتن له كومه لټكي له خه لك دياريكراو ده كه ين، جا نه و كاته به خه ستي
 بانگه وازي ده كه ينه سه ري، يان بپوامان واييت، كه به رزي بانگه وازه كه و
 جيگيربوني له سه ر ده ستي كومه لټكي دياريكراو له خه لك ده بيت، نه و كاته ش
 به خه ستي بانگه وازي ده كه ين.

نه گره شوي ن پړه وه كه ي كومه لي يه كه م بكه وين - كومه له كه ي پټنه مبه ر ځي -

ده بینین بانگه وازه که له و کاته وه فرمان به پیغه مبه‌ر ﷺ کرا به ناشکرا کردنی ^(۱) به‌ره وپوی هه موو خه لک کراوه، به لام ته‌ریز کردنه که -دوای کۆچکردن- خرایه سه‌ر خه لکی مه‌دینه، نه‌وانه‌ی به په‌له به‌ره وپیری بانگه وازه که هاتیبوون و، پیغه مبه‌ر ﷺ هه‌سا بوو به په‌روه‌رده کردنیان به یارمه‌تی بنکه پته‌وه که له کۆچکران و پشتیوانان، که خۆیان بوونه بانگخواز و پێنماییکه‌ر، بوونه په‌روه‌رده‌که‌ر، به سه‌ره‌رشتی په‌روه‌ردیاری گه‌وره ﷺ.

خه لکی مه‌دینه نه‌وانه‌بوون جیهادیان کرد و چه‌سپان و ئارامیان گرت له‌سه‌ر نه‌رکه‌کانی جیهاد و نه‌مان -له‌گه‌ل کۆچکران و پشتیوانان- له‌هه‌موو قۆناغه‌کانی داها تودا پایه‌ی پاسته‌قینه بوون بۆ بانگه‌وازه‌که، به‌لام رووکردنه دوو تاقمه‌که‌ی تر دواخرا بۆ قۆناغی دوایی.. نه‌وه‌ش کارێکی مه‌نتیقی به‌له‌گه‌ل پێپه‌وی بانگه‌وازه‌که و له‌گه‌ل پاسته‌قینه‌یی جه‌نگه‌که و سروشتی ململانی. به‌پاستی سروشتی ململانی نیوان هه‌ق و نا‌هه‌ق که ده‌بین هه‌ر پویدات -شیوه‌ی کارێکه له‌شیوه‌ی کاروباری خوا- له‌و چرکه‌ساته‌ی پیاوانێک بۆ حه‌ق په‌یدا ده‌بین، که به‌یوان پێی ده‌بیته و کارده‌که‌ن بۆ بلاوکردنه‌وه‌ی و جێگیرکردنی له‌زه‌ویدا.

نه‌فامیی (الجاهلیه) -به‌هه‌ر شیوه‌یه‌ک بیته- ناتوانی له‌سه‌ر بانگه‌وازی هه‌ق ئارام بگرێ، ناتوانی ناشتی له‌گه‌ل بکات، هه‌رچه‌نده بانگه‌وازه‌که هویه‌پوی نه‌بیته‌وه:

﴿وَإِنْ كَانَ طَائِفَةٌ مِّنْكُمْ ءَامَنُوا بِالَّذِي أُرْسِلْتُ بِهِ وَطَائِفَةٌ لَّمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ بَيْنَنَا وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ﴾ * قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِن قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعِيبُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا مِن مَّعَكَ مِنْ قَرْيَتِنَا أَوْ لَتَعُودُنَّ فِي مِلَّتِنَا: ئە‌گه‌ر هه‌ندێک له‌ئێوه به‌یوان هه‌یانه به‌و شتانه‌ی که منی پێی پاسپێراوه و هه‌ندێکیشتان به‌یوان پێ‌نه‌هه‌یانه، خۆپا‌بگیرن

۱ خۆای گه‌وره به‌ پیغه مبه‌ر ﷺ را‌گه‌یاند و فرمانی: (فَاصْذَعْ بِمَا تُؤْمَرُ وَأَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِكِينَ: هه‌ر فرمانێک به‌تۆ ده‌درێ، ناشکرای که و له‌ به‌ته‌رستان وازیته). {الحجر: ۹۴.

ههتا خودا بۆ خۆی له بهینی ئیمه دا داوه ری کا. خوشی چاترین داوه ره.
 گرهره کانی هۆزی- که له خۆیان بایی بوبوون- گوئیان: شوعه ییب! ئیمه تۆش و
 نه و که سانه ی له گه ل تۆ باوه رپیان هیناوه، له شاری خۆمان ده رده کهین، یان
 دینه وه سه ر دینی ئیمه. ﴿الأعراف: ۸۷-۸۸﴾

به و شیوه یه! نه ریک که وتن هه یه، نه ئارامگرتن، هه تا خوا حوکم ده دات
 به وه ی خۆی ده یه ویت! به لکو دژایه تی و ده رکردن، پاره دونان و ئازاردان هه یه،
 جا له قوناغه کانی یه که می نه و ململانییه ی، که له نیوان هه ق و باتلدا پوو ده دات،
 کئ وه لامی بانگه وازه که ده داته وه؟ ئایا نه وانه وه لام ده دهنه وه که به دوائ
 به رژه وه ندی دونیا ییدا ده گه رین و به پیتی پتیوانه ی نه و به رژه وه ندیانه حیسابی
 قازانج و زهره ر ده که ن؟ ئایا نه وانه وه لام ده دهنه وه که به پیتی پیکهاته ی
 ده روئیان بۆ نه مری واقیع ملکه چن، نه گه ر بشزانن خراپه ی تیدییه، به هه یج
 شیوه یه که پوو نا که نه نه و کاره ی پتیویسته رویدات، نه گه ر بشزانن نه وه خیرتره
 له و واقیعه ی تیییدا ده ژین، چونکه به دیهیتانی پتیویستی به کۆشش هه یه، نه وان
 هه ز نا که ن کۆشش بکه ن.. نه گه ر نه و کاره بیانخاته مه ترسیه وه.. نه وان
 هه ز نا که ن بکه ونه مه ترسیه وه!؟

له قوناغه کانی یه که می ململانییدا نه و که سانه وه لامی بانگه وازه که ده دهنه وه،
 که به وایان به خوا و پۆژی دوائی هه بیئت.. نه وانه ی قازانج و زیان به ته رازوی خوا یی
 حساب ده که ن، نه که به ته رازوی زه وی، که نه قامی شتی پی ده کیشیت و له و
 ته رازوه به و لاوه ته رازوی تر نازانی: ﴿لَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا بِالْبَيِّنَاتِ وَأَنْزَلْنَا
 مَعَهُمُ الْكِتَابَ وَالْمِيزَانَ لِيَقُومَ النَّاسُ بِالْقِسْطِ﴾. ئیمه پیغه مبه رانمان نارد به
 چه ند به لگه ی ناشکراوه و وێرایی نه وان، کتیب و هۆی هه لسه نگاندنمان نارد هه خوار،
 هه تا خه لک بی جیاوازی له ناو یه کا په قتار بکه ن. ﴿الحديد: ۲۵﴾

نه و ته رازوه ی ده لیئت: خوشی دونیا که مه و پۆژی دوائی چاکتره بۆ نه و که سه ی
 له خوا به تر سیت: ﴿قُلْ مَتَعُ الدُّنْيَا قَلِيلٌ وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لِمَنِ اتَّقَى وَلَا
 تُظْلَمُونَ فَتِيلًا﴾. بلی: زیانی دونیا یه که م و کورته و بۆ نه وانه ی که ترسیان له خوا

هیه، ژبانی نه ولا زور باشتره و به قه د داوی زراوی ناو ده تکه خورما، که س
 ناهه قی لی ناگری. ﴿النساء: ۷۷﴾

نه و ترازوهی ده لیت: به پاستی چس له سه رزه ویدایه له که و پهل و
 به رزه وندی و په یوه ندی؛ ناکاته هاوتای خوشویستنی خوا و پیغه مبه ره که ی و
 جیهاد له ریگای خوا: ﴿قُلْ إِنْ كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ
 وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا
 وَمَسَاكِينُ تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنْ آلِهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ فِي سَبِيلِهِ
 فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾: بلای
 نه گهر باب و کوپ و برا و ژن و خزیه کانتان و نه و مال ی په یداتان کردوه و که ل
 وپه ل بازگانی- که ده ترسن له بره و که وی- و خانوبه ره ی رند و دلخوشکه ره ی
 خوتان، پی به خدا و پیغه مبه ره و خه زا کردن له پتی خوادا گرینگره؛ چاوه ندرین تا
 فرمان له خوداوه دی. نه وانه ی له پتی لاده بن، خودا شاره زایان ناکا. ﴿التوبة: ۲۴﴾

نه و ترازوهی ده لیت: نه و کاره چاگانه ی ده میننه وه له هه موو جوانی ژبانی
 دویا: ﴿الْمَالُ وَالْبَنُونَ زِينَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْبَاقِيَةُ الصَّالِحَةُ خَيْرٌ
 عِنْدَ رَبِّكَ ثَوَابًا وَخَيْرٌ أَمَلًا﴾: مال و مندا ل خشلی ژبانی دویا و نه و
 کاره چاگانه ش که ده میننه وه، پاداشته که یان له لای په روه ردگارته وه هیژاتره و
 بیتیش جیگه ی نومیدن. ﴿الکھف: ۴۶﴾

نه و ترازوهی ده لیت: به پاستی بازگانی به قازانچ - نه وه ی زرگار که ره له سزای
 خوا- بپوا بونه به خوا و به پیغه مبه ره که ی و جیهاد له پتی خوادا: ﴿يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَى تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ﴿۱﴾ تَوَمَّنُونَ
 بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ
 لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ﴿۲﴾ يَغْفِرَ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَيُدْخِلْكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي

مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَمَسْكِنٌ طَيِّبَةٌ فِي جَنَّاتٍ عَدْنٍ ذَلِكَ الْقَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿١٣﴾
 وَأُخْرَى يُحِبُّونَهَا نَصْرٌ مِّنَ اللَّهِ وَفَتْحٌ قَرِيبٌ وَبَشِيرٌ لِّلْمُؤْمِنِينَ: نهی گهلی
 خاوهن باوه پان! ده تانه وی مامله به کتان پی بیژم که له نازاریکی به ژان بزگارتان
 کا؟ بهوا به خوا و به پیغه مبه ری شه و بیتن و، به دارایی و گیانی خوتان له پای
 خودا تی بکوشن: نه مه بق ئیوه باشته ره گه ر بیزانن، له گونا هتان ده بورئ و
 ده تانباته ناو باغاتیک جوباریان به بهردا ده پوا و خانوی زور خوش و خاوینتان له
 به هه شتی هه میشه یی دا ده داتی، نه مه ده سکه وتی گه وه ره یه. شتی تریش - که
 ئیوه حه زی لی ده که ن - یاریده دانئ له خودا وه و سه رکه وتنیکی نزیکیش. نه م
 مژده یه به بهواداران بده. ﴿الصف: ۱۰-۱۳﴾.

قوناغه کانی به که می بانگه وازی، قوناغی به خشش و گیانفیداییه، له بهر شه وه
 نه وانه ی بق ناشیت، که به شوین ده سکه وتی دنیا ییدا ده گه پین، جا مال بیت،
 سامان بیت، خوشی هه سستی بیت، یان پله و پایه و ده رکه وتن و شوینکه وتن و
 پشتیوانی بیت، نه وانه ناشین له بنکه ی پته ودا دامه زریته ر بن و بنکه که یان پی
 فراوان نابیت، کاتی وهختی فراوان کردنی بیت!

* * *

نه گه سهیری واقعی نیستامان بکهین پیویسته چه ند کاریک بهینه بیری
 خومان، جا چ سه بارهت به بنکه ی پته و بیت، یا بنکه فراوانکراو بیت، به لکو هه تا
 سه بارهت به جه ماوه ری فراوان که له کوتاییدا به گرؤگرؤ ده چنه ناوی، هه روه ها
 نه وانهش ده بیت نیسلامه تیه که یان بق راست بکریته وه، به بی پیکه ره (خابط) وازیان
 لی نه هینریت، وه که نه قامیی سه رده م به (پیاوی جاده) ی ده کات، که کیانه
 ناده میه که ی لی زهوت ده کات و له هه مان کاتدا وای لی کردووه و ابزانیت شه و به کن
 له و کوله گانه یه، که سیسته مه که ی له سه ر پاده وه سستیت!

له نیسلامدا (پیاوی جاده) و (ژنی جاده) نیه، به لکو موسلمان ی پیاو و
 موسلمان ی ژن هه یه، هه موویان پابه ند (ملتزم) ن - یا پیویسته پابه ند بن - به
 لایه نی که مه وه به که مترین شیوه، که وایان لی ده کات له ته رازی خوادا موسلمان
 بن، شه وه له ده و له تی نیسلامیدا! نه رکی سه رشانی کار به ده ست (ولی الامر) ه، جا

هرکس له خوږه و په پابندي ه بېت نه وه وه فاي کړدو به رامېر به وهی، که پټوېسته له سړي بيکات به رامېر په روږدگاري، جا هرکس پابندي نه بېت؛ نه و سولتان به زږد پابندي دهکات، وهک نيمامي عوسمان ﷺ وتويه تی: ((خوا نه و کارانه به سولتان دهکات به قورثاني ناکات)).

پاشان ه موو خهک له ناو بواري بانگه وازه که دان، به لام ه نگو دواي ه نگو، وهک له گه ل کومه لي يه که مدا کړا، به پټي ياسا و ده ستوره کاني په روږدگار، که دووباره ده بڼه وه، هرکاتیک په وش و پټوېسته کاني دووباره بوونه وه.

* * *

نه گه ر سه يري واقعي نېستامان بکين ده بينين نه ته وه که مان - جگه له وانه ي په روږدگار په حمي پټ کړدون - له باري (که ف) دان نه و باره ي پټه مېر ﷺ پيش چوارده سده وه سفی کړدوه، که ف رمويه تی: ((يُوشِكُ أَنْ تَدَاعَى عَلَيْكُمْ الْأُمَمُ كَمَا تَدَاعَى الْأَكَلَةُ عَلَى قَصْعَتِهَا: خه ريکه نه ته وه کان دهمتان تي بڙه نن بتانخون، وهک خوږه چوڼ دهم نه ژه نيته خوار د نه که ي))، وتيان: نه ي نيردواي خوا! ثايا نه وه له و کاته دا له بهر ژماره که ميمان ده بېت، ف رموي: ((بَلْ أَنتُمْ يَوْمِنَا كَثِيرٌ، وَلَكِنَّكُمْ غَتَاءُ كَفْءِ السَّيْلِ، وَلَيَنْزِعَنَّ اللَّهُ الْمَهَابَةَ مِنْ صُدْرِ أَعْدَائِكُمْ، وَلَيَقْلِفَنَّ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنَ: نه و کاته ژماره تان زږد، به لام وهک که في لافاوان، خوا ترسي نيوه له دلي دوژمنه کانتاندا داده پټي و وهن ده هاويته دلي نيوه وه))، وتيان نه ي نيردواي خوا! وهن چيه؟ ف رموي: ((حُبُّ الدُّنْيَا وَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ: خوشه ويستی دوتيا و رق بوونه له مردن)).^(۱)

نه گه ر نه وه حالي نه و نوممه ته بې، که بانگه وازي ناراسته ده کړيت، جا چ بږ دامه زړاندني بنکه پته وه که بېت، يا بږ بنکه فراوانکړاوه که، يان بږ خهک به گشتي، نه و پټوېسته نه و هويانه بزانين، که نه و نوممه ته ي توشي نه م په وشه کړدوه، ه روا بږ نه وه ي چاره سړي چاکی بږ ديار ي بکين. وهک پزېشک دهکات کاتي بانگ ده کړيت بږ چاره سړکړدني نه خوشيک، که له پيشه وه کاري پشکين ي بږ دهکات بږ نه وه ي راستي نه خوشيه که ي بزانيت، نجا دهرمانه که ي بږ ديار ي

كس وانه زانئ - له سه ره تاوه - ئو بنكه پته وهى، كه ئهركى بانگه وازه كهى دهكه ویتته سه، له ئاسمانه وه هاتۆته خواره وه و بئخه وشه! نا، ئو بنكه به شیکه له م ئوممه ته، كه له يهك رهوش (ظروف) دا توشى هه مان نه خوشيه كانى ده بئیت، به لام نه گه ر پئغه مبه ر ﷺ فه رموبئیتى: ((خياركم في الجاهليّة خياركم في الإسلام إذا فقهوا: باشترينتان له جاهيليه تدا، باشترينتانه له ئيسلام، نه گه ر شاره زابن))^(١).. جا با بلتين: ئه وه له جاهيليه تدا جوژنى بووه، كه ئيبن ته يمييه وتويه تى: ئه وه له زۆر ولاتى ئيسلاميدا هه يه، (پياوانىكى هه لئزارد) هه يه، ده كرى به و كۆششه ي له خودى خوياندا ده يدن، ناوك بۆ بزوتنه وه كه پيڤك به يئن، پاشان ده كرى (هه لئزارد هه كى) تر به كۆششى پئويست، ئو بنكه فراوانه پيڤك به يئن، كه له ده ورى ناوك (نواة) پيڤك دئيت و چاوى لى ده كات، پاشان دواى ئه وه پۆلى خه لك به گه شتى دئيت، له ناو ئه وانيشدا پياوى هه لئزارد ده بئيت، كه به قه ده رى خوا دئين به ده نگ بانگه وازه كه وه و پابه ند ده بن، ئى تريش به سولتان ده بن به پياوى چاك و هه لئزارد، نه گه ر قورئان نه يانگاتى.

ئىستا با سه يرى حال و بارى ئو نه وه يه بكه ين، كه بانگه وازه كهى ئاراسته ده كريت... چى گه ياندويه تيه ئه و كه ف (غشاء) هى تئيدا ده ژى، بۆ ئه وهى بۆمان ده ركه وئيت له كوئوه ده ست به چاره سازى بكه ين، هه روا بۆ ئه وهى بۆمان ده ركه وئيت هه نگاوه پئويسته كان بۆ چاره سه ركردى چين.

له راستيدا له پزيره وى ميژوودا، ئوممه ت توشى زۆر نه خوشى بووه، هه نديكيان له ناوخۆه پيدا بووه، هه نديكيان له لايه ن دوژمنه وه هاتبون، زه حمه تيشه به وردى سه رزمير بكرئت، به لام پيمان وايه نه خوشى ديار هه يه، كه چاوى پشكنه ره كهى هه لئ ناكات.

له ديارترين ئه و نه خوشيانه؛ بئروكهى ئيرجائيه، كه ده لئيت: بپوا به دل بپوا كردن و به زمان بپياردان، كرده وه ناچيته ناو بپرواوه!

بپوا به دل و بپياردان به زمان دوانى پئويستن بۆ چه سپاندنى بپوا، كه جياپايى

له سه ر نيه، به لام کرده وه ناچيټه ناو ناوی برپاوه، نه وه بیدعه یه کی ترسناکه و لاپښ بونه له حقیقه تی نه و ټایینه ی، که دانه مزاره - و نابیت دابمه زړیت - به بڼ کرده وه و کوششی گه وړه، که له واقعی نه م زهویه دا ده دریت، هه روا ناکړی ناموښه که ی ئیسلام ته نها به به پاست دانان و دان پيانان لابریت، که یه که مجاریش تښدباووه،^(۱) به لکو ناتوانریت هیچ سیسته میځ له سه ر زهوی دابمه زړیت، چ جای چاکترینی هه موو سیسته مه کان، ته نها به پاست دانان و دان پيانان، نه گه ر کرده وه یه کی دیاریکراو نه کریت بڼ گزپینی نه و به پاستدانانی دلته و برپاره زمانیه بڼ واقعی بینراو!

هوکانی میژووی هه رچی بیت، که بوه ته بلابوونه وه ی بیروکه ی ئیرجانی، به پاستی گه نده لی گه وړه ی خستوټه پیکهاته ی نوممه ته وه، چونکه له و کاته وه نه و بیروکه یه ی وه رگرتوه؛ له نه رکه کان راده کات، پاشان بیروکه ئیرجانیه که وای لی ده کات، خوږزینه وه ی له نه رکه گانی لا خراپ نه بیت، مادام دلی به برپا ناوه دانه! جا نوممه ت ورده ورده خو ی ده دریت وه، هه تا ده که وټه هاوېش دانانی پون و ئاشکرا، جا هاوېه شدانانی برپا بیت، یا هاوېه شدانانی په رستن، یا هاوېه شدانانی حاکمیت، پاشان بیروکه ئیرجانیه که به رده وام وا له خه لک ده کات، که هیشتا چاکن و بروادارن!

با وادابنښتن قوتا بخانه یه که هه یه خوښندکاره کانی ناماده بن بڼ خوښندن، پاشان دوا ی ماوه یه که گوډ نه دن به خوښندن و، پاشان له ناماده بونی وانه کانیش خوږدزنه وه، له گه ل نه وه شدا پښان بوتړیت: لومه ناکړن مادام نیازی ناماده بونتان هه بووه، به لکو له بهر ته مه لی ناماده نه بوون، نه که ئینکاریتان له وانه خوښندن کړدوه! له بهر نه وه ی ناوتان له توماره کانی قوتا بخانه دا هه یه و داوای سرپنه وه تان نه کړدوه، هه ر قوتا بن!

نایا ده توانریت له واقعی زه ویدا به و گیانی ته مبه لی و پشتکردنه وه هیچ شتیځ بکړیت، که له خه یالدا ده ژی واده زانئ نه وه شتیځی حه قیقه ته؟

۱ پټفه مبر ﷺ نه رمویه تی: ((بَدَأَ الْإِسْلَامُ غَرِيْبًا وَسَيُعُودُ كَمَا بَدَأَ غَرِيْبًا فَطُوبَى لِلْغُرَبَاءِ))
ئیسلام به ناموښی دهستی پیکرد، وه که سه رها هه ر به ناموښش ده گه پټه وه، ده جا خوښه ختی بڼ نه و ناموښانه.

جا نه گهر به پره‌هایی نه توانریت به و گیانه‌وه هیچ شتیک بکریت به گشتی، نایا ده‌کری نیسلام به وجوره گیانه‌وه هه‌لست، نه و نیسلامی هاتوته خواره‌وه بۆ نه‌وهی بییته بزوته‌وه‌یه‌کی گشتگری (شامل)، که هه‌موو ژیان به هه‌موو پوو بواره‌کانیه‌وه بگریته‌وه، هه‌موو زه‌وی بگریته‌وه، هه‌موو مروفايه‌تی بگریته‌وه، به نه‌ندازه‌ی نه و کۆششه‌ی ده‌دریت، به نه‌ندازه‌ی نه‌وه‌ی خوا له زانستی پی‌شویدا دایناوه؟

نایا ته‌نها به به‌راست دانان و دان پیا‌نان (التصديق والافران) ده‌توانریت نه‌وه فیتنه‌یه نه‌هیلریت، که بیروباوه‌پی گه‌نده‌ل (فاسد) ده‌سیستمی گه‌نده‌له و چه‌ند سوپایه‌ک به‌رگری لی‌ده‌کات؟ نایا ده‌توانریت فیتنه‌لابریت، که ده‌که‌وینه‌سه‌ر مروف، به‌هوی نه‌فامی خویه‌وه، بی جیه‌هادیک له واقیعی زه‌ویدا: ﴿وَقَتِّلُوهُمْ حَتَّى لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ كُلُّهُ لِلَّهِ﴾ له‌گه‌لیان شه‌پرکه‌ن هه‌تا نا‌اوه نامین و دین گشتی دینی خوا ده‌بی. ﴿الأنفال: ۳۹﴾

به‌راستی نه‌وه خۆشیه - نه‌خۆشی ئیرجانی - توشی هه‌ر نه‌ته‌وه‌یه‌ک له ته‌وه‌کانی سه‌ر زه‌وی ببویه، نه‌ده‌بویه توشی نه‌ته‌وه‌ی نیسلام بییت، چونکه بۆ پی‌شه‌وایی هاتوو، بۆ شایه‌تی به‌سه‌ر هه‌موو مروفايه‌تی هاتوو: ﴿وَجَاهِدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ مِّلَّةَ أَبِيكُمْ إِبْرَاهِيمَ هُوَ سَمَّكُمُ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلُ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ﴾ به‌دل و داو-وه‌ک پی‌ویسته- له‌پای خودا بچه‌خه‌زا، نه‌وه هه‌ر خۆی ئیوه‌ی هه‌لبژارد؛ له‌م دینه‌شدا توشی زه‌حمه‌تی نه‌کردون؛ هه‌ر ئایینی ئیبراهیمی باوه‌تانه؛ له‌پی‌شدا و له‌م قورئانه‌شدا هه‌ر نه‌و ناوی نان موسلمان؛ تا پی‌غه‌مبه‌ر به‌شایه‌ت بی له‌سه‌ر ئیوه و ئیوه‌ش شایه‌ت بن له‌سه‌ر خه‌لك. ﴿الحج: ۷۸﴾

* * *

پاشان بیروکه‌ی صوفی هات له‌سه‌ر هیلکی ته‌ریب به‌بیروکه‌ی ئیرجانی،

نه گهر له سهر شتيوه په کي تریش بوييت...

بيړوکي ټيرجاني کرده وي له ناوي بپوا دهرهينا، به لام بيړوکي صوفي
ترکيزي کرده سهر يک جوړ کرده وه، جوړه کاني تري له پټويستيه کاني نيمان
دهرهينا، هروا ترکيزي کرده سهر خوابه رستن به وانا ته سکه کي و کورته لاتو
به دروشي په رستن و ياد (ذکر) کردن، جوړه کاني په رستني پشت گوي خست هر
له ناوه دانکرده وي زه وي به پټي پټويستيه کاني به رنامه ي خوايي و فرمان
کردن به چاکه و پټگري کردن له خرابه و جبهاد کردن له ريگي خوادا، نه وانه هه مو
له کتبه کاني خوا و سوننه ته کي پټه مبردا ده قي پوون و ناشکرايان له سهر
هاتوه: ﴿الَّذِينَ إِنْ مَكَّنَّاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ
وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ﴾ نه وانه ي وانه گهر
له زه مينه دا دايانه زرينين، نويزک و زه کات دهرن و فرمان به چاکه ده دهرن و
هر له کاري خراب ده گرن، سهر نه نجامي هه مو کاريش هر بق خوابه. ﴿الحج: ٤١.

﴿فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ﴾ با
نه وانه ي بق قيامه تن ده ست له دنيا به هله ده گرن، بچنه خه زاله پای
خوادا... ﴿النساء: ٧٤.

﴿وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ﴾ ﴿٥١﴾ أَمْرٌ حَسْبَتْكُمْ أَنْ
تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الضَّالِّينَ
هه تا خوا بپواداران هه لاويږي و بي بپوايان له ناو به ري. شاخو نيوه لاتان وايه هر
سهر به خق ده چنه به هه شت؟ که چي هيشتا خوا خه باتکاران و خوپاگران ي نيوه ي
دياري نه کرده. ﴿آل عمران: ١٤١-١٤٢.

﴿هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ ذَلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِنْ
رِزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ﴾ نه وه که نه م زه مينه ي بق که وي کردون، شانه وشان تييدا
بگه رين و له بزيويه کي بخون، هه ستانه وهش بق لاي نه وه. ﴿الملك: ١٥.

﴿هُوَ أَنشَأَكُم مِّنَ الْأَرْضِ وَاسْتَعْمَرَ كُمْ فِيهَا: ثُمَّ لَمْ يَخْلُقْ

وهدی هیئتان و ویستی ناوهدانی بکن.﴾ هود: ۶۱.

به پاستی یاد (ذکر) کردن پیوسته، به رستن به بن یاد کردن نابیت، به لام ده بن یاد کردن نه وه بیت، که خوا له کتیه که یدا باسی کردوه و صهابه کانی پی وه صف کردوه له نایه تی: ﴿الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِهِمْ: ثُمَّ إِنَّهُ يَجْعَلُ لِّكُلِّ نَفْسٍ مِّنْهُنَّ مِرْقًا وَجَعَلَ لِّلنَّاسِ سُبُلًا مِّنْهُنَّ لِيَعْلَمَ أَنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ﴾ هود: ۱۹۱. لهو یاده دا صوفیه کان شتیکی جیاوازیان داهیتاوه، که به رستنی تیدا کورت کراوه ته وه، پییان وایه نهو یاده خه لك ده گیه نیت به په زامه ندی خوا، بن گویدان به و بپوایه تی تیی که وتوه، که نهویش (اتحاد) و (حلول) و (وحدة الوجود) ه، که هاوبه ش دانانی ناشکران.

نهو هیوانه ی بونه هوی بلاویونه وه ی بیرۆکه ی صوفی هرچیه ک بیت و له هر کاتیک له کاته کاندای بیت، تاکه ده روازه به بق چونه ناو نایین، یان ده روازه ی سه ره کی یانه بق چونه ناو نایین، نه م بیرۆکه یه له پیکیاته ی نوممه تدا خراپه ی زوری دروست کردوه، که مترینان پشت لی گردنه وه و ده ست نه گرتنه به هویه کان، گویندایان به ناوه دانگردنه وه ی زهوی، لادان له بیروباوه پی قه زاقه ده ر، هه ست نه گردنی مروف به لیپرسینه وه ی ده رباره ی هه له کانی، کاتی هه له ی کرد، پشت کردن له جیهاد و فرمان کردن به چاکه و پیگرتن له خراپه، داپرانی دنیا و ناخیرت له یه ک، هه روا له نتوان کاری دنیایی و کار بق پوژی دواپی له ههستی موسلماندا، تیکدانی نهو ته رازوه جوانه ورده ی، که نیسلامی پاست له ده رووندا دروستی ده کات، که وای له مروف کردوه به هه مو کوشش له واقعی زه ویدا کاریکات و دلی به سترابیت به خوا و پوژی دواپی وه، یان به ده سته واژه یه کی تر هاوسه نگ گردنی ورد له نتوان جیهانی نادیار (غیب) و جیهانی دیاز هه یه.

* * *

پاشان کورت گردنه وه ی نیسلام له جیهانی تاکدا به ته نها خوی و از هیئتان لهو (کاروباره گشتیانه ی) خوا له سه ر کومه لی موسلمانان داناون بق چاره سه ر گردنی

نه و نه خوښيانه ي توشي نوممه هاتون، له کاروانه دريژه ميژووييه کهيدا...

به پاستي نه م نايينه بچ چاک کړدني تاکه که سه کان ته هاتو ته خواړه وه، هر که سه به ته نها خوی، هر چه نده نه وه نه و بناغه يه، که بينا بي نه وه دانامه زريت، به لام چاک کړدني تاکه که سه کان به ته نها خويان، کومه ليکي چاک پيک ناهيتن، وهک مروف له سهره تاوه وای به خه يالدا دي. نه گهر بير بکه يته وه له بينايه ک، هه موو خشته کاني ساغ بن، به لام شتيک نه بيت خشته کان به يه که وه بيه ستی، بينايه ک دروست نابي، که خوی له بهر بومه له رزه دا بگريت، نای! نمونه ي نه وه له ژياني نه ته وه کاند ا چه نده زوره، به لکو له ژياني تاکه کانيشدا، به لام نه وانه بهرگه ي بایه ک ناگرن، نای بای گيژه لکه چه ند زوره!

به پاستي نه م نايينه ته رکيزيکي ناشکرای کړدو ته سهر کومه لي موسلمان، به لکو ته رکيزي کړدو ته سهر نه ته وه ي موسلماني يه کگرتووي يه کپريز، نه ک ته نها ته رکيزي کړدبيته سهر سوزي ويژداني، به لکو ته رکيزي کړدو ته سهر کارو نه رکه کانيشي. هروا زور له و دوان (خطاب) ه ي ناپاسته ي پرواداران کراوه، که به فرموده ي خوا ده ست پي ده که ن: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا...﴾ مه به ست له و بانگ وازه ته نها تاکه که سه کان نيه، هر که سه به ته نها خوی، به لکو مه به ستی پي کومه له کړبوه وه که يه، که هاو به شن له ليپر سر اويدا: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الْيَهُودَ وَالنَّصَارَىٰ أَوْلِيَاءَ﴾ نه ي نه و که سانه ي پرواتيان هيناوه جوله که و گا ور مه که نه دوستي خوتان. المائدة: ۵۱.

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ﴾ إِنَّمَا وَلِيُّكُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ: نه ي که لي خاوه ن

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلّٰهِ وَلَوْ عَلَىٰ
 أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدَيْنِ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللّٰهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا
 فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدِلُوا وَإِنْ تَلَوُّوا أَوْ تَعْرِضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا
 تَعْمَلُونَ خَبِيرًا: نهی گہلی خواہن پاوہران! بہ یہ کسانی و بی جیاوازی- بہ کاری
 مہر دم پابگن- و بق خوداش شایہ تی بدہن؛ ہہرچہ ندہ شایہ تی دانقان بہ زیانی
 خوتان و دایک و بابتان و خزمانیشتان بی، -نہ گہر شایہ تی بق دراوان- دارابن
 یاخو ہزار بن، خوا بق نہ وان دلسوزترہ؛ مہ کہ ونہ شوین ثارہ زوتان، نہوا لہ پنگہ
 لابدہن، نہ گہر زمان بخنہ لا، یا خوتان لہ شایہ تی دان بدزنہ وہ، لہ ہہرکاری
 نپوہ دہیکن، خوا ہہ میشہ ناگادارہ.﴾ النساء: ۱۳۵.

﴿وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمُنْكَرِ وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾: دہبیٰ لہ نبیو ثنیوہ دا کومہ لیک بہن،
فرمان بہ چاکہ بدہن و پئی لہ خرابہ بگن؛ ہر نہ وانہش پزگار دہبن۔ ﴿آل
عمران: ۱۰۴﴾

- 296 -

﴿وَالْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَيُطِيعُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾: زن و پیاوی بپوادار دوستی به کترین؛ فرمان به چاکه ده‌دهن و بهر له کاری ناشیرین ده‌گرن و نویژده‌که‌ن و زه‌کات ده‌دهن و به‌فرمانی خودا و پیغه‌مبری خودان. ﴿التوبة: ۷۱﴾.

﴿إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الَّذِينَ يُقَاتِلُونَ فِي سَبِيلِهِ صَفًا كَأَنَّهُمْ بُنَيَّنٌ مَّرْصُوفُونَ﴾: خوا نه و که‌سانه‌ی خوش ده‌وی که بق خه‌زا له‌ری‌ی خودا، ریز ده‌به‌ستن، وه‌ک دیواری قور‌قوشمه. ﴿الصف: ۴﴾.

پیغه‌مبر ﷺ: فرماندهی: ((مَثَلُ الْقَائِمِ فِي حُدُودِ اللَّهِ وَالْوَاقِعِ فِيهَا، كَمَثَلِ قَوْمٍ اسْتَهَمُوا عَلَى سَفِينَةٍ، فَصَارَ بَعْضُهُمْ أَغْلَاهَا وَبَعْضُهُمْ أَسْفَلَهَا، فَكَانَ الَّذِينَ فِي أَسْفَلِهَا إِذَا اسْتَقَوْا مَرُّوا عَلَى مَنْ فَوْقَهُمْ، فَقَالُوا: لَوْ أَنَا خَرَقْنَا فِي مَكَانِنَا خَرَقًا وَلَمْ نُؤْذِ مَنْ فَوْقَنَا، فَلَوْ تَرَكُوهُمْ وَمَا أَرَادُوا هَلَكُوا جَمِيعًا، وَإِنْ أَخَذُوا عَلَى أَيْدِيهِمْ لَجَؤَا وَنَجَّوَا جَمِيعًا: نه‌و که‌سه‌ی مه‌لده‌ستیت به‌به‌جی‌که‌یاندنی سنوره‌کانی خوا و نه‌و که‌سه‌ی ده‌که‌ویته‌ناویان، وه‌ک کومه‌لیک وان که به پشک خستن له‌سه‌ر که‌شتیه‌ک هه‌ندیکیان ده‌که‌ونه ژیره‌ده‌ی و هه‌ندیکیان ده‌که‌ونه سه‌ره‌ده‌ی، نه‌وانه‌ی له‌ژیره‌ده‌بوون کاتنی ناویان پیویست بوايه، بق ناوه‌ینان به‌سه‌ر نه‌وانه‌ی سه‌ره‌ده‌دا تیده‌په‌رین، جا وتیان: نه‌گر کونیک بکه‌ینه به‌شه‌که‌ی خۆمان و ناوی لیوه‌به‌یتین، نه‌ک نازاری نه‌وانه بده‌ین له‌سه‌رومانه‌وه‌ن. نه‌گر وازیان لی به‌یتن نه‌و کاره‌بکه‌ن، هه‌موویان تیا‌ده‌چن، نه‌گر ده‌ستیان بگرن خۆیان و نه‌وانیش رزگار ده‌بن.))^(۱)
 ((كُلُّكُمْ رَاعٍ وَمَسْئُولٌ عَنْ رَعِيَّتِهِ: هه‌موتان سه‌ره‌رشتی‌که‌رن و لیپرسراون به‌رامبه‌ر ژیره‌ده‌سته‌کانتان.))^(۲)

۱ أخرجه البخاري

۲ أخرجه الشيخان.

نهمه و گه لیکي تر وهك نه وانه زږون، که جهخت له سره لپېرسراویتی کومه لیکي
 بڼه نوممه دهکات، جا نه و نه رګانه ی بنده یه ک به تاکه که سی به جیې ده هیڅی بڼ
 خوی تاک و بهرن، هر له یادکردن و لی ترسان و ملکه چ بون و به جیې که یاندنی
 نه رزګان له نویژ و زهکات و وژوو و حه ج، جیې نه و لپېرسراویه ی کومه ل
 ناګریته وه، هر چه بنده نه وانه ش هه مو پټویستن ناتوانیت وازیان لی به یتړیت،
 به لام - وهك وتمان - له خوی وه نه ته وه یه کی په کګرتو که کار به و نایینه بکات
 دانامه زړیت، نه و نایینه که خوا له سره شیوه که ی خوی نارویه تیه خواره وه و، بڼ
 نه و نامانجانیه ی خوا ویستویه تی لپیان، چه ند تاکه که سیکی جیا جیا ناتوان پټی
 هه لسن، نه که ریش هه ریه که یان له خویدا له پاکترین که س بیت، نایین نه رزیکه
 جیېه جی ناګریت هه تا مروف مروف بیت، که چه بنده ها پالنه ر پالیان پټوه بنیت و،
 له ده رویشیاندا جوړه ها کارتیکردن و هه و و نارزو تیک ده چی، هه روا مادام خوا
 له هه موو شاریکدا که وره ی تاوانباری داناییت فیل و ته له که ی تیدا بکن که سیش
 نه بیت به ره نگاریان بوه ستیت:

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ أَكْبَرًا مُّجْرِمِيهَا لِيَمْكُرُوا فِيهَا
 وَمَا يَمْكُرُونَ إِلَّا بِأَنْفُسِهِمْ وَمَا يَشْعُرُونَ﴾ هه روا تاوانکاری هر کومه لیکمان
 کردوته خاوه نه ده سلات، تا له ویدا خه ک فریو دن، له راستیشا هر فیل
 له خویان ده که ن و هه ست پټی نا که ن. ﴿الأنعام/ ۱۲۳﴾

هه تا نه که ر که وره تاوانکاران تاییه بیت به نه فامیه وه و نه که ویتنه ناو
 نیسلام، به راستی (ګوندی جیهانی) که خه ک پټیان وایه جیهان بوه ته ګوندیک،
 به هوی هویه کانی که یاندن، پرې له که وره تاوانکاران، نه وانه ی ته له که بازی له
 نیسلام ده که ن و بوسه یان ناو ته وه بڼ خه لکه که ی، جا نایا هه لسانی تاکه که س -
 نه که ر گشتیشیان هه لسن - به نویژکردن و زهکات دان و وژوو ګرتن و حه ج کردن
 و ملکه چی و له خواترسان له خویاندا بیتنه دی، ده توانیت فریو فیلی که وره
 تاوانکاران بګریتنه وه، نه و فیتنه یه ی، که له نه فامیه وه بڼ سره موسلماننه کان
 هاتوه په دبکاته وه؟ یان نه وه پټویستی به نه ته وه یه کی په کپارچه ی په کګرتو و
 هه لساو به لپېرسراویتی کومه لیکي هه یه، که هر تاکه که سی به شی خوی

هه‌لده‌گري، كه به‌راستي يه‌گگرتو نابيت نه‌گه‌ر مه‌ركه‌سه له‌و كۆمه‌له‌دا بليت:
خۆم، خۆم و، خۆي له‌ لێپرسراويه‌كه‌ي به‌رامبه‌ر كۆمه‌ل بكيشتيه‌وه.

نايا پتغه‌مبه‌ر ﷺ، هاوه‌له‌كاني تاك تاك په‌روه‌رده ده‌كرد، پاشان هه‌ريه‌كه‌ياني
له‌جيهاني تاييه‌تي خۆيدا داده‌مه‌زاند و، پيى ده‌وت: هه‌ر بۆ خۆت به‌ و كارت به
كه‌سه‌وه نه‌بيت؟ يان هه‌ر تاكه‌ كه‌سيكياني په‌روه‌رده ده‌كرد بۆ نه‌وه‌ي بيته
خشتيكي يه‌ك پارچه‌ي به‌ستراو به‌ خشتيكي تروه‌ له‌ لاشه‌يه‌كي يه‌گگرتودا، نه‌و
شته‌ي ده‌خسته‌ نيوانيان، كه‌ وايان لېڤكات به‌يه‌كه‌وه بلكي و ناماده‌بيت يه‌كيكي
تريش به‌وه‌وه بلكيت.. نه‌ويش لكتنه‌ري هه‌ستي به‌يه‌ك به‌ستراو و لێپرسراويي
هاويه‌ش بوو، نه‌و دوانه‌ هه‌لقولاوي يه‌ك سه‌رچاوه‌ن، كه‌ هه‌چيان ناتواني واز
له‌وي تريان به‌يئي.

هاويه‌رپرسياي (التكافل) فه‌رزكراوه له‌سه‌ر هه‌موو نه‌وانه‌ي ده‌توانن پيى
هه‌لسن به‌ پيى به‌شي خۆيان، به‌لام نه‌نجامه‌كه‌ي به‌ نيجابي و سه‌لبى ده‌گه‌رپته‌وه
سه‌ر هه‌موو ئوممه‌ت، جا ئوممه‌تي يه‌گگرتو خۆشه‌ويستيان ده‌كات له‌ناو يه‌كدا
نه‌گه‌ر پيى هه‌لسن، يا گروپه‌كان هه‌نديكيان پقيان له‌ هه‌نديكيان ده‌بيت نه‌گه‌ر
خۆيان دواخه‌ن ليى.. جيهاديش فه‌رزكراوه له‌سه‌ر هه‌موو نه‌وانه‌ي ده‌توانن پيى
هه‌لسن، به‌لام نه‌نجامه‌كه‌ي به‌ نيجابي و سه‌لبى ده‌گه‌رپته‌وه بۆ سه‌ر هه‌موو
ئوممه‌ت، جا ده‌ميئي و جيگير ده‌بن، يان دوژمه‌نه‌كاني ده‌يخۆن. فه‌رمان به‌ چاكه
و ري به‌ستي له‌ خراپه‌ فه‌رزكراوه له‌سه‌ر نه‌وانه‌ي ده‌توانن پيى هه‌لسن به‌ پيى
به‌شي خۆي، به‌لام نه‌نجامه‌كه‌ي به‌ نيجابي و سه‌لبى ده‌گه‌رپته‌وه سه‌ر هه‌موو
ئوممه‌ت، جا ده‌بن به‌ نه‌ته‌وه‌يه‌كي چاك، يا نه‌ته‌وه‌يه‌كي نه‌فرين ليكراو: نه‌گه‌ر
فه‌رمان به‌چاكه‌ بكن و ري به‌ستي له‌ خراپه‌ بكن نه‌وا چاك و هه‌لپارده‌ ده‌بن،
نه‌گه‌ريش له‌ واخيه‌كانياندا كه‌مه‌ترخه‌مي بكن، نه‌وا نه‌فرين ليكراو ده‌بن: ﴿كُنْتُمْ
خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ
وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾. ئيوه چاكترين كۆمه‌ل له‌ ناو مه‌ردمي دنيايدا سه‌رو هه‌لدا؛ فه‌رمان
به‌چاكه‌ ده‌كهن و ري له‌ ناوه‌وا ده‌به‌ستن. باوه‌رپشتان به‌خوا هه‌يه. ﴿آل عمران: ۱۱۰﴾

﴿لَعْنُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ﴾ (۷۸) كَانُوا لَا يَتَنَاهَوْنَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ: نهوده ست له به نی نیسرائیل که له دین لایاندا، له سر زمانی داود و عیسی فرزند ی مریه مه نه علت کران، چونکه فرمانی خویان به جی نه هیتا و پیشه یان ده سترژی بوو. له وره فواره ناله باره وا ده یانکرد، به رگریان له یه نه کرد. ئای که چند خرابه یان کرد. (المائدة: ۷۸-۷۹).

نهو هویانه هرچی بن که بوونه هوی بلایو بونه وهی گیانی خوویستن و خو دورخستن وه له نهرکه کومه لی به کان و ههست نه کردن به لپرسراویتی به رامبه ر به کومه ل، نهوا نه م گیانه گهندی گه زده ی له جهسته ی نه ته وه دا دروست کردوه، به لایه نی که مه وه بووه ته هوی وازه یتان له نهرکی ناموزگاری کردنی ده سه لاتداران، که نهو نهرکه پیویستی که پیقه مبه ر ﷺ به به شیک له نایینی داناوه، که فرمویه تی: ((الَّذِينَ النَّصِيحَةَ: نایین ناموزگاریه))، وتیان بۆ کئ ئه ی نیرا خوا؟ فرموی: ((لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِعَلَّامَةِ الْمُسْلِمِينَ وَخَاصَّتِهِمْ: بۆ... وا و پیقه مبه ره که ی، بۆ کتیه که ی، بۆ گشتی موسلمانان و تاییه تیه کانیشیان)).^(۱)

وازه یتان له سیاست و به جیهیلانی حوکم بۆ کاریه ده ست نه گه ر دادپه روه ر بیت، خیر و به ره که تیکه له خواوه، چونکه نه گه ر کاریه ده ست سته مکار بوو، له ناو نه ته وه دا ناموزگاری که ری نه بوو له سته م و ده سترژی که ی بیگی پرتیه وه، دوو پوو خرابه کاره کان به ده ور یا کۆده بیه وه و کاره خرابه کانی بۆ ده پازیتنه وه و نایه لن بانگه وازی هه ق بگاته گوئی، نه گه ر پیتی بگات، دوو پووه کان هه لده سن به دل سارد کردنی به رامبه ر به حه قه که و نه وه یش که حه قه که ده لی!

لایه نی که میه که ش بریتی نیه له سه رنه که وتنی هه مو پرۆژه یه ک، که پیویستی به هاریکاری به کومه ل هه بی و هه مو تاکیک له گه ل که سانی تر دا به به شی خوئی هه لسن، هه روا که میه که ی بریتی نیه له دروست کردنی گیانی تیکدانی مومته له کاتی

گشتی و شوینه گشتیه کان و سامانی گشتی.

هه روا نه و نه خوشیا نه تووشی ئوممهت بوون: بئ سه رویه ری و بئ بهرنامه یی و پشی کورتی به.. نه وانه هه مووی - پیم وایه - له نه خوشیه کانی نه و ژینگه، که نیسلام هات پاستی کردنه وه به پاهینانی خه لکه که له سه ریاسا و بیرکردنه وه و پامان پیش کارکردن، هه روا له کاتی کارکردنیشدا، هه روا پشو دریزی و، که دوی ههنگاونانی به په روشی یه که م سارد نابیتته وه.

پتفه مبه ر ښ نذر به په روش بوو له سه ر نه و کارانه و به کاری لاهه کی، یان په راویزی دانه ده نان، له بهر نه وه ی پتفه مبه ر ښکی نیلهام پی به خشراو بوو، ده یزانی بینای پاسته قینه دانامه زریت و بهرده وام چه سپاو نابیت، نه گه ر توشی نه و دهر د و ئافاته بییت.

له سه زمانی هاوه لانی پتفه مبه ر وه هاتوه ښ و تویانه: ((پتفه مبه ر ښ بۆ نوێژ ریزی ده کردین، وهك چۆن بۆ جهنگ ریزی ده کردین)).. نه مهش دوی فه رمان کردن به ملکه چی و هیمنی له نوێژدا. چونکه ملکه چی (خشوع) له نوێژدا لایه نښکی گیانی، که نئوانی به نده و په روه ردار پته و ده کات، بانگه واز بۆ کردنیشی کاریکی به لگه نه ویسته، به لام پتفه مبه ر ښ ده یزانی ده بئ بۆ بینا کردنی ئوممهت، شان به شانی په یوه ندی پته وی نئوان به نده و خواوه لایه نښکی تریش هه بییت، نه ویش یاسا و نیزامه، چونکه یاسا خویه کی دهرونی ههستی به ده بئ به پاهینان په روه رده بکریت، هه ر له بهر نه وه بوو پتفه مبه ر ښ به ناو پیزه کانداه پویش، به دهستی پیروزی ریزه کانی پښک ده خست، نوێژه که ی نه ده کرد هه تا ریزه کان ته و او پښک نه بونایه، نه وهش به لگه ی ههست کردنی ته به گرنگی ته یاسا و نیزام.

وهك ئاشکرایه یاسا به شیکه له م ئایینه جیانا بیته وه، نوێژ یاسا و پښکخه ره، جا چ له دیاری کردنی کات دابیت، یا له ریکخستن پیزدا بییت، یان له وکاته ی نوێژکه ران دوی ئیمام ده که ون له رکوع و سوژده و هه لساندا، پوژویش یاسا و کاتی خوی هه یه، زه کات یاسا و کاتی خوی هه یه، هه جیش یاسا و کاتی خوی هه یه، سه ره پای ریکخستن ریزه کان له جهنگدا.

به لام کاری له خورا و بئ بهرنامه یی په نگه له دهر د و ئافاته کانی ژینگه بییت،

به لام نیسلام به رهنگاری بوه وه راستی کردنه وه، به سهرنج راکیشان بۆ یاسا و دهستوره کانی په روهردگار، که گۆرانی به سهردا نایهت، هه روا به بانگه وازکردن بۆ تیرامان و بیرکردنه وه و چه سپاوی له هه موو کاره کاند، هه روا سهرنج راکیشان بۆ سهره نجامی کرده وه کان و، نه وهستان به وهی که تایا نه و کاره خۆی له خۆیدا پێ پێدراوه، یان پێی پێ نه دراوه، چونکه جاری و ده بیته کاره که له پێ پێدراوه کان بیته، یان له په سهنده کان بیته، به لام قه دهغه ده کریت له بهر نه و نه نجامانه ی لیتی ده که ویتنه وه، وه ک خۆای بهرزه قهرمانی داوه جوین به بهت کان نه دریت، چونکه ده بیته هۆی نه وهی هاو بهش دانه ره کان بوین جنیو به خۆای پاک و بهرزه بدهن:

﴿وَلَا تَسْبُوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسْبُوا اللَّهَ عَدُوًّا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾

قسه ی خراپ ده رباری نه وانه مه کهن که داوای یارمه تی له غهیری خوا ده کهن؛ چونکه نه وانه ی نه زانن، له وانه یه له بهر دزایه تی خۆیان، خراپ له مه ی خودا بدوین. ﴿الأنعام: ۱۰۸﴾

وه ک پیغه مبه ر پێشگری کرد له کوشتنی عبدالله ی کوپی ئوبه ی، که به ناشکرا مونا فیقی ده کرد، بۆ نه وهی خه که نه لێن محمد ﷺ هاوه له کانی خۆی ده کوژیت، نه وان نه وکاته هاتبونه ناو نیسلام، که به رواکه یان هیشتا چه سپاو نه بو، یان راوه ستابوون و چاودیریان ده کرد، که هیشتا موسلمان نه بووبون، بالا بوونه وهی نه و قسه له نیاواندا، نه وکاته په کی بانگه وازه که ی ده خست و دودلی ده خسته وه!

به لام پشی کورتی و ساردبونه وه دوا ی په رۆشی و چه ماسه تی گهرم و گوپ، په نگه نه ویش هه روه ها له ئافاته کانی ژینگه بیته، به لام نیسلام به جوانی له هه موو لایه نیکه وه چاره سه ری کردوه، له لایه نی پوانگه و دلایان به ره و نامانجیک، که هه موو ژایانی دنیا تپه په ده کات، هه روا هه موو زه وی، هه روا هه موو کات، که ده گاته دوریه ک هیچ دوریه ک شان له شانی نه دات، نه ویش پۆژی دوا یی و نه وهی تپیدایه له زیندوو بونه وه و کۆبوونه وه و لێ پرسینه وه و پاداشت دانه وه و به هه شت و دۆزه خ.. جا دنیا و پۆژی دوا یی به یه که وه گریدا و کارکردنی له دنیا دا کرده هۆی که یاندنیتکی دلتیا یانه به ره و پۆژی دوا یی، ئیتر دوا ی نه وه دوریه کی تر نامیتنی، که

که سه کان له پیناویدا کاریکن، مه به سټیکیش نیه بوی به نومیډ بیت و بهرده وام
هه لسیټ به جینه جی کردنی پټویستی هه گانی، چونکه هه سارد بونه وهیه که له پینگا،
ده بیته هوی برینی پینگا که!

له لایه کی تره وه پټغه مبه ﷺ پټشه نگی و نمونه یی پټشکه ش کرد له بهرده وامی
و جدیه ت و له کار بهرده وام بون به جیهاد کردنه کی، که سارد بونه وهی تیدا نه بو،
له ناخوشتترین و زه حمه تترین کاتدا له بانگه واز کردندا بهرده وام بوو، نا نومیډ
نه ده بو، که مته رخه می نه ده کرد و سارد نه ده بووه وه، له کاتیډکا هه موو په وشه که
له بار بوو بۆ نا نومیډ بوون و ماندوبوون و سارد بونه وه.

لایه نی سټیه می، نه وه بوو بهرده وام پټنمایي هاوه له کانی خټی ده کرد و
نوممه تیش له دوا یانه وه، بۆ جدیه ت و بهرده وامی نه گه ر ده ریش که وتی به ده ست
هټنانی بهر نه نجامه کی دوره، بویه ده یفه رمو ﷺ: ((إِنْ قَامَتِ السَّاعَةُ وَبَدَأَ أَحَدُكُمْ
فَسِيلَةً فَلْيُغْرَسْهَا: نه گه ر قیامه ت هه لسا و نه مامټ که به ده ستی که سیکتانه وه بیت با
بیرونی))^(۱) هه روه ها بۆ کاری بهرده وام هانی ده دان، هه رچه نه ده که میش بیت و
به بی پچران، له بهرده میاندا هه میشه په نای به خوا ده گرت له ته مانی و
په که که وتووی.

له بهر نه نجامی نه م هه موو ئا راسته و پټنمایانه ی قورئان و سوننه ت له ژیا نی
نوممه تی مسولماندا، بریتیه له بهرده وامی بانگه واز کردن بۆ خوا سه ده دوا ی
سه ده، هه روا بهرده وامی جیهاد کردن له پیناوی خوا دا سه ده دوا ی سه ده، هه روا
ژیار (حضارة) یکی به رز و گه وره و بزوتنه وهیه کی زانستی گه وره، که چه ند
سه ده یه که له واقعی زه میندا بهرده وام بوو.

نه وه یانه ی هه رچه که بن، که بوونه هوی سست کردنی گیانی پالنه ر له ژیا نی
موسلماناندا و گه پانه وه یان بۆ سروشتی بی سه روه به ره، که چه ز به یاسا ناکات،
شتی له خورا و بی به رنامه، که چه ز له پلان ناکات و پشی کورته، که به زویی
هه لده چی و به زویی داده مرکبته وه، به راستی نه وه خو شیا نه بوونه هوی گه ندی و
تی کچوونی گه وره ی قه واره ی نوممه ت، له وه که متر نیه، که به زمانی سه رده م پیی

دهلّين (دواكه و توويي شارستانيه تي)، كه متر نيه له تياچوني زور له پرژده
 سودبه خشه كان پيش بهرهم داني، كه متر نيه له هست مردويي بهرامبر زور له
 نه خوشيه بيروباوه پي و فيكري و پامياري و كومه لايه تي و پره و شتيه كان، هه روا
 هه ول نه داني راسته قينه بؤ گورپينيان، هه موو نه مانه له و خراپانه يه، كه خوا و
 پيغه مبه ره كه ي فره ماننيان داوه بؤ گورپينيان، پيغه مبه رښه نوممه تيشي ترساندووه
 له وه ي، كه ره له نه ستن به گورپيني نه و خراپانه، خوا سزاكه ي ده دات به سهر
 هه مووياندا...

* * *

كاتيك نه هه موو نه خوشيانه له قه واره ي نوممه تدا كزبون وه، دوو كاري
 گه زه ريان به دي هينا، له وانه ي پيغه مبه رښه هه والي روداني داوه: نامو يوني ئيسلام
 و، دم تيزه نيني نه ته وه كان له نوممه تي ئيسلام ي.

ئيسلام دوباره نامو بووه وه، وه كه له سهره تاوه نامو بوو، هه موو چه مكه كان ي
 له سهر نه و شيوه يه نه ماون كه له لايه ن خواوه نيز راون.

(لا اله الا الله) يش بووه ته وشه يه كه به زمان ده و تر يت، دلّيش بي ناگايه له
 واتاكان ي و پره فتار يش پيچه وانه ي پيويستيه كانيتي، په رستن يش (عبادة) له چه ند
 دروشميكي په رستندا كورت هه لياتوه، نه و دروشمانه ش خويان بوونه
 كرده وه يه كي ته قلبي دي بڼ گيان، پاشان بوونه كه مته رخه مي و ته مبه لي تيداكرا،
 هه تا له جيبه جيكر دنيدا. ته نها قايل بون به نيه تي چاك بهرامبر ريان، به لام
 بيروباوه پ به قه زاو قه دهر بووه ته پشت به ستن ي سه لبي نه خوش، له جياتي پشت
 به ستن ي راست له گه ل عه زيمه ت و ده سترگرتن به هوكانه وه، هه روه ها بوته هوي
 پاساو بهرامبر هه موو نه و هه له و كه مته رخه مي و تاوانانه ي ده كرپن به وه ي
 هه مويان قه زاو قه دهر ي خودان!

دونيا و ناخيره تيش له هستي خه لك جيا بوونه ته وه، واي لي هاتوه كاركرين
 له پيتناوي دنيا، پشتگوي خستني ناخيره ت بيت، كاركرين له پيتناوي ناخيره ت
 پشتگوي خستني ژياني دنيا و ناوه دانكر دنه وه ي زه وي بيت.

چه مك (مفهوم) ي جيهاد يش بهرده وام بچوك ده كرپته وه و به ند ده كرپت، هه تا

واي لى هاتووه بوته بهرگرى كردن و بهس، ته نانه ت له بهرگرى كردنیش ته مبه لى ده كړئ و له پېيوستيه كانى خو ده د زړيتته وه.

هه روا چه مكى په زړه رده ش بوته پاهاتن له سر پټوپه سم و نه ريت، كه گيانى كى داهيتنه ر پټك ناهيتنيت و نوميدى كى به رزى نابيت.

چه مكى نارام گرتن و له خواترسان بوته سه لى و مل شوپى رازى به زه بونى، كه بى لابر دى نابزوى.

كاتى نو تيكچوونه گوره يه لى له چه مكه كانى ئيسلامدا پويدا، ((دواكه وتويى)) له هه موو مه يدانه كان پويدا: دواكه وتويى سه رى زى، دواكه وتويى راميارى، دواكه تويى زانستى، دواكه وتويى فيكرى، دواكه وتويى نابورى، دواكه وتويى كومه لايه تى، دواكه وتويى په وشتى... هه موو نو دواكه وتخانه لى كه به بيردا ديت، چونكه كارى هه لقولاو له هه موو نو مه يدانانه وه له قوناغى جيگيربون و ده سه لاتدا هيزى له و سه رچاوه گوره يه وه رده گرت، كه برى تى بوو له بېروياوه پى راست به خوا و به پوژى دوايى.

كاتى سه رچاوه كه له دلى خه لكدا وشك بوو - جگه له وانه لى په زړه رديگار په حمى پى كردون - شتيك نه ماوه، كه كرده وه له ده روندا تير بكات: ((أَلَا وَإِنْ فِي الْجَسَدِ مُضَغَةٌ إِذَا صَلَحَتْ صَلَحَ الْجَسَدُ كُلُّهُ وَإِذَا فَسَدَتْ فَسَدَ الْجَسَدُ كُلُّهُ، أَلَا وَهِيَ الْقَلْبُ: به راستى له جهسته دا پارچه كوشتيك هه يه، نه گره و چاك بوو هه موو جهسته چاك ده بيت، نه گره خراپ بوو هه موو جهسته خراپ ده بيت، نو و پارچه كوشته ش دله.))^(۱)

ئا نو كاته نه ته وه كان ده ميان ژنده نه ته وه ئيسلام، كه وه كه فى سه ر ناوى ليهاتبوو. نو دوژمنه چاوه پوان كراوانه هاتن، كه خواى گوره ده رياره يان ده فـرموئيت: ﴿وَلَنْ تَرْضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِلَّتَهُمْ﴾ به هيچ شيوه يه كه گاور و جوله كه رازى نابن لى ت، هه تا شوين نايينه كه يان نه كه وئيت. ﴿البقرة: ۱۲۰﴾. ﴿وَلَا يَزَالُونَ يَقْتُلُونَكُمْ حَتَّىٰ يَرُدُّوكُمْ عَنْ

دِينَكُمْ إِنِ اسْتَطَعْتُمْ أَنْ تَرْجِعُوا دِينَكُمْ إِلَى دِينِ آبَائِكُمُ الْمَسْكِينِ إِلَى دِينِ الْبَقَرَةِ: ۲۱۷.

نهمجاره یان هاتون که پلانه کانیاں ته وای له ناوبردنی شو نایینه یه، نه که ته نها سوک کردنی و سرکه ون به سهریا.

له وانه یه شو نمانجه له خودی خویدا تازه نه بیت، به پاستی نه وهش بوو (هیره قل) ی جولان له سهره تای میژووه و به ه وای زینده به چال کردنی شو نایینه، پیش نه وهی کاره کی گوره بیت. نه وهش بوو له سهرده می ناوه پاستی له نه وروپادا شپری خاچه رسته کانی جولان، نه مپوش هر نه وهی دهی جولیتیت، به لام له وانه یه تازه یی به که له هیرشی خاچه رسته کانی سهرده مدا بیت - که له وکاته وه دهستی پیکردوه، که موسلمانان له نه ده لوس دهرپه پندران - به پاستی هاتون قناعه تیان نذرتره به وهی، که نه مجاره نمانجه کانیاں به جی دین، له بهر شو نه خورشیا نهی که له قه واره ی نومعت بلایونه وه، هه روا له بهر هیتانه کایه ی چه کی مملانی، جا نمانجی جهنگی بیت، یا رامیاری، یا نابوری، له هه موویان ترسناکتر نه وهی، که پتی ده لئین: (داگیر کردنی بیریی: الغزو الفکری) که هه ول ده دات پیشه ی پروا له دلدا دهرپه نیت، که لویسی نوزده هه م ناموزگاری خه لکی ده کرد له سهری، دوا ی به ربونی له به ندیخانه ی (منصوره) و که رایه وه بۆ ناو نه ته وه کی و پتی ده وتن: نه که ده تانه ویت به سهر موسلماناندا زال بن، ته نها پشت به چه که مه به ستن، نه وه نپوه نه نجامی پشت به ستنقان به چه که بینی، به لکو جهنگی بیروپروایان له که لدا بکن، چونکه بیروپروا که یان هیزیا نه و، کردوونیه مه ترسی له سهر نیمه .. نه مه و بیجگه له چونی جوله که به هه موو فیل و ته له که یه کیه وه بۆ ناو هه ره وه زی جهنگه که، له پیناو دروست کردنی ئیسرا ئیلدا. به پاستی نه وهی داگیر کردنی فیکری پتی هه لسا، چه کیکی تر نه یتوانی ناوا پتی هه لسن، له و چه کانه ی له وه پیش دژی موسلمانان به کارهاتوه.

موسلمانان چنده ها جار له میژوودا شکاون، به لام شکاندنی سهر بازی کاری تر نه کردوون، وایان لی بکات واز له بیروپروا که یان به نین، یان به شتیکی تری بگورنه وه.

له بهردهم خاچ په رسته کان به زین، له بهردهم ته تاره کان به زین، به لام بانگ وازی خواږی په دلی پرده کردن، که ده یفه رموو: ﴿وَلَا تَهْنُؤُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَأَنْتُمْ الْأَعْلَوْنَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ﴾ با سستی روتان تنه کا و خه میش مه خون. هر نیوه که سر ده که ون، نه گهر بپرواتان به خوا هه یه. ﴿آل عمران: ۱۳۹﴾

﴿وَكَايْنٍ مِّنْ نَّبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ رِبِّيُّونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا وَمَا اسْتَكَانُوا وَاللَّهُ يُحِبُّ الصَّابِرِينَ﴾ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا اغْفِرْ لَنَا ذُنُوبَنَا وَإِسْرَافَنَا فِي أَمْرِنَا وَثَبِّتْ أَقْدَامَنَا وَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾ فَآتَاهُمُ اللَّهُ ثَوَابَ الدُّنْيَا وَحُسْنَ ثَوَابِ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ: به شی ندر له پیغه مبه ران ده گه ل گه لی خوا به رستانی هه قالیان چونه خه ز، هه رچند به لای له پیی خوا دا توشی هاتن، نه هیچیانی سسته وه کرد، نه زه بونی روی تیگردن. له وانه ی که خوراکرن، خوا خوشی دی.. هر نه وهنده یان نه درکاند، ده یانگوت: نه ی په روه درگارمان! تو له گونا هان و له نه اندازه لادانمان بیوره و جی هه نگاومان پته وترکه و به سر خودانه ناساندا زالمان بکه.. نه وسا خودا پاداشتی نه م دنیا و چاکه پاداشی نه و دنیای پیدان. خوا کارچاکانی خوش ده وی. ﴿آل عمران: ۱۴۶-۱۴۸﴾ به پاستی بپواداریوون، جه نگ له هه ستیاندا جیهاد بوو له پیی خوا دا.. نه وهنده ی نه خایاند کژبوونه وه دوی په رت بون، دوی سستی گوپیان به به ردا هاته وه، نه وه ی به زایه یاندا گه پانديانه وه، خوایش پاداشتی دنیا و پاداشتی چاکی پوژی دوايي دانه وه.

له وپه پی به زیویدا هه رگیز به بیریاندا نه ده هات، که دوژمنه کانیان له خویان چاکتر بن، چونکه دوژمنه کانیان بی بپوا بوون نه مان بپوادار، شوینی به رزبونه وه و سرکه وتنیش نیمانه، به چاوپوشین له سرکه وتن، یا به زیوی له گره پانی جه نگدا..

به لام نه مجاره یان به رزبونه وه و سرکه وتن به بپوا نه بوو، به لکو به به زیوی

گیانی بوو له بردهم دوژمندا، جا شو داگیرکړدنه فیکریه به شپږه په ک دامه زرا، که به بیردا نه ده هات.

له میانه ی په ک سه ده دا - به لکو هه ندی جار له نیو سه ده دا - نوممه ت گورپانیکي ته واو گورپا، وه ک نه وه ی پوژنیک له روژان نه ته وه ی نیسلام نه بویت!

سه رچاوه ی وه رگرتن گورپا، سه رچاوه که نیسلام نه بوو، خواو پیغه مبه ریش نه بوو، به لکو ((شارستانی نه وروپی)) بوو به سه رچاوه، بو به نمونه ی خوازراو، که وه ریگری... نیر هیچ شتی که نه ما له ده رونداد دنگ بداته وه به پنی فرمایشتی خوی گوره: ﴿أَفَحُكْمَ الْجَهْلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنْ اللَّهِ حُكْمًا لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ﴾ ناخو نه وان گه ره کیانه دابی زه مانی نه زانی بهر له نیسلام بڅیه نه وه دهیسا له لای شو که ساته ی وا له بپوای خوینا هیچ شک و گومانیکیان نیه، کامه فرمان له فرمانی خوا چاتره؟ المائدة: ۵۰.

وای لیها توهه گه ر باسی (شارستانی) بکیت بلیت: نه فامیه، به دیدی پوژناوا پرسته کان به کوفر داده نریت، نه وانه ی غزوی فیکری دل و میشکی خواردون، نیسلامیش له هه ستیاندا، دواکه وتویی و به ریه ری و فه ساده، بالاپوش (حجاب) ی نافره تی موسلمان به ندیخانه و تاریکیه، به به ره لایی و سوپانه وه ی به پوتی؛ پیشکوتن و نازادیه، وای لیها توهه نیلحاد و بی بپوایی و کالته کردن به قورنان و سوننه تی پیغه مبه ر... ناوینشانی (نازادی فیکره)، وای لیها توهه خو دامالین له نیسلام و سه ریه پوژناوا بوون پله و نیشانه یه که، که به نده کان شانازی پیوه ده کن.

پاشان (پښازه فیکریه کان) هاتنه ناوه وه: له وانه نیشتمان په روه ری و نه ته وه په رستی و علمانیته و سوشیالیستی و دیموکراسی... هتد. بق نه وه ی له پوځیکه وه ببیته جیگری فیکری نیسلام، له پویه کی تره وه بق نه وه ی شم نه ته وه یه پارچه پارچه و په رته وازه بکات، هه تا دوژمن به ناسانی قوتی بدات، دوی نه وه ی نه یده توانی سوک و پیسوی بکات، کاتن له ژیر نالای نیسلامدا په ک پارچه بوو، هه تا نه گه ر په ک پارچه ی پامیاری ته واویش نه بوویت به واتا پاسته کی.

شیو و دۆلئیکه، که نوممه تی نیسلام له هه موو میژوویدا پیتی نه گه یشتوه، به لام شتیکی مه نتیقیه بۆ که فی ده ریا له وه زیاتری لی چاوه پوان بکریت.

* * *

ئو واقیعه ئه وه یه، که رابونی نیسلامی به ره نگاری بۆته وه - به ره نگاریشی ده بهیته وه - به لام خودی رابونه که قه ده ریکی زالی خوایه به سه ره هه موو فروفیله کانی دوژمندا و، به سه ره ئو پلانانی دایان ناوه بۆ له ناو بردنی نیسلام: ﴿وَاللّٰهُ غَالِبٌ عَلٰی اَمْرِهٖ وَلٰكِنَّ اَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُوْنَ﴾: خوا له سه ره کاری خۆی زاله، به لام نۆزبه ی ئه م مه رده له ئه زانن. ﴿یوسف: ۲۱﴾.

که س پێشبینی رابونی نه ده کرد، نه دوژمنه کان، نه موسلمانه کان خۆیان! به لام دوژمنه کان چاوه پوانی مردنی پیاوه نه خۆشه که بوون، وه ک به خه لافه تی دوا یی ده وه له تی عوسمانیان ده وت، بۆ ئه وه ی په لاماری به جێ ماوه کانی بده ن و پارچه پارچه ی بکه ن و به ته واوه تی بۆ دوا جار نیسلام له ناو بیه ن.

به لام موسلمانه کان نا ئومیدی و خۆدان به ده ست ئه مر ی واقیعه وه، بالی به سه ره نۆزیداندا کێشابوو، وایان لی ها تبه و ئه و په یی ئومیدیان ئه وه بوو، ئه گه ره که میکیش بیت له چنگه خنکینه ره که ی دوژمن رزگاریان بیت و دوژمن وازیان لی بهیئنی بژین، ئه گه ره دوا یی کاروانه که ی شه وه بن و لوتیان چه قیبیته خۆل..

به لام قه ده ری خوا زاله و به لئینه که ی به رده وامه که له ناو ئه م نه ته وه یه دا، که سانیك بنیریت ئایینه که ی نوێ بکاته وه، جا رابونی هینا به کویریایی چاوی دوژمنان و هه موو فروفیل و پلانه کانیان..

ئیمه دلخوشین به قه ده ری خوا و دلتیاین به به لئینه کانی، که ئه م ئایینه سه رده خات به سه ره موو ئایینه کاندا، ئیمه دلتیاین که ئاینده هه ره بۆ نیسلامه: ﴿هُوَ الَّذِي اَرْسَلَ رَسُوْلَهُ بِالْهُدٰی وَدِیْنِ الْحَقِّ لِیُظْهِرَهُ عَلٰی الدِّیْنِ کُلِّهٖ﴾: ئه و خودایه پتیه مبه ری خۆی به یی کرد بۆ پێبه ری و پاگه یاندنی دینی راست، تا سه ری خا به سه ره موو دینه کاندا. ﴿الصف: ۹﴾.

به لام لیژه دا ئه وه ی ئیمه تاوتقی ده که ی، ئه و شیوازی کاره یه، که پتویسته

رابونه که بیکاته بهرنامه‌ی کاری خوی، چونکه هر ده بیت مرؤف کاریک بکات بق
 نه‌وه‌ی قه‌ده‌ری خوا بیتنه نه‌نجام دان، نه‌ک خوا ناتوانی قه‌ده‌ره‌که‌ی خوی
 جیبه‌جی بکات، به‌لکو پاسا و ده‌ستوری خوا پیویست ده‌کات، که له و بواره‌دا
 مرؤف هه‌بیت کاریکه‌ن، بق نه‌وه‌ی بینه دیوار بق قه‌ده‌ری خوا: ﴿ذَلِكَ وَلَوْ يَشَاءُ
 اللَّهُ لَانتَصَرْنَا مِنْهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْلُوَ بَعْضَكُمْ بِبَعْضٍ﴾ نه‌گه‌ر خودا بیویستبا، بق
 خوی تۆله‌ی لی ده‌ستاندن، به‌لام ویستی به‌یه‌کتریتان به‌نزموی. ﴿محمد: ۴﴾. ﴿إِنَّ
 اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّىٰ يُغَيِّرُوا مَا بِأَنْفُسِهِمْ﴾ خوا له هیچ که‌لیک ناگوپی،
 تا نه‌وان دلایان نه‌گوین. ﴿الرعد: ۱۱﴾.

که‌واته ریگای کارکردن چیه؟

چه‌نده‌ها هو و شتو‌وا به‌پیری کارکه‌راندا دیت، لی‌ره‌دا هه‌ز ده‌که‌ین نیشانیان
 بده‌ین، بق نه‌وه‌ی بزانی‌ن چی بق هه‌یه و چی له‌سهره، بق نه‌وه‌ی به‌یه‌که‌وه
 تو‌یژینه‌وه بکه‌ین، بزانی‌ن کامه‌یان سودی زیاتره، هه‌روا کامه‌یان بق حاله‌تی نه‌و
 ئوممه‌ته گونجاوتره، که پیشتر باسمان کرد:

نامۆزگاری، په‌روه‌رده‌ی گیانی، بارگه‌ی سۆزداریی، هۆشیاری فیکری،
 په‌روه‌رده‌ی جیهادی.

له‌سهره‌تاوه ده‌لیین: هه‌موو هو (وسيلة) کان پیویستن، نا‌کری وازیان لی‌به‌هینریت،
 به‌لام نه‌وه‌ی تاوتوی ده‌که‌ین بریتی‌یه له‌وه‌ی تا چه‌ند که‌ک و سودی هه‌ریه‌که‌یان
 هه‌یه، کاتی به‌ته‌نها به‌کار ده‌هینریت، نه‌ک له‌سهره‌یه‌وه‌ی وه‌سیله‌یه‌که‌ له
 وه‌سیله‌کان، به‌لام له‌سهره‌یه‌وه‌ی، که نه‌وه وه‌سیله‌که‌یه، به‌رنامه و ریگا‌که‌یه.

له‌سهره‌تاوه باسی نامۆزگاری (وعظ) ده‌که‌ین، چونکه وه‌سیله‌یه‌که زۆرکه‌سی
 پی‌فریو ده‌دریت، نامۆزگاری‌که‌ر واده‌زانی کاریگه‌ریه‌که‌ی به‌پیی زیادی هه‌ماسه‌تی
 و برپا‌پیی‌بوونی و جوانی وشه‌کانی و چوستی له‌دا‌پشتنیا‌یه، نه‌وه‌ش وه‌همیکه
 واقع به‌درۆی ده‌خه‌نه‌وه!

له‌جیهانی ئیسلامیدا چه‌ند ته‌ن نامۆزگاری ده‌دری به‌گوئی خه‌ل‌کدا، هه‌ر له
 ئۆقیانوسه‌وه بق ئۆقیانوس، له‌هه‌موو جیهانی ئیسلامیدا له‌ئۆقیانوسه‌وه بق

توقیانوس، له پښی هه ینی هه موو هه فته یه کدا، چه ندی له واقعی موسلمانان
گډیوه؟

نه گهر وت هیچ، نایا به حقیقت داده نریت؟!

ناموژگاری کردن له بانگه وازیدا فرمانتکی په روه ردگار: ﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ
رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ﴾ به کارزانی و ناموژگاری په سندن، مهردم
به روه پڼگه په روه ردگارت بانگ بکه. ﴿النحل: ۱۲۵﴾.

به لام خوا نه یفرموو ناموژگاری ته نها وه سیله یه بڼ بانگه وازی، نه یفرمووه
کاتې به ته نها به کارهات به روه که ی ددهات! به لکو به رنامه ی په روه ردگار نه وه یه،
که نیراوېک به ناموژگاری وه ده نیرې، که خوی بڼ خه لک پېشه نگ ده بیت، بڼ
نه وه ی یه که م جار ناموژگاریه که وه رېگرن، پاشان پڼو یستی ه کانی پیاده بکه: ((
كان خلقه قرآن: په وشتی قورئان بو.)) به و شپوه یه عانی شه - خوا لیتی رازی
بیت - وه سفی په وشتی پڼغه مبه ری ده کرد. پڼغه مبه ر به ته نها وتاریږ نه بووه،
که له سر دوانگه ناموژگاری خه لک بکات، به لکو پېش نه وه په روه دیارېک بووه،
خوی بووه ته پېشه نگ، ناموژگاریش وه سیله یه که له وه سیله کانی بووه بڼ
که یان دنی بانگه وازه که به خه لکه وه... به لکو صه حابه کان دهر باره ی خودی
پڼغه مبه ر به وتوانه: جاروباری ناموژگاری ده کردین، نه که بې تاقهت بین!
بې تاقهتی له چی؟ له ناموژگاریه کانی به، له دهر ونی کیدا؟ له دهر ونی
صه حابه کانداه! که هر وشه یه کیان له پڼغه مبه ر به بیستایه به خه زو
خوشه ویستی یه وه وهریان ده گرت، چونکه بروایان وابو نه و وشانه پڼگای
به هشتیانه! نه دی ده بی حالی نیغه چون بیت، که مروفی ناسایین و کاتې هه موو
که لوپه له کانمان ناموژگاری و (پڼنمایي) بیت!

نایا ناموژگاری و پڼنمایي به ته نها ده شیت فهرز بگریت، خه لک وهری بگریت و
لیی بیزار نه بن، نه و فهرز کردنه راست نیه، نایا ده شیت به ته نها به کاری به یتین بڼ
چاره سه رکردنی نه و نه خوشیانه ی له وه پېش باسما ن کردن، نه و نه خوشیانه ی
پېش نه و داگیر کاریه ی له وه و پېش و نیستای چونه ناو قه دهری نوممه ته وه؟ نایا
ده شیت بڼ چاره سه رکردنی بیرۆکه ی نیرجانی، که کرده وه ی له ناوی سرودا

دەرھیتناوه، خەلکشیان بۆ ماوہیەکی دووردیژ واتینگە یاندیبوو، کە دەکرئ
بروادارین، با کردەوہیەکیش لە کردەوہکانی ئیسلام نەکن؟ ئایا ئامۆژگاری -
بەتەنھا- دەتوانی ئەوانە بۆ کارکردن بە پێی پێویستییەکانی بھوا بگۆزیتەوہ،
بەوہی کە بھوا پێویستی بە ھەولێ نۆر و خۆگرتن لەبەر ناخۆشی و ھەلگرتنی
باری لێپرسراوی ھەیە و پێویستی بە پابەندی و پێک و پێکی ھەیە؟!

ئەگەر ئەوہ ببوایە، ئەدی بۆچی رووی نەداوہ، خۆ ئێمە کە مەترخەمیمان
نەکردوہ لە ئامۆژگاریکردن لە ھەموو پۆزانێکی ھەینی، لە بۆنەکان، لە پادیق و
تەلەفریۆندا؟

ئایا ئامۆژگاری -بەتەنھا- دەشیت بۆ دەرھیتنانی ئەو کەسە لە بیرۆکە
صۆفیدا نھوم بووہ، ھەروا بۆ تەبەپوک کردن بە گۆرەکان و بھوابوون بە توانای
ئەولیا لەسەر دەرخستنی غەیب و کردنی کاری پەرچو (معجزة) کە پێی دەلێن
کەرامات؟ ئایا دەشیت بەتەنھا بۆ دەرھیتنانی ئەوانە، کە نھوم بوون لە لاپیۆندا؟
ئایا دەشیت بۆ گۆرپینی ئەوہی، کە خەلک تێی کەوتون لەو بێسەرۆبەرییە
کە حەز بە یاسا ناکات و ئەکار لەخۆوە کردنە ی کە حەز بە پلان دانان ناکات،
ھەروا بۆ ئەو پشی کورتیە، کە خێرا ھەلدەچیت و خێرا دادەمرکیتەوہ؟

ئایا دەشیت بۆ گۆرپینی ئەوہی کاربەدەستان تێی کەوتون لە گۆنەدان
بە کارکردن و دواخستنی و بەحەلال دانانی موچە تەنھا لەسەر ئامادەبوون لەکاتی
دەوام و دوا کات و پۆیشتنەوہ لەکاتی تەواوبوونی دەوامدا، یان پێش
تەواوبوونی؟ ھەروا دەشیت بۆ گۆرپینی کرێکار کە لەسەری پاماتوون لە غەش و
فیل کردن لە کاردا و داسۆزی نەکردن تێیدا بێچاودێری، لەگەڵ بەحەلال زانیی
موچە، کە دانراوہ بە پێی کاری تەواو بدريت و کەموکۆپی تێدا نەبیت؟ ھەروا
دەشیت بۆ گۆرپینی ئەوہی خەلک تێی کەوتون لە دواخستنی بەلێن و پابەندبوون
پێی و ھەست نەکردن بە تاوانباری لە دواخستنی نەک بۆ چەند چرکەیک، بەلام
ھەندێ جار بۆ چەند سەعات، یان چەند پۆژ، یا چەند ھەفتە و ھەندێ جار ھەتا
کۆتایی ژیان؟!

وہ ئایا.. ئایا.. ئایا..

ئامۇڭگارېكەر دەلئيت: جگە لە ئامۇڭگارې چىمان ھەيە؟ ئىيمە بە كارى خۇمان
 ھەلدەسىن، تۆ ناتوانى ھىدايەتى كەس بدەيت، ھىدايەت لە خواۋەيە!
 بەلئى ھىدايەت لە خواۋەيە! بەلام خوا بەرنامەيەكى بۆ بانگەۋازى دانائە،
 پايەكانى پىشەنگى و پەرۋەردەيە، لەۋەسىلەكانىشى ئامۇڭگارېكەرنە لەگەل
 پىشەنگى و پەرۋەردە، جا ئەۋكاتە بە فەرمانى خوا ئامۇڭگارې، بەرۋەيەكەي
 دەدات.

لەگەل ئەۋەشدا ئالئىن ئامۇڭگارې بە تەنھا ھەرگىز بەرنادات، بەلكو دەلئىن
 ئامۇڭگارې بە تەنھا ئەگەر، لە ھەندى بارى كەم وئىنەدا بشىت بۆ چاك كەرنى
 خەلك، ناشىت بۆ چاك كەرنى ئوممەتتەك، كە فەساد تىيدا گەشتىتتە ئەۋەپەي،
 ھەروا بۆ دامەزاندنى بانگەۋازتەك ناشىت، بىيەۋىت ئوممەتتەك دروست بىكاتەۋە، كە
 گەشتىتتە پەلەي كەفى دەريا!

پەرۋەردەكەرنى گىيانىي(روحى) پىۋىستىكە، كە لە بنىاتناندا ناكەرىۋازى
 لىبەيتىرەت.. بەلكو نايەتە بەرنىگا، كە كارى بانگەۋاز بىن ئەۋ بەرپەھايى دابمەزىرەت.
 ئەگەر بايەخماندا بە پەرۋەردەي گىيانىي، بە قولكەرنەۋەي پەيۋەندى كەرن بەخوا
 و، دل نەرم كەرن بۆ پەرستىنى و، بىرخستەنەۋەي پۆزى دوايى و، پەيۋەست
 كەرنى ھەستەكانى بەۋ شوئەي بەخوا دەكات.. بەپاستى ئەۋە بەشىكى ديار و
 بنەپەتى بوۋە، لە كارى پىغەمبەرﷺ لە پەرۋەردەكەرنى ھەھابەدادﷻ، بەتايىبەتى
 لە مەككە كاتى شەۋنۋىزىيان لەسەر فەرز كرابوۋ بۆ قولكەرنەۋەي ئەۋ پەيۋەندى
 و چەسپاندنى ورىشەداكوتانى.. بەلام ئەۋانە ھەموۋ ئامادەكەرن بوۋ، بۆ
 فەرمانىكى تر، ئەۋە لەخۇيدا مەبەست نەبوۋ!

گەر باش سەرنجى سورەتى (المزمل) بدەيت، دەردەكەۋىت، كە لەگەل فەرمان
 كەرن بە شەۋنۋىز، ئامازەيەكى پوۋن ھەيە بۆ چەند ئەركىكى داهاتوۋ، شەۋنۋىز
 كراۋە بە پىشەكى يەك بۆي و ئامادەكەرن بۆ پىن ھەلسانى: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْمَلُ ۝
 قُمْ أَلَيْلَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ نِصْفَهُ أَوْ أَنْقِصْ مِنْهُ قَلِيلًا ۝ أَوْ زِدْ عَلَيْهِ وَرَتِّلِ
 الْقُرْآنَ تَرْتِيلًا ۝ إِنَّا سَنُلْقِي عَلَيْكَ قَوْلًا ثَقِيلًا: نەي ئەۋكەسى خوت بە

جلکان داپوشیوه! شه وهسته وه؛ مه گین که من، له نیمه که ی؛ یان که میکی لی داپره؛ یان که میکی ده سهر بخه. ثم قورئانه به له سرخویی بخوینه وه و به په وانی. به م زوانه نیمه وتاری گرانته ده خینه سهر. ﴿المزل: ۱-۵.

هروهك حيكه تي خوا له مه لېژاردنی شه نوویژ بۆ ئه وه یه بییته نامرازك بۆ نامـاده بوونی خوازاو: ﴿إِنَّ نَاشِئَةَ اللَّيْلِ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ قِيلاً: شه ونخونی بۆ پامانی جیدارتره و بۆ وتاریش له بارتره. ﴿المزل: ۶، به واتای کاریگری قولتره بۆ ناماده کردنی دهرونه کان بۆ بهرگه گرتنی له ئه رکه کاندای. کورته ی کاره که ئه وه یه، که ده بیته په یوه ندی به خواوه قول بکریته وه بۆ ئه وه ی مروف ه لسی به و ئه رکانه ی ئه و نایینه به شیوه یه کی ته واو له سهری فەرز کردون.

تاییه ته ندرتینیان جیهاد و ئارامگرتنه له سهر تاقیکردنه وه کان.. به لام کاتی په روه رده ی پۆخی خۆی له خۆیدا مه به ست بیته، یا کاتی کوتایی هه نگاو بیته له کرداری په روه رده دا چی ده بیته؟! وهك -چواندنه که جیاوازیه کی که می هیه- ئه و سه ربازه ی لی دیت، که له سهر ه موو هونه ره کانی جهنگ مه شقی کرد بیته، به لام نیازت نه بیته هه رگیز بینیریته جهنگ وه! یان وهك ئه و بناغه یی لی دیت، که باش بکو تریته وه و نیازت نه بیته هیچ بینایه کی له سهر دروست بکریته!

به پاستی ئه م نایینه کاره که ی گه وره یه.. ئه م نایینه به رنامه ی په روه ردگار ه بۆ چاکسازی هه موو ژیان و دروست کردنی مروفی چاک، که هه لسیته به جینشینه تی له ری شاره زا له زه ویدا.. ئه و نایینه ته نه ی زیکو و یادی رۆحی نیه، جا قولایی ئه و زیکو و یادانه هه رچه ند بن و، ئه و یادانه هه رچه ند پۆشن بن.. به لکو ئه و نایینه تیکوشان و جیهاده، ململانییه کی توندوتیژه له گه ل ناهه قدا، بنیاتنانیکه، که ناهه ق ده روختنی و هه ق بنیات ده نی.. په روه رده ی رۆحیش تویشوی هه موو ئه وانه یه، نهك مه به سستی مه به ستان بیته.

مروف له مهیدانی ململانییدا تیده کوشی و ماندوو ده بیته، پتویستیشی به پالپشتیک هیه گوپ و تینی بداتی و نه یه لیت بکه ویت و ئه و سستی یه ی لی دوربخاته وه که توشی ده بیته، ئا لیتره دا ئه و وزه گیانیه دهرده که ویت، که له

سستی ده پارێزێ و توانای خۆپاگرتنی ده داتێ به و وزه یه ی پیتی ده به خشی، که له
کیانیشیدا پرشنگ ده داته وه.

زۆرجار مرقوف له مهیدانی جهنگدا ههست به ترس دهکات، کاتێ دوژمنهکانی
زۆر ده بیست و خۆی به تهنها ده بینێ، یا ئهوانه ی ده ورپوشتی وه که خۆی به لاواز
ده بینێ و توانایان نیه سهری به خن، جا لێرده ئه و وزه رۆحیه ده رده که ویت، که
به یادی خواوه خوشی دی، ئیتر ترسی نامیێ، به روپومهکانی به ههشتی له پۆژی
دوایی وه بهیڕدینیته وه، ئه و کاتهش به جدیه ت تیده کۆشیت.

رهنگه مرقوف له مهیدانی ململانیدا خوشی ههستداری و کهس و کار و هاوهل و
کهلوپه لی نوستن و خواردنی تهواو له دهست بدات، که دلی بۆ هه موو ئه مانه
ده چیت، یان به که میکیان و خۆی به زهویه وه ده نویسیێ. ئا لێرده و زه رۆحیه که
ده رده که ویت، که له ههستیدا خۆ نوساندن به زهوی هاوسهنگ دهکات و،
قه ره بوی بێ به شبنونی له م خوشیا نه به خوشیه کی به رزتر ده کاته وه؛ ئه ویش
له گه ل خوابوون و، ره زامه ندی خوا و، به هه شته.

ئو وزه رۆحیه ئه و تویشووه یه، که پێیوار پێویستی پیتی هیه بۆ ئه وه ی
گه شته که ی به دلنیا ییه وه تهواو بکات... به لام ئه گه ر دانیشته و نه جولا نرخی
تویشووه که چیه!

ئایا په ره رده ی رۆحی - به ته نها - هیچی له واقعیی ئه و ئوممه ته گزپیوه، که
به ره و نرمی پویشته وه؟

به لێ راسته چهنده ها کهس له له ناوچوون رزگار دهکات و په رزینیان به ده وردا
دهکات و ده یان پارێزێ له له ناوچوون، به لام ئوممه ت له له ناوچوون رزگار ناکات،
چونکه سه ر یازهکانی پال نانیته بچن بۆ مهیدانی ململانێ، هاو بهش نابن له و
پالنانه ی، که خوا فهرمویه تی: ئه و پالنان و له ناو بێر د نه ئامرازی په ره ورد گارن بۆ
پاراستنی زهوی له خراپه کاری: ﴿وَلَوْلَا دَفَعُ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضُهُمْ بَعْضٍ
لَّفَسَدَتِ الْأَرْضُ وَلَٰكِنَّ اللَّهَ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾: ئه گه ر خودا
هیندیکانی له و ئاپۆره به هیندیکان ته رت و تونا نه کردایه، ئه م زه مینه خراببو؛
به لام خودا چاکه ی له سه ره مو خه لکی دنیا هیه. ﴿البقرة: ۲۵۱﴾.

بارگه (شحن) ی سۆزداریی له بانگه وازیدا خوازراوه .. خوازراوه خسهك
 حه ماسه تیان هه بیئت بۆ نه و شتهی، كه بهوایان پیتی هه په وهك داری كلۆر نه بن نه
 ده جوتی و نه جولان دروست دهكات، بانگه وازی به وینهی نهوانه بلاو نابیتته وه،
 نه گهر خۆیشیان به ده مه وه بێن و پابه ند (ملقزم) بن، به لام حه ماسه تیش به ته نها
 ناتگه یه نی به هیچ، به لكو زیانی زۆتر ده بیئت له وهی سودی هه بیئت! حه ماسه ت
 زۆرجار له سه ر حسابی هۆشیاری (وعی) ده بیئت و له سه ر حسابی زانستی پاست
 ده بیئت و له سه ر حسابی شاره زایی (خبره) ده بیئت، لیژه دا زۆر له چاکی و
 جیاکاریه که ی له ده ست ده دات و، زیانی زۆری لی پێك دیت، به تایبه تی نه گهر بیئت
 به ده مارگیری بۆ که سیك، یا کۆمه لێك، یا حزیك، یا بیرۆکه یهك، یا مه زه بیك، نه و
 کاته نه و حه ماسه ته ده روازه کانی زانستی به کهك به پوی خواوه نه کهیدا داده خات و
 که له ره قی و توندوتیژی له دژایه تی کردن بلاوده کاته وه و، پالی ده نیت بۆ
 ده مه قالی و مشتومری ناپه سندن.

زۆر له و شتانه ی له گوپه پانی نه مپۆ پووده دات، له په رته وازه یی و
 پارچه پارچه یی و دژایه تی کردن، سه رچاوه که ی حه ماسه تی زیاد له سنوری خۆی
 بۆ شتیکه، که خواوه نه که ی وا ده زانیت هه قه و هه مو هه قه، جگه له ویش نا هه قی
 ته واره ..

* * *

به پاستی هۆشیاری فیکری له گشت کاتی کهدا هه ره پتویستیه گرنگه کانی
 بانگه وازه و له م کاته ی نیتاماندا له هه موو کاتی که پتویستیه، جا نه و تاریکیه ی
 چوارده وری نیسلام و حه قیقه ته کانی گرتووه له ده رونی خه لکدا، له م نامۆییه ی
 دووه دا ته میکی خه سته گشتگیره، پتویستی به هۆشیاریه کی گشتگیر هه په به
 حه قیقه ته کان و چه مکه کانی نیسلام، له سه ره تاوه به چه مکی (لا اله الا الله)
 ده ست پێ بکریت و هۆشیاریه کی خه ست به پتویستیه کانی (لا اله الا الله) و
 هه لوه شینه ره کانی (لا اله الا الله)، هه رچه ند هۆشیاری سه باره ت به هه موو
 چه مکه کان خوازراوه، جا چه مکی په رستن بیئت، یا چه مکی قه زاوه ده ر، یا

چه مکی دنیا و ناخیرهت، یا چه مکی ناوه دانگردنه وهی زهوی، یا چه مکی پهروه رده، یا چه مکی جیهاد بیت، به لام نهوندهی تاریکی دهوری چه مکی (لا اله الا الله) ی داوه، نهونده دهوری هیچ له چه مکه کانی نیسلامی نه داوه...

هروه ها هوشیاری بۆ زانیی واقعی نوممت و زانیی نه وهیانهی بوونه ته هوی نه واقعیه خواراوه، به بۆ نه و زانیی، ناتوانین به رنامه یه کی گونجاو دابنن بۆ بانگه وازی و ناتوانین هویه کانی چاره سه رکردن دابنن، زۆر که سیش له زۆر حاله تی راسته قینهی نوممت نازان و ناگادار نین، نه گه به گشتیش بزانش، که نوممت له وینهی راستی خوی لایداوه و، به گشتی نه مهش پال بده نه پال دورکه وتنه وه له حه قیقه تی نیسلامه وه، به لام ماوهی دوریه که له زۆر که س شارراوه ته وه و زۆریه یان مه ترسی لادانه که یان دیاری نه کردوه، که چه نه ده مه ترسی داره !

جاریکی تریش هوشیاری پیویسته بۆ نه وهی خه لک له فیل و پیلانه کانی دوژمن بۆ له ناوبردن نیسلام ناگادار بن. زۆر خه لک - له بانگه وازه کان خوشیان - به دوا ی نه وانه دا ناچن، که له گوړه پانه که دا چ رووده دات، به لکو نه و پیلانه نویانهی دروستی ده کن، به پالپشتی نه و زانیاریه گشتیهی، که وا جوله که و گاورد دوژمن و واز له فرت و فیل کردن له نیسلام ناهیتن! نه وهش به ته نها به س نیه ! چونکه زۆر له و شتانهی خه لک و کومه له نیسلامیه کان به ره به ره چونه ناوی نه وه لویستانه یه، که خزمه تی بانگه وازه که ناکن، هۆکه شی بۆ ناگاییه له و فیلانهی دوژمنان بیری لی ده که نه وه و پلانی بۆ داده نین، به لام دوژمنان - به وه سیله کانیان - ناگادارن و ده زانن به نهیتی و ناشکرکانی موسلمانان، چی به وردی به دوا ی نه وانه دا ده چن، که له جیهانی نیسلامیدا په یدا ده بیت، له بزاف و فیکره کان، جا به زانینه وه خویان پلان داده نین، نیمهش ته نها لیدانه کانمان به رده که ویت !

به راستی هوشیاری فیکری له م کاته دا، له هره پیویستیه کان پیویست تره بۆ بانگه وازی، به لام - به ته نها - نابیته هوی شتیکی حه قیقی له واقعی بزوتنه وه که دا، نه گه نه بیته تویشو بۆ بیروباوه ریکی راست و بزافیتی هوشیار، که

زانستی زیاد بکات و خلیسکانه کانی پښکای نیشان بدات، به لّام کاتئ هؤشیاریه که ده گورږت بؤ پؤشنبیری - پؤشنبیری که پروت - نه و بؤ خؤشیه کی ژیری ده بیټ، که واقعی ده روونه کان ناگورږت.

* * *

په روه رده ی جیهادی له پټو یستیه کانی بزوتنه وه یه، جا نه و که سانه ی دهر وون خاو و شلن، توانای نه رکه کانی جیهادیان نه، شیاوی بانگه و ازگرتنه نه ستوی نین، شیاو نین بؤ جولان له ناو دړک و دال و به رهنکار یوونه وه ی نه و دړدانه ی ده میان کردوته وه و که لږه کانیان درټ کر دوه بؤ خواردنی سه ریازانی بانگه وازی و، کوشننیا ن دوا ی نه وه ی سزای به نټشیا ن ده دن.

به لّام په روه رده ی جیهادی - به ته نها - به س نیه بؤ دامه زړاندنی بانگه وازی، ته نانه ت سزادانی به نټش و نازار بانگه و ازه که ی له دوژمن پئ ناپار ټرږت، به لکو زور جار ده بیټه هؤی نه وه ی له لایه ن دوژمنه وه به توندوتیژی لټی بدرټ، کاتئ شاره زای رامیاری و بزافئ که م بیټ و بئ ناگا بیټ به راستی جهنگ و راستی دوژمنان و نه زانټ چنده ول و کؤشش پټو یسته بؤ به رهنکار یوونه وه ی دوژمن نه وه ولش که پټو یسته بؤ جهنگه که. هه روا نه زانټ کام روداو مه ترسی داره که له و بزوتنه وانه دا پرووده دات، که پشت به په روه رده ی جیهادی ده به ستن. یان له هه موو پټو یستیه کانی تری په روه رده زیاتر ته رکیز ده کاته سه ر لایه نی په روه رده ی جیهاد و په له ده کات له به یه ک داند - یان ورده ورده ده چنه ناو به یه کدادان - پټش نه وه ی راستی کټشه که بؤ خه لک پون ببټه وه، نه ویش کټشه ی (لا اله الا الله) یه، هه روه ها پټش نه وه ی پښکای تاوانکاران پون ببټه وه، وه که له قورئاندا باسکراوه. نه و کاته بزوتنه وه که به ر لټدانی کوشنده ده که وټ و خه لکیش له ولاوه سه یری ده که ن، پئ بؤ سه مکاره کانیش خؤش ده بیټ گالته به ((جه ماوه)) بکه ن و پټیا ن بلټن: نټمه دژئ نئسلام ناچه نگین، به لکو دژئ نټره اب ده جه نګین..

* * *

جا له پټناوی هه مو نه مانده به و شټوه یه به سه ر په روه رده ی له سه رخؤی

گشتگیردا سهرکوت، نهو پهروه رده یی به دروستکردنی بنکې پته و ده ست
پنډه کات و پاشان هیډی هیډی فراوان ده بیټ، نه گهرچی چنډ نه ویه کیش
بخایه نیټ!

به راستی سهرجه م نهو نه خوشیانه ی توشی نوممهت بوو، گورې به که فیک وهک
که فی لافاو، پاشان دوزمنیان بۆ هینا و ده میان تیژنه ی، وهک چۆن چنډ که سیګ
بکونه سهر قاپیک خواردن، ترسناکتره له وهی به ناموزگاری و پړنمایي گیانی یان
بارگی سوزداری، یان هوشیاری فیکری، یان پهروه رده ی جیهادی، چاره سهر
بکړیت، نه گهر هه ریه که یان به تنها به کارهات له سهر نهو بڼه پته ی، که
چاره سهرکردنی خیرایه و نوممهت پزگار ده کات له وهی تیی که وتوو و له باریکه و
ده یگوریت بۆ باریکی تر.

نیمه لیړه دا مه به ستمان نۆزه نکرده وهی به شیکی بینایه کی دامه زراو نیه،
به لکو مه به ستمان نوی کرده وهی بڼاغه که یه بۆ نهو بینایه ی، له پوځاندا یه، هه موو
نۆزه نکرده وهی کیش نرخ و سوده که ی له ده ست ده دات، نه گهر بڼاغه که ی نوی
نه کړیته وه.

بڼاغه ی نه م نایینه (لا اله الا الله) یه.

﴿أَلَمْ تَرَ كَيْفَ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا كَلِمَةً طَيِّبَةً كَشَجَرَةٍ طَيِّبَةٍ أَصْلُهَا
ثَابِتٌ وَفَرْعُهَا فِي السَّمَاءِ ﴿٢٤﴾ تُؤْتِي أُكْلَهَا كُلَّ حِينٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا
وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَالَ لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾: نه دی خودا چلون
نمونه دینیته وه؟ قسه یه کی به پئی وجی، به شهنګه داریک ده شبهن، په گی قایم
داکوتاوه و لقی له ته شقی ناسمانه. به ئیزنی راهینه ره که ی خوی چوار فوسله
میوه ی ده بی. خوا نه زیلان بۆ نهو خه لکه دینیته وه، به شکو په ندی لی
وه رګرن. ﴿ابراهیم: ۲۴-۲۵﴾

پرسپاریک کیش که به پونی و پراوه یی و بی ته م دیاری ده کات: نایا خه لک -
جګه له وانه ی پهروه دگارت په حمی پی کردوون - ناګایان له حقیقه تی (لا اله الا
الله) هه یه؟

وه لآمهكهى لآى من پوون و ناشكرايه ..

به پاستى زۆر له بانگخوازن خۆيان تهم و تاريكى چريان دهربارهى كيشهى (لا اله الا الله) له دلدايه، به تاييه تى دهربارهى هه لوه شينره كانى (لا اله الا الله)، چونكه خۆيان هيشتا پزگار نه كردوه له بيزۆكهى (ئيرجائى)، كه كردوهى له ئيمان دهرهيناره.

زۆر له بانگخوازنيش هيشتا گرفتى پاسته قينهى (جه ماوه) يان نه زانيوه، هه روا ماوهى دوريان له حهقيقه تى ئيسلامه وه، له بهر نه وه له كۆكردنه ويان و جولاندنياندا په له يان كردوه، پيش نه وهى حهقيقه تى نه و كيشه يه يان بۆ پون بيته وه كه بانگوازى بۆ ده كه ن و له پيناويدا كۆده بنه وه !

جا له پيناو نه مه دا پيدا گيرى ده كه ين له سه ر نه وهى، كه خالى ده ست پى كردن؛ دروست كردنى بنكه يه كى پته وه له سه ر نه و به رنامه يه ي پيغه مبه ر ڤ بنكه پته وه كى پى دروست كرد، هه رچنده مه حاله نه مه بگاته نه و ئاستى، كه نه و بنكه يه پى گه يشت ! له هيج نه وه يه ك داوا ناكړيت بگاته ئاستى نه و نه وه يه .. به لام په پره و و به رنامه (منهج) شتيكى تره ...، مه نه ج چه سپاره و ناكړيت و په روه رده له سه ر به رپه تيه كانى نه ركيكى هه ميشه يه ناكړيت، جا ئاستى په روه ردياره كه و نه وانه ي په روه رده كه يان پى ده دريت، كه يشتنبيت هه ر ئاستيك، هه ريه كه ش به پى كردوه وه كى چه ند پله يه كى هه يه .

وانه ي يه كه م له دروست كردنى بنكه ي پته ودا، وانه ي (لا اله الا الله) به به زانستيه وه، هه روه ها په روه رده كردن له سه ر پيوستيه كانى، بۆ ئاماده كردنى نه و بانگخوازنه ي بنكه فراوانه كه پيتمايى ده كه ن، كاتى پۆلى ئاراسته كردنى بانگه وازه كه ديت، كه به ره و پوى جه ماوه ر بكريته وه ..

واقع و نمونه

وهك رون و ناشكرايه واقع و نمونه زؤر له يهك جياوازن.

پيشتر هه ندى له هؤيه كانى شه و جياوازيه مان خسته پوو، كه له نتيوان پوداو و نمونه هه يه، شه و روداوانه ي به كرده وه پويداوه و، شه و نمونه يه ي پيويسته كاره كانى له سه ر بروت و، هه ندى له و نه نجامانه ي، كه له سه ر شه و جياوازيه به دي هاتبو.

ليژده دا دواى شه و ي به دريژى دواين له سه ر به رنامه ي پيغه مبه ر ښو دروستكردنى بنكه ي پته و و، پاشان فراوان كردنى بنكه (قاعده)، به يارمه تى بنكه پته وه كه، له ژير سه ر په رشتى خويده ښو، شه و ده گه پيښه وه ښو كه ميگ دريژده دان به دروست بوونى جياوازي نتيوان و واقع و نمونه.

دياره په له كردن سروشتى گشتى بزاوتنى رابونى ئيسلاميه، هه ر له و كاته وه كه دامه زراوه، هه روا له دروست كردنى بنكه (قاعده) دا په له كراوه.

نه گه ر له سه ره تاوه به پاستى بيرمان بگردايه ته وه له و كه ليتانه ي كه وتبوننه ناو نوممه ته وه و شه و كه ليتانه ي ناموييه كه ي ئيسلامى دروست كردبوو له نيو نه هله كه يدا و، بيرمان بگردايه ته وه له وه ي چؤن نه ته وه كانى تر له هه موو لايه كه وه ده ميان ژهنى ښو ئيسلام، بيريكى پاستمان وه ريگرتبا ده رياره ي شه و هه و له ي پيويست بوو ښو چاك كردن و گرتنى شه و كه ليتنه گه وره يه ي، كه كه وتبوننه ناو پيگهاته ي نوممه ته وه. هه روه ها بيريكى پاستمان وه ريگرتبا ده رياره ي شه و هه و له گه وره يه ي دوزمن داويى ښو له ناو بريدنى ئيسلام له پلان و خوښاماده كردن، شه و ښومان دهرده كه وت، كه ده بوايه له بزوتنه وه دا زؤر له سه ر خو بويڼايه و له پي زويشتن دا په له مان نه كرايه.

ليژده دا ده پرسين ده ليتين نايا كاتى بانگه وازمان ده ست پيكرده شه و شيوازانه ي پيويستن له بنكه پته وه كه دا له ناو ميتشكماندا پوون و ناشكرا بوون؟ نايا پيش

ناماده کردنی بنکه که نه وه شمان لا پوون بوو، نه گهر بانگه واز به ره وپوی ((جه ماوه)) بکړیت توشی چ هه لوښتیکی به زه همه تمان ده کات، کاتې نه و جه ماوه راده په پږت به سوژه شه حن کراوه که یه وه؟ پاشان نه پښماییکه و نه په روهر دیارانیاں ده ست ده که وږت، چونکه ئیمه نه پښماییکه رین و نه په روهر دیارین بۆ نه وهی جه ماوه بکه یه هی خو مان؟ ئایا له بیرماندا پوونه، کوکړدنه وهی جه ماوه به عاتیفه وه، به بږ په روهر ده کردنی پاست، نه نجامی ترسناکی ده بیت له پږپړه وی بانگه وازه که دا، کاتې کار به ده ستانی ناوه خو و جیهانیی هه راسان ده بن، توپه ده بن و ده که ونه لیدانی نه و خه لکه، له کاتیکدا خه لکه که هیشتا ناماده نه بوون لییان بدریت، ته نانه ت بنکه که خو ی هیشتا ناماده نه بووه، بۆ نه وهی وه بهر لیدان بکه وږت؟

پروام وایه له دیدی واقعی کاروانه که دا، نه م کارانه به پږی پښویست پوون نیه، چونکه بنکه که خو ی له سهر نه و که ره سه خاوانه پیکهاتوه، که نه و کاته هه بووه. شتیکی پاسته، که نابیت هیچ کاتیک، بانگه واز به و که ره سه خاوانه ی نه و کاته هه بوون ده ست پږ بکات، نه وه ش شتیکی به لکه نه ویسته. به لام ده بیت نه و که ره سه خاوانه به چاکی پاکبکړینه وه، پښویسته بایه خ و گرنگی زور ده بن بۆ ناماده کردن و پاککړدنه وهی له خلت و خاله کانی، پښ نه وهی نه رکی کاری بانگه وازه که ی بخړیته نه ستو، به تاییه تی نه گهر بانگه وازه که له هه مان نه و ناموویه دا بیت، که ئیسلام له سهری بوه و، پویه پووی هه مان دزایه تی ببیته وه، که له لایه ن دورژمنه کانه وه به ره و پوی کراوه ..

ئیتستا ئیمه لومه و سهرزه نشتی که س ناکه بن، هه موو کرده وه یه کیش له پږی خوادا بیت، به ئیزنی خوا پاداشتی هیه، به لام ئیمه ته نها ماوهی جیاوازی نیوان نه وهی بووه، نه وهی پښویسته ببیت پون ده که نه وه.

بیگومان بانگخوازی یه که م - ره همه تی خوی له سهر بیت و، خوا جه زای به بخیری بداته وه به وهی پښکه شی کردوه - به راستی هه و لیکي به رچاوی داوه بۆ پالفته کردنی که ره سه خاوه کان له و شته خراپانه ی که به کو م لکه هه لواسراوه، پاشان هاتووه ته سهر کو م ل، جا له ده رو نیاندا نه و شته تاک (فرد) یه

به رته سكاڼه ی قه تیس بوون به دهرناوه و، په روه رده ی کردوون له سهر گیانی
 گه له کومه یی په کترویسټ و په کړیز و یارمه تی دهر و، به شیوه یه ك برایه تی نیسلام
 بیان به سټی به یه که وه و، دهریان بیټی له سهرقال بوون به په رسته تاکیه کانی
 کورت هه لاتو له دروشمه کانی په رستندا، بۆ په رستن به و اوتا فراوانه ی، که کاری
 فه رمان به چاکه و به ریه سټی له خراپه ده چټه ناوی و، دامه زړاندنی کومه لگه یه کی
 موسلمان، که به شهریه تی خوا حوکم بکات، وهك چۆن په روه رده ی کردن له سهر
 زور په وشته جوان و په سنده کان، له سهر گیان به خت کردن بۆ نایینی خوا.

به لام واقعی کاروانه که پیشانمان ددهات که نه وه ی که موکوپری گه وره هیه،
 له هوشیاری پامیاری و هوشیاری هره کی.. له وهش ترسناکتر بوونی که موکوپری
 له هه سټکردن به پاستی کټشه که و پاستی نه و نامانجه ی هه ولی بۆ دده دین.
 نیمه هه ولمان داوه بۆ پټکه ټینانی بنکه یه کی جه ماوهری فراوان، بۆ نه وه ی
 پشتیان پی به سټین بۆ گه یشتن به حوکم، له سهر نه و بناغه یه ی کاتی گه یشتن
 به حوکم، شهریه تی خوا جټبه جټ بکه ین..

نه وه خزی له خویدا نامانجی کی مه شروع، تۆ واز بیټه له وه لوټیسته
 جاهیلیه ی، که ده لټیت هه موو موقټک مافی هیه هه ول بدات بۆ گه یشتن به
 حوکم.. جگه له نیسلامیه کان! ده لټیت نه وان به ته نها کاتی هه ول بدهن بگن به
 حوکم دهبه تاوانکار! تو له وه گه پټ، نه وه هه لوټیستی کی ناسراوی جاهیلیه ته
 به رامبه ر به هق، له و کاته وه نه قامی له زه ویدا هیه و بانگخوازان بانگه واز
 ده کن بۆ هق (شنشنة عرفها من اخزم: خوړه وشټیکه له نه خزهمیه وه
 دهناسین) وهك په ندی کی عه ربه ی به ناویانگ ده لټیت! جا نه و ((نه خزهمه)) چ له
 پوځه لاتوه بیټ، یا له روژناووه، یا له ناوخزی ولاته وه بیټ!

به لام کټشه که له مه شروع یه تی نامانجه که دانه.. به لکو له پرسپاری کی
 به رپه تیدایه: نایا پیاده کردنی شهریه ته به سه بۆ چاکساز ی حالی نه و نوممه ته ی،
 که گه یشته نه وه ی بیټه که فټک وهك که فی لافار، یا کاره که پیویستی به شتی
 تر هیه، پیش نه وه و دوا ی نه وه و له کاتی نه وه دا؟!

نه گه ر بانگخوازی په که م - ره حمه تی خوی لی بیټ - نه وه ی بۆ کومه له

پاکیزه (صفوة) که ی هلبژیرد رابو ببیتته دهستی دامه زینیه ری کۆمه له که ی
 ناشکرا بکردایه، که له سالی ۱۹۴۸ ز بۆ ((جه ماوه)) ی ناشکرا کرد (واته دوا ی
 بیست سال له دهست پیکردنی بانگه وازه که)، نهوا له هیلای به ره وپیش چوندا زۆر
 شت ده گۆپا.

له سالی ۱۳۶۷ ک (۱۹۴۸ ز) دا و له ژێر ناو نیشانی (معركة المصحف) دا پیشه وای
 شه مید وتویه تی: ((گومان له وه دا نیه ئیسلام ئایینه و دهوله تیشه، به پروونی واتای
 نه و ده رپینه نهویه، که ئیسلام یاسایه کی خوا یبه به فیکر کاریه کانی مرقایه تی و
 یاسا کانی کۆمه لایه تی یه وه هاتووه، که پاراستنی و بلۆکردنه وه ی و سه ره رشتی
 جێبه جێ کردنی خراوه ته نه ستۆی نه وانه ی بپوایان پێی هیه و، که یاندنی به وانه ی
 بپوایان پێ نه هیتاوه؛ له نه ستۆی دهوله تدایه، واته خراوه ته نه ستۆی نه و حا که می
 بووه ته سه رۆکی کۆمه لی موسلمانان و حو که می ئوممه ته که یان ده کات، نه گه ر
 حا که که که مه ته زخه می کرد له پاراستنی نه و یاسایانه دا، نهوا به حا که می
 موسلمانان دانا نریت، نه گه ر یاسا کانی ده ولت نه و نه رکه ی پشت گو ی خست،
 نه وه به ده وله تی ئیسلامی نا ژمی رد ریت.. نه گه ر کۆمه له که، یا ئوممه ت پازی بن
 به و پشت گو ی خستنه و په زامه ندی ده رپهن، نه ویش به ئیسلامی نا ژمی رد ریت، با
 به ده م بلیت ئیسلامیم.

له مه رجه کانی حا که می موسلمان نهویه، که خۆی دهستی به فه رزه کانی
 ئیسلام وه گرت بیت، دور بیت له و شتانه ی خوا حه رامی کردن، تا وانه گه وره کان
 نه کاتن نه وه ش به ته نها به س نیه، بۆ نه وه ی به حا که می ئیسلام دا بنریت، هه تا
 مه رجه کانی ده وله ته که ی له گه ل خۆ، یا پاراستنی حو که می کانی ئیسلامی له نێوان
 موسلماناندا نه خراب بیه نه ستۆ و، هه تا هه لۆ یستی ده وله ته که ی له وانه وه بۆ دیاری
 نه کریت، که خۆ یان له بانگه وازانی ئیسلام بن)).^(۱)

ناخۆ نه گه ر له سه ره تاره نه وه ی ناشکرا بکردایه، ئایا جه ماوه ر به و شیوه یه
 له پێگای عاتیفه وه ده رده په رین و به ده وریا کۆ ده بونه وه، هه تا که ی شته نیو ملیۆن

۱ سه یری ژماره ۶۲۷ رۆژنامه ی (الاخوان المسلمین) ی پۆژانه بکه، سالی سێیه م، یه ک شه ممه ۷
 په جه بی سالی ۱۳۶۷، ۱۶/ مایو/ ۱۹۴۸ بکه.

کەس، کە بەشی زۆریان گەنج بوون، لە ناو گەلیکدا، کە ئەو کاتە لە نۆژدە ملیۆن کەس تێنە دەپەڕی؟ یان ئایا ئەو کۆمەڵە (پاکیزە) خۆی بەو ئاسانیە ئاوا کۆدەبۆنەو. ئایا بەخۆیان و عاتیفەیانەو بەرەو ئامانجە گەورە کە دەپۆشتن؟
 بپوا ناکەم..

پاشان ئایا هەر لەو کەسانە پێک دەهات، کە لەوان پێکھاتبوون، یان کەسانی تر دەبوون؟

نازانم! کەسیش بە دلتیاییەو ناتوانی بپیری لەسەر بدات.

بەلام هەر کەسیکی ئەوانە بونایە، کە ئەو کاتە بێکە (قاعە) یان لی پێکدەهات، ئەوا توندوتۆڵ تر و پاوە ستاوتر دەبوون، زیاتر بە ئاگاتر دەبوون، پشی درێژتر دەبوون، کە متر پەلەیان دەکرد لەوێ، کە لە پێشەو کردبویان، ئەوا بە عاتیفەکانیانەو ملیان نەدەنا و بپویان و نەدەبوو، ئامانجە کە بە ئاسانی بە دەست دێت و بە دەست هێنانی نزیک دەبێت، ئەو کاتەش خۆیان و ئەعصابیان دەکردە سەرباز، وەک زۆریان بۆ ماوە یەکێ دیاریکراو کردیان، بپویان وادەبوو، کە هەموو شتێک لە میانەیدا دیتە ئەنجام بەهۆی ئەو وەسیلانەی ئامادەیان کردووە بۆ گەشتن بەو ئامانجە.

هەروەها دەیانزانی رێگا دووردرێژە، کۆششی خوازاویش لەو پەڕی گەورەبیدایە، هۆ (وسیلە) خوازاوێکە کان زۆر زۆرتەن لەوێ ئامادەکراوە.. چونکە مەبەست تەنھا نۆژەن کردنەوێ ئەو بینایە نیە کە هەیە، بەلکو دوبارە چەسپاندنی بناغە کە یە.

بپوا ناکەم لە گەڵ ئاشکراکردنی پێبیرەکاندا، جەماوەر ئاوا بێتە پێشەو! چونکە دەیانزانی کێشە یە کە زۆر تر سناکترە لەوێ تەنھا گۆیگرتن بێت لە قسەی کاریگەر و سۆزی دەرون پڕکردن، کە پێیان دەوت (الرَّوْحَانِيَّة) ^(١) و خۆشی وەرگرتن لە بەیەک گەشتنی خۆشەویستان و گەشەیانەو بەو زۆریە یە بەردەوام زۆر دەبوو.

هەروەها جەماوەر دەیزانی ئەو مەملانێیە کە لە گەڵ نەقامیدای، کە مەووف توشی

١ راستیەکی بریتیە لە (الرَّحْمَانِيَّة) کە بۆ گیان دەگەڕێتەو.

نۆرمه ترسی ده کات، که نابین بابای ژیر (العاقل) خوی بخاته بهر ئه و مه ترسیانه:
﴿وَقَالُوا إِن نَّتَّبِعِ الْهُدَىٰ مَعَكَ نَخْطِفُ مِنْ أََرْضِنَا﴾ ده لئین: نه گهر له گهل
تۆ بین و په پیره وی دینه که ی تۆ بین، له زیدی خۆمان ده رمان
ده کهن. ﴿القصص: ۵۷﴾

ئه و کاته ش بزوتنه وه که له سه رخۆ به ره و پیش هه نگاو ده نیت، به لام له سه ر
به رنامه یه کی راستر! ئه و کاته بنکه ی پته و له سه رخۆ له و پیاوانه پینکدیت، که
به چاری وردبینیه وه هه لی ده بژاردن، که چاکترین که ره سه ی خاونه بوایه هه لی
نه ده بژارد، پاشان بۆ ئاماده کردنیان هه ولی پیوستی ده دا بۆ ئه وه ی بینه
ناوکیکی چاک، بۆ کارکردن به په روهرده ی گیانی و په وشتی و فیکری و ده رونی،
هه روا په روهرده به زانستی شه رعی پاست، له سیبهری به رنامه ی خوی گه ورده دا:
﴿كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ﴾ هه تا له مه کهن شه ر
مه کهن، نوێژ بکن و زه کات به دن. ﴿النساء: ۷۷﴾

کاتی بنکه که فراوان ده بوو، که کاتی فراوان بوونی بهاتایه، دوی ئاماده کردنی
بنکه ی پته و به و سه ر یازانه ی، که خویان کردبووه سه ر یاز بۆ بانگه وازه که به
پۆشنبینی له حه قیقه تی کیشه که و پیوستیه کانی و، به هۆشیاریه کی راست له
حالی نوممه ت و ئه و نه خوشیانه ی دوچاری بووه و، ئه ندازه گیریه کی دروست بۆ
سروشتی کارکردن، بۆ هه ر قوناغیک له قوناغه کانی بزوتنه وه دا، ئه وه ش پیش
ئه وه ی پوو بکریته جه ماوه به گشتی، بۆ ئه وه ی په یوه ندی بکن به بانگه وازه که
و له ژیر ئالاکهیدا بن.

(کاری سیاسی) و اتا کارکردن بۆ کیشه نیشتمانیه کان و کۆمه لایه تیه کان و
هاوشیوه کانیان، به لام ماوه یه ک دوا ده که ویت، هه تا بنه ما راسته که به ته و اهه تی
جیگیری پاست ده بیست، که تییدا بیروباوه پی پاست و په روهرده له سه ر
پیوستیه کانی، خوی ده نوینیت له چوارده وره ی ئه وانه ی وه لامی بانگه وازه که یان
داوه ته وه و، خویان کردۆته سه ر یاز (وه که ئه وه ی کۆمه له که ی پیغه مبه ر) له
مه دینه له سه ری بون).

پاشان ململانیه که دروست ده بوو! ئه وه ش کاریکه راکردن نیه له

دروستبوونی، به پټی نه و پټوشوټانه ی خوا دایناوه له ژيانی مړوځایه تی دا! نه و
 ململانۍ ش هه میښه له لایه نی جاهیلیه ته وه ده ست پټ ده کات، کاتۍ هه ست
 ده کات به هه ترسی بونی کومه لیک بډودار له زه ویدا، با ژماره شیان که م بیت،
 نه گه ریش له لایه نی خوږه وه حه زنه کات بچۍته ناو نه و ململانۍ وه: ﴿إِنَّ هَؤُلَاءِ
 لَشِرْذِمَةٌ قَلِيلُونَ ﴿۵۴﴾ وَإِنَّهُمْ لَنَا لَغَائِظُونَ ﴿۵۵﴾ وَإِنَّا لَجَمِيعٌ خَالِدُونَ﴾
 نه و ان کومه لایه کی هیندکن، به پاستی که نیمه یان توږه کرده، نیمه هه موو
 وریایانین. ﴿الشعراء: ۵۴-۵۶﴾

به لام پټشبینی ده کرا ململانۍ که له ژوان (موعد) ی خو ی دواکه و تايه له و کاته ی
 که تیتیدا پرویدا، که هه لیکۍ گه وړه ی ده به خشی، بق په زړه وده کردنی بنکه ی
 پته و، پاشانیش په وړه وده کردنی بنکه فراوانه که به نه ندازه ی نه و په وړه وده ی
 که ده په خشی.

پاشان نه گه و نه و ململانۍ بکه و تبايه سهر نه وانه ی جه نگ ناکه ن، هیچ
 شتیکیان نه ده کرد، ته نها ده یانوت: (خوا په وړه وده گاری نیمه یه)، جا نه وه ده بووه
 هو ی نه وه ی هو شیاری (جه ماوړ) به پاستی کټشه که زو گه شه بکات، نه و کټشه یه
 له زه ییناندا له گه ل کټشه ی تر تیکه ل نایت، وه ک چو ن به و کټشانه تیکه ل بوون..
 هه وړه ها زه حمه ت ده بوو له سهر سته مکاران، وا له خه لک بکه ن بچن به ده میانه وه،
 جا چ به زوړ بیت، یا به هو ی هو کانی پاگه یاندنی سه خته کاره وه. کاتۍ پټگای
 سته مکاران به نایه ته کانی خوا و، له سهر به رنامه ی پټکی په وړه وده گار بق خه لک
 پون ده بیت ه وه، نه و کاته خه لک ده زانن له سهر چ بڼه مایه ک بریاری هه لو یستی
 خو یان بده ن: ﴿وَكَذَلِكَ نَفْصَلُ الْأَيَّتِ وَلِتَسْتَبِينَ سَبِيلُ الْمُجْرِمِينَ﴾
 نیمه ناوا نیشانه کانی خو مانیان بق شی ده که ی نه وه و ده مانه و ی پټیازی تاوانباران
 وون بیت ه وه. ﴿الأنعام: ۵۵﴾

* * *

به لام نه وه ی پرویدا پټچه وانه ی نه وه بوو.
 پاگه یاندنه که له واده که ی خو ی بیست سالی ته و او دواکه و ت، له و سالانه دا

جه ماوه ريكي زور به ليشاو هاتنه ناو بزوتنه وه، بن شهوي ههست بكن چهنده
مهترسي دهوري داوون! بانگه وازه كه تيكه لي زور كيشه ي رامباري و نه شهوي و
كومه لايه تي بووه، كه هيشتا بۆ (لا اله الا الله) دلپاست و يه كلا نه بۆته وه، به لام به
بروای شهوانه ي به بانگه وازي هه لدهستن، كه شه بانگه وازه كه جيگر دهكات به
فراوان كردني بنكه جه ماوه ريه كه ي و، دهبيت له كاره كه دا جه ماوه به شدار
بكریت، شهويش به ليكولينه وه ي شه كيشانه ي له و كاته دا جه ماوه سه رقال
دهكات، هه تا له سالي ۱۹۴۸ز له هه له ستين بۆمبايه ك هه موو هه لويسته كاني
ته قانده وه.

له و كاته دا هيرشي درنده بۆ سه ر بزوتنه وه كه دهستي پيكره به درنده ترين
شيوه، كه به زهيندا بيت.

به لي جهنگ بۆ سه ر بانگه وازه كه پيشبيني كراو بوو، چونكه وه وتمان
شيوه ي كاريكه له شيوه كاره كان (سنة ي خواهه، پيشه وای شه ميد به هاوه له كاني
و شوينكه وتوه كاني دهوت: (هه ز ده كه م به پاستي پيتان بلیم، كه بانگه وازه كه تان
هيشتا لای به شي زوري خه لك نادياره، كاتى بيناسن و مه رام و نامانجه كاني بزنان،
دژايه تيه كي توندوتيزمان به رامبه ر ده كه ن، زه حمه تي و ناخوشي زور ديته
پيگاتان، زور له مبه ر و ناستهنگ پيتان پي ده گريت، جا ته نها له و كاته دا دهست
ده كه ن به بانگه وازه كه تان و پيگاي خواهن بانگه وازان ده گرن.)^(۱)

به لام شه شيوه يه ي جهنگه كه ي پي ته واو بوو، به بيري كه سدا نه ده هات.

جا هه ر له و كاته وه و تا نيستاش، به دواي يه كدا سه ربرين دهستي پيكره.
به پاستي پوژناوای خاچه رست به دياريكراوي شوييني ترسناكي بۆ دهركه وت،
كه شهويش ئيسلامي سياسي يه، كه قه ناعت ناكات ئيسلام ته نها دروشي په رستن
و ههستي دل بيت، به لكو ده يه ويت به رنامه يه كي پياده كراو بيت له واقيعي زه ويدها،
كه حوكمي هه موو ژياني خه لك بكات: له سياسي تهيدا، له نابوريدا، له كومه لايه تهيدا،
له فيكريدا، له په وشت و ناكاريدا، له هه موو بواريك له بواره كانيدا! جا ئايا - له

۱ كومه ليك له نامه كاني شه ميد حه سين البنا، دامه زراوي ئيسلامي بۆ چاپكردن و روژنامه و
بلاوكرده وه - بيروت - چاپي ۲، ۱۴۰۲ك ۱۹۸۲ز ل ۱۰۸

روانیڻی پوڙڻاوادا- له سهر پوی زهوی له وه مه ترسیدارتر هه یه؟^(۱)

که واته ده بی له ناویریت... ده بی هه موو هیزه کان دژی بوهستن... ده بی سؤراخ
بکریټ و پاوه دو بنریت... ده بی سه رچاوه کانی بنېر بکریټ... ده بی شیوه که ی
بشپړیږی، بۆ نه وهی لاهه کان پوی تن نه کهن، که به وهش مه ترسیه که ی زیاد
ده بیټ!

دو وشت له یه ک کاتدا ناگری رق و قینی له دلی صه لیبی و صه هیڼیدا
هه لگیرساند: یه کم نه وکت وپریه ی به سهر صه لیبیه داهات، که دووسه د سال
زیاتر دوی پلان دانان پیشبینی ده کرد له له ناویردنی نیسلام سه رکه ویت، که چی
له پر بینی نیسلام له خوی بی ناگایی خه بری بۆته وه!

دووم ناماده یی جوله که ی جیهانیی بۆ دامه زرانندی ده وله ته که ی له سهر زهوی
نیسلام، دوی تیکوشانی ژور بۆ مراندنی، هه تا ده وله ته که ی دروست بکات،
دوریټ له مه ترسیه کان، جا کاتیکی زانی له پر بهر مه ترسیه که کهوت و پوبه پوو
بووه وه! له بهر نه وه هه ردولا ریک که وتن له سهر پیویستی له ناویردنی دوژمنه
هاوبه شه پر مه ترسیه که یان.

نایا بزوتنه وهی نیسلامی پیشبینی ده کرد، پرگاری بیټ له دوژمنایه تی
صه لیبی و صه هیڼی و فرت و فیلیان و هه ولیان بۆ له ناویردنی؟
واده زانین نه وه مه حاله!

به لام بره مان وایه له گه ل نه وه شدا شیوه یه کی تر چاکتر بوو پووبدات، نه گه ر
کاره کان له سهر به رنامه ی راست بریږیشتایه، نه گه ر جه ماوه ریش پیش کات
به شداریان بکردایه له ملعلانیکه، به هوشیاریه وه به حقیقه تی کیشه که و،
جه حقیقه تی ملعلانیته که! به لام جه ماوه ره که له سهر نه وه هوشیاریه نابیت، هه تا

۱) پوڙڻاوا پتی وایه ته نها دژی نیسلامی چه کداره که شه ر ده کات، که ناوی ناوه (نیرهاب)، جه نگ
دژی خودی نیسلام ناکات. نه وهی نه و قسه یه به درق ده خاته وه، هه لویتستی پوڙڻاوا بوو به رامبه ر
بزوتنه وه که ی جه زانین، خو نه وان شه پخواز نه بوون و به رنامه که یان شه پخوازی نه بوو، به لگو
له پښتای سندوقی هه لېژار دنه کانه وه که یشتنه حوکم له سهر به رنامه ی پوڙڻاوا خو، به لام پوڙڻاوا
نه یوانی قبولی بکات. نه وهش ده بیته به لگی نه وهی نایه ویت نیسلام حوکم بکات به چاوپوښین
له وه سیله یه ی پتی ده گاته حوکم!

له وه وپیش په روه رده نه کرابیت! په روه رده ی خوازویش نایه ته دی هتا بنکه که
له سر په پړه و (منهچ) ټکی ساغ دروست نه بوبیت، ه روه ها نه و که موکړپه ی له
هلقه ی په که م بووه هوی که موکړپه ی زنجیره یی له هلقه کانی دوايیدا!

پاشان نه و بوو که له به شه کانی په که مدا ناماژمان بق کرد، له کاردانه وه ی
لیدانه دپندانه که ی دوژمنه وه به ره و پویان کړا، ته مومژی له بنکه و جه ماوه ردا زیاد
کرد، مه به ستمان له وه چوونی ه ندی له کومه له نیسلامیه کان بوو بق ناو
په رله مان، نه وه ی بووه هوی توانه وه ی کیشی شه رعیه ت و، کیشی سه پاندنی
حوکم کردن به شه رعیه تی خوا، ه روا چند کومه لیکي تریان چونه ناو ملامانی
چه کداری دژی کاربه دهستان، که بووه هوی به په راویز کردنی کیشی
بنه پرتیه کان، کاره که ش له ه سستی خه لکدا گورا بق کیشی لیدره و لیدراو،
سه رکه وتوو و ژیرکه وتوو! ^(۱)

پاشان کومه لانیکی تر له کومه لانی کاری نیسلامی زیده په وییان کرد له گه ل
خه لک... له گه ل ((جه ماوه)) که وتنه جه نگیکی خویناویه وه... له سر نه و بنه مایه ی
کافرن کوشتیان دروسته مادام ناچنه ناو ((کومه لی موسلمان)) وه!

نم کاره شوینه واریکی خرابی ه بوو له سر ه موو کاری نیسلامیدا. بیجکه
له وه ی خه لکی به گشتی له و کارانه دورخسته وه که له شه رعی خوادا پالپشتیان
نیه، جا ه لیکي چاک ره خسا بق هویه کانی راگه یاندن، نه وانه ی خویان مه لاسدابوو
بق بزوتنه وه ی نیسلامی بق پهنگ کردنی ه موو مه یدانه که به پهنگی خوینی پزاو،
هرچه نده له به شیکي که می گوره پانه که دا خوی ده نوینی، ه روه ها ه موو
کاریکی نیسلامی عه ییدار کرد، جا جوره که ی ه رچی بووین ناوی نا کاری
توقینه ر (ارهابی) پیویسته جه نگ دژیان بکریت و سه رچاه کانی بنې بکری!

هویه کانی راگه یاندن پیویستیان به که سیک نه بوو ناگاداریان بکاته وه، یا پالیان
پیوه بنی بق ه ل قوازتنه وه، چونکه - به ه لویستی دژیته تی بق نیسلام -
ناماده یه بق قوزتنه وه ی نه و ه له و تا نه و په پی به کارهینانی!

وه ک چون کاردانه وه که، سه باره ت به و ته م و تاریکیه ی دهوری کیشی (لا اله

۱ بگه پیوه به به شی (هویه کانی په له کردن) له سه رته تای کتیه که دا.

الا الله)ی دابوو، جا چ سه بارهت به بنكه كه بيت، يان جه ماوه. به پاستی هه لكرانی
 بیژۆكه ی ئیرجانی به توندی به رگری له بیژۆكه كه یان ده كهن و به هه موو هۆیهك
 بلۆی ده كه نه وه، هه تا (زاناکان)یش كه وتنه گێژاوه كه وه، نه وانه ی خه لك به نه هلی
 زیكری داناون و له كاروباریاندا بۆ لایان ده كه پێنه وه، جا نه وانیش به گهرمی و
 گوپی نه ریی شیرك ده كهن له وانه ی كه وتونه ته ناو شیرك و، بپروانامه ی بپروا
 پته ویان پێ ده به خشن! له ههستی خه لكدا نه و تاوانه گه وره یه، كه ده ریاره ی خوا
 ده كریت ئاسان ده كهن، نه ویش پشت كردنه له شه ریه ته كه ی و، حوكم كردن به
 شه ریه تی نه قامی له جیاتی خوا، گویا نه و كار هه تنها سه رپێچی یه كه شایسته ی
 نه وه نیه هه تا به ئینكاریه وه ئامازه شی بۆ بكریت! به پاستی باشترا و بپوو، كه
 كێشه ی پێره وه كه درێژتر بیت له سه ره ئێلی فێركاری، كه له بنكه وه ده ست
 پێ ده كات پاشان - له سه رخۆ - فراوان ده بیت به فراوان كردنی بنكه كه، بپێ نه وه ی
 جهنگ له گه ل ((جه ماوه)) بكریت.

* * *

پاشان کاری ئیسلامی له بهر چه ند هۆیهك پارچه پارچه بوو. له وانه نه بوونی
 سه ركرده یه كی گه وره، كه کاری ئیسلامی له خۆ بگری و یه كی بختا نه وه، یان به
 لایه نی كه مه وه له یه كیان نزیک بختا نه وه، هه روا بوونی سه ركرده ی بچوك،
 هه ریه كه یان به خۆی و پای خۆی کاریان ده كرد، هه ریه كه یان وای داده نا، كه خۆی
 له سه ره هه قه و هه موو نه وانی تر به هه له داچوون.

هه ره له و هۆیا نه نۆر له و لاو و گه نجانیه ی به بانگه وازی هه لده ستان، له ناو
 كۆمه لێكدا دروست نه بوو بوون، كه گیان و په یوه ندی برایه تی تێدا
 په روه رده كرابیت، به لكو له سه ره په یوه ندیه كی فیکری بپه یز دروست بوو بوون، كه
 هه لوه شانده وه ی ئاسان بوو، له كاتی رودانی هه ره جیاوازیه ك له ته فسیر، یا
 ته ئویل، یا تێگه یشتندا. جا نه وه بووه هۆی پارچه پارچه بوونی كۆمه له كه
 به خیرایی و، هه ندیکیان له هه ندیکیان هه لده گه رانه وه.

هه ره له و هۆیا نه كه می زانستی شه رعی بوو، كه رێسا و رێكخه ری پێویست بۆ
 فیکر و ره فتار پێك دینیت.

هر له و هوانه کاری به رده وام له لایه ن هوانه نژایه تی ئیسلام ده که ن، بۆ قولکردنه وهی جیاوازیه کانیا ن و پچراندنی په یوه ندیه کانی نیوان خه لک.

جا نایا نه و حاله ئومیدی چاککردنی هه یه ؟ نایا ئومید ده کړیت له هه موو روه کانه وه له وانه ی په له یان کرد به پړپړه وه که دا بچنه وه و، نه وه لانه راست بکه نه وه، که تیی که وتوون و له سه ره وه ده ست پت بکه نه وه له سه ر پینمایی له به رنامه ی راستی پیغه مبه ر؟

به راستی نه وه ی پویدا قه ده وړیک بوو له قه ده ره کانی خوا... به لام ئیمه له کتیبه که ی خوا و سوننه تی پیغه مبه ر ﷺ فیزیوین، که بپوا بوون به قه زاو قه ده ری خوا، لیترسراویتی مروف به رامبه ر هه له کانی ره ت ناکاته وه، کاتئ هه له ی کرد، پش ناگریت له هه ولدان بۆ راستکردنه وه ی نه وه ی هه له ی تیدا کردوه.

جا نایا ئومید هه یه کاری ئیسلامی رپړه وه کانی راست بکاته وه و، جه وله یه کی نوئ ده ست پت بکاته وه، که له راستیه وه نزیکتر بیت؟!

به راستی راستکردنه وه ی رپړه و به هه موو باریکه وه پتویسته... به لام له وانه یه یه کن بلئ: دوزمنه کان واز له کاری ئیسلامی ناهینن رپړه وی خوی راست بکاته وه، پیش نه وه ی بتوانئ راستی بکاته وه، جه نگی له گه لدا ده که ن. ئیمه ش پتیا ن ده لئین جه نگ واز ناهینئ، به لام کاری ئیسلامی بۆ له ناو نابریت، به لکو له وانه یه ببینه هوی تیزبوونه وه و زیادکردنی هوشیاری لای خه لک به حه قیقه تی جه نگی نیوان جاهیلیه ت و ئیسلام.

دیاره نه رکی ئاموزگاری به پتویستی ده مینیتته وه له هه موو باره کاند: ((الدینُ النَّصِيحَةُ: نایین ئاموزگاریه))، وتیا ن بۆ کئ نه ی ئیراوی خوا؟ فره مووی: ((لِلَّهِ وَلِرَسُولِهِ وَلِكِتَابِهِ وَلِعَلَّامَةِ الْمُسْلِمِينَ وَخَاصَّتِهِمْ: بۆ خوا و پیغه مبه ره که ی، بۆ کتیبه که ی، بۆ گشتی موسلمانان و تاییه تیه کانیشیا ن)).^(۱)

روانیتیک بوئایسینده

نۆز که س کاتنی ده پواننه ئەم واقعیە ئیستا بێزار دەبن، جا چ بەرامبەر بەو جەنگە درندانە یە بێت، که بەرەو پوی بزوتنەو ئیسلامپەکان بۆتەو لە هەموو زەویدا، یان بەرامبەر بەو هی روی داوہ - بەردەوامیشە - لە شپرزەیی راپرەوی بزوتنەو کەدا. لە رویەکی ترەو وای دادەنێن، که کاری ئیسلامی ناییندە هی رونی نیە، ئەو واقعیە خراپەیی ئەمڕۆ موسلمانانی تیدا دەژین بەردەوام دەبێت لەسەر ئەو خراپەیی که تێیدا یەتی، یان بەرەو خراپتر دەچێت.

بەلام ئیمە بیرویاوەرمان وایە که ناییندە هەر بۆ ئیسلامە.

دیده که شمان لەسەر شتی خەیاالی و خەو بنیات نانێین، چاویشمان داناخەین بەرامبەر ئەو بەرەستەنەیی لە پوی کاری ئیسلامیدا هەن و بەردەوامن، جا لە ناوخواوە بێت، یان لە دەرەو هی و بە که میان دانانێین و کاریگەری یان لەسەر کاری ئیسلامی هەر بە کهم دانانێین.

بەلام بھوایکی چەسپاومان هەیه، که مۆف ئەو نیە قەدەرەکان دابنێت، جا دۆست بن، یا دوژمن، بەلکو خوا قەدەر دادەنێ، لەو پێش و لەدواییشدا خۆی خواوەنی فرمانە، ویستی ئەو جێبەجێ کەرە و قەدەری ئەو زالە؛ ﴿وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ خوا لەسەر کاری خۆی زالە، بەلام نۆزەیی ئەم مەردمە لی ئەزانن. ﴿یوسف: ۲۱﴾.

خوا خۆی بۆ ئەم نایینەیی داناو، که لەم زەویەدا بێنێتەو و سەرکەوێت بەسەر هەموو نایینەکانی تردا: ﴿هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ ئەو خودایە پیغەمبەری خۆی بە پێ کرد بۆ پێشەری و پاگە یاندنی دینی پاست، تا سەری خا بەسەر هەموو دینەکاندا، جا با بپەرستەکانیش خوشیان نەیه. ﴿الصف: ۹﴾.

پيغمبر ﷺ فرمويه تي: ((لَيُئْلَفَنَّ هَذَا الْأَمْرُ مَا بَلَغَ اللَّيْلُ وَالنَّهَارُ: كَوَيْ شَعْرٍ وَبُقْطَى
بَيْنَ بَكَاتٍ ثُمَّ ثَابِتِينَ شَيْءٍ بَيْنَ دَهَكَاتٍ.))^(۱)

قه دهري خوا له ميانه ي دهستوره كاني ده پوات، كه گوراني به سهردا ناييت،
هه روه ها له ميانه ي به لئين و هه رپه شه كانيدا و له ميانه ي ويستی به ريلاويدا ده پوات،
كه به هه ر شتيك بفرمويت ببه ده بيت، نه و هويانه ش دروست ده كات، كه هه موو
شتي پي جيبه جي ده بيت كاتي بيه وي بيت.

* * *

نه گه ره بهر پو شنایي شيوه كاره كاني خوا و له بهر پو شنایي به لئين خوا و
هه رپه شه كاني، به وانينه هه لو يسته كان، له سهر گورپه پانه كه دا دوو ره گه زي دژ
به يه كه ده بينين: بزوتنه وه ئيسلاميه كان له لايه كه وه، دوژمنه كاني ئيسلام له
صه هيؤنيه كان و صه ليبه كان و يارمه تيده رانيان له لايه كي تره وه. له ئايينده به كي
نزيكدا، يان له ئايينده به كي دوردا چي له و دوانه پيشيبيني ده كريت؟

بزوتنه وه ئيسلاميه كانيش، له كاري ئيسلاميدا هاويه شيان كردوه به هه ولتيكي
ديار، كه گوماني تيدا نيه. بلاو بوونه وه ي گياني ئيسلامه تي له سهر ئاستي هه موو
جيها ني ئيسلامي و، به ئاره زو و هه زي گهرم و گورپه بۆ گه پانه وه ي ئيسلام له
چارچيوه ي لاوه كاندا به تاييه تي، نه و دوانه ده گه پيڻه وه بۆ نه و هه ولتي
بزوتنه وه كه داويتي له ماوه ي نيو سه ده زياتر، هه ره له كاتي پوخاني خه لافه ت هه تا
ئيسلا، دواي فه زلي خوا و ويستی خوا. به لام نه و سه لبياتانه ي له كاري ئيسلاميدا
هه يه ئاسته نگ و له مپه ريكي ئاشكران، كه زور له وزه كاني كار كردن به فيرۆ
ده دن و په رت و بلاوي ده كن، نايه لن كوششه كه به رويومه كي بدات، جا ئايا
ره وشه كه هه ره به و باره وه به رده وام ده بيت؟

﴿قُلْ لَا يَعْلَمُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ الْغَيْبَ إِلَّا اللَّهُ: بَلَى: نه وانه ي وا
له ئاسمانه كان و زه ميندا هه ن- له خوا به ده ر- له پيوار (غيب)
بي خه به رن.﴾ النمل: ۶۵.

به لام كاره كه له يه كي له م دوو شي مان (احتمال) ه ده ر ناچيت: يان په وشه كه

له سەر ئەر حالەتە بەردەوام دەبێت، یان دەگۆرێت.

ئێمە هیوامان وایە -بەر تاقیکردنەوە تالانەى کارى ئیسلامى پێدا دەروا-
پەوشەكە بگۆرێت بۆ شیوەیهكى راست و ئەر و هەلەش كە لێى كەوتونەووە نەمێن
و، پارەوێكى ساغ لە سەر بەزنامەیهكى ساغ دەست پێ بکات.

بەلام ئێمە گریمانەى شتیكى خراپتر دەکەین، كە ئه‌ویش ئەر و هیه ئەر وانهى کارى
بانگەواز دەکەن لە سەر هەلوێستی خۆیان پێداگری دەکەن، كەوا بەرنامە
هەریه‌كه‌یان بەرنامەى راسته‌ و راستى پێكاوه، ئەر و هیه جگە لەو بانگەوازی بۆ
دەكات دۆره‌ لە راستیه‌وه، یان لە سەر ئەر و بناغه‌یه‌ى گەرانه‌وه‌ نابێت، دواى
ئەر و هیه‌ هەر بزوتنەو هیه‌ك چەند هەنگاوێكى باشى ناوه‌ بۆ پێشه‌وه، یان لە سەر
بناغه‌یه‌كى تر، كە هەر بزوتنەو هیه‌ك بتوانێت پاساوى بەردەوامى خۆى لە سەر
هەلوێسته‌كه‌ى پێ بکات.

جا ئەو كاتە چى پۆده‌دات؟ ئایا پەكی خوا دەخەن؟ یان خوا قەدەرى خۆى
جێبه‌جێ دەكات، جا خەك پازى بێت، یان پازى نەبێت؟

بەرپاستى لە شیوەى کاروبارى خوادا، ئامرازى گۆران بەردەوام هەیه‌:

﴿وَإِنْ تَوَلَّوْا يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُوا أَمْثَلَكُمْ﴾ ئەگەر
پشتیشى تێ بکەن، چینیكى تر به‌ ئێوه‌ ده‌گۆرێته‌وه، كە هەرگیز وه‌ك ئێوه‌
نەچن. ﴿عمد: ٣٨﴾

جا ئەگەر قەدەرى خوا وابێت ئەم ئایینه‌ هەر بمێنێت و به‌ سەر هەموو
ئایینه‌كانى تردا سەرى بخات، وه‌ك خۆى پاریگە یاندووه‌ لە قورئانەكه‌یدا و لە سەر
زمانى پێغه‌مبەرەكه‌یه‌وه، ئەوا سەلبیاتی کارى ئیسلامى ئێستا لە بەردەم قەدەرى
خوا و ویستی خوادا خۆى بۆ راناگیرێت.

خوا بە‌ لێنى خۆى جێبه‌جێ دەكات، بۆ جێبه‌جێ کردنیشى هەر هۆیه‌كى ویست
دروستی دەكات: ﴿إِنَّ اللَّهَ بَلَّغُ أَمْرِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا﴾ خوا به‌
مەبه‌ستى خۆى ده‌گا، دیاره‌ خودا بۆ هەر شتێ ئەندازه‌یه‌كى داناهه‌. ﴿الطلاق: ٣﴾

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَنْ يَرْتَدَّ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِي اللَّهَ

بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٍ عَلَى الْكَافِرِينَ
يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةَ لَائِمٍ ذَلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ: نهی گهلی خواهن باوه پان! هرکس له دینی
خوی پاشگهز بییته وه، خوا له مه ولا کومه لئی وا ده خات پو، خۆشی بوین، نه وانیش
خوایان خۆش بوئ و له ناست بروداران نه رم و نیان ده بزونه وه و له بهرامبر
دوژمنانی دیندا سه ریلند و توند وتیزن، خه ز له پای خوا ده کهن و له ته شیری
سه رکونه کهران ناترسن. نه مه زیده خه لاتیکه له خوداوه به هرکس خوی خه ز
بکا پیی ده به خشی. خوا زانایه و - له به خشین - زور ده س گوشاده. ﴿المائدة: ۵۴﴾

* * *

به لام با بروانین دوژمنان، له یاسا و ده ستوری خوا و له به لئین و
هه ره شه کانی دا، چی به وان وه تایبه ته.

توندترین شتیک له شیوهی کاره کانی خوا، که به سه ر پوژناوای خاچه رست
پیاده ببیت، نه و فرمایشته ی خوایه: ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا
عَلَيْهِمْ أَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ: جا وه ختی نه و هه مو ناموژگاریانه یان - که کرابون -
له بیره وچو، هه مو ده رگای به خته وه ریمان بق کردنه وه. ﴿الأنعام: ۴۴﴾

نه وهش له بهر نه وهی نه وان ژیا نی دنیایان ویستوه و له پیتاویدا کاریان
کردوه و هه ولیان داوه، خوایش پاداشتی کاره کانیانی له دنیا داونه وه، به پیی
شیوه کاریک له شیوهی کاروباره کانی: ﴿مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا
نُوفِ إِلَيْهِمْ أَعْمَلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُبْخَسُونَ: هرکس ژینی نه م
دنیا به زهرق و به رقی نه وی ده وی، نیعه مزه ی کرده وه یان - به ته وای - هه ره له م
دنیا به ده دینی و چیشیان لی که مه وه ناکه یین. ﴿هود: ۱۵﴾ هه روا نه وهش دووباره
به پیی ویستی خوایه، که پیتشت ویستی له سه ر بوه، که وا خوا دنیا وه ک به ک
ده دات به کافر و برودار، هه ره که به پیی هه ول و کوششه که ی، له بی برودا
ناگریته وه، به لکو بویان زیاد ده کات هه تا بی برودایان زیاد بیت: ﴿كُلَّا نَمُدُّ

هَتُولَآءِ وَهَتُولَآءِ مِنْ عَطَاءِ رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَاءُ رَبِّكَ مَحْظُورًا: هه موو لایان- چ نه وان و چ نه مانه- له خه لاتى په روه زدگارت بې بهش ناکه یښ، خه لاتى په روه زدگارى تو هیچ له مپه رى له بهر نیه. ﴿الاسراء: ۲۰﴾

﴿وَلَا يَخْسِبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْمَّا نُمَلِّى لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنْفُسِهِمْ اِنْمَّا نُمَلِّى لَهُمْ لِيَزْدَادُوا اِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾: با نه وانه ی خواناناسن، وا بیر نه بهن نه و مؤله ته ی ده یانده ښى چا که یه بویان، هر بویه مؤله تیان ده ده ښ تا تاوانیان فره ښى، نازاریکی ناوپویه ریش به شیان ده ښى. ﴿آل عمران: ۱۷۸﴾

جا نه گه ر روزناوای نه مړو به ده سه لات بیت له سه ر زه ویدا، سه رکه وتوو بیت تییدا به پېی نه و یاسا و ده ستورانه ی خوا؛ نه وا خو یان ده لېن نه و مؤله ت پیدانه هه تا هه تايه به رده وام ناییت، به لکو کاتیکى دیاریکراوى بؤدانراوه، که له لایه ن خواوه دیت له کاته دانراوه که ی خویدا: ﴿فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ اَبْوَابَ كُلِّ شَيْءٍ حَتَّىٰ اِذَا فَرِحُوا بِمَا اُوتُوا اَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَاِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ ﴿۱۱﴾ فَقُطِعَ دَابِرُ الْقَوْمِ الَّذِيْنَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلّٰهِ رَبِّ الْعَالَمِيْنَ﴾: جا وه ختی نه و هه مو نا موژگار یانه یان- که کرابون- له بیره وچو، هه مو ده رگای به خته وه ریمان بؤ کردنه وه، هه تا که وتنه خوشی و شادی؛ نه و سا له پړو نه کاویک بهر توړه یی خومان خستن و هه موو نا هو میډ مانه وه. نیتړ نه و که سانه ی پېشه یان هر نامه قى بو، دواپړاو بون و سپاس بؤ خواى پامینه رى هه مو دنیا ﴿الانعام: ۴۴-۴۵﴾.

له گه ل نه وه ی ده روازه ی هه موو شتیکیان له سه ر کراوه ته وه، که چی له و ته نگه ده سته دا ده ژین که خوا به لېنى داوه توشى نه وانه ی بکات که پشت ده که نه قورثانه که ی.

﴿وَمَنْ اَعْرَضَ عَنْ ذِكْرِىْ فَاِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ اَعْمٰی﴾: هر که سیکش پشت له بهر نامه و یادی من بکات، ژینی له

تهنگانه دایه و روژی سه لاش کوره له گزپی دهرده خهین. ﴿طه: ۱۲۴﴾.

نه و تهنگانه یه ی پوژئاوا تییدا ده ژی - که دهر وازه ی هه موو شته کانیا ن بۆ کراوه ته وه له هویه کانی ده سه لاتی مادیی - که له دله پاوکی و شیتی و خو کوشتندا خو ی ده نویتنی، له نه خو شیه کانی دهر وونی و عاره ق و ماده سپکه ره کان و تاوان و، له نه خو شی (نایدن) دا خو ی ده نویتنی و، نه خو شی وا له ناویاندا سه ری هه لداوه، که له وه و پیتش نه بووه، یان به و شیوه یه بلآو نه بووه وه که نه مرق بلآوده بیتته وه، هه روا خو ی ده نویتنی له ناو نه و قهیران (ازمه) انه ی دهر وری هه موو جیهانی داوه، له قهیرانی ناویری و سیاسی و جهنگی و فیکری، یا پیچه وانیه ی نه وانه .. نه وه ش له بهر نه وه یه، که دهر وازه ی به ره که ت و دهر وازه ی ئاسوده یی و دلنیا یی، له و دهر وازانه نین بۆ نه و بۆ برپوایانه بکریته وه، کاتی نه وه یان له یاد ده چیت که ئاموزگاریان کراوه، چونکه نه وانه تاییه تن به برپوادرانه وه، خوا به فه زلی خو ی له ژیا نی دنیا پییان ده به خشیت، جگه له خو شی پوژی دوایی، که به فه زلی خو ی پییان ده به خشیت: ﴿وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْقُرَىٰ ءَامَنُوا وَاتَّقَوْا لَفَتَحْنَا عَلَيْهِم بَرَكَاتٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ نِشْتَه جیتی نه و باژیرانه نه گه ر خویسان بناسیبا و خو پاریزیان، دهر وازه ی به ره که تانمان له ئاسمان و زه مینه وه به برپوایاندا ده کرده وه. ﴿الأعراف: ۹۶﴾.

﴿الَّذِينَ ءَامَنُوا وَتَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِكْرِ اللَّهِ أَلَا بِذِكْرِ اللَّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ﴾ ﴿١٠١﴾ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنُ مَّكَابٍ نه وکه سانه ی که برپوایان به خوا هیه و به یادی خوا دلایان ئارام ده بیتته وه، باش بزانتن که یادی خوا ئوقره و ئارامی دلانه. نه وانه ی خوا وهن باوه پن و ئاکارچاکن، خو شی له وان که دوا پوژی باشیان هیه. ﴿الرعد: ۲۸-۲۹﴾.

پوخته ی قسان نه وه یه: پوژئاوا نه مرق خوا وهنی هه موو وه سیله یه کی مادی به هیزه، به لام خوا وهنی توانای به رده وام نیه، چونکه نه و هوکارانه ی نیه، که خوا به رده وامی بۆ خوا وهنه کانی نویسه وه، نه ویش برپا بوونه به خوا و پوژی دوایی و، کرده وه ی چاکه ..

گومان له وده دا نيه، نه وان كاري چاكيش ده كهن، وهك خزمه ته تهن دروستيه كان و ناسان كړدنې پټگاكاني ژيان، به لا بړدني به شيك له و زه حمه تيانه ي مړوف له زه ويدا پټوه ي ده نالټين. هيچ نه فاميه ك له نه فاميه كاني ميژوو نيه كه هه ندي له نه دنامه كاني به كرده وه ي چاك هه لته سن، به لام نه وه سيفه تي نه فامي يان له سر لانابات له رويه كه وه، چونكه نه و سيفه ته له مړوف نابيتته وه هه تا بړوا نه هيڼي به خوا و پوژي دوايي و په پړه وي نه وه نه كات كه خوا نادرويه تيه خواره وه. له رويه كي تره وه نه و خاله سپيانه ي له سر كراسيكي پړه شي پر له خراپه كاري پهرت و بلاون، هيچ فرياي خاوه نه كانيان ناكهن، نه و له ناچوونه شيان لي دورناخته وه، كه ياسا و ده ستوره كاني خوا بړياري له سر ددهات، هه رچه نده مؤلته دانكه بويان دريژه بكيشيت.

به پاستي نه و ئيلحاده ي ژيار(حضارة) ي پوژئاوا بلاوي ده كاته وه، نه و ليك هه لوه شان وه پړه وشتيه ي هويه كاني راگه يان دنبيان بلاوي ده كه نه وه، نه و بوشايي به گيانه نيه و، له نقوم بون له وپه پړي خوشي هه ستي و، پازانده وه ي ژياني دنيا و، له بېرچونه وه ي ناخبره ت به ته واوه تي و، بې ناگايي له وه ي خوا كرده وه كاني مړوف ده ژميږي و ليبيان ده پړسيته وه؛ هه مو نه وانه ژياريكي راست دروست ناكهن، كه خوا به رده وامي بؤ نوسيبيت له زه ويدا، نه گهر ماوه يه ك مؤلته ي خاوه نه كانيشي بدات، نه و له بهر حيكمه تكيكي خويه تي.

نيمه له وانه نين نه و قسانه بؤ پازي كړدنې سؤزه كانمان بكه ين، يان بؤ پاستگيږاني خه ونه كانمان! چه ند سال له مه وپيش (برتراندرسل) وتويه تي: (به پاستي شارستانيتي پياوه سپيه كه كوتايي هاتووه، چونكه هيچي به ددهسته وه نه ماوه بيه خشيت).

له وه پيشيش (نه لكسيس كاريل) وتويه تي: (نه م شارستانيه به ره و پوخان ده چيت).

دويني روخاني شيوعيه كانمان بيني، له م كاته شدا رؤژنامه رؤژئاوايييه كان ده نوسن - نه مريكاييه كانيش له نيتوانياندا - ده لټن: ئايا روخاني نه مريكاش ده ستي پټكردوه؟ نه وه ندهش ساده نين بړوامان واييت نه وه سبه ينييه كي زو بړودهات! چونكه هيشتا له ناو نه و شارستانيه نه فاميه دا نه وه نده هؤكار هيه،

که ماوه یه کی تریش دریژه ی پی‌بدات، به پیتی شیوه ی کاری په‌روه‌ردگار. له‌وانه
 بلیمه‌تی له‌ریک‌خستندا، جدیه‌ت له‌کاردا، سوربون له‌سهر وردکاری، به‌توانایی
 له‌سهر پلان دانان. سهره‌پای جیگری ژیاړی (حضاری)، که ده‌رکه‌وتنی ده‌بیته
 هو ی پوخاندنی به‌په‌له ی نه‌و ژیاړه ی هیشتا ده‌رنه‌که‌وتوه!
 به‌لام هه‌موو نه‌وانه چاره‌نوس ناگوپن، چونکه شیوه‌کاریکه له‌شیوه ی
 کاروباری خوا!

* * *

به‌لام جوله‌که کاری جیاوازی تریان هه‌یه ..
 به‌پاستی خوا زه‌بونی و چاره‌په‌شی له‌سهر نویسون به‌هو ی کرده‌وه‌کانیا نه‌وه،
 به‌لام بۆ نه‌وه هه‌لاوێردن (استثناء) ی داناو هه‌لاوێردنیک.
 ﴿وَقَضَيْنَا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ فِي الْكِتَابِ لَتُفْسِدُنَّ فِي الْأَرْضِ مَرَّتَيْنِ
 وَلَتَعْلُنَّ عُلُوًّا كَبِيرًا ﴿١﴾ فَإِذَا جَاءَ وَعْدُ أُولَاهُمَا بَعَثْنَا عَلَيْكُمْ عِبَادًا لَّنَا
 أُولِي بَأْسٍ شَدِيدٍ فَجَاسُوا خِلَالَ الدِّيَارِ وَكَانَ وَعْدًا مَّفْعُولًا ﴿٢﴾
 ثُمَّ رَدَدْنَا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَيْهِمْ وَأَمْدَدْنَاكُمْ بِأَمْوَالٍ وَبَنِينَ وَجَعَلْنَاكُمْ
 أَكْثَرَ نَفِيرًا ﴿٣﴾ إِنْ أَحْسَنْتُمْ أَحْسَنْتُمْ لِأَنفُسِكُمْ وَإِنْ أَسَأْتُمْ فَلَهَا فَإِذَا
 جَاءَ وَعْدُ الْآخِرَةِ لِيَسُئُوا وُجُوهَكُمْ وَلِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَمَا دَخَلُوهُ
 أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلِيُتَبِّرُوا مَا عَلَوْا تَتْبِيرًا ﴿٤﴾ عَسَىٰ رَبُّكُمْ أَنْ يَرْحَمَكُمْ وَإِنْ
 عُدتُمْ عُدتُمْ: هه‌ر له‌ناو کتێبه‌که‌دا ناگاییمان به‌نه‌وه ی نیسرانیل دا، که ئێوه
 له‌م سه‌رزه‌مینه - له‌دوو هه‌لدا - مل له‌به‌دفعه‌پی ده‌نێن و زۆر به‌توندی بادی
 هه‌وایی ده‌نوێنن، هه‌رکه یه‌که‌م له‌م دوو هه‌لانه هاته به‌ر، چه‌ند عه‌بدیکی هه‌ره‌نازای
 خۆمان ناردنه‌سهر، گشت ولاتیان لی‌ناژن. ئه‌م به‌پیاوه‌ش جی‌به‌جی بوو..
 له‌پاشان کاری و امان کرد ئێوه له‌وان به‌هێزتر بن؛ هه‌ژماریشان زۆرتر بێ و
 به‌دارایی و مندالیش بن، یارمه‌تیمان پێ‌که‌یاندن .. ئه‌گه‌ر ئێوه چا‌که‌ بکه‌ن، چا‌که
 له‌گه‌ل خۆتان ده‌که‌ن؛ ئه‌گه‌ریش خراپه‌تان کرد، له‌خۆتان هه‌رکاتیکه به‌لێنی

پاشین هاته جی، دیسان ده نیرینه سهرتان، واتان لیکن په ژاره و خه م له
 روخسارتانا دیاریښ هه تا بشچنه مزگه و ته وه - وهك جاری پښوشی چونی - و
 هه رچیکیشیان ده سکه وی ته فروتونای کن. به شکو په روه ردگاری خوتان بتانخاته
 بهر به زه یی. نه گه ریش تی هه لچنه وه. نیمه ش تی هه لده چینه وه ﴿الاسراء: ۴-۸

﴿ضَرَبْتُ عَلَيْهِمُ الدِّلَّةَ اَيْنَ مَا تُقِفُوا اِلَّا بِحَبْلِ مِّنَ اللّٰهِ وَحَبْلِ مِّنَ
 النَّاسِ: هه ژیرچه پزکی و زه بونی بوته بهشیان، جا له هه ر جی بن؛ مه گه ر هه ر
 په یمان له گه ل خدا و خه لکا بگاته فریایان. ﴿آل عمران: ۱۱۲.

جوله که نیستا له سر لوتکه ی نه و جیا کردنه وه و هه لاویردنه، که خوا به لینی
 پیداون. ده ستیان به سر هه موو زه ویدا گرتووه، جگه له وانه ی په روه ردگارت
 په حمی پی کردوون، سه روك کوماره کان به ناره زوی خویان داده نیښ و
 سیاسه ته کانیانی به سرده ده سه پیښ، نه وانه لاده بن، که لیان توپه ده بن و
 ده سه لاته که یان لی ده سه ننه وه، نه وانه ش ده کوژن، که له ریگایاندا ده وه ستن، وهك
 چون (کیندی) و گه لی خه لکی تریان کوشت. به لام هه موو نه له بکه که
 هه لاویردراوه!

﴿وَإِذْ تَأَذَّنَ رَبُّكَ لَيَبْعَثَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ مَن يَسُومُهُمْ سُوءَ
 الْعَذَابِ: نه وکاته شتان له بیر بی که په روه ردگاری تو رایگه یاند: ده یانکه مه
 به رفه رمانی که سانی وا که تا قیامت - به توندی - نازاریان دن. ﴿الأعراف: ۱۶۷.

نه وه نه و ریسا (قاعدة) هه میشه ییه، جگه له وه هه لاویردراو (استثناء) ه،
 هه لاویردراویش نور ده وام ناکات، چونکه پیچه وانه ی ریسیه!
 ریسا له نه ندازه ی خوی پاک و بهرزه، هه لاویردنیښ هه ر به قه دری نه وه،
 به لام سروشتی کاره کان وایه، که هه لاویردن کوتایی دی و کاره که ده گه پینه وه
 سر نه وه ی له ریسا که دا بریاری له سر ده درئ، به پیی به لینی خوا و
 هه رده شه کانی.

به راستی نیمه نازانین حیکمه تی خوا چیه له وه هه لاویردنانه ی له نایه ته کانی
 قورئاندا باسکراون، به لام رودانی هه ر ده بیټ، جا له حیکمه ته که ی گه یشتبین، یان

حیکمه ته که یمان نه زانی بیت... گرنگ نه وه یه نیمه هستی پی بکه یی، که نه وه له
پیساکه جیایه و، کاتی دیاریکراوی بۆ دانراوه.

جوله که خۆشیان نه وه ده زانی! له خودی کتیبه که یاندا ده یزانن، نه ک له
سه رچاوه کانی بیتگانه وه.

کاتی نه فامی سه رده م به پیتی پێوشوینی خواپی داده ته پین، به حوکمی نه وه ی
خراپه و گه نده لیان لی دروست بووه و هه یه، نه وکاته مرقفایه تی پێویستی به
جیگر (بدیل) هه یه، که نه و بۆشاییه پیر بکاته وه.

هه ر ئیسلامیش جیگر (بدیل) ی نه وه یه، هه ر ئیسلامه هیدایه ت و پیتی پاست بۆ
زه وی ده گێریتته وه و حال و باره کانی چاک ده کات و له نه خۆشی به کانی چاکی
ده کاته وه: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ
كَثِيرًا مِّمَّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْفُو عَنْ كَثِيرٍ قَدْ
جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ مُبِينٌ ﴿١﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ
رِضْوَانَهُ سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ بِإِذْنِهِ
وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ نه ی نه هلی کتیب! بزانی نه وه ی که هاتوته
لاتان پێغه مبه ریکی نیمه یه؛ زۆر له و مه به ست و باس و خواسه ی که نیوه له کتیبی
خۆتان هه شار تان دا، نه و بۆتانی ده رده خات و لیتانی ئاشکرا ده کا و له زۆرانیشی
وازدینن. له لای خودا وه روناکی و کتیبیکی دیاری ده رتان بۆ هاتوه... به و قورئانه،
خوا نه وانه ی شوینی ره زای نه و ده که ون، ده خاته سه ر پیتی هیمنی و به ئیزنی
خۆی له تاریکی ده ریان ده خا و به ره و روناکیان ده با و پێگه ی راستیان نیشان
ده دا. ﴿المائدة: ١٥-١٦﴾

ئیسلام نه و به رنامه و په یره وه ته واوه راستیه، که خواروخچی تیدا نیه،
به رنامه ی نه فامیه کانیش هه میشه که موکوپێ و لاریان تیدایه.

نه مرق سه ده ها هه زار خه لک، هه موو سالتیک له و تاریکاییه ی تیدا ده ژین هه لدین
و به ره و پۆشنایی ئیسلام دین، نه ک به شوینکه وتنی نه و نمونه ی هه یه، چونکه
موسلمانان له واقعی ئیستابا نابنه نمونه یه ک چاویان لی بکریت، به لکو نمونه یه کن،

که خه لک له ئیسلام ده پوهینه وه ! به لام چزان و داخکردنی ون بوون پال به مه ندی خه لکه وه ده نیت بۆگه پان به دواى پښگای پزگار بووندا، نه و پښگایه ش له ئیسلامدا ده دوزنه وه !

به راستی پوژناوای ون بوو خاوه نی زانست و شارستانیته کی مادی گوره یه، به لام گیانی تیدا نه .. نه و گیانه ی به ره و خوا بپوات، نه و گیانه ی پښمایى به هیدایه تی خوا ده کریت. هر ئیسلامه خاوه نی نه و گیانه یه، له هه مان کاتیشدا نایکاته جیگری زانست و شارستانیته تی مادی به لکو دوانه (توام) یه کی ته واون: ﴿إِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ خَلِیْقٌۢ بَشَرًا مِّنْ طِیْنٍ ﴿۷۱﴾ فَاِذَا سَوَّیْتُهُۥ وَنَفَخْتُ فِیْهِ مِنْ رُّوْحِیْ فَقَعُوْا لَهٗ سَاجِدِیْنَۙ کَاتِبِیْ پوره دگارت به فریشته کانی راگه یاند: وا خه ریکم مړیه ک له قور دروست ده که م، کاتى له شیم ته واوکرد و له گیانی خوم نوم پیداکرد، هه موتان سوژده ی بۆ بهرن. ﴿ص: ۷۱-۷۲ مسته قورپک و فویه ک له گیان هه ردوکیان له گه ل یه کدا (مروفن): مروفی ته واوی به یه که وه به سترای هاوسه نگ، مروفی پښگه یشتوو، که هه لده سیته به ناوه دانکردنه وه ی زه وی له سه ر پښمایى و پوژنبنی، هه ر له و کاته دا چاو ده بپښته پوژى دواى، که ژیا نی تیدا ته واو (کامل) ده بیته: ﴿هُوَ الَّذِیْ جَعَلَ لَكُمُ الْاَرْضَ ذَلُوْلاً فَاَمْشُوْا فِیْ مَنَاكِبِهَا وَكُلُوْا مِنْ رِّزْقِهٖۚ وَاِلَیْهِ النَّشُوْرُۙ نه وه که نه م زه مینه ی بۆ که وی کردون، شانه وشان تییدا بگه پښ و له بژویه که ی بخون، هه ستانه وه ش بۆ لای نه وه. ﴿الملك: ۱۵.

﴿وَابْتَغِ فِیْمَاۤ اٰتٰکَ اللّٰهُ الدَّارَ الْاٰخِرَةَ وَلَا تَنْسَ نَصِیْبَكَ مِنَ الدُّنْیَاۙ به وه ی خوا به توی داوه به شوین مالی دواپیه وه بن ! به شی خوشته له م دنیا یه له بیر مه که. ﴿القصص: ۷۷.

﴿وَعَدَ اللّٰهُ الْمُؤْمِنِیْنَ وَالْمُؤْمِنٰتِ جَنَّٰتٍ تَجْرِیْ مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهٰرُ خٰلِدِیْنَ فِیْهَا وَمَسٰکِنَ طَیِّبَةً فِیْ جَنَّٰتٍ عَدْنٍ وَّرِضْوَانٌ مِّنَ اللّٰهِ اَکْبَرُۙ ذٰلِکَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِیْمُۙ خوا به لینی به پیاوان و ژنانی بپوادار داوه،

باغاتیکیان خه لات دهکا، جۆباریان به بهردا دهپوا و هر له ویدا ده میننه وه. چه ندین خانوی هه ره باشی له ناو باغاتی عه دندا بۆ داناون. ره زای خوداش، که له گشتی هیژاتره؛ ده سکه وتی مه زن نه وه یه. ﴿التوبة: ۷۲﴾.

ئیسلام نه و رزگار که ره یه. که خاوه نی هه موو نه وانه یه مرۆفایه تی پێویستی پێی هه یه و چاوی تی ده بری.

(ئه میر تشارلس) وه لی عه هدی به ریتانی، له مو حازه ره یه کی به نرخیدا، که له هۆلی گۆنگره کان له وه زاره تی ده ره وه ی به ریتانیا، له دێسه مبه ری سالی ۱۹۶۶ دا داویتی، که ده لاله تیکی روونه بۆ نه و واتایه ی ئاماژه مان پێدا! که وتویه تی: (ماددیه تی سه رده م پێویستی به هاوسه نگیی هه یه. زیانی نه نجامه کانی دورخایه نی له زیادبوندایه)..

به راستی سی سه ده که ی نه م دواییه، شایه تی ده دات - له جیهانی پۆژئاوا دا به لایه نی که مه وه - به شبنو تیکی ترسناک هه یه له شیوه ی دیدمان بۆ جیهانی ده ورپشتمان. به راستی زانست هه ولی داوه ده سه لات به سه ر جیهاندا بگریت له سه ر شیوه ی ئیگه یشتنمان بۆ جیهان. جا ئایین و زانست له یه ک جیا بوونه وه، به شیوه یه ک ئیستا ومان لی ها تووه، وه ک (ورد زورث)ی شاعیر ده لی: (که میك نه بیئت له م سروشته ی که هه مانه هیچی تر نابینن).

به راستی زانست هه ولی داوه سروشت له خوای به دیه پنه ر دامالیت، بوونه وه ری کردووه به چه ند کۆمه لێک، (المقدس) ی له گۆشه یه کی دوری ناسه ره کیی تیگه یشتنمان داناوه و، له بونی کرده یمانی دور خستۆته وه.

جا ئیستا ده ستمان کردووه به ته قدير کردنی سه ره نجامه تیکده ره کان، وا ده رده که ویت ئیمه ش - پۆله کانی جیهانی پۆژئاوا - هه ستمان له ده ست داییت به واتا ته وا وه که ی به رامبه ر ژینگه که مان و به رپر سیمان به رامبه ر هه موو نه و بوونه وه ری خوا دروستی کردووه، نه وه ش به ره و سه ر نه که و تنیکی خرابی بر دین له نه ندازه گیر ی یا زانی نی که له پور و حیکمه تی پێشینه کان، نه و که له پوره به سه ر یه ک که وتوانه ی له دێرزه مانه وه بۆ مان ماوه ته وه، به راستی چه ند زه حمه تیه کی

توند ههیه، وه گولی یه کی^(۱) کۆمه لایه تی یه، که خه لک لیتی ده ته کیتته وه.

به دیدی من شتیکی تر ههیه، که پتویستی به به رامبه ر پیکردنیکی گشتگیر (شامل) ههیه. به راستی زانست خزمه تیکی گه وره ی نواند و دره یخست بۆمان، که جیهان زۆر ئالۆزتره له وه ی ئیمه بیرمان لیده کرده وه. به لام زانست به شیوه ماده تازه تاکه کی، توانای لیکدانه وهی هه مو شتی نیه. به دی هیئهری بونه وهر ئه و زانا ماتاتیکی یه نیه که (نیوتن) بیر ی لیده کرده وه، دروستکهری سه عاتی یه که میش نیه.^(۲)

به راستی جیا بونه وهی زانست و ته کنۆلۆجیا له به ها (قیم) و ترازووه ره و شتی یه کان و پرۆزه کان گه یشتوته راده یه کی زۆر ترسناک. نه وه ش ده بینین له یاری کردن به بۆما وه ییه کان یان له نه نجامه کانی هه له زانستی یه کاند، که له ناشیرینترین وینه یدا خۆی درده خات له نه خۆشی شیتی مانگا.

من هه میشه هه ستم به وه ده کرد که له پور (تراث) له ژیا نماندا ده ستردی مرۆف نیه، به لکو ئیلهامیکی خۆر سکی یه خوا پپی داوین بۆ زانینی پوودا وه کانی سروشت و نه غمه ی جه وهری دروست بوو له یه که ی دژ به یه کی جیا جیا خۆی نواندووه له ناوهر دیمه نیک له دیمه نه کانی سروشتیدا. چونکه که له پور ره نگدانه وهی یاسای هه میشه یی بونه وهره و، پالمان ده نیت بۆ زانینی نه یینی یه گه وره کانی بونه وهری فراوان به شیوه یه ک بتوانین - وه ک (ولیم بلیک) شاعیر و تویه تی: هه موو بونه وهر له گه ردیله یه کدا و هه میشه یی (أبدیه) له چرکه یه کدا ببینین.

به راستی پۆشنبیری ئیسلامی له شیوه که له پوریه که یدا بۆ پاراستنی نه و دیده گیانی یه ته واوه بۆ جیهان تیکۆشاوه، به پرگایه ک ئیمه نه مانبینیوه له نه وه کانی دوا ییدا له رۆژئاوا پیاده بکریت. لیزه دا شت زۆره، که له پوانینی جیهانی ئیسلامیه وه بۆ نه و شیوه یه فیر ببین.

۱ گولی: گپو

۲ نیوتن ده لیت خوا ئه م بونه وهری له سه ر شیوه ی سه عاتیکی بونه وهری جوله ریک و پیک دروست کردووه، به لام شتیکی وانیه خه لک نوپژ بۆ نه و خوا به بکات که دروستکهری سه عاته که ونیه گه وره که به، چونکه خۆی ناتوانی ریزه وه که ی بگوریت نه گه ر بیه ویت بیگوریت! (له کتیی: منشأ الفكر الحديث، دانانی بریتون ص ۱۵۱ له وه رگێزانه که دا.

ئىمە - پۆلەكانى پۇژئاوا- پىئويىستان بە چەندەھا مامۇستاي مۇسلمان، ھەيە
 فېرمان بىكات چۆن بە دلمان فېرى شت بېين، ھەروەك چۆن بە مېشكان فېرى شت
 دەيىن. نزيك بوونەوھى ھەزارەى سى، دەبىن بە پالئەرىكى نمونەيى كە پالمان
 دەنيت بۇ دۆزىنەوھى ئەو پەيوەنديانەو بەرەو پېتشېردى. ھىوادارىم ئەو ھەلەى
 بۆمان پەخساوھ لە دەست نەدەين، بۇ گېرپانەوھى دۆزىنەوھى لايەنى رۆحى، لە
 ديدمان بۇ بونمان بە گشتى).^(۱)

* * *

ھەر ئىسلام رىزگار كەرە، ھەر ئەويش جىگرى داھاتوۋە بە فەرمانى خوا!
 قەدەرى خواش ناديار (غەيب)ە، بە لام چەند پەلە كەردىكى ھەيە.

ئەگەر لە قەدەرى خوا بوايە، كە ئەم ئايىنە لە سەرزەوى كۆتايى بىت، ئەوا
 فېل و تەلەكە كەى سەلىبى دەستەبەرى لە ناوېردى بوو، ئەو رۆژەى دەولەتى
 عوسمانى رماند و خەلافتى لا برد، ئەو رۆژە سەلىبى سەھيۆنى واىزانى، كە لە
 كۆتايىدا سەركەوتوۋە بە سەر دۆژمنە سەرسەختە كەيدا، بۆيە ھېرشى كەردە
 سەرى! بە لام قەدەرى خوا شتىكى تىر بوو، ئەويش رابونە ئىسلاميەكە بوو ھاتە
 كايەوھ!

كاتى سەلىبى سەھيۆنى توشى ھىستىريا بوو لە سەحوەكەدا، ھەئسان بە
 لىدانى بە ھەمو ھۆيە توند و تىزەكەيان كە ھەيانبوو، بە گرتن و دەريەدەركىرن و
 سزادان و كوشتن، وايان دەزانى ئەو رىگەى رىزگار بونە لە دۆژمنەى، كە وايان
 دەزانى لىدانەكەى كۆتايى ھىنەرە. بە لام قەدەرى خوا شتىكى تىر بوو، كە
 بلاقوونەوھى سەحوەكە بوو لە ھەموو زەويدا.

ھەمويان دەلئىن: ئىسلام بەتەنھا جىگر (بديلى) داھاتوۋە، ئەوھى نەقامى
 لەزەوى خراپى كەردوۋەو تىكى داۋە، چاكي دەكات!

* * *

ئىسلام لە يەكئ لە دوورپانەكەوھ ھەر دىت. ئەو پىگايەى ھىمەنە و لە سەرخۆيە
 و پەلەپلەيە، كە خۇشمان دەوى و پازىن پىيى و بانگەواى بۇ دەكەين، ئەگەر

ته واویوونی چه نده ها نه وهش بخایه نیت، یا نه و پښگا توندوتیژه ی که کاره
بی ناوه زی به کانی پوژناواو نیسرائیل له دلووه یه تی.

به پاستی صه لیبی صه هیونی، که نه مرق ده سه لاتی به سر زه ویدا گرتووه،
به بی ناوه زی که وجانه کار دژی به رژه وهندی به کانی ده کات! چونکه نه و کارانه ی
به و توندوتیژه ی دژی بزوتنه وه نیسلامیه کان ده یکات، نه وه له کاری نیسلامیدا
دروست ده کات، پشت نه ستورت و پشی درژتر و تیگه یشتوت و به هیتر ده بن
له وانه ی نه مرق دژیان ده جه ننگ.

خاوه ن ناوه زه کانیا ن نه وه ده زانن، خه لکه که ی خویانی لی ده ترستین، به لام نه و
رق و قینه ی له دلپاندایه، کویری کردون، نه و پاستیه نابین و گوئیانی که پکروه
له بیستنی ناموژگاری، نه گه ر نه و ناموژگاریه ش له خاوه ن ناوه زه کانی
خویشیانه وه بیت!

نه وهش به قه ده ری خوا دیته نه نجام به پپی شیوه ی کاریک له شیوه ی
کارویاره کانی خوا: ﴿وَسَكَنْتُمْ فِي مَسْكِ الدِّينِ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ وَتَبَيَّنَ
لَكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا لَكُمُ الْأَمْثَالَ﴾ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ:
هر چونه جیگه ی نه وانه ش که نامه قیان له خو ده کرد و تیش گه یشتن که چیمان
به سه روان هیئاو زور نه زیله شمان بو گوتون... مه کری خویان
به کار هیئا. ابراهیم: ۴۵-۴۶.

نه و ته قینه وه گه ورانه ی، که هر ده م له میژوو پووده دات، له وکاته یه، که
سته مکاران فشار ده خه نه سر پهوت و ته وژم (تیار) یکی به رز و بلند. جا
سته مکاران فشاری ده خه نه سر، تا دایمرکیتنه وه و خه ی بکه ن، خودی نه م
فشاره شه، ته قینه وه دروست ده کات، نه وه ی له مه شدا ده بیتته قوریانی هر
سته مکار و تاغوتانن.

نه و کاره ی نه مرق خاچه رستی زایونی - به گه وجانه - ده کات، نا نه و فشاره یه،
که ته قینه وه دروست ده کات.

* * *

به یه ک لیدان و جه ریه زه ی قه ده ر، سی کار له یه ک کاتدا نه نجام ده دری.

یه که م، سزادانی نوممه ی ئیسلامی، له سه ر که مه ر خه میان له ئایینی خوادا.

خوا سپارده یه کی به م نوممه ته سپاردوه، که له میژوودا به هیچ نوممه تیکی پیشوی نه سپاردوه، کاتی پێزی گرتووه به وهی بیته نوممه تی کۆتاهینه ری پیغه مبه ران، به سپاردنی نه م سپارده یه کردویه تی به باشترین نوممه ت و فه زلی داوه به سه ر نوممه ته کانی پیشوو: ﴿كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ﴾ ئیوه چاکترین کۆمه لێ له ناو مه ردی دنیادا سه ره وه لدا؛ فه رمان به چاکه ده که ن و ری له ناره وا ده به ستن. باوه ریشتان به خوا هه یه. ﴿آل عمران: ۱۱۰﴾.

﴿وَكَذَلِكَ جَعَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَسَطًا لِتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ وَكَونَ الرَّسُولُ عَلَيْكُمْ شَهِيدًا﴾ به وشیه وه ئیته ئیوه مان کردۆته نوممه تیکی هه لبارده، تا ئاگاوه مه رد م هه یی و پیغه مبه ریش چاودیریتان لی بکا. ﴿البقرة: ۱۴۳﴾.

به لام نه م نوممه ته ماوه یه ک غافلگیر بوو، په یامه که شی له بیر کرد، نه ک ته نها به رامبه ر به موقایه تی، به لکو به رامبه ر به خۆیشی.. نه و کاته ش خوا نه ندازه ی دانا که له سه ر ده سبێ دوژمنانی سزا وه ریگرێ، هه ره وک پیغه مبه ری نوممه ت ترساندنێ: ((يُوشِكُ أَنْ تَدَّاعِيَ عَلَيْكُمْ الْآمَمُ كَمَا تَدَّاعَى الْأَكَلَةُ عَلَى قَصْعَتِهَا: خه ریکه نه ته وه کان ده متان تێ بژهن بتانخۆن، وه ک خۆره چۆن دم نه ژه نیتته خواردنه که ی))، وتیان: نه ی نیرداوی خوا! ئایا نه وه له و کاته دا له به ر ژماره که میمان ده بیته، فه رمووی: ((بَلْ أَنتُمْ يَوْمِيذٌ كَثِيرٌ، وَلَكِنَّكُمْ غَتَاءٌ كَفُتَاءَ السَّيْلِ، وَلَيَنْزِعَنَّ اللَّهُ الْهَابَةَ مِنْ صُدُرِ أَغْدَائِكُمْ، وَلَيَقْدِفَنَّ فِي قُلُوبِكُمُ الْوَهْنُ: نه و کاته ژماره تان تۆره، به لام وه ک که فی لافاوان، خوا ترسی ئیوه له دلی دوژمنه کانتاندا داده پنی و وه من ده هاوێته دلی ئیوه وه))، وتیان نه ی نیرداوی خوا! وه من چیه؟ فه رمووی: ((حُبُّ الدُّنْيَا وَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ: خۆشه ویستی دنیا و رق بونه وه له مردن)).^(۱)

له وکاته‌ی خوا نه‌ندازه‌ی کرد، که نه‌م نوممه‌ته له‌سه‌رده‌ستی دوژمنانی سزا
 وەرگرئ، نه‌م دوژمنانه‌ی له‌سه‌ر زه‌وی به‌ده‌سه‌لات کرد، به‌پێی ده‌ستوری خۆی
 له‌به‌ر نه‌وه‌ی نه‌وه‌یان له‌بیر کرد، که نامۆزگاریان پێکرا‌بوو.

هه‌روا تا ده‌رباره‌یان قه‌ده‌ریکی تر بێته‌ نه‌نجام، نه‌ویش تێک و پێکدانه‌ له‌و
 ژوان (موعد)ه‌ی خ‌وای نه‌ندازه‌ی کردووه، که سزایه‌ک بێت بۆ به‌یوان، له‌به‌ر پشت
 کردن و سته‌م کردن و لوتبه‌رزیان، جگه‌ له‌و قه‌ده‌ره‌ی له‌ رۆژی قیامه‌ت بۆیان
 دانراوه، که خوا ده‌رباره‌یان ده‌فه‌رموێ: ﴿لِيَحْمِلُوا أَوْزَارَهُمْ كَامِلَةً يَوْمَ
 الْقِيَمَةِ وَمِنْ أَوْزَارِ الَّذِينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا سَاءَ مَا يَزِرُونَ.
 ده‌سا با‌پۆژی قیامه‌ت باری تاوانی خۆیان و نه‌و که‌سانه‌ش هه‌لگرن که به‌بێ
 زانسته‌ نه‌وان به‌پێیان لاده‌دن، ئای چه‌ند باری ناله‌باره!﴾ النحل/٢٥. ﴿وَلَا
 يَحْسِبَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّمَا نُطَمِّلُ لَهُمْ خَيْرٌ لِّأَنفُسِهِمْ إِنَّمَا نُمَلِّئُهُمْ
 لِيَزْدَادُوا إِثْمًا وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّهِينٌ﴾ با نه‌وانه‌ی خ‌واناناسن، وا به‌یر نه‌به‌ن نه‌و
 مۆله‌ته‌ی ده‌یانده‌ینی چاکه‌یه‌ بۆیان، هه‌ر بۆیه‌ مۆله‌تیان ده‌ده‌ین تا تاوانیان
 فره‌وبێ، ئازاریکی ئاوپو به‌ریش به‌شیان ده‌بێ. ﴿آل عمران/١٧٨.

هه‌روه‌ها له‌هه‌مان کاتدا پاککردنه‌وه‌ و هه‌لاوێردنی به‌یوادارانسی لی بێته‌ نه‌نجام:
 ﴿وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ﴾ ﴿١﴾ أَمْرٌ حَسِبْتُمْ أَن
 تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ هه‌تا خوا به‌یواداران هه‌لاوێرێ و بێ به‌یوان له‌ناو به‌رێ. ئاخۆ ئێوه
 لاتان وایه‌ هه‌ر سه‌ربه‌خۆ ده‌چنه‌ به‌هه‌شت؟ ﴿آل عمران: ١٤١-١٤٢.

هه‌روه‌ک چۆن به‌قه‌ده‌ری خوا موسا له‌ ته‌لاری فیرعه‌ون په‌روه‌رده‌بوو، نه‌مپۆش
 به‌قه‌ده‌ری خوا نه‌وه‌یه‌کی نوێ دێته‌ کایه‌وه، نه‌وه‌یه‌کی د‌وای که‌فی زۆر بێ‌سود،
 له‌سه‌ر ده‌ستی نه‌و دوژمنانه‌ی فیل و ته‌له‌که‌ بۆ نه‌م ئایینه‌ داده‌نێن: ﴿وَاللَّهُ
 غَالِبٌ عَلَى أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ﴾ خوا له‌سه‌ر کاری خۆی
 زاله، به‌لام زۆریه‌ی نه‌م مه‌رده‌م لی نه‌زانن. ﴿یوسف: ٢١.

نهم کارهش بؤ موسلمانان گهشت و سهيران نيه.. به لكو قوريانيدانه، خوین و فرمیسكه، نازار و مهینه تیه، ناخوشی و تاقی کردنه وهیه، کوششیکی به رده وامه: ﴿وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ﴾ تا خوا بزانی به وانهی برویان هیناوه، که جیابینه وه له بی پروا و ناپاکان، له نیوهش چه ند که سیتک هه لده بژیروی و به شه هید ده یگیزی. ﴿ال عمران/ ۱۴۰﴾

ده بی موسلمانان له بری دریغیان به رامهر به دینی خوا، نرخ و باجه که ی بدهن، ده شیبی هه ول و کوشش بدهن، بؤ نه وهی بگه ریته وه سه رپاسته پی. به لام نارامگرانیان، شه هیدان پیشکesh ده کهن، له به رامهر سزا و نازار خوگرن، خوین ده دهن و فرمیسك ده ریژن، له پیئاوی خوا جیهاد ده کهن، تا وشهی (الله) به رزی، تا بینه به ریژن بؤ قه ده ری نه و خواهی، که نهم دینه به ده سه لات ده کات.

هه روا نارام گرانیان له رۆزی دواپی به هه شتیان پاداشته له گه ل ره زامه ندی خوا: ﴿وَعَدَ اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا وَمَسْكِنٌ طَيِّبٌ فِي جَنَّاتِ عَدْنٍ وَرِضْوَانٌ مِّنَ اللَّهِ أَكْبَرُ ذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ﴾ خوا به لیئی به پیواون و ژسانی سپوادر داوه، باغاتیکیان خه لات ده کا، جوباریان به به ردا ده پوا و هه له ویذا ده میتنه وه. چه ندین خانوی هه ره باشی له ناو باغاتی عه دندا بؤ داناون. ره زای خوداش، که له گشتی هیژاتره: ده سکه وتی مه زن نه وهیه. ﴿التوبة: ۷۲﴾

ناومرؤك

۵	پیشه کی.....
۱۱	چەند سەرنجىك لە دروستبوونی ئەوەی یەكەمدا.....
۳۱	شونى پىشەنگ لە ئەوە تاقانەكەدا.....
۶۵	هۆبەكانى پەلەكردن لە بزوتنەوێ ئەم سەردەمە و ئەو ئەنجامانەى لێى دەكەوێتەوه.....
۱۰۱	بىكه پتەوكمە.....
۱۹۹	فراوانکردنى بىكهكه.....
۲۴۱	واقیع و نمونه.....
۲۵۳	روانىنىك بۆ ناسینده.....
۲۷۱	ناومرؤك.....